

กลวิธีการบรรเลงเปียโนของวงของครุฑม แสงจันทร์

นางสาวอรอุมา เวชกร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

CHAPEI DANG VENG PERFORMANCE TECHNIQUES OF KRU JUM CHANGCHAN

MISS ONUMA VEJAKORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Thai Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

กลวิธีการบรรเลงเจปฏองเวงของครุฑม แสงจันทร์

โดย

นางสาวอรอุมา เวชกร

สาขาวิชา

ดุริยางค์ไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.จำคม พรประสิทธิ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศิลป์

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญกร บินทสันต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.จำคม พรประสิทธิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรประสิทธิ์ เผ่าสวัสดิ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี)

อรอุมา เวชกร: กลวิธีการบรรเลงจเปยทงเวงของครูจุม แสงจันทร์. (CHAPEI DANG VENG PERFORMANCE TECHNIQUES OF KRU JUM CHANGCHAN) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร. จำคม พรประสิทธิ์, ๒๑๑ หน้า.

งานวิจัยเรื่อง กลวิธีการบรรเลงจเปยทงเวงของครูจุม แสงจันทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทและประวัติศาสตร์ครูจุม แสงจันทร์ ศึกษาวิธีการบรรเลงและบทเพลงจเปยทงเวง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางเจรียงกับการดำเนินทำนองจเปยทงเวง โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนาม เป็นเวลา ๑๒ เดือน

ผลการศึกษาพบว่าบริบทของเจรียงปรากฏทั้งหมด ๘ ประเภท คือ *เจรียงชั้นตุง* *เจรียงนอรแก้ว* *เจรียงปิงนา* *เจรียงกันตรอบกัย* *เจรียงคร้ว* *เจรียงจเปยทงเวง* *เจรียงจรวง* *เจรียงเบริน* และพบว่าจเปยทงเวง เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องดีด ใช้บรรเลงรวมวงและการบรรเลงเดี่ยว การตั้งเสียงของจเปยทงเวงในการรวมวง ยึดเสียงตามปี่อ้อ สายเอกและสายทุ้ม ระดับเสียงห่างกัน ๔ เสียง และสำหรับการบรรเลงเดี่ยวผู้บรรเลงสามารถปรับให้เสียงสูงหรือเสียงต่ำก็ได้ตามความต้องการของผู้บรรเลง

ครูจุม แสงจันทร์ เป็นนักคิดจเปยทงเวงที่มีชื่อเสียงที่สุด มีผลงานการบันทึกเสียงเจรียงจเปยทงเวงและเจรียงคร้ว เคยได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การประกวดเจรียงเดี่ยว และรางวัลชนะเลิศ การประกวดคร้ว ครูจุม แสงจันทร์ มีโอกาสเจรียงถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและอีกครั้งหนึ่งเจรียงถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ ปัจจุบันครูจุม แสงจันทร์ ประกอบอาชีพนักเจรียงและทำสวน

การศึกษากลวิธีการบรรเลงจเปยทงเวง ปรากฏกลวิธีสำหรับการบรรเลงทั้งหมด ๗ วิธี คือ กลวิธีการดีดขึ้น กลวิธีการดีดลง กลวิธีการกรอ กลวิธีการสะบัด กลวิธีการกล้ำเสียง กลวิธีการกดสาย และกลวิธีการดีดสองสายพร้อมกัน การวิเคราะห์สำนวนเพลงที่ใช้สำหรับการเจรียงทั้งหมด ๔ เพลง ได้แก่ เพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* ใช้เจรียงสำหรับดำเนินเรื่องราวและประกอบการเล่านิทาน มีลักษณะการดำเนินทำนองเก็บ เพลง *พัดเจ็ยกราย* ใช้เจรียงสำหรับชมธรรมชาติมีลักษณะการดำเนินทำนองเก็บ ทำนองกระสวนจังหวะซ้ำ มีลูกตกซ้ำติดต่อกัน และมีการปิดวรรคเพลงสำนวนเดียวกัน เพลง *ชโรเม* ใช้เจรียงสำหรับบทแสดงความรู้สึกรักพิศหวัง เสียใจ มีลักษณะการดำเนินทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา เพลง *บือทโศก* ใช้เจรียงสำหรับบทแสดงความรักเศร้าสูญเสียคนที่รัก มีลักษณะการดำเนินทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา และมีการบรรเลงซ้ำทำนองเดิม

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางเจรียงกับการดำเนินทำนองจเปยทงเวงของครูจุม แสงจันทร์ ปรากฏการดำเนินทำนองร้อง ๘ รูปแบบ และปรากฏระเบียบวิธีการบรรเลง ๓ ช่วง ได้แก่ ช่วงต้น ช่วงดำเนินเรื่อง และช่วงจบบรรเลง ความสัมพันธ์ระหว่างทางเจรียงกับการดำเนินทำนองจเปยทงเวง ได้แก่ การใช้เสียงร้องในกลุ่มเสียงของการดำเนินทำนองของจเปยทงเวงอยู่ภายในขอบเขต ๔ เสียง การใช้เสียงลูกตกและเสียงเอื้อนมีการใช้เสียงที่เป็นเสียงของนมที่ ๔ นับจากเสียงทางต่ำ มาเป็นหลักในการร้องของทุกเพลง

ภาควิชา.....ดุริยางคศิลป์..... ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....ดุริยางค์ไทย..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา ๒๕๕๕.....

5386741235 : MAJOR THAI MUSIC

KEYWORDS : CHAPEI DANG VENG / JAREANG / KRU JUM CHANGCHAN

**ONUMA VEJAKORN : CHAPEI DANG VENG PERFORMANCE TECHNIQUES
OF KRU JUM CHANGCHAN. ADVISOR : ASSOC. PROF. KUMKOM
PORNPRASIT, Ph.D., 211 pp.**

This research is entitled of CHAPEI DANG VENG PERFORMANCE TECHNIQUES OF KRU JUM CHANGCHAN. It aims to study Kru JUM’s biography, *Chapei dang veng* performance techniques and songs, and to analyze the relation between *Jareang* and *Chapei dang veng* melodies by field data collection for twelve months.

The result shows that there are eight kinds of *Jareang* ; *Jareangsuntood*, *Jareang norakaew*, *Jareangpangna*, *Jareangguntropkai*, *Jareangtrua*, *Jareangjaruang*, *Jareangbrun*, and *Jareang Chapei dang veng*. The *Chapei dang veng* is a long neck plucked lute. The tuning of *Chapei dang veng* in a band is tuned to a Pii-auh. The strings are tuned to four pitch levels of high-pitched and bass strings.

Kru Jum Changchan is one of the most famous *Chapei dang veng* players. In Addition, Kru Jum Changchan had a great opportunity to present a *Jareang* show for His Majesty King Bhumipol and for HRH Princess Srirasm, Nowadays Kru Jum is still the *Jareang* players and also a gardener.

The study of *Chapei dang veng* performance techniques shows that there are seven methods ; up-bow, down-bow, grinding, flicking, sound combining, string pressing, and both string plucking together. From the analyzing of the melodies of four songs; *Patjuayjia*, *Patjuagrai*, *Saromay*, and *Botsok*

The analysis of the relation of *Jareang* and *Chapei dang veng* performance techniques of Kru Jum Changchan indicates that there are eight melodic patterns and three processes; the beginning, the raising, and the end. In conclusion, the relation of *Jareang* and *Chapei dang veng* performance techniques of Kru Jum Changchan is to sing in group the *Chapei dang veng* melody within four tunes is played in drop and utter tunes with the sound of the fourth fret from low-tune as the basic in every song.

Department : **Fine and Applied Arts (Music)**..... Student’s Signature

Field of Study : .. **Thai Music**..... Advisor’s Signature.....

Academic Year : .. **2012**.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความเมตตา ให้ข้อมูล ตอบข้อซักถาม ให้คำปรึกษา แนะนำ และอำนวยความสะดวก ตลอดจนให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยในการทำงานวิทยานิพนธ์ดังนี้

กราบขอบพระคุณ ครูจุม แสงจันทร์ ศิลปินเจริยองเปยของวง ที่ได้ถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ทางด้านเจริยองเปยของวงและถ่ายทอดข้อมูลที่สำคัญต่างๆ แก่ข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้เป็นประโยชน์ในวงการวิชาการ

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จำคม พรประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ท่านได้อธิบาย ชี้แจง ตรวจสอบ และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาต่อไป

กราบขอบพระคุณคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ อันได้แก่ รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน รองศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บินทสันต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทรวิดิ ภูชฎาภิรมย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ระดับมหาบัณฑิตแก่ข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีประโยชน์ทางด้านวิชาการ

กราบขอบพระคุณครูสายรุ้ง ภูมิสุข ศิลปินเจริยองเปริน นายโฆษิต ดิสม อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านดงมัน นายชัยมงคล เณลิมสุขจิต นายกศมาคมภาษาและวัฒนธรรมสุนทรินทร์ นายติสรณแก้ว ผู้ว่าจ้างทำการแสดง ที่ให้ความเมตตาและความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลสัมภาษณ์แก่ข้าพเจ้า

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ณภัทร เขาว์นวม และ นายจิต ลิมฮัว ที่ให้ความช่วยเหลือการถอดคำร้องภาษาเขมร และแปลเป็นภาษาไทย ทำให้การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณบิดามารดาของข้าพเจ้า ซึ่งได้ให้กำลังใจ กำลังสติปัญญา และกำลังทรัพย์ อันเป็นผลทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอบคุณ อาจารย์พิชชาณัฐ คู่จินดา คุณนิตยา อ่อนทอง คุณสยาม คนเสมอ คุณอาคม คำแก้ว และเพื่อนๆ สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาคนอกเวลาราชการ รุ่น ๕ ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอและคอยสนับสนุนในเรื่องข้อมูลต่างๆ มาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๓
๑.๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๔
๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๕
บทที่ ๒.....	๖
๒.๑ ศิลปะการเจริญ.....	๖
๒.๒ ประวัติและลักษณะทางกายภาพของจเปยทงเวง.....	๑๑
๒.๓ ประวัติชีวิตครูจุม แสงจันทร์.....	๒๑
๒.๔ ประวัติการศึกษา.....	๒๖
๒.๕ ชีวิตนักเจริญของครูจุม แสงจันทร์.....	๒๗
๒.๖ ผลงานด้านการเจริญจเปยทงเวง.....	๓๖
๒.๗ ความฝันในบั้นปลายชีวิต.....	๔๐
บทที่ ๓.....	๔๓
๓.๑ ลักษณะท่าทางในการบรรเลง.....	๔๓
๓.๒ กลวิธีการบรรเลง.....	๔๔
๓.๓ บทเพลงสำหรับเจริญจเปยทงเวง.....	๔๖
บทที่ ๔.....	๘๒
๔.๑ ตารางบันทึกเนื้อเรื่องเจ้าสัมกุมาร.....	๘๒
๔.๒ ตารางการดำเนินทำนองของเจริญและจเปยทงเวง.....	๑๐๑
๔.๓ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางเจริญกับการดำเนินทำนอง ของจเปยทงเวงของครูจุม แสงจันทร์.....	๑๐๒
๔.๔ สรุปผลการวิเคราะห์.....	๑๔๕

	หน้า
บทที่ ๕ บทสรุปวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ.....	๑๖๑
รายการอ้างอิง.....	๑๖๕
ภาคผนวก.....	๑๖๗
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	๒๑๑

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ ๑ แสดงส่วนประกอบของ*เป็ญทองวง*ของครุฑุม แสงจันทร์..... ๑๓

ภาพที่ ๒ ชื่อเรียกแสดงส่วนประกอบของ*เป็ญทองวง*ของครุฑุม แสงจันทร์ ภาษาเขมร..... ๑๔

ภาพที่ ๓ แสดงส่วนประกอบแสดงที่ยึดสาย (ด้านซ้าย) และกล่องเสียง (ด้านขวา).....๑๕

ภาพที่ ๔ แสดงส่วนประกอบคันทวน (ด้านซ้าย) และหย่อง (ด้านขวา)..... ๑๖

ภาพที่ ๕ แสดงส่วนประกอบของลูกบิด (ด้านซ้าย) และปลายคันทวน (ด้านขวา).....๑๗

ภาพที่ ๖ แสดงการปรับเสียงของ*เป็ญทองวง*โดยยึดปี่อ้อเป็นหลัก.....๑๘

ภาพที่ ๗ แสดงบัตรประจำตัวประชาชนครุฑุม แสงจันทร์..... ๒๑

ภาพที่ ๘ แสดงพ่อเจียม แสงจันทร์.....๒๔

ภาพที่ ๙ แสดงยายไสว แสงจันทร์ และครุฑุม แสงจันทร์..... ๒๖

ภาพที่ ๑๐ แสดงขันห้าสำหรับไหว้ครูก่อนทำการแสดง.....๒๘

ภาพที่ ๑๑ แผนผังแสดงสายการถ่ายทอด*เจ็ริงจเป็ญทองวง* ตระกูลแสงจันทร์..... ๓๑

ภาพที่ ๑๒ แสดง*เป็ญทองวง*ของพ่อเจียม แสงจันทร์..... ๓๓

ภาพที่ ๑๓ แสดงครุฑุม แสงจันทร์ *เจ็ริงจเป็ญทองวง* งานทำบุญอุทิศส่วนกุศลบุตร
 นายลี สรงแก้ว..... ๓๕

ภาพที่ ๑๔ แสดงครุฑุม แสงจันทร์ ทำการแสดง*เจ็ริงจเป็ญทองวง* ณ ประเทศกัมพูชา.....๓๗

ภาพที่ ๑๕ แสดงครุฑุม แสงจันทร์ ทำการแสดง*เจ็ริงจเป็ญทองวง* บันทึกรายการโทรทัศน์
 ณ ประเทศกัมพูชา..... ๓๘

ภาพที่ ๑๖ แสดงครุฑุม แสงจันทร์ *เจ็ริงจ*ถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์
 พระวรชายาฯ ณ วัดลำภู จังหวัดศรีสะเกษ..... ๓๘

ภาพที่ ๑๗ แสดงเกียรติบัตรรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การประกวด*เจ็ริงเดี่ยว*..... ๓๙

ภาพที่ ๑๘ แสดงเกียรติบัตรรางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่ง การประกวด*เจ็ริงเดี่ยว*..... ๔๐

ภาพที่ ๑๙ แสดงทำนองในการบรรเลง*เป็ญทองวง*..... ๔๓

ภาพที่ ๒๐ แสดงลักษณะการจับคันทวน*เป็ญทองวง*..... ๔๔

ภาพที่ ๒๑ แสดงกลวิธีการบรรเลง*เป็ญทองวง*ในลักษณะกลวิธีการคิดขึ้น..... ๔๔

ภาพที่ ๒๒ แสดงกลวิธีการบรรเลง*เป็ญทองวง*ในลักษณะกลวิธีการคิดลง..... ๔๕

ภาพที่ ๒๓ ภาพแสดงการกดนิ้ว..... ๔๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานประกอบไปด้วยจังหวัดต่างๆ ๑๘ จังหวัด กลุ่มชนในภาคอีสานแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มอีสานเหนือ และกลุ่มอีสานใต้ กลุ่มอีสานเหนือ คือ กลุ่มที่อยู่ในเขตจังหวัดเลย หนองคาย อุดรธานี สกลนคร นครพนม ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ มุกดาหาร ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด ยโสธร และอุบลราชธานี ลักษณะเด่นทางวัฒนธรรมของกลุ่มอีสานเหนือ คือ วัฒนธรรมหมอลำ-หมอแคน กลุ่มอีสานใต้ คือ กลุ่มที่อยู่ในเขตจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ ลักษณะเด่นทางวัฒนธรรมของกลุ่มอีสานใต้ คือ วัฒนธรรม*เจรียง* *กันตรึม* และ วัฒนธรรมเพลงโคราช

ศิลปะการดนตรีและการละเล่นดนตรีอีสานใต้ได้รับอิทธิพลสืบทอดมาจากขอมและได้รับถ่ายทอดต่อกันมา โดยผ่านการไปมาหาสู่กันกับชาวเขมรต่ำผ่านการค้าขายและแลกเปลี่ยนกัน ดนตรีและการละเล่นที่มี คือ ลิเกเขมร *กันตรึม* *อาไฮ* *เจรียง* เป็นต้น ลักษณะอีกอย่างคือดนตรีและการละเล่นที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเอง เช่น *เรียมอันเร* *กะโน้บดึงตอง* *เรียมตรด* เป็นต้น (ปิยพันธ์ แสนทวีสุข, ๒๕๔๘: ๑๕)

เจรียง เป็นการร้องขับลำนำของชาวเขมรสูง ซึ่งแพร่หลายเข้ามาสู่ดินแดนอีสานใต้ ใช้ร้องในการเล่านิทาน ตำนาน ประวัตติ และโต้ตอบเกี่ยวพาราสีกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายเป็นการโต้ตอบตัดพ้อต่อกันด้วย (เรณู โกสินานนท์, ๒๕๔๒: ๔๔) นิยมเล่นกันมากในจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ *เจรียง*มี ๘ ประเภท คือ

๑. *เจรียงขันตุง* แปลว่า ร้องตกเบ็ดบนบก เป็นการร้องเล่นในงานเทศกาลต่างๆ ส่วนมากจะเล่นในงานวัด หนุ่มสาวที่จะมาร่วมงานจะเริ่มเล่นโดยฝ่ายชายหากันเบ็ดและอุปกรณ์ในการตกเบ็ด เป็นขนม ข้าวต้มมัด หรือผลไม้ เป็นเหยื่อผูกไว้ปลายคันเบ็ด ต่อจากนั้นชายหนุ่มจะนำคันเบ็ดไปกลุ่มในกลุ่มหญิงสาว พร้อมกับร้องเพลงไปด้วย ถ้าชอบสาวคนไหนก็หย่อนคันเบ็ดตรงกับสาวคนนั้น ถ้าสาวรับเหยื่อไปก็แสดงว่าสาวรับรัก

๒. *เจรียงนรแก้ว* คือ การร้องโต้ตอบระหว่างฝ่ายชายกับฝ่ายหญิงโดยใช้กลอนสด ผู้เล่นชายและหญิงแบ่งฝ่ายยืนเป็นสองแถวหันหน้าเข้าหากัน ลูกคู่นำร้องก่อนหนึ่งเที่ยว หรือสองเที่ยวว่า “*แก้วเอ๋ย เอียนอรแก้ว แก้วขันเอ๋ย*” ฝ่ายชายจะร้องก่อน ฝ่ายหญิงจึงจะร้องโต้ตอบกลับไป สลับกับลูกคู่ การร้องของพ่อเพลงแม่เพลงจะร้องกันทีละคู่ คำร้องส่วนใหญ่เป็นคำสุภาพไม่หยาบโลน

๓. *เจรียงปังกา* หรือ *ปังกา* หรือ *แก้วพ้อ* การเล่นเจรียงชนิดนี้จะคล้ายกับเจรียง *นรแก้ว* ทั้งวิธีการร้องและการเล่น แต่จังหวะเร็วกว่า เวลาเริ่มเล่นลูกคู่จะต้องขึ้นก่อนหนึ่งเที่ยวว่า “แก้วแก้วพ้อ เอียนาแก้วเอย เอ้อเอ้อเอย” จากนั้นพ่อเพลงและแม่เพลงจึงจะร้อง เมื่อร้องจบวรรคหนึ่งๆ มีสร้อยแทรกว่า “เอวาปังกาก็เมนเอย เอานะเอานาก็เมนเอย ระมงปังกาก็เมนเอย ตระเบียงแคลทาปานก็เฮ้ย กระทบมแคลทาปานก็เฮ้ย”

๔. *เจรียงกันตรอบกัย* เป็นการเล่นดนตรีคนเดียวไม่มีดนตรีเป็นแบบแผน ส่วนใหญ่จะใช้วิธีปรบมือหรือสีซอ เป็นเจรียงแบบตลกใช้ปฏิภาณว่ากลอนสด เจรียงในขบวนแห่งานเทศกาล ในท้องถิ่น เช่น แห่กฐิน แห่นาค เนื้อหาเจรียงที่ร้องจะมีลักษณะเป็นการกล่าวชมหรือเหน็บแนม ในสิ่งที่พบเห็นในขณะนั้น

๕. *เจรียงตรัว ตรัว* แปลว่า ซอ เป็นการร้องโต้ตอบกันสองคน อาจจะได้ตอบตามเรื่อง ในนิทาน ประวัตินิทานต่าง ๆ โดยมีตรัวประกอบการเจรียง

๖. *เจรียงจเปยผองเวง* เป็นการนั่งเจรียงคนเดียวเป็นนิทาน พอจบวรรคจะคิด *จเปยผองเวง* รับ ทำนองที่ใช้เป็นทำนองอาลัยต่างๆ

๗. *เจรียงจรวง* เป็นเจรียงโต้ตอบถามกันเรื่องสำนวนสุภาษิตต่างๆ หรือถามประวัติส่วนตัวของคู่เพลงก็ได้ ดนตรีที่ใช้ประกอบการเจรียง คือ *ป้อัง โกล* ปัจจุบันใช้ซอในการเจรียงแทน

๘. *เจรียงเบริน* เป็นการเล่นเจรียงคล้ายกับหมอลำกลอนของชาวอีสานเหนือ เป็นการร้องคลอกับแคน มีคนร้องผู้ชาย ๑ คน และคนเป่าแคน ๑ คน ทำนองที่ร้องมี ๒ ทำนอง คือ ทำนองสั้นและทำนองยาว เนื้อหาในบทร้องเป็นเรื่องทางพุทธศาสนา คำสอน ความรู้ ในเรื่องงานที่ต้องแสดง ประเพณีต่างๆ การเล่นเจรียงเบรินเล่นได้ทุกโอกาสทั้งงานมงคล งานอวมงคล งานรื่นเริง ในเทศกาลต่างๆ (อมรา กล้าเจริญ, ๒๕๕๗: ๑๓๐)

ครูจุม แสงจันทร์ อายุ ๖๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลศรีสะอาด อำเภออุษันท์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับการถ่ายทอดกลวิธีการบรรเลง *จเปยผองเวง* จากนายเจียม แสงจันทร์ ผู้เป็นบิดาโดยวิธี मुखปาฐะ ตั้งแต่ยังพำนักที่ประเทศกัมพูชา นายเจียม แสงจันทร์ ได้รับการถ่ายทอดกลวิธีการบรรเลง *จเปยผองเวง* จากปู่จุม แสงจันทร์ และ ครูกรม ซึ่งปู่จุมได้รับการถ่ายทอดกลวิธีการบรรเลง *จเปยผองเวง* จากตาหวด (ไม่ทราบชื่อ) ตระกูลแสงจันทร์ นักเจรียง *จเปยผองเวง* และพระภิกษณ์ภายาญ นักเขียนผู้มีชื่อเสียงของกัมพูชา ครูจุม แสงจันทร์ เป็นศิลปินพื้นบ้านเพียงคนเดียวในปัจจุบันที่ยังคงสืบทอดการบรรเลงเจรียง *จเปยผองเวง* ในแบบฉบับดั้งเดิม ครูจุม แสงจันทร์ เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด และมีความจำแม่นยำ เพราะการเจรียง *จเปยผองเวง* ในแต่ละครั้งจะต้องเจรียงเป็นเวลานาน คือหลังพิธีสวดมนต์เย็นเสร็จ จนถึงเช้ามีด ครูจุม แสงจันทร์ สามารถเจรียงได้ทั้ง

นิทาน ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา คำสอน ความรู้ หรือเรื่องตามที่เข้าภาพต้องการ
ครุฑุม แสงจันทร์ เที่ยงบรรเลง*เจริญงวณ*วงถวายแด่พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์
พระวรชายาฯ ในงานวัดลำภู ตำบลใจดี อำเภอบุขันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ

การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการ*เจริญ
งวณ*วงของครุฑุม แสงจันทร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษากลวิธีการ*เจริญงวณ*วง เพื่อให้
ทราบบทเพลง กลวิธีการบรรเลง*เจริญงวณ*วงและความสัมพันธ์ระหว่างการ*เจริญ*กับการดำเนิน
ทำนองของ*เจริญงวณ*วง เพื่อเป็นการสืบทอดการ*เจริญงวณ*วงให้เป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป ไม่
สูญหายไปตามกาลเวลา

๑.๒ วัตถุประสงค์

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาบริบทและประวัติชีวิตครุฑุม แสงจันทร์
- ๑.๒.๒ เพื่อศึกษาวิธีการบรรเลงและบทเพลง*เจริญงวณ*วงของครุฑุม แสงจันทร์
- ๑.๒.๓ เพื่อวิเคราะห์บทเพลงและความสัมพันธ์ระหว่างทาง*เจริญ*กับการดำเนินทำนอง
*เจริญงวณ*วงของครุฑุม แสงจันทร์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จำคม พรประสิทธิ์ (๒๕๕๐) งานวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมการบรรเลงดนตรีไทย ภาคอีสาน
ใต้และภาคกลาง วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการบรรเลงดนตรีไทย ภาคอีสานใต้ ศึกษา
วัฒนธรรมการบรรเลงดนตรีไทย ภาคกลาง ศึกษาและรวบรวมบทเพลงประจำถิ่นภาคอีสานใต้และ
ภาคกลางอย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการบรรเลงดนตรีไทยภาคอีสานใต้ทุก
ประเภทมีลักษณะเฉพาะของตัวเองและมี ๓ ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การเริ่มต้นกิจกรรมด้วยการไหว้
ครู ส่วนกลางเป็นเนื้อหาหรือกิจกรรม จบด้วยการลาและอวยพร สามารถแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่
กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและความบันเทิง วัฒนธรรมการบรรเลงมีความยืดหยุ่นไม่ตายตัว มี
ลักษณะของเพลงเนื้อเต็ม มีวิธีการบรรเลงที่เรียบง่าย วัฒนธรรมการบรรเลงเกือบทุกประเภท
ลักษณะร่วมกันคือมีความยาวของทำนองไม่มากนัก มีทำนองสั้นและจะมีการซ้ำทำนองไปมาโดย
ไม่มีข้อจำกัด ขึ้นอยู่กับเวลาและเนื้อร้องที่นำมาร้องประกอบกับทำนองนั้นๆ กลุ่มเสียงที่นำมา
ประกอบเป็นทำนองจะไม่มีเปลี่ยนบันไดเสียงบ่อยครั้ง ยกเว้นดนตรีประกอบพิธีกรรมมะม่วง
มีการเปลี่ยนบันไดเสียงที่หลากหลายและการดำเนินทำนองมีการเก็บผสมการสะบัดและขี้

กมล เกตุศิริ (๒๕๒๗) หนังสือเรื่อง เพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัด สุรินทร์ เนื้อหาประกอบด้วย เพลง คนตรีและการละเล่นพื้นบ้านของชาวสุรินทร์มีแบบอย่างของตัวเองโดยเฉพาะ น่าสนใจ แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ ๑. นาฏศิลป์ ได้แก่ รำสาก เรือมอันเร เดินเสา หรือลู่อันเร ๒. สังคีตศิลป์ ได้แก่ เจริง หรือ จำเรียง เป็นการขับหรือออกเสียงเป็นทำนองแบบ การอ่านทำนองเสนาะ ใช้กลอนสดเป็นส่วนใหญ่ขับขานนิทานชาดกอันเนื่องในพุทธศาสนา บรรยายเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบัน ขับมหากาพย์ของตะวันออกอัน ได้แก่ รามเกียรติ์

สมจิตร พ่วงบุตร (๒๕๒๗) หนังสือเรื่อง เพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัด สุรินทร์ เนื้อหาประกอบด้วย เพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ แบ่งออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่ ๑. กันตรึม คือ วงดนตรีพื้นเมืองที่นำเอาจังหวะตีโทน โฉ๊ะ-คะกริม-กริม มาเป็น ชื่อวงดนตรี เรียกว่า “กันตรึม” และทำนองของเพลงวงกันตรึม เป็นแม่บทของเพลงพื้นเมืองและ การละเล่นพื้นเมืองอื่นๆ ของจังหวัดสุรินทร์ นิยมเล่นในงานมงคลต่างๆ ๒. ตุ่มโหมง คือ วงดนตรี พื้นเมืองที่ใช้บรรเลงในงานศพโดยเฉพาะ เครื่องดนตรีประกอบด้วย ซอหุ่ย ๑ ใบ กลองเพลง ๑ ใบ ปี่ไฉน หรือ ปี่อ้อ ๑ เลา และฆ้องวง ๑ วง ๓. เจริง การขับร้อง ๔. เรือมอันเร คือ การรำสาก ๕. ลิเกเขมร มีลักษณะคล้ายลิเกทั่วไป เครื่องดนตรีประกอบด้วย ซออุ้งขนาดกลาง ๑ คัน กลอง รำมะนา ๒ ใบ ฉิ่ง ๑ คู่ กรับ ๑ คู่ และ ฉาบ ๑ คู่ ๖. เรือมมะมั่วด พิธีกรรมซึ่งมีความเชื่อมาแต่ โบราณว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยให้คนกำลังเจ็บไข้ได้ป่วยมีอาการทุเลา เครื่องดนตรีประกอบด้วย โทณอย่างน้อย ๒ ใบ ตะโพน ๑ ใบ ซออุ้งขนาดกลาง ๑ คัน ปี่อ้อ ๑ เลา ปี่ไฉน ๑ เลา ฉิ่ง ๑ คู่ และ กรับ ๑ คู่

๑.๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์และศึกษาจาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรายงานผลเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการและรวบรวมข้อมูล

๑.๑ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย โดยแบ่งประเภทข้อมูลดังนี้

๑.๑.๑ ข้อมูลเอกสารจากแหล่งต่างๆ

- ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย
- ศูนย์วิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ศูนย์วิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

๑.๑.๒ ข้อมูลบุคคล จากการสัมภาษณ์ มีรายนามดังต่อไปนี้

- ครูจุม แสงจันทร์	ศิลปินเจริยงเจปยงองเวง
- ครูสายรุ้ง ภูมิสุข	ศิลปินเจริยงเบริน
- นายโฆยิต ดีสม	อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้าน ดงมัน
- นายชัยมงคล เฉลิมสุขจิต	นายกสมาคมภาษาและ วัฒนธรรมสุรินทร์
- นายลี สรงแก้ว	ผู้ว่าจ้างทำการแสดง

ขั้นตอนที่ ๒ วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ ๓ นำเสนอข้อมูล

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๔.๑ ทราบบริบทและประวัติชีวิตและผลงานของครูจุม แสงจันทร์

๑.๔.๒ ทราบบทเพลงและกลวิธีการบรรเลงเจปยงองเวงของครูจุม แสงจันทร์

๑.๔.๓ ทราบความสัมพันธ์ระหว่างทางเจริยงกับการดำเนินทำนองเจปยงองเวงของ
ครูจุม แสงจันทร์

๑.๔.๔ ได้ทำการสืบทอดการบรรเลงเจปยงองเวงตามสายการสืบทอดจากตระกูล
แสงจันทร์

บทที่ ๒ จเปยงวงเวง

จเปยงวงเวง หรือ กระจับปีด้ามยาว เป็นเครื่องดนตรีของกัมพูชา คำว่า จเปย แปลว่า กระจับปี คำว่า ฆ้อง แปลว่า ด้าม และคำว่าเวง แปลว่า ยาว จึงมีชื่อเรียกเป็นไทยว่า กระจับปีด้ามยาว เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีชนิดหนึ่งของกัมพูชา ใช้ในการบรรเลงประเภทเดี่ยวและวง สำหรับการแสดงเดี่ยว เป็นการแสดงศิลปะการร้องประกอบการบรรเลงจเปยงวงเวง เรียกว่า *เจรียงจเปยงวงเวง* บทร้องมีลักษณะเป็นกาพย์ กลอน นิทาน คติสอนใจ และประวัติกาลพระพุทธศาสนา *จเปยงวงเวง* เป็นเครื่องดนตรีประเภทหนึ่งของ *ดนตรีอาร์กซ์* คือ วงดนตรีสำหรับการเข้าทรง และ *วงดนตรีวิวาท* คือ วงดนตรีสำหรับงานแต่งงาน ทั้งสองวงใช้เครื่องดนตรีร่วมกัน ประกอบด้วย ปี่อ้อ ซอเขมร และกระจับปีด้ามยาว (สกลสุภา ทองน้อย, ๒๕๕๓: ๒๖๘) การศึกษาบริบท *จเปยงวงเวง* และประวัติชีวิตครูจุม แสงจันทร์ ในบทที่ ๒ นี้ ผู้วิจัยได้จำแนกหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- ๒.๑ ศิลปะการเจรียง
- ๒.๒ ประวัติและลักษณะทางกายภาพของ *จเปยงวงเวง*
- ๒.๓ ประวัติชีวิตครูจุม แสงจันทร์
- ๒.๔ ประวัติการศึกษา
- ๒.๕ ชีวิตนักเจรียงของครูจุม แสงจันทร์
- ๒.๖ ผลงานด้านการเจรียง *จเปยงวงเวง* ของครูจุม แสงจันทร์
- ๒.๗ ความฝันในบั้นปลายชีวิต

๒.๑ ศิลปะการเจรียง

เจรียง หรือ จำเรียง ดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ ภาษาเขมรแปลว่า ร้อง ใช้ขับลำเรื่องราวในพุทธศาสนา นิทานโบราณ เกี่ยวพาราสิ หรือสุภายิตเตือนใจ ประกอบการเล่นดนตรีในหลายลักษณะ จากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ โดยศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ วิทยาลัยครูสุรินทร์ อธิบายความหมายของ *เจรียง* และประเภทของ *เจรียง* ไว้ ดังนี้

เจรียง หรือ *จำเรียง* เป็นการขับหรือออกเสียงเป็นทำนองแบบการอ่านทำนองเสนาะ ใช้กลอนสดเป็นส่วนใหญ่ขับขานนิทานชาดกอันเนื่องในพุทธศาสนาบรรยายเหตุการณ์ในอดีต และปัจจุบัน ขับมหากาพย์ของตะวันออกอัน ได้แก่ รามเกียรติ์ ฯลฯ เป็นอย่างเดียวกับนักขับมหากาพย์ของกรีกโบราณที่ขับวรรณคดีเรื่อง *Aliad* และ

Adysscý เจริญหรือจำเรียงชาวสุรินทร์ ขั้ขานวรรณคดีอย่างเดียวกับที่ในภาคกลาง
เรียก เสภา ภาคเหนือเรียก จ้อย (กมล เกตุศิริ, ๒๕๒๗: ๑๕๒)

เจริญ เป็นศิลปะที่นำไปประกอบกับการบรรเลงหรือการละเล่นได้หลากหลายรูปแบบ โดยเมื่อนำไปประกอบกับอะไรจะคงชื่อ “เจริญ” เอาไว้ และคงชื่อศิลปะที่เข้าไปประกอบให้ปรากฏคู่กันด้วยเสมอ เช่น ถ้าเจริญไปประกอบกับการสีซอที่เรียกว่า “ตรัว” จะเรียก “เจริญตรัว” ถ้าเจริญไปประกอบกับ “จเปยฆองเวง” จะเรียก “เจริญจเปยฆองเวง” เจริญยังมีการนำไปประกอบกับเทศกาลต่างๆ โดยมีอุปกรณ์การละเล่นคล้ายการตกเบ็ด ก็จะเรียกว่า “เจริญชันตุง” ซึ่งเป็นภาษาเขมร สรุปได้ว่า ถ้าเจริญไปประกอบกับศิลปะใด สามารถพิจารณาได้จากชื่อที่ถูกเรียก ก็จะพบว่าเป็นการผสมผสานเจริญกับศิลปะนั้นนั่นเอง

เจริญ แบ่งออกเป็น ๘ ประเภท ดังกมล เกตุศิริ ได้อธิบายไว้ดังนี้

๑. เจริญชันตุง
๒. เจริญนอรแก้ว
๓. เจริญปิงนา
๔. เจริญกันตรอบกัย
๕. เจริญตรัว
๖. เจริญจเปยฆองเวง
๗. เจริญจรวง
๘. เจริญเบริน

ผู้วิจัยสรุปประเภทเจริญจากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ หนังสือกันตรึม (เพลงพื้นบ้านอีสานใต้) และหนังสือสมบัติอีสานใต้ กล่าวตรงกันและสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. เจริญชันตุง ผู้วิจัยสรุปจากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้าน จังหวัดสุรินทร์ และหนังสือกันตรึม (เพลงพื้นบ้านอีสานใต้) กล่าวว่า เจริญชันตุง เป็นศิลปะการละเล่นประเภทหนึ่ง นิยมเล่นตามเทศกาลต่างๆ หรืองานบวชนาค ซึ่งนิยมจัดในลานวัด ชันตุง แปลว่า ตกเบ็ด เมื่อนำมาประกอบกับคำว่า เจริญชันตุง จึงหมายถึง การร้องตกเบ็ด การละเล่นประเภทนี้ชายหนุ่มจะมีคันเบ็ด ๑ อัน ปลายคันเบ็ดใช้ขนม ข้าวต้ม ผลไม้ ผูกเป็นพวง ที่ไหนมีกลุ่มหญิงสาวนั่งรวมกันอยู่ กลุ่มชายหนุ่มก็จะพากันร้องรำทำเพลง แล้วก็หย่อนเบ็ดไปลอยอยู่ตรงหน้าสาวที่ตนชอบ หากสาวรับเหยื่อก็แสดงว่ารับรัก

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจริญชั้นตุง* สรุปได้ว่า *ชั้นตุง* คือ เบ็ดตกปลา *เจริญชั้นตุง*จึงหมายถึงการ*เจริญตกเบ็ด* จะนิยมเล่นในงานรื่นเริงหรืองานบุญที่คนในหมู่บ้านมารวมกัน วิธีการเล่นคือใช้ข้าวต้มมัดไ้หางยาวผูกที่ปลายไม้ไผ่ให้คล้ายกับเบ็ดตกปลา ชายหนุ่ม ๕-๖ ก็จะช่วยกันร้อง ช่วยกันจับเบ็ด ร้องเพลงเกี่ยวพาราสี ร้องเป็นทำนองคำร้องให้คล้องจอง ร้องไปก็จะใช้เบ็ดที่มัดปลายด้วยข้าวต้มไปยื่นกลุ่มหญิงสาว หญิงสาวจะไม่ร้องตอบแต่จะให้ข้าวต้มมัดผูกที่ปลายคันเบ็ดแทนความหมายว่าปลากินเบ็ดแล้ว (สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

๒. *เจริญนอแก้ว* *เจริญนอแก้ว* หรือ *แก้วนอ* ผู้วิจัยสรุปจากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ และหนังสือกันตรึม (เพลงพื้นบ้านอีสานใต้) กล่าวว่าเป็นการเล่นโต้ตอบระหว่างชายและหญิง แต่ละฝ่ายมีพ่อเพลงแม่เพลงร้องนำและมีลูกคู่ร้องตาม ผู้เล่นเข้าแถวสองแถว หันหน้าเข้าหากันมีลูกคู่ร้องก่อนหนึ่งหรือสองเที่ยวว่า “*แก้วเอ๋ย เอ๋ย นอระแก้ว แก้วขันเอ๋ย*” เมื่อลูกคู่ร้องจบ พ่อเพลงแม่เพลงก็จะขึ้นต้นบทกลอน ลูกคู่ร้องรับ แล้วโต้ตอบกัน สลับชายหญิง คำร้องส่วนใหญ่เป็นคำสุภาพไม่หยาบโลน นิยมเล่นในเทศกาลตรุษสงกรานต์

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจริญนอแก้ว* สรุปได้ว่า เป็นการ*เจริญ*ที่ไม่ใช้เครื่องดนตรีในการดำเนินทำนอง มีแต่เพียงการร้องและการปรบมือ มีลูกคู่ร้องรับคำสร้อย ในบทร้องนั้นจะมีคำว่า “*นอระแก้ว*” จึงเรียกการ*เจริญ*นี้ว่า *เจริญนอแก้ว* ครูสายรุ้ง ภูมิสุขได้ร้องให้ฟังเป็นตัวอย่าง ดังนี้

- ท ร ค	- ท - ช	- - - -	- ท ช ค	- ท ร ค	ทช - -	- ท - ช	- - - ค
- เอ๋ย- นอ	- ระ -แก้ว	- - - -	-แก้ว-นอ	- เอ๋ย -นอ	- แก้ว - -	-แก้ว -ขัน	- - - เอ๋ย

ลูกคู่รับ

- - - -	- ล ฟ ค	- ท - ช	- - - -
- - - -	- เอ้อ - เอ้อ	- เอ็ง - เอ๋ย	- - - -

(สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

๓. *เจริญปังกา* *เจริญปังกา* หรือ *ปังกา* หรือ *แก้วพ้อ* ผู้วิจัยสรุปจากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้าน พบว่าเป็นการร้องที่คล้ายกันกับ*เจริญนอแก้ว* ทั้งวิธีการร้องและวิธีการเล่น แต่จังหวะเร็วกว่าและแต่ละวรรคเพลงมีสร้อยเพลงเข้าแทรก ลูกคู่จะร้องก่อนหนึ่งเที่ยวว่า “*แก้ว แก้วพ้อ เอ๋ยนาแก้วเอ๋ย เอ้อเอ้อเอ๋ย*” ต่อจากนั้นพ่อเพลงแม่เพลงจึงจะร้อง เมื่อจบ

วรรคหนึ่งก็จะมีสร้อยแทรกว่า *เอาว่าปางนาก็เมินเฮย, เอานะเอาก็เมินเฮย, ระมงปงปังก์เมินเฮย, ตระเบื่องแดททากี้รูดเฮย* (กมล เกตุศิริ, ๒๕๒๖: ๒๑๒)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจรียงบั้งนา* สรุปได้ว่า *เจรียงบั้งนา* เป็นการ*เจรียง*ที่ไม่ใช้เครื่องดนตรีในการดำเนินทำนอง มีแต่เพียงการร้องและการปรบมือ มีลูกคู่ร้องรับคำสร้อย เช่นเดียวกับ*เจรียงนอรแก้ว* แต่ในบทร้อง*เจรียงบั้งนา*จะมีคำว่า “บั้งนา” จึงเรียกการ*เจรียง*นี้ว่า *เจรียงบั้งนา* ทำนองการร้องก็จะแตกต่างจาก*เจรียงนอรแก้ว* ครูสายรุ้ง ภูมิสุขได้ร้อง*เจรียงบั้งนา*ให้ฟังเป็นตัวอย่าง ดังนี้

- - - ฟ	- - - ฟ	- - ล ท	- - - -	- มี่ - ท	- - ซม	- - - ล	- - - -
- - - แก้ว	- - - แก้ว	- - ปี อา	- - - -	- เอ้ย - นา	- - - แก้ว	- - - เอย	- - - -

- - - -	- ล ฟ คี่	- ล - ฟ	- - - -
- - - -	- เออ - เอ้อ	- เอ็ง - เอย	- - - -

ลูกคู่รับ

- - ม ฟ	- ล - ท	- ล คี่ ท	- ล - ฟ
- - โอ้ ว่า	- ปาง - นา	- นะ ก่อ เมย	- - - เฮย

(สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

๔. *เจรียงกันตรอบกัย* ผู้วิจัยสรุปจากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ และหนังสือ*กันตรึม* (เพลงพื้นบ้านอีสานใต้) กล่าวว่าเป็นการ*เจรียง*คนเดียวไม่มีดนตรีเป็นแบบแผน ส่วนใหญ่ใช้วิธีการปรบมือหรือสีซอ ลักษณะการ*เจรียง*ประเภทนี้นิยมแสดงสำนวนการร้องให้มีความตลกสนุกสนาน ร้องกลอนสดที่ใช้ปัญญาและความสามารถสูง *เจรียงกันตรอบกัย*จะ*เจรียง*ในขบวนแห่ต่างๆ เช่น แห่กฐิน แห่นาค เป็นต้น เรื่องที่*เจรียง*ส่วนใหญ่เป็นการกล่าวชมหรือตำหนิสิ่งที่ได้พบเห็นในขณะนั้น เช่น ถ้าพบเด็กก็ว่าเด็ก ถ้าพบผู้หญิงก็เกี่ยวผู้หญิง เป็นต้น

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจรียงกันตรอบกัย* ครูสายรุ้งได้ให้ข้อมูลว่า ตั้งแต่เกิดมา*เจรียงกันตรอบกัย*ก็สูญแล้ว ไม่เคยได้ยินทำนอง ทราบเพียงแต่ว่าเป็นการ*เจรียง*ที่ไม่ใช้เครื่องดนตรีในการดำเนินทำนอง มีแต่เพียงการร้องและการปรบมือ มีลูกคู่ร้องรับคำสร้อย เช่นเดียวกับ*เจรียงนอรแก้ว*และ*เจรียงบั้งนา* นิยมร้องเพื่อเกี่ยวพาราตี (สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

๕. *เจรียงตรัว* เป็นศิลปะการร้องอีกประเภทหนึ่งโดยใช้ขอประกอบการร้อง เรียก “*เจรียงตรัว*” เป็นการร้องโต้ตอบกัน ๒ คน สามารถร้องโต้ตอบได้ทุกเรื่อง เช่น โต้ตอบเรื่อง นิทาน ประวัติศาสตร์ ตำนาน ในปัจจุบัน*เจรียงตรัว*ผู้เล่นร้องและสี่ขอประกอบเพียงคนเดียว วิธีการ เล่นจากการโต้ตอบเช่นเดิมจึงเปลี่ยนเป็นการร้องแบบเป็นเรื่องเล่า

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจรียงตรัว*สรุปได้ว่า ศิลปะการ *เจรียงตรัว* เป็นการร้องโดยมีตรัวเป็นเครื่องดำเนินทำนอง เป็นที่นิยมทั้งการเล่นและการฟัง (สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

๖. *เจรียงจเปยทวองเวง* เป็นศิลปะการร้องอีกประเภทหนึ่งที่มีผู้เล่นเพียงคนเดียว โดยใช้พิณประกอบการ*เจรียง* เรียก “*เจรียงจเปยทวองเวง*” รูปแบบการแสดง ผู้เล่นจะนั่งคิด*จเปย*และ *เจรียง*ไปด้วย เรื่องที่ร้องเกี่ยวกับนิทานชาดก ประวัติศาสตร์ ตำนานเรื่องเล่าต่างๆ โดยส่วนใหญ่ เรื่องที่นิยมร้องเป็นเรื่องที่มีความยาวและใช้เวลานาน ผู้ร้องจะต้องเป็นผู้ที่มีความจำและปฏิภาณ ไหวพริบสูง การร้องแต่ละครั้งไม่ว่าผู้เล่นจะร้องเรื่องอะไรจะต้องมีบทไหว้ครูขึ้นนำก่อนเนื้อเรื่อง เสมอ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจรียงจเปยทวองเวง* สรุปได้ว่า *เจรียงจเปยทวองเวง* เป็นศิลปะการ*เจรียงจเปยทวองเวง* ที่ผู้ร้องจะต้องคิด*จเปยทวองเวง*และร้องไปด้วย การ*เจรียง*แต่ละครั้งมัก*เจรียง*ครวละนานๆ นิยมร้องเรื่องนิทานและหลักธรรมคำสอน

๗. *เจรียงจรวง* หรือ *เจรียงเปยอ้งโกล* ผู้วิจัยสรุปจากหนังสือเพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์ กล่าวว่า *เจรียงจรวง* เป็นศิลปะการร้องอีกประเภทหนึ่งที่ใช้ *ปี่อ้งโกล*ประกอบการร้อง ผู้เล่นจะนั่ง*เจรียง*ได้ถามกันเป็นเรื่องตำนาน สุภาษิตต่างๆ เนื่องจาก*ปี่อ้งโกล*หาผู้ที่มีความสามารถเป่าได้ยาก ส่วนใหญ่จึงใช้ขอแทน แต่ยังคงเรียกว่า *เจรียงจรวง* (กมล เกตุ สิริ, ๒๕๒๖: ๒๑๓)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ*เจรียงจรวง* สรุปได้ว่า *เจรียงจรวง* เป็นการร้อง*เจรียง*โดยใช้ขอกันตรีมบรรเลงคู่กับการร้อง มีทำนองเฉพาะของ*เจรียงจรวง* จึงแตกต่างจาก*เจรียงตรัว* นัก*เจรียงจรวง*ที่มีชื่อเสียง คือ ตายิง หรือต่ายิง ครูสายรุ้ง ร้องทำนอง*เจรียงจรวง*ให้ฟัง ดังนี้

- - - ท	- - ล ฟ	- - - ท	- ม - ท	- - - ม	- - - -	- - - -	- - - -
- - - เอ	- - - เอ	- - - เอ	- เอ - เอ	- - - เอ	ดนตรีสอดทำนอง		

(สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

๘. *เจรียงเบริน* หรือ *เจรียงโอะกัณโฑล* ผู้วิจัยสรุปจากหนังสือ *กัณตรีม* (เพลงพื้นบ้านอีสานใต้) กล่าวว่าเป็นการร้องเพลงประกอบการเล่นแคน ผู้ร้องจะร้องคู่ชายหญิง สามารถเล่นได้ทุกงาน เรื่องที่เล่นมักจะเป็นนิทานต่างๆ *เจรียงเบริน* เริ่มต้นด้วยบทไหว้ครู และกล่าวถึงความสำคัญของงานนั้นๆ ว่ามีการบำเพ็ญกุศลอะไร ยกนิทานมาเป็นอุทาหรณ์ตั้งกระทู้ถามตอบ เนื้อร้องนำมาจากคัมภีร์ทางศาสนา เช่น มงคลธิปณี พระสูตร พระวินัย พระไตรปิฎก และเรื่องเกี่ยวกับกำเนิดมนุษย์ ประเพณีการโกนจุก งานบวช งานแต่งงาน งานศพ เทศกาลบุญกฐิน ทอดผ้าป่า เข้าพรรษา ออกพรรษา งานเฉลิมฉลองสาธารณวัตถุ เช่น วัด โบสถ์ วิหาร โรงเรียน เจดีย์ เป็นต้น เป็นเพลงพื้นเมืองที่เล่นได้ทุกงาน เมื่อทั้งสองฝ่ายร้องโต้ตอบตามการณืเป็นเรื่องราวเรียบร้อยแล้ว ในช่วงหลังก็จะเป็นการแข่งปฏิภาณซึ่งกันและกันด้วยคารมคมคายใช้ถ้อยคำเปรียบเปรย หยอกล้อ เพื่มรสนชาติให้ผู้ฟังสนุกสนานไปด้วย (ภูมิจิต เรื่องเลข, ๒๕๒๕: ๕๘)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ครูสายรุ้ง ภูมิสุข เกี่ยวกับ *เจรียงเบริน* สรุปได้ว่า *เจรียงเบริน* เดิมใช้ตรัวในการบรรเลง ต่อมาคนอีสานตอนกลางได้ย้ายถิ่นฐานมาที่อีสานใต้ จึงได้ใช้แคนในการ *เจรียงเบริน* จนถึงปัจจุบัน และในปัจจุบัน *เจรียงเบริน* ได้รับความนิยมในกลุ่มคนอีสานใต้มาก (สายรุ้ง ภูมิสุข, สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖)

ครูจุม แสงจันทร์ อายุ ๖๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลศรีสะเกษ อำเภอบุขันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับการถ่ายทอดกลวิธีการคิด *เจรียงเบริน* จากนายเจียม แสงจันทร์ ผู้เป็นบิดาโดยวิธีมุขปาฐะ ตั้งแต่ยังพำนักที่ประเทศกัมพูชา นายเจียม แสงจันทร์ ได้รับการถ่ายทอดกลวิธีการคิด *เจรียงเบริน* จากพระภิกษุภิกษุสงฆ์ ศิลปินในราชสำนักกัมพูชา ครูจุม แสงจันทร์ เป็นศิลปินพื้นบ้านเพียงคนเดียวในปัจจุบันที่ยังคงสืบทอดการ *เจรียงเบริน* ในแบบฉบับดั้งเดิม ครูจุม แสงจันทร์เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาดและมีความจำแม่นยำ เพราะการ *เจรียงเบริน* ในแต่ละครั้งจะต้อง *เจรียง* เป็นเวลานาน คือหลังพิธีสวดมนต์เย็นเสร็จ จนถึงเข้ามืด ครูจุม แสงจันทร์สามารถ *เจรียง* ได้ทั้งนิทาน ประวัติศาสตร์พุทธศาสนา คำสอน ความรู้ หรือเรื่องตามที่เจ้าภาพต้องการ

๒.๒ ประวัติและลักษณะทางกายภาพของ *เจรียงเบริน*

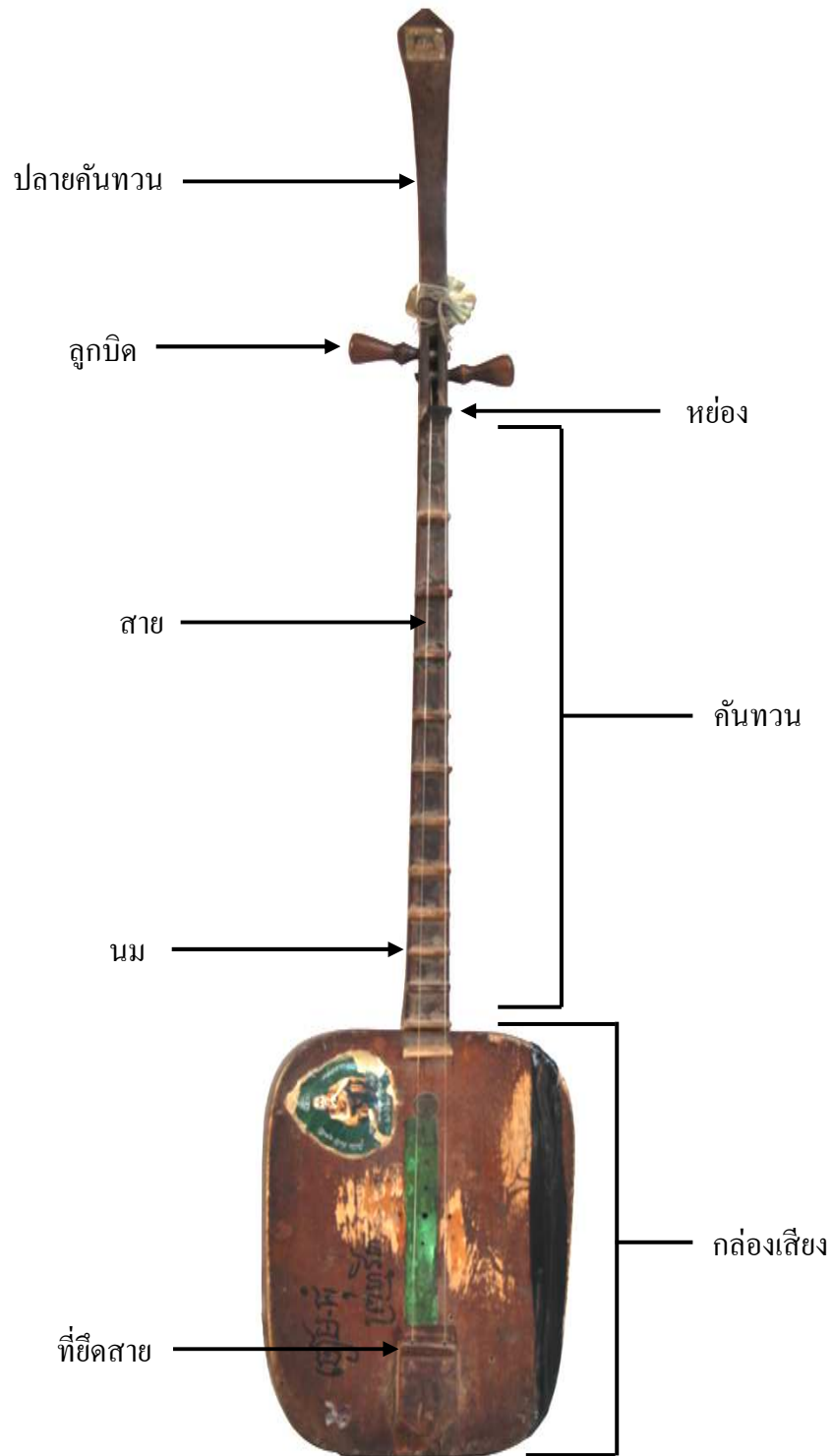
จากหนังสือเครื่องดนตรีกัมพูชาโบราณ แปลจากต้นฉบับภาษาเขมรโดยสกลสุภา ทอนน้อย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้อธิบายลักษณะของ *เจรียงเบริน* สรุปได้ว่า *เจรียงเบริน* มีลักษณะเป็นกระจับปีที่มีความยาวและมีขนาดใหญ่ เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งในวงดนตรีอรัญญ์ และวงดนตรีวิวาท์ นอกจากนี้กระจับปีที่มีความยาวยังมีลักษณะที่สำคัญอีกประการคือ ใช้สำหรับการแสดงเดี่ยว รับส่งคำร้อง กายพ้ หรือบทร้อยกรองในเรื่องนิทานต่างๆ บางโอกาสมีวิธีการเล่นโดยรับร้องส่งร้องโต้ตอบสำนวนคำถามกันสองคน เพื่อเป็นการประลองปัญญาและปฏิภาณ

ไหวพริบของแต่ละคน วิธีการเล่นโต้ตอบสำนวนคำถามนั้น เป็นที่ชื่นชอบและได้รับความนิยมนเป็นอย่างมากของประชาชนกัมพูชาตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน (สกลสุภา ทองน้อย, ๒๕๕๔: ๑๕๐)

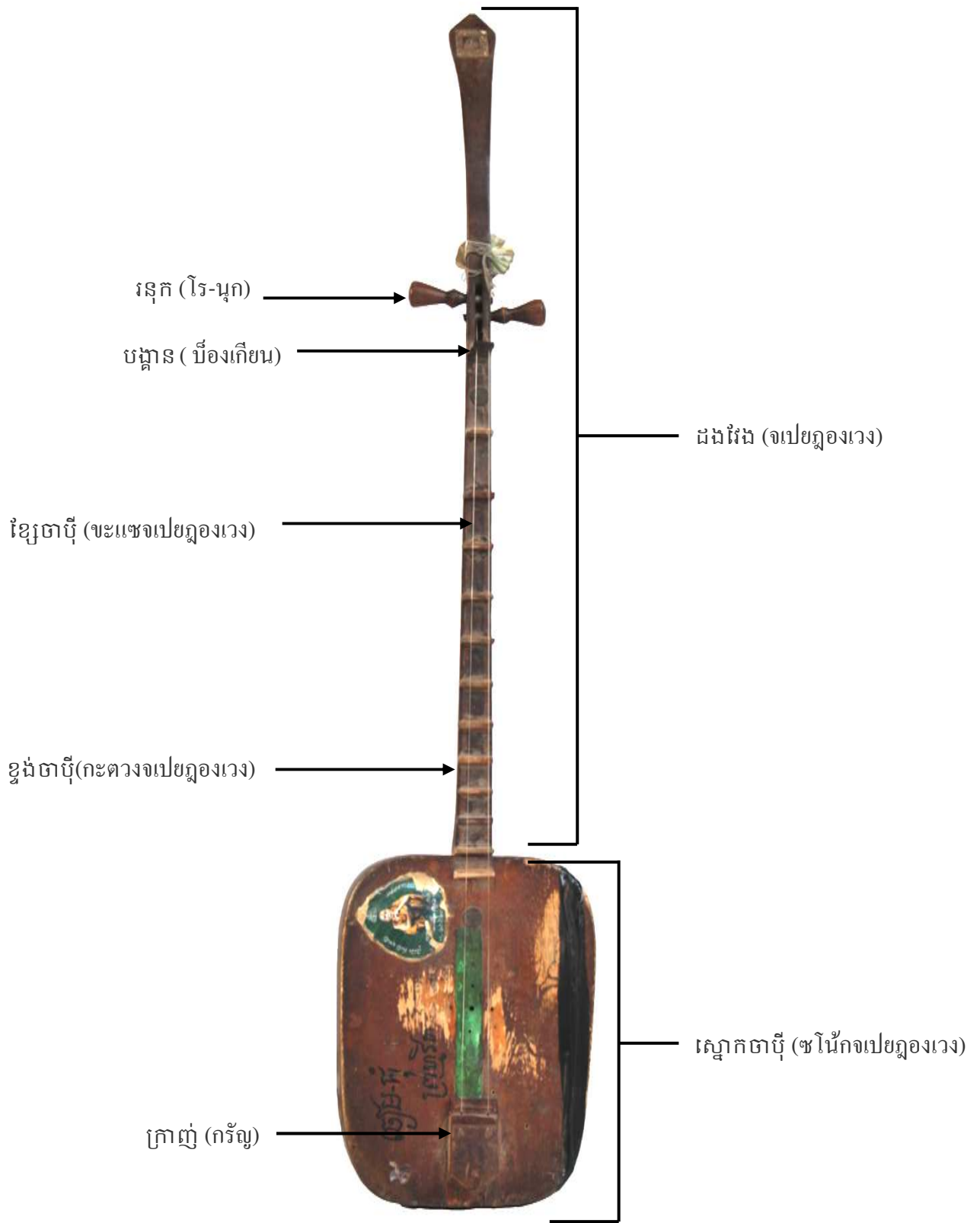
กรรมวิธีการสร้างจเปยของเวงแฝงไปด้วยความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับภูตผีปีศาจ นักเขียนเพชร สล พิมพ์เผยแพร่โดยพุทธศาสนบัณฑิต ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ กล่าวว่า การสร้างกระจับปี่ด้ามยาวจะต้องพิถีพิถันคัดเลือกไม้ที่จะสามารถนำมาทำให้เกิดเสียงสั้น ไหวไพเราะ เพื่อดึงดูดจิตใจของมหาชนรวมถึงดึงดูดผีพรายและปีศาจ ต้องทำกระดองด้วยไม้รัง ทำด้ามด้วยไม้กระสัง ทำวงกบด้วยไม้กระท่อม ทำคางคกหรือกรากด้วยไม้ทะมึ้ง ทำนมกระจับปี่ด้วยกระดูกหรือแก่นไม้ ทำลูกบิดด้วยไม้นางนวน หรือต้นเปล้าใหญ่ สายกระจับปี่ทำจากเส้นด้าย จึงมีสำนวนกล่าวไว้ว่า “กระดองรัง ค้างคกกระท่อม คางคกทะมึ้ง นมกระดูก”

กระจับปี่ด้ามยาวมีกระดองรูปร่างกึ่งโค้งมนกึ่งเหลี่ยม บางกระดองเหมือนรูปใบโพธิ์ บางกระดองเหมือนผลสับปะรด และบางกระดองเหมือนใบเสมา (เสมาวัด) กระดองมีความยาว ๐.๔๐ เมตร ความกว้างของกระดองด้านหน้ายาว ๐.๓๔ เมตร ความกว้างของกระดองด้านหลังยาว ๐.๒๐ เมตร กระดองมีความหนา ๐.๐๖ เมตร ด้ามกระจับปี่จากกระดองไปจนถึงส่วนด้ามที่มีนมกระจับปี่มีความยาว ๐.๖๐ เมตร จากบริเวณส่วนที่มีลูกบิดไปถึงสุดปลายด้ามมีความยาว ๐.๕๐ เมตร เจาะช่องสำหรับใส่ลูกบิด ๓ หรือ ๔ รู มีสาย ๒-๔ สาย แต่ใช้เสียงแค่ ๒ สายเท่านั้น เช่น มีสายทุ้ม ๒ สาย แต่ใช้เสียงแค่สายเดียว สายเอกมี ๒ สาย ก็ใช้เสียงแค่สายเดียวเช่นกัน ที่ด้ามประดับด้วยกระดูกชิ้นเล็กๆ เป็นลวดลายติดบริเวณใต้สาย บนด้ามมีนมกระจับปี่ ๑๒ อัน นมกระจับปี่ทั้ง ๑๒ อันนี้ เจาะรูตรงกลางสำหรับร้อยสายเส้นต่อเส้น เพื่อป้องกันไม่ให้สายขาดเสียหาย นมกระจับปี่ไม่ได้ยึดติดอยู่กับที่เพราะใช้เลื่อนเพื่อตั้งเสียง การเคลื่อนหาเสียงหลักนี้มาจากการเคลื่อนที่ของไม้ที่ใช้หนุนใต้ตรงโคนสายบนส่วนของกราก (คางคก) ใช้ไม้หนุน สำหรับหาเสียงที่ต้องการได้ทันที เช่น เสียง “ตรง ตรง” เป็นต้น (สกลสุภา ทองน้อย, ๒๕๕๓: ๘๖)

ลักษณะทางกายภาพและส่วนประกอบของจเปยของเวงของครุจุม แสงจันทร์นั้น มีชื่อเรียกเป็นภาษากัมพูชา ดังนี้ ส่วนปลายคันทวนถึงคันทวน เรียก ผังไผ่ (อ่านว่า ดอง-จเปย) ลูกบิด เรียก ฤก (อ่านว่า โร-นุก) ห้อย เรียก บัญลาร (อ่านว่า บ็อง-เกียน) สายจเปยของเวง เรียก ไซูธาดู (อ่านว่า ซะแซ-จเปย) นมจเปยของเวง เรียก ฐันธาดู (อ่านว่า กะตวง -จเปย) กล้องเสียง แลุกธาดู (อ่านว่า ซไน้ก-จเปย) ที่ยึดสาย เรียก ปรากู (อ่านว่า กรัญ)

ภาพที่ ๑ แสดงส่วนประกอบของเป็ญองเวงของครุม แสงจันทร์
 ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

ភាព្វី ២ ខ្លីរើកគ្រាងស្រាវប្រកបឧប្បយោធន៍ឧប្បយោធន៍ក្រុម គ្រាងគ្រាង ភាសាខ្មែរ
 គីធារភាព្វី : ឧប្បយោធន៍ គ្រាង

ภาพที่ ๓ แสดงส่วนประกอบแสดงที่ยึดสาย (ด้านซ้าย) และกล่องเสียง (ด้านขวา)
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

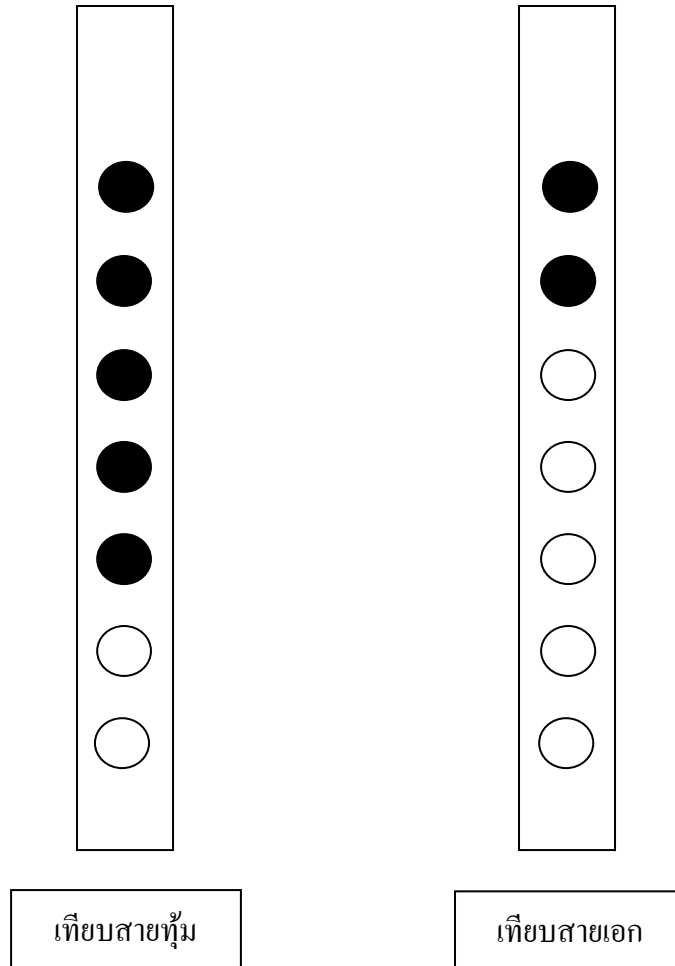
ภาพที่ ๔ แสดงส่วนประกอบคันทวน (ด้านซ้าย) และหย่อง (ด้านขวา)
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

ภาพที่ ๕ แสดงส่วนประกอบของลูกบิด (ด้านซ้าย) และปลายคันทวน (ด้านขวา)
ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

การกำหนดเสียงหรือปรับเสียง*จเปยฆองเวง*นั้น ไม่สามารถกำหนดได้ว่าต้องเป็นเช่นไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้บรรเลงในวงใดหรือโอกาสใด เช่น หากใช้บรรเลงในวงดนตรีอาร์กัตหรือวงดนตรีวิวาท์ การปรับเสียงจะต้องยึดเสียงตามปี้อ้อ คือ ตั้งเสียงสายทุ้มตรงกับเสียงปี้อ้อเป็ดรู ด้านล่าง ๒ รู ส่วนสายเอกตั้งเสียงสูงกว่าสายทุ้ม ๔ เสียง ส่วน*จเปยฆองเวง*ที่ใช้สำหรับการแสดง เดี่ยวนิยมปรับตามเสียงของผู้ร้อง และในขณะที่แสดงเดี่ยวผู้เล่นสามารถผ่อนสายหรือบิดสายให้ตึงขึ้นเป็น ๑ เสียง หรือครึ่งเสียงก็ได้ตามความต้องการของผู้เล่น

ภาพแสดงการปรับเสียงเบรคของวง
โดยยึดปี้อเป็นหลัก

หมายเหตุ ● ปีครุ
○ ปีครุ

ภาพที่ ๖ แสดงการปรับเสียงเบรคของวงโดยยึดปี้อเป็นหลัก
ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

จากหนังสือที่ระลึกงานดนตรีไทยอุดมศึกษาครั้งที่ ๒๐ ณ โรงเรียนนายร้อยพระ-
จุลจอมเกล้า จังหวัดนครนายก รศ.ดร.ปัญญา รุ่งเรือง เขียนบทความชื่อ เล่าเรื่องกระจับปี่ในประเทศไทย
ไทยและภาคพื้นแปซิฟิก ได้อธิบายจเปยฆองเวงไว้ดังนี้

กระจับปี่เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่บรรเลงด้วยการตีที่ให้ผู้
เสียงนุ่มนวลกังวานไพเราะมากถ้าตีเป็น รูปร่างก็งามน่าจับน่าเล่น แต่ชื่อออกจะฟัง
ยากและสร้างความสับสนให้แก่ใครต่อใครเสียนักก่อนแล้ว

ที่มาของคำนี้มีผู้สันนิษฐานว่ามาจาก “เต่า” หรือ “กระดองเต่า” ที่เรียกว่า
กัจฉปี่ แล้วเป็น “กัจฉปะ” แล้วเป็น “กระจับปี่” แล้วเป็น “จับเปย ” ที่เขมรเรียก
หรือจะเป็น จับเปย ก่อน แล้วไทยเอามาใช้ออกเสียงให้ถนัดเป็นไทยว่า กระจับปี่
(ปัญญา รุ่งเรือง, ๒๕๓๑: ๑๒๒)

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุปได้ว่า คำว่า จเปยฆองเวง นั้น มีที่มาจาก
คำว่า กัจฉปี่ ที่มีความหมายว่า เต่า หรือ กระดองเต่า ตามรูปร่างและลักษณะของกระโหลกเสียง
จากนั้นจึงเขียนมาเป็นคำว่า กัจฉปะ แล้วเป็น จับเปย หรือ จเปย คำว่า ฆองเวง มีความหมายว่า ค้ำ
ยาว จึงเรียก กระจับปี่ค้ำยาวนี้ว่า จับเปยฆองเวง หรือ จเปยฆองเวง

จเปยฆองเวง เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี ที่สามารถบรรเลงได้ทั้งการบรรเลงรวม
วงและการบรรเลงเดี่ยว มีลักษณะคล้ายกระจับปี่ของไทย กระโหลกเสียงมีหลายลักษณะ เช่น คล้าย
รูปใบโพธิ์ คล้ายผลสับปะรด คล้ายใบเสมา (เสมาวัด) คันทวนยาว ประกอบด้วยนมจเปยฆองเวง ๑๑
นม ลูกบิดจเปยฆองเวงแต่ละตัวมีจำนวนแตกต่างกัน บางตัวมี ๒ สาย และบางตัว มี ๔ สาย แต่ใช้
เสียงเพียงสองเสียง กล่าวคือ สายเอก ๒ สาย ตั้งเป็นเสียงเดียวกันทั้ง ๒ สาย สายทุ้ม ๒ สาย ตั้งเป็น
เสียงเดียวกันทั้ง ๒ สายเช่นกัน ระบบการตั้งเสียงของจเปยฆองเวง ขึ้นอยู่กับโอกาสที่ใช้ในการ
บรรเลง สำหรับการบรรเลงรวมวงจะต้องยึดเสียงตามปี่อ้อ สายเอกและสายทุ้ม ระดับเสียงห่างกัน
๔ เสียง และสำหรับการบรรเลงเดี่ยวผู้บรรเลงสามารถปรับให้เสียงสูงหรือเสียงต่ำก็ได้ตามความ
ต้องการของผู้บรรเลง

๒.๓ ประวัติชีวิตครอบครัว แสงจันทร์

๒.๓.๑ ชีวิตวัยเยาว์

ครูจุม แสงจันทร์ ตามบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อนายจุน แสงจันทร์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๙๑ ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลศรีสะอาด อำเภออุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ เลขประจำตัวบัตรประชาชน ๓ ๓๓๐๕ ๐๐๐๓๕๐ ๔๗๑ ครูได้ให้เล่าว่า

ชื่อ โดยกำเนิดผมชื่อจุม แต่ไปโรงเรียนเขาใส่ชื่อให้เป็นจุน แสงจันทร์ เกิดวันอังคาร ไม่รู้ว่าวันที่เท่าไร ระหว่างเดือนอ้ายกับเดือนยี่ จำไม่แม่น แต่พระออกพรรษาแล้ว วันเพ็ญ ปี พ.ศ. ๒๔๙๑ สมัยก่อนออกมาแล้ว ๒-๓ ปี ค่อยไปแจ้งเกิดก็มีบางคน โทจนเลี้ยงวัวเลี้ยงควายได้แล้วพ่อก็ค่อยไปแจ้งเกิดให้ บ้านที่ผมอยู่ตอนนี้ เป็นที่ที่พ่อตาของพ่อผมยกให้ ลูกคนอื่นเขาได้ ๖๐-๗๐ ไร่ แต่เขารังเกียจพ่อผมที่ขาดคิดเลยให้มาแค่นี้ พ่อผมเห็นว่าที่เป็นป่าช้าติดกับวัด เลยบริจาคให้วัด วัดแบ่งครึ่งหนึ่งให้กับโรงเรียน นี้โรงเรียนนี้เอง โรงเรียนบ้านศรีสะอาด (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

ภาพที่ ๗ แสดงบัตรประจำตัวประชาชนครูจุม แสงจันทร์

ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

๒.๓.๒ ประวัติบิดามารดาครูจุม แสงจันทร์

ครูจุม แสงจันทร์ เป็นบุตรของนายเจียม แสงจันทร์ และนางคำ แสงจันทร์ นางคำ สัญชาติไทย พื้นเพเป็นคนจังหวัดศรีสะเกษ มีอาชีพทำนา คาซื้อตาฟ่อง ยายชื่อยายผัน เป็นคนบ้าน โลกโพน อำเภอบุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ นายเจียม แสงจันทร์ เป็นคนสัญชาติกัมพูชา จังหวัดกัมปง จาม ประกอบอาชีพเจริญเป็นอาชีพหลัก เรียนหนังสือที่โรงเรียนกัมปงจาม ในระหว่างที่เรียนแอบ รักใคร่ชอบพอกับหญิงสาวคือภรรยาชาวกัมพูชา อาจารย์จึงให้ออกจากโรงเรียนไม่นับเป็นลูกศิษย์ พ่อเจียมจึงหาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นนักมวย ชกมวยทุกวันจนขาเสียไปข้างหนึ่ง จึงหยุดอาชีพชกมวย และประกอบอาชีพเจริญเพียงอย่างเดียว หลังจากที่ภรรยาชาวกัมพูชาเสียชีวิต พ่อเจียมจึงย้ายมาที่ ประเทศไทยเพื่อทำมาหากิน ครูจุม ได้เล่าถึงพ่อเจียมว่า

พ่อผมเป็นนักมวยนะ ต่อมวยจนขาเสียไปข้างหนึ่ง เวลาจะไปไหนมาไหน คนก็จะเรียกเขาว่าพ่อสามขา เพราะขาบวมไม่ทำอีกขาหนึ่ง ต่อมาเลยสี่ซอ ดัดพิณ ไปเจริญคืนหนึ่งๆ ได้ ๒๕ สตางค์ แพงมากนะสมัยนั้น เพราะชกมวยทุกวัน ชกมวย หาเงิน แผลมันเนาเปื่อย ฟูยาก็บอกว่าอยู่ที่บ้านไม่ได้หรอก เพราะว่าเหม็น ให้ไปทำ กระท่อมอยู่ที่ปลายนา เอาแต่ข้าวสารไปส่ง คราวนี้เนื้อมันผุพังไปหมด มองเห็นแต่ กระดุก นึกว่าต้องตายแน่ๆ ลูกก็ยังไม่โต ไม่มีใครจะดูแล พ่อผมเอาขันตักน้ำสะอาดใน ลำธารที่ไหลลงมาจากภูเขา ก็เลยบวงสรวงตอนกลางคืน ถ้าผมไม่ตายผมจะต่อสู้อุโลก เพื่อจะได้มีลูกหลานต่อไปข้างหน้า ก็ขอให้ใครมาช่วยผมบ้าง

ตอนเช้าพวกฝรั่งเศสออกมาจากป่าสำรวจป่าใหญ่ เขามาเจอพ่อเข้า ก็บอกว่า คนนี้ยังน่าจะมีชีวิตอยู่ เพราะว่าจะได้ช่วยดูแลพ่อแม่ได้บ้าง เขาให้ยาฝรั่งมากินเม็ด เดียว ตอนกลางคืน พอลุกตื่นก็หายหมดเลย เนื้อนี้ติดกันหมด พ่อผมก็เลยเอาไม้ กระโถดมาทาที่บ้าน นี่ก็ตอนอยู่ที่เขมร พ่อเล่าให้ผมฟัง

จากนั้นท่านก็เลยไปเรียนมะม่วงด้าง เจริญบ้าง ดีซ่องให้เขาบ้าง ดีซ่องเล่น มะม่วงด้างมีชื่อเสียงมาก เดือน ๑๑ พระออกพรรษา ก็เลยมาเจริญถวายหลวงพ่อที่ภูเขา พนมตะแบง หลวงพ่อบอกว่า คนเจริญเอาไม้เดินกลับบ้าน หลวงพ่อขอบิณฑบาต ก็ บอกว่าไม่ให้หรอก ถ้าไม่ให้ก็ขอบิณฑบาตสี่ซอ ก็ทำได้อีก พระท่านเลยบรรจุของ มงคลลงในขอให้ มีทองบ้าง มีสัมฤทธิ์บ้าง บรรจุลงในทวนด้าว ให้พ่อของผม สามารถหาเงินได้ไปจนถึงลูกถึงหลาน ไปตรงไหนก็มีแต่คนรักคนเมตตา มีแต่คน สงสาร ถึงเขาจะฆ่าก็ไม่ฆ่าไม่ได้

แต่น้องผมที่มันได้ด้าวของพ่อไป เวลามันไปเจริญที่ไหนมันไปคุยกับ ผู้หญิงบ้างอะไรบ้าง ด้าวแตกกระจายเลย ผมเลยเอาขึ้นหิ้งบูชา

ปู่คุ้ม (แสงจันทร์) ไม่ทราบชื่อย่า เพราะว่าพ่อไม่ได้บอก ปู่เป็นคนหมู่บ้าน กระสังข์ อำเภอจอมกระสานต์ จังหวัดพระวิหาร สถานที่ตั้งใกล้กับปราสาทเขาพระวิหาร แต่ญาติพี่น้องสมัยก่อนของเขายู่ที่จังหวัดพนมเปญ กัมพูชา อาชีพสมัยก่อนก็ทำนาเหมือนกัน ตาเงิน (แสงจันทร์) นี้เป็นพี่น้องกับปู่คุ้ม คนนี้เป็นนักจารอักขรเขมร บันทึกต่างๆ ย่าเป็นคนมีฐานะ เขาขายพลอยขายทองอยู่ที่บ่อไพลินใกล้รัฐประเทศ

พ่อผมขึ้นมาที่ประเทศไทยไม่มีพี่น้อง มีแต่ลูกกับอาอาปลาแดก ปลาแห้ง เดินแบกขึ้นมาเยี่ยมบ้างเป็นครั้งคราว พ่อย้ายมาที่ประเทศไทยเพราะจะมาทำมาหากิน คืออย่างนี้ เมียพ่อทางกัมพูชาเขาตาย ส่วนสามีแม่ของผมที่ประเทศไทยเขาก็ตาย สองคนเลยมารักกัน ตอนที่พ่อผมมาเจริญที่ประเทศไทย พ่อพาลูกสาวติดตามด้วยคนหนึ่ง ชื่อ แซม ตอนนี้อยู่ที่บ้านจะลง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ตอนนี้มีลูกมีหลานมาก ยังไปมาหาสู่กัน เหมือนวันสารทนีเขาก็มาหา

พ่อผมเสียชีวิต เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗ อายุประมาณ ๖๓ ปี เพราะถูกยาสั่ง ผมให้กินมะพร้าว พ่อผมสะอึกขาดใจตาย เพราะพ่ออยากกินมะพร้าวเหลือเกิน ท่านก็แข็งแรงดีเหมือนเราๆ นี้แหละ ผมก็ขึ้นมะพร้าว พูดแล้วก็เหมือนเอามะพร้าวมาฆ่าพ่อ คนที่ส่งยาสั่งฆ่านี้ก็เป็นคนในหมู่บ้าน มันเป็นคนไม่รู้จั๊กบาปบุญคุณโทษ คนที่ฆ่าตอนนี้ก็ตายแล้ว ตายไม่ดินะ รถไฟชนต่างๆ ที่เป็นพระ คอขาดตาย

คือเขาไม่ได้ตั้งใจให้พ่อผมกินของหรรอก แต่ว่าคนคนนั้นเขาไม่กิน เขายื่นให้พ่อผมกิน ก็คงเป็นเคราะห์กรรมของพ่อผมนี่แหละ ตอนนั้นผมนำตำรวจมาเลยนะ จากกองบังคับการ เพราะแค้นต้องชำระ แต่ผมจำเสียงของพ่อได้ เหวต้องระงับด้วยการไม่จงเวร ถ้าเวรของพ่อพ่อก็ต้องยอมรับ ถ้าเวรของลูกลูกก็ต้องยอมรับ จะทำตามใจเราไม่ได้ (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

ภาพที่ ๘ แสดงพ่อเจียม แสงจันทร์
ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

๒.๓.๓ พี่น้องร่วมบิดามารดา

ครูจุม แสงจันทร์ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด ๕ คน ดังนี้

๑. ครูจุม แสงจันทร์ ประกอบอาชีพเจริญ ทำสวน ปัจจุบันอายุ ๖๖ ปี
๒. นางซาง (ไม่ทราบนามสกุล) ประกอบอาชีพทำนา ปัจจุบันอายุ ๖๐ ปี
๓. นายเจียม แสงจันทร์ ประกอบอาชีพเจริญ ทำสวน ถึงแก่กรรม
๔. นายจำเริญ แสงจันทร์ ประกอบอาชีพมะม่วง ทำนา ปัจจุบันอายุ ๕๐ ปี
๕. นายจำริด แสงจันทร์ ประกอบอาชีพผู้จัดการกระแสไฟฟ้าเขตพระโขนง
ปัจจุบันอายุ ๔๘ ปี

ครูจุมได้เล่าถึงน้องๆ ให้ฟังว่า

ผมเป็นพี่คนโต มีฝาแฝดนะ ผมกับผู้หญิง แต่ว่าผู้หญิงตายเสียก่อน ต่อจากผมก็นางซาง ตอนนี้อยู่ไปอยู่ที่บ้านนาฉลุย คนที่สามนายเจียม น้องผมคนนี้นั้นเป็นคนตรี เจริญพิณ เจริญซอ ได้แต่ว่ากินเหล้ามากเกินไปตายก่อน ลูกสาวเขาก็ไปเข้าวงดนตรีที่โรงเรียนสีซอได้ ต่อไปก็นายจำเริญ เป็นชาวนา บางทีก็ไปทำเพลงมะม่วง คนสุดท้ายชื่อนายจำริด คนนี้เก่ง บวชได้ ๕ พรรษา ไปอยู่กับฝรั่งได้ ๕ ปี ก็จบข้างเครื่องเรียนจบหนังสือถึงชั้น มศ.๕ จารอักษรเขมรได้ พระเวสสันดร ๑๓ กัณฑ์ เขียนเสร็จภายใน ๓ วัน วาดรูปนี้เก่งมาก วาดสวยกว่าของจริงเสียอีก” (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๒.๓.๔ ชีวิตวัยหนุ่ม

ชีวิตวัยหนุ่มของครูจุม แสงจันทร์ ประกอบอาชีพรับจ้างทำนา รับจ้างทั่วไป ได้ค่าจ้างเป็นข้าว อาหารมาเลี้ยงครอบครัว การเจริญยังมีได้ยึดเป็นอาชีพแต่ก็สามารถเจริญได้ ครูจุมได้เล่าชีวิตในวัยหนุ่มให้ฟังว่า

รับจ้างทำนาที่หมู่บ้านนี้แหละ ทำหลายอย่าง บางทีก็ไปเกี่ยวข้าว บรรทุกข้าว เขาก็ให้ข้าวมากิน บางครั้งก็ให้เงิน บางทีก็ไปปลูกพริก ก็หาอะไรให้พ่อกินไปด้วย เหมือนผมปลูกสวนนี้แหละ ครั้งหนึ่งผมไปเจริญเกี่ยวสาว แต่เพื่อนผมมั่นใจผมเป็นขอทาน มันไล่ผมไปเลย เพราะว่าเขามีนามีไร้กัน แต่ผมไม่มี ผมจน ไปๆ มาๆ เขาก็มารักผมเหมือนกัน คือคนเฒ่าคนแก่เขาอยากจะฟัง เดินไปเขาก็ว่า หลานๆ เอ็งเจริญ เรื่องนั้นเรื่องนี้ให้ยายฟังบ้าง เวลาผมไปไหนผมก็จะถือพินไปด้วย พวกสาวๆ ผมไม่ต้องเหนื่อยเดินไปตามหอรอก เขาเดินมาหาผมเองทั้งนั้น (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๒.๓.๕ ชีวิตสมรส

ครูจุม แสงจันทร์ แต่งงานเมื่ออายุ ๒๕ ปี กับนางไสว แสงจันทร์ เป็นคนหมู่บ้านศรีสะอาด อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบอาชีพทำสวน อยู่กินด้วยกันบนผืนดินที่พ่อแม่ยกให้ มีบุตรธิดาร่วมกัน ๓ คน คือ

๑. นายสำราญ แสงจันทร์	ประกอบอาชีพบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นายจำรูญ แสงจันทร์	ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป
๓. นางระเบียบ	ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

ครูจุมเล่าให้ฟังว่า

ตอนอายุ ๒๑ ผมหนีพ่อไปทำงาน เลยย้อนกลับมาคิดว่า คนเราจะอยู่ได้นานเท่าไรหรือ กลับมาบ้านก็เห็นยายคนนี้แหละ รักเขาไปทำงานช่วยเขา ถ้าไ้ไร้หากนา เห็นเขาทำนา ก็ไปช่วยเขาทุกสิ่งทุกอย่าง ตอนนั้นก็เจริญเป็นแล้ว แม่ยายสงสารเห็นว่าทำมาหากินช่วยกัน รักกัน ขอสินสอด ๒๐ ร้อย (๒,๐๐๐) ทอง ๕ บาท ผมไม่มี เลยให้ ๑๐ ห้าร้อย (๑,๕๐๐) ทอง ๑ บาท ก็เลยไปซื้อด้าย อยู่กินมาจนถึงทุกวันนี้ไม่หนีไปไหน สมัยก่อนเวลาผมไปเจริญ ผมไปคนเดียว ยายจะเป็นห่วงผมมาก แต่เดี๋ยวนี้มี

โทรศัพท์โทรถามได้ว่าถึงไหนแล้วมีโทรศัพท์แล้วสบายมากเลย (จุม แสงจันทร์,
สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

ภาพที่ ๕ แสดงยายไสว แสงจันทร์ และครูจุม แสงจันทร์
ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

๒.๔ ประวัติการศึกษา

๒.๔.๑ การศึกษาสายสามัญ

ครูจุม แสงจันทร์ เรียนสายสามัญที่โรงเรียนบ้านศรีสะอาด จนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน พ่อเขาเสียไม่สามารถทำงานได้ แม่ปลูกผักและเลี้ยงน่อง ครูจุมเป็นผู้ที่ใฝ่เรียน สามารถอ่านเขียนได้ แต่ปัญหาฐานะทางบ้านขัดสนครูจุมจึงลาออกจากโรงเรียนเพื่อมาช่วยแม่เลี้ยงน่องและทำสวน ครูจุมได้เล่าชีวิตในวัยเรียนให้ฟังว่า

สมัยหนุ่มผมจนมาก มีเลื้อกับกางเกงตัวเดียวเท่านั้น ไม่มีแม้แต่กางเกงในไปเรียนนะ อาจารย์เขาให้วิ่ง ผมกลัวว่ามันจะหลุด มือข้างหนึ่งก็จับกางเกงเอาไว้ เล่นกีฬาที่บ้านลุมพุก ถ้าเล่นไม่ถูกนี่อาจารย์ตีเลยนะ ตีจนเลือดออก เวลาเขาให้อ่านหนังสือเขาก็ให้อ่านคนเดียว เพราะว่ากลัวหนังสือจะขาด ผมนี้เสียคายมาก เราก็รับอยู่แต่ที่จำได้นะ ผมท่องเล่นๆ แบบเรียนสมัยก่อน เด็กชายใหม่รักหมูเป็นเด็กดี ตื่นนอนแต่เช้าๆ ก็กระวีกระวาดไปโรงเรียน กลับมาจากโรงเรียนก็ช่วยพ่อแม่ หุงข้าว ตักน้ำรด

ผัก ทุกสิ่งทุกอย่างให้พ่อแม่ เหมือนอาจารย์สั่งมาจากโรงเรียน สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๒.๔.๒ การศึกษาด้านพระธรรม

ครูจุม แสงจันทร์ ได้บวชเณรตามประเพณีที่วัดบ้านศรีสะอาด เป็นเวลา ๑ พรรษา ได้ศึกษาพระธรรมอย่างลึกซึ้งและเป็นที่ยอมรับของเจ้าอาวาสและพระอาวาส สามารถเทศน์แทนเจ้าอาวาสได้ และครูจุมก็ได้นำเอาพระธรรมที่ได้ศึกษามาเป็นเนื้อหาในการเจริญ แต่ในระหว่างที่บวชเรียนนั้นครูจุมต้องดูแลพ่อที่ขาเสีย จึงเกิดข้อพิพาทขึ้น ครูจุมจึงแอบลาสิกขาบทโดยไม่ให้เจ้าอาวาสทราบ ครูจุมได้เล่าให้ฟังว่า

บวชที่วัดนี้เอง บวช ๑ พรรษา คือผมเรียนพระธรรมด้วย แล้วเอาเรื่องพระธรรมมาเจริญ เรียนเจริญก่อนบวช แต่ว่าตอนนั้นผมบวชแล้วสึก เพราะว่าใจเสียมันเป็นอย่างนี้ ตอนบวชเณรก็ไปถามหลวงพ่อกว่า หลวงพ่อ ข้าวในบาตรฉันแล้วเอาไปให้พ่อผมกินได้ไหม ตีแล้ว คิดถึงพ่อขนาดนั้น แล้วผมก็ส่งข้าวพ่อ เพราะว่าพ่อเดินไม่ได้

เขาก็ว่า ถ้าบวชเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่อย่างนี้ไม่ต้องบวชหรอก ผมเกลียดมากนะ ถ้าไม่ติดผ้าเหลืองนี้ผมต่อแย่นะ เวลาคันเสร็จ แต่อาจารย์ว่าดี เพราะว่าเป็นคนกตัญญู ก็เลยไปลาหลวงพ่อ ผมจะไปเลี้ยงพ่อผม ผมไม่อยู่แล้ว เขาว่ามึงไม่ต้องสึกหรอก เพราะว่าเทศน์ก็เทศน์ได้แล้ว แทนอาจารย์ได้ เจ็ดตำนานก็สวดได้แล้ว เป็นเณรไม่ถึงพรรษา เทศน์นี้ชาวบ้านจำได้แล้ว ลูกศิษย์อาจารย์ เทศน์เพราะมาก อาจารย์ธร สมรเดียนี่มรณภาพไปแล้ว (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๒.๕ ชีวิตนักเจริญของครูจุม แสงจันทร์

๒.๕.๑ ศิลปะการเจริญอเปยภोगมาจากพ่อผู้ลูก

ครูจุม แสงจันทร์ เริ่มเรียนดนตรีจากการฟังเจริญที่พ่อเฝ้ามองตามงาน เนื่องจากพ่อขา-เสีย ครูจุมจึงต้องเป็นผู้ดูแลและพาพ่อเดินทางไปทุกที่ตั้งแต่ยังเด็ก พ่อเฝ้ามองถ่ายทอดวิธีการเจริญให้เป็นสมบัติแก่ครูจุม แสงจันทร์ ด้วยหวังจะให้มันเป็นเครื่องมือหาเลี้ยงชีพยามที่พ่อเฝ้ามองสิ้นลมหายใจ ครูจุมเล่าช่วงเวลาที่ยังเรียนเจริญและขั้นตอนในการฝึกให้ฟังว่า

เรียนมาโดยตลอดตั้งแต่เด็ก เพราะอยู่ด้วยกันตลอดพ่อลูก พ่อเรียกว่าไอนี่ต้อง
รับมรดกของพ่อไว้ได้ เพราะพ่อเขารักผมมาก คราวหนึ่งผมไปถอนมัน ไปตัดอ้อยที่
ต่างจังหวัด ชลบุรี ระยะเวลาวันละ ๑๔ บาท พ่อร้องไห้เลย บอกว่าแล้วใครจะหาอะไรให้
พ่อกิน ผมใช้เวลาที่เรียนกับพ่อประมาณ ๓๐ ปี เพราะผมเรียนกับท่านมาตั้งแต่เด็ก
ตั้งแต่ยังไม่ได้อ่าน ป. ๑ ไม่ว่าพ่อจะนิทานเรื่องอะไรก็แล้วแต่ ผมจำได้หมด สมัยก่อน
เวลาเขาเอาพ่อผมไปเจรียงนะ เวลาจะให้ไปเจรียงเขาเอาเกวียนมารับ เวลาเสร็จงานให้
พ่อกับผมเดินกลับบ้าน จากบ้านงานกลับมาบ้านนี้ ๒๐ กว่ากิโล มีอ้อยก็แบกข้าวต้ม
อีกมือหนึ่งก็แบกพิน เจ้าภาพเขาให้มา ผมเป็นคนพาพ่อเดิน เพราะว่าพ่อเดินไม่ได้ มี ๓
ขา ต้องกระโดดไปที่ละนิด

พ่อเล่นให้ฟัง เล่นตาม แล้วจำ เพลงแรกที่สอนให้คือเพลงพัดเจี๊ยเจี๊ย พัด-
เจี๊ยกราย ซโรเม เรียนอยู่บ้าน ตอนเริ่มเรียนพ่อเป็นคนแต่งครูให้อยู่บนหิ้ง บนหิ้งมี
เทียน ๕ เล่ม รูป ๕ ดอก กล้วย ๘ ดอก ชันห้า ชันแปด มี ๒ ชัน แต่ถ้าวันไหนผม
ไม่ได้เจรียงถวายครู ผมจะเจ็บไปหมดทั้งตัว ลูกขึ้นไม่ได้ เวลาเจรียงถวายครูผมจะ
นอนสบาย หลับไปทั้งคนทั้งพินเลย ทั้งสี่ซอด้วย บางวันพ่อผมยังว่า ไอนี่ครูเข้า เพราะ
คนอะไรเจรียงได้ทั้งคืนทั้งวัน จุกคบบไฟด้วย แล้วละเมอเจรียงทุกอย่างไม่มีผิด

ตอนเรียนจบนี้ พ่อผมไปผูกต้นไม้มะเขือ มะเขือขึ้น เขาปลูกไว้หน้าบ้าน จน
แตกดอกแตกผล งามเหมือนพุทราท่าล้างาม วันเพ็ญ เดือนที่ผมเกิด เขาให้ผมถือคบบไฟ
ออกไปประมาณ ๑๐ เมตร หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ให้ผมเจรียงอยู่คนเดียว คบบไฟ
ทั้ง ๑๐ ถ้าดับแล้วผมถึงจะลุกขึ้นได้ เหมือนว่าสอบไล่ เราจะได้เป็นครูแล้ว

แล้วก็ตัดปลีกกล้วยให้ยางกล้วยหยดใส่หัว แต่พ่อบอกว่าเห็นอะไรห้ามวิ่งนะ
แต่ผมไม่เห็นหรอก ได้แต่มาสัมผัส เหมือนว่าพวกพรายมาอวยพรให้เรา พรายที่อยู่ใน
หวีกล้วยตานี จุกคบบไฟเป็นหลักๆ ตอนนั้นที่ท่าก็ ๒๑ ปี มันรู้สึกสบายเหมือนว่า
ไวพจน์เขาร้องเพลงมาผมก็จำเพลงได้ สุรพลเขาร้องเพลงมาผมก็ร้องได้ เราก็คงไม่รู้
ผมทำถูกจังหวะได้อย่างไร ก็นั่นแหละ พวกเขามาดึงมือไป ช่วงนั้นผมคล่องมาก

พ่อเจียมเอาสุ่มดักปลาไปสุ่มที่ต้นไม้มะเขือ เวลาผมเจรียงก็เหมือนดวงจันทร์
คอยขึ้นๆ จนเต็มรัศมี แต่ผมมองไปอีกที ผมมองไม่เห็นสุ่มมองไม่เห็นมะเขือ แต่เห็น
เป็นเส้นโค้งใหญ่ ขนาดสูง ฟันสีเหลืองเหมือนดวงจันทร์ แต่พ่อเจียมเดือนแล้วว่า อย่า
วิ่งนะ ถ้าวิ่งนี่มีงจะกลายเป็นสัตว์ เป็นเสือ ผมจำได้ ผมไม่กล้ามัน ถ้าตายก็ตาย ผมจับ
หัวเสือ ก็ดึงขึ้นมาเลย พอดึงขึ้นก็กลายเป็นสุ่ม นี่คือวันฝึกวันสุดท้าย

ผมก็ไม่ทราบว่าจะทำไมพ่อเจียมต้องให้ทำพิธีแบบนี้ หรือว่าพ่อจะตายก็ไม่รู้ นะ คนอื่นเขาก็ไม่ทำแบบนี้ ใช้นี้เวลาครู่อะไรๆ สอนวิชาอะไรๆ ความรู้วิชาตรงนั้น มันจะเข้ร่างผมหมดเลย เหมือนเหล็กไหลนั้นแหละ เหมือนกับแสงจันทร์วันนั้น หรือ เพราะว่าผมเข้าไปจับส้อมนั้น ผมจำได้ ผมก็สังเกตว่าเราไม่เคยเรียนอะไรมา แต่ทำไม เราจำได้ขนาดนี้ เจริญตรงไหนก็ถูกต้องนั้น (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

ภาพที่ ๑๐ แสดงขันห้าสำหรับไหว้ครูก่อนทำการแสดง
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

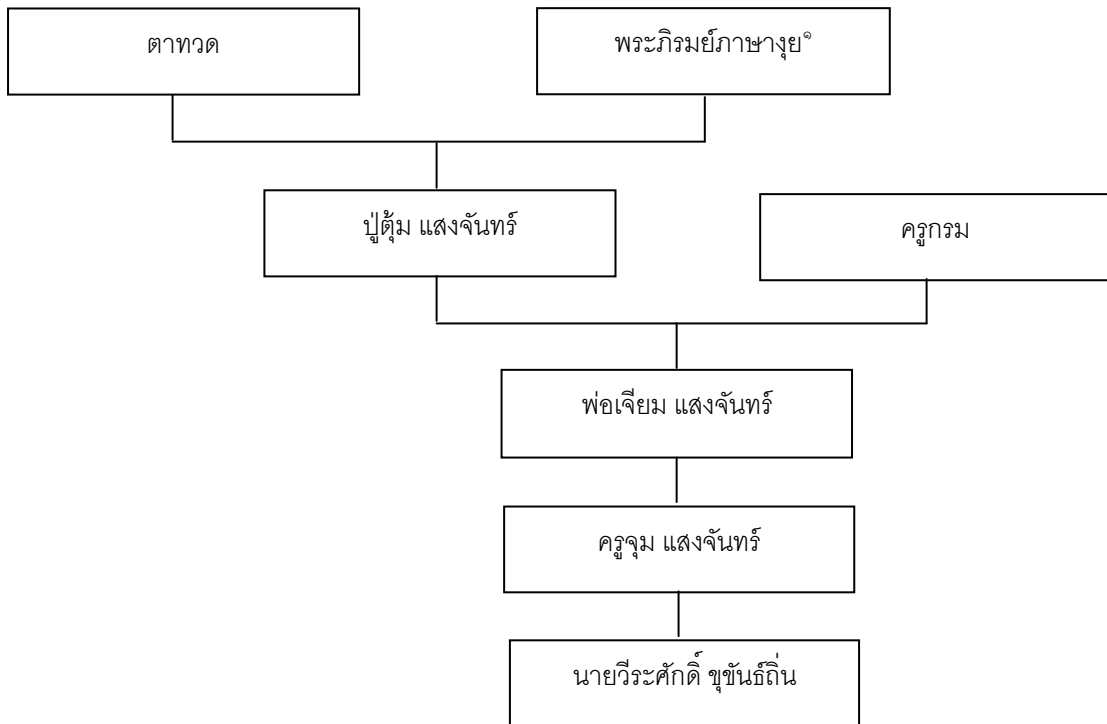
๒.๕.๒ สายการถ่ายทอดเจริญจเปยฎองเวง ตระกูลแสงจันทร์

จากการสัมภาษณ์ครูจุม แสงจันทร์ สามารถติดตามสายการถ่ายทอดเจริญจเปยฎองเวง ตระกูลแสงจันทร์ ได้ดังนี้ ครูจุม แสงจันทร์ เริ่มเรียนเจริญจเปยฎองเวงจากพ่อเจียม แสงจันทร์ บิดาของตนตั้งแต่ยังเด็ก และเก็บประสบการณ์เรื่อยมา จนสามารถประกอบอาชีพและมีชื่อเสียงมาก พ่อจุม แสงจันทร์ เมื่อครั้งที่ย้ายถิ่นฐานจากกัมพูชาเข้ามาประเทศไทยก็ได้ประกอบอาชีพเจริญจเปยฎองเวง หรือรับบรรเลงดนตรีประเภทอื่น เช่น มะมั่วค อาโย เป็นเจริญที่มีชื่อเสียงในจังหวัด

ศรีสะเกษ เจ้าเมืองขุขันธ์เคยว่าจ้างให้ไปบรรเลงที่ตัวอำเภอขุขันธ์นำช่างมารับถึงที่บ้าน พ่อเจียม แสงจันทร์ เรียนเจี๋ยงจากปู่คุ้ม แสงจันทร์ (บิดาของพ่อเจียม แสงจันทร์) และครูกรม ซึ่งเป็นนักเจี๋ยงที่มีความสามารถ สามารถเจี๋ยงบทสุภาษิตเตือนใจและเรื่องประวัติศาสตร์ ทั้งเป็นอาจารย์ทางด้านการศึกษา คณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ ปู่คุ้ม แสงจันทร์ มีครูสอนเจี๋ยงอยู่สองท่าน คือ ตาทวด (ไม่ทราบชื่อ) และพระภิรมย์ภายงู เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงของกัมพูชา มีความเชี่ยวชาญในการแต่งคำกาพย์และเพลงพื้นบ้านจนมีชื่อเสียง บทที่พระภิรมย์ภายงูแสดงให้ศิษย์เรียน ได้แก่ พระชินวงศ์ พระสร-วงศ์ พระลักสิณวงศ์ พระสมุทติวงศ์ ครูจุม แสงจันทร์ ได้เล่าสายการถ่ายทอดเจี๋ยงของเวงตระกูลแสงจันทร์ ให้ฟังว่า

ผมเรียนมากับพ่อ โดยตลอดตั้งแต่เด็ก เพราะอยู่ด้วยกันตลอดพ่อลูก พ่อของผมก็เรียนกับปู่คุ้ม ปู่ของผมเองและเรียนกับครูกรม ครูกรมเป็นคนกัมพูชา พ่อเจียมบอกผมตอนที่ท่านจะเสียชีวิตว่า ครูกรมเป็นเจี๋ยงที่เก่งมาก เก่งทั้งทางด้านสุภาษิตเตือนใจ ทั้งเรื่องประวัติศาสตร์ต่างๆ เช่น ความเป็นมาของจังหวัดหรือหมู่บ้าน เป็นอาจารย์ทางด้านการศึกษา คณิตศาสตร์นี้ท่านจะเก่งมาก ถ้าเขาไปเจี๋ยงที่ไหน ไม่ว่าชาวบ้านหรือเจ้านาย ผู้หญิงผู้ชายจะเมตตาชอบพอบอกเขาทั้งหมด ครูกรมมาเสียชีวิตที่เมืองไทย

ปู่คุ้ม เรียนกับตาทวด คือพ่อของเขานี่ก็ แต่ผมไม่รู้ชื่อ เป็นนักเจี๋ยงพิน และอาจารย์อีกคนของปู่คุ้ม คือ พระภิรมย์ภายงู (พระภิรมย์ภายงู) ท่านทำงานอยู่ที่พนมเปญ อยู่ในวัง แต่ข้อมูลเลือนรางเหลือเกิน เพราะนานมาแล้ว ผมเองก็จำไม่ได้ บทที่หลวงภิรมย์ภายงูแสดงให้ลูกศิษย์เรียนต่อไป ได้แก่ พระชินวงศ์ พระสรวงศ์ พระลักสิณวงศ์ พระสมุทติวงศ์ (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

ภาพที่ ๑๑ แผนผังแสดงสายการถ่ายทอดเจียงจเปยของวง ตระกูลแสงจันทร์
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

๒.๕.๓ พ่อเจียม ต้นแบบนักเจียงจในดวงใจครูจุม แสงจันทร์

เนื่องจากพ่อเจียมไม่สามารถเดินได้ตามปกติ เพราะชกมวยทุกวันจนขาเสีย ครูจุมจึงรับหน้าที่ในการดูแลพ่อ ไม่ว่าจะพ่อจะไปไหน จะต้องมีครูจุมอยู่เคียงข้าง ไม่เว้นแม้แต่ช่วงที่ต้องไปเจียงตามงานต่างๆ ครูจุมจึงผูกพันและเก็บเกี่ยวประสบการณ์การเจียงของพ่อเจียมและตราตรึงในใจของครูจุมมาจนถึงปัจจุบัน ครูจุมเล่าถึงพ่อเจียมด้วยแววตาที่เต็มไปด้วยความคิดถึงและปลาบปลื้มใจกับผู้เป็นพ่อว่า

ตัวอักษรหรือหนังสือเขารู้หมด ตัวเขมรเรียนจากโรงเรียนกัมปงจาม ถ้าไทยเราก็เป็นจังหวัด เหมือนโรงเรียนของจังหวัดนั้นๆ กัมปวงนี่คือจังหวัด จังหวัดจาม พ่อผมเก่งมากในเรื่องเจียงพิน เจียงตรัว เล่นทั้งพิน ทั้งสี่ขอ แต่พ่อผมเล่นได้หมดนะ ทั้งอาไย กันตริม มะมั่วด คืดจ้องหนองก็คืดได้ เป่าใบไม้เป่าเป็นเพลง ท่านไม่ได้ทำนาผมโตเป็นหนุ่มแล้วผมก็หาเลี้ยงท่าน เวลาไปงานผมเดินตามพ่อไป

^๑ประวัติพระภิรมย์ภาษาขุยมะ บันทึกในภาคผนวก

ทุกที เพราะถ้าเราไม่ไปไม่มีใครพาท่านเข้าห้องน้ำ สมัยก่อนจีช่างกับนั่งเกวียนไป
เขาจีช่างมารับเลยนะที่อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ดังมากเลยพ่อผม

พ่อผมจะนุ่งโสร่ง เสื้อขาว พ่อผมชอบนุ่งโสร่ง ไปเจเรียงขึ้นบ้านใหม่ ฉลอง
สระน้ำประจำหมู่บ้าน สระที่ขุดเสร็จใหม่ต้องนิมนต์พระไปฉลอง จะเจเรียงนิทาน
โบราณ เช่น เรื่องตุ้มเตี๋ย เป็นเรื่องราวของพระพุทธองค์ครั้งแรก เรื่องเกี่ยวกับคน
ยากคนจน เรื่องวรรณคดี สรวงศ์ พระชินวงศ์ สมุทตวิวงศ์ วงศ์นี้มีตั้ง ๑๕-๑๖ เรื่อง ส่วน
ใหญ่เอามาจากหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาทั้งนั้น

ถ้าเขาชอบเราก็เล่นทั้งคืนจนกระทั่งสว่าง ตั้งแต่พระสวดมนต์เย็นเสร็จ ถ้า
ทำบุญฝึกตั้งตั้งแต่พระสวดอภิธรรมเสร็จจนถึงเช้า สารทไทย สารทเขมร งานสงกรานต์
ก็เล่น บางทีเขาไปเล่นงานมะม่วง ลีซอ ตีกลอง รัชชากนไข่ คนไม่สบาย ต้องมีไหว้-
ครู ติเป็นเพลง ลีซอกับเป่าแคน ปี่อ้อด้วย เขามีวงของเขา มีพ่อเจียม ตากลัด ตากลัดนี้
ตีกลอง เจเรียงก็ได้ พ่อปิ้ง เสียชีวิตไปแล้ว คนนี้เป่าแคน ตาจำปา เป่าปี่อ้อ

ถ้าชาวบ้านเขาไม่คิดได้เจ็บได้ไข้ เขาจะบนกับมะม่วง ถ้าหายเขาก็ต้องจ้างเรา
ไปเล่น ถ้าไม่เล่นต้องเป็นอีก ถ้าไม่เชื่อก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร เพราะถ้าเล่นเขาก็สบายอยู่
ตลอดเวลา

ชั้นแรกต้องไหว้ครูก่อน มีไก่ มีเหล้าสาโททำเอง เทียน ๕ เล่ม รูป ๕ ดอก
กรวย ๘ ดอก ชั้นห้า ชั้นแปด มี ๒ ชั้น ไหว้เสร็จแล้วไก่ต้มก็ไปยำกิน ส่วนเหล้าจะเท
ลงที่เครื่องดนตรี แล้วจะตีเพลงให้แม่มดร้า มีแต่ผู้หญิงทั้งนั้น อายุมากแล้ว แต่เวลา
มะม่วงเข้าร้านะ มันเต็น มันกระ โดด แข็งแรงมากเลย เรื่องลับๆ อะไร หรือว่าแอบ
ไปได้เสียกันที่ไหนเขารู้หมด ไหนมึงไปรักกันที่ป่าตรงนั้น โพนตรงนั้น แต่ถ้าไป
เจเรียงเขาไม่มีไก่ต้มหรือก สมัยนี้เวลาตาไปเจเรียงที่ไหนตาก็ไม่เอาเหล้าแล้ว รับผิดชอบ
ของหวานเท่านั้น ไปเจเรียงคืนหนึ่งๆ ได้ ๒๕ สตางค์ แพงมากนะสมัยนั้น

คนดูเยอะมากเลย เยอะจนศาลาหัก สมัยก่อนมันไม่มีคนตรีอะไร มีแต่เจเรียง
อย่างเดียว หรือว่าอย่างในอำเภอ หลวงพ่อเจ้าคณะอำเภอซ้อเอี้ยง วัดกลางอัมรินทร์
ขุขันธ์ มีภิกษุสามเณรชื่อนั้น เขาก็ฉายรูปพระเข้า คนหัวโตหัวใหญ่ชนกัน แค่นั้นพวก
ผมก็ไม่ได้กินข้าวแล้ว ไปดูหนัง ตื่นเต้นมาก

พ่อผมเคยเอาตำราเจเรียงมาจากกัมพูชาก็มอบให้พระ พระวัดบ้านลุ่มพุก
กันทะรม เป็นคัมภีร์ พ่อผมเอามาจากนครวัด คัมภีร์การเจเรียงทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในนั้น
ทั้งหมด แล้วพระท่านไปภาวนา จุติรูปจุติเทียน ไฟไหม้หมด หมดทั้งตู้ ผมเสียตาย
มากอยากให้ลูกหลานไว้ดู

สมัยที่พ่อผมถูกไล่ออกจากโรงเรียน พ่อผมกับเพื่อน (หลวงพ่อสรวง) ไปเจอกับอาจารย์ด้านวิปัสสนากรรมฐานที่พนมตะแบง ภูเขาตะแบงมีชัย ไปเรียนคาถาอาคม เขาลงคาถาอาคมบรรจุในตรั่ว พิณให้พ่อของผม ให้สามารถหากินได้ถึงลูกหลาน ไปตรงไหนมีแต่คนรัก คนเมตตา มีแต่คนสงสาร ถึงเขาจะฆ่าก็ฆ่าไม่ได้ แต่น้องเอาชอไปเจรียงเอาชอไว้ได้อานจักรยาน ซอลืมหักเลย ซอของพ่อเสียดี (ครูจุมแสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

ภาพที่ ๑๒ แสดงจเปยฆองเวงของพ่อเจียม แสงจันทร์
ที่มาของภาพ : อรุมา เวชกร

๒.๕.๔ งานและเรื่องที่ครูจุม แสงจันทร์ ใช้สำหรับเจรียงจเปยฆองเวง

ครูจุม แสงจันทร์ รับงานบรรเลงเจรียงจเปยฆองเวงทุกประเภท เช่น งานศพ งานทำบุญบ้าน วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ งานวันแซน โถงตา (วันสารทเขมร) งานวันพ่อ งานวันแม่ ฯลฯ เรื่องที่เจรียงครูจุมจะเลือกเรื่องที่เหมาะสมกับงานและเวลา ถ้าเป็นงานศพ ครูจุมต้องบรรเลงหลังจากพระสวดมนต์เย็นเสร็จจนถึงสว่าง สมัยก่อนได้ค่าจ้างคืนละ ๑๐๐ บาท แต่ปัจจุบันคืนละ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นอยู่กับระยะทาง บางงานเจ้าภาพจะให้ข้าวสาร พริกแห้งกลับบ้านมาด้วย ครูจุมจะเดินทางโดยรถจักรยานยนต์เพียงคนเดียว

เรื่องที่ครูจุม แสงจันทร์ใช้เจริยงเปยฎองวง โดยส่วนใหญ่นำมาจากพระธรรมที่ได้ศึกษาเมื่อครั้งบวชเณร เรื่องที่ได้ยินจากการเจริยงฎองวงของพ่อเจียม หรือจดจำจากนิทานที่ได้ยิน เรื่องที่ครูจุมนิยมนิยมนเจริยง มีดังนี้ ลักษณะวงศ์ ๑๗ กัณฑ์ พระเวสสันดร ๕ ชาติ ๑๔ กัณฑ์ พระชินวงศ์ สมุทตวิวงศ์ รววงศ์ สรวงศ์ คุ่มเตียว เรื่องคนยากคนจน เรื่องนายเวทนา คติเตือนใจ สุวรรณสามชาคค พระโพธิสัตว์ กนกชาติพระพุทธรองค์ ครูจุมได้เล่าให้ฟังว่า

ผมขี่รถมอเตอร์ไซค์ไปคนเดียว ถ้าไปสุรินทร์ผมกลัวรถพัง ผมจะให้เขา มา-รับ เพราะผมแก่แล้ว ถ้าใกล้ๆ ก็ขี่มอเตอร์ไซค์ไป แต่ถ้าเขาให้ข้าวสารมาจะเอามา ไม่ได้ รถมันจะโยก บางทีเขาชอบมากๆ หมดคืนแล้ว เขาใส่บาตรแล้ว เขาก็ให้เจริยง อีก เขาก็ใส่อีกคนละร้อยสองร้อยได้เป็นพันบาทนะ ก็เจริยงอีก ผมไม่เจริยงให้เขา ไม่ได้หรอก เพราะรับเงินมาแล้ว

ผมชอบเจริยงเรื่องลักษณะวงศ์ เรื่องนี้มันมีการปลัดพรากจากกัน มีรบกัน สงคราม มียักษ์ใหญ่ ทุกอย่าง มีทุกรส มีไปเรียนกับตามหาฤาษี บินได้ ดำน้ำได้ คนชอบฟังเรื่องแบบนี้ ถ้าเป็นเด็กๆ นะ แต่ถ้าคนแก่จะชอบเรื่องคนยากคนจน เรื่องมหา-เศรษฐีทำบุญ ได้กุศล บางทีก็เจริยงเรื่องลูกกตัญญู

เวลาผมไปเจริยงที่ไหนไม่มีใครลุกไปไหนเลย เมียมาตามตัวก็นั่งฟัง ไม่ได้ ไปดูบ้าน เจริยงอะไรมันทำไมเพราะมาก มันเหมือนเรื่องของหนู เรื่องของฉันท มัน ถูกต้องในเรื่องของมนุษย์ คนดูเยอะ มีแต่คนแก่ คนสาว ๆ ไม่มี บางทีบ้านหนึ่งก็มีสอง สามคน คนหนุ่มสาวนะ บางทีก็เข้ามาขอเงินผม ขอตั้งค์ไปเล่น ไฮ โล แต่ผมไม่ถือ หรอก นึกว่าเป็นลูกหลานของเรา เหมือนที่เราเคยเป็นเด็กมาก่อน เวลามาแล้วมันเป็น อย่างนี้ เหมือนคนข้านี้แหละ ใครอยากจะทำ ไม่มีหรอก แต่เราสร้างชีวิตสร้างบุญ วาสนามาอย่างไร ก็ไปตามนั้นแหละ ถึงเวลานั้นให้รวย วันนั้นให้จน ให้เจ็บไข้

ช่วงสงกรานต์ เดือน ๕ นี้ ตาไปเจริยงติดกัน ๓๐ วันเลยนะ ตั้งแต่ ๑ ถึง ๓๐ เดือนนี้เวลาไปเขาให้เราคืนละ ๓,๐๐๐ บาท ถ้าไปสุรินทร์ ๕,๐๐๐ บาท บุรีรัมย์ให้ ๖,๐๐๐ บาท (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

นายลี สรวงแก้ว ผู้ว่าจ้างครูจุม แสงจันทร์ ทำการแสดงเจริยงจเปยฎองวงงานทำบุญ อุทิศส่วนกุศลแด่บุตรที่ล่วงลับที่บ้านเลขที่ ๗ หมู่บ้านเสวด อ.บุขันธุ์ จ.ศรีสะเกษ ได้ให้คำสัมภาษณ์ ว่า

สมัยก่อน พ่อเขาเคยมาเจริญที่หมู่บ้าน ผมเคยเห็นตั้งแต่เด็กๆ ผู้เฒ่าผู้แก่เขาชอบกัน ผมก็เลยให้เขามาเล่น ให้มาอยู่เป็นเพื่อนคนแก่ อีกอย่าง ไม่อยากให้คนตรีมันสูญด้วย เดี่ยวนี้คนแถวนี้ฟังแต่หมอลำ ลูกทุ่งกันหมด ผมเห็นตาแกมาผมก็มีความสุข (ลี สรงแก้ว, สัมภาษณ์, ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

ภาพที่ ๑๑ แสดงครุฑม แสงจันทร์ เจริญจเปยทองวง งานทำบุญอุทิศส่วนกุศลบุตรนายลี สรงแก้ว บ้านเลขที่ ๗ หมู่บ้านเสวต อ.จุนธุ์ จ.ศรีสะเกษ
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

๒.๕.๕ ข้อห้ามในการเจริญจเปยทองวง

ข้อห้ามในการเจริญจเปยทองวงที่เป็นนามธรรมนั้น ครุฑมไม่ได้กล่าวถึง แต่ได้กล่าวถึงข้อห้ามเวลาที่ตนต้องเจริญว่าต้องไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ ดังที่เล่าว่า

ห้ามเจริญเรื่องการเมือง หรือห้ามเจริญว่าคนนั้นดี คนนี้ดี คนนั้นไม่ดี อย่างนี้ มันไม่สมควร ต้องดูกาลเทศะ ส่วนเรื่องความเชื่อมีอยู่ครับ ห้ามกินเหล้า เพราะถ้ากินเหล้าจะไม่มีเสียง แต่ผมสูบบุหรี่เสียงดีตลอดวันตลอดคืนไม่มีหายไปไหนเลย แต่หมอลำไม่อยากให้สูบ เพราะแก่แล้ว ถ้าผมไม่สูบบุหรี่ไม่ได้หรอก น้ำลายมันไม่มี มันแห้งไปไหนหมดผมก็ไม่รู้ พ่อผมก็เหมือนกัน ยาจุนๆ ยาจีไก่อ่นะ จุนนะ สูบกับใบกัญชาเมาเลย เจริญหมดวันหมดคืน (ครุฑม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

๒.๕.๖ ความรู้ทางด้านไสยศาสตร์

ครูจุม แสงจันทร์ ไม่ได้รับถ่ายทอดความรู้ทางด้านไสยศาสตร์โดยตรงจากพ่อเจียม แสงจันทร์ อาศัยวิธีครูปักหลักจำในเวลาที่พ่อเจียมกำลังทำพิธีหรือสอนผู้อื่นอยู่ใต้ถุนบ้าน ครูจุม แสงจันทร์ จะเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่มีคุณ คณาที่ครูจุม แสงจันทร์ ได้ถ่ายทอดให้ผู้วิจัยมี ๔ คณา คือ คาถาบทแตกฉาน คาถาเมตตา คาถาชนะสัตว์ร้าย มารร้าย และคาถาขึ้นรถลงเรือ ครูจุม ได้เล่าให้ ฟังว่า “วิชาอาคม พ่อไม่สอนผมเลยนะ แต่ผมแอบเรียนใต้ถุนบ้าน เลือกเรียนเฉพาะวิชาที่มีคุณ ช่วยเหลือคน วิชาที่ทำให้คนพลัดพลาด ทำให้เจ็บ ทำให้ตาย ผมไม่เรียน แม้กระทั่งตัวผมเกิด อุบัติเหตุหลายครั้งก็ไม่มีอะไร ครูเขาดูแล” (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

๒.๕.๗ ความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิต

ครูจุม แสงจันทร์ ประสบอุบัติเหตุทางรถจักรยานยนต์หลายครั้ง ส่งผลให้กระดูกไหล่ ทرق กระดูกนิ้วหักงอ กระดูกซี่โครงหัก ครูเล่าให้ฟังว่า

ผมรถชน ๒๐ ครั้ง ครั้งหนักที่สุด โคน ๑๐ ล้อชน ไปเจี๊ยง ข้าวด้วยอะไร ด้วย ตอนที่โคนชน รถพุ่งมาแล้ว รถสลิปล้อมาอีก รถบีค้อพมาอีก ผมก็หมดทางแล้ว ชนกระแทกหลังเลย ขาดครึ่ง เขามาชนเรา เราไม่ได้ไปชนเขา เพราะว่าเรามีเคราะห์ เดียวนี้ส่งผลให้กระดูกมันปวดครึ่ง แต่ว่าเล่นก็เล่นเหมือนเดิม ผมก็จะสิ้นชีวิตที่นี่แหละ ไม่ไปไหนแล้ว (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

๒.๖ ผลงานด้านการเจริญจเปยฆองเวงของครูจุม แสงจันทร์

๒.๖.๑ ผลงานด้านการแสดง

ครูจุม แสงจันทร์ มีผลงานการเจริญจเปยฆองเวงจำนวนมาก แต่จะเป็นการแสดงที่ เจ้าภาพว่าจ้างเป็นมหรสพสมโภชในงานต่างๆ ทั้งงานมงคล และงานอวมงคล นอกจากนี้ครูจุม แสงจันทร์ยังมีการแสดงผลงานที่ประเทศกัมพูชาซึ่งเป็นการนำของอาจารย์ชัยมงคล เฉลิมสุขจิต นายกสมาคมภาษาและวัฒนธรรมสุรินทร์ ท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน ดังนี้

จเปยมัน ไม่มีอะไรหรอก เพียงแต่ว่าผู้ที่จจะร้องได้ต้องมีความรู้ ไม่ใช่ใส่ กระโปรงโชว์อย่างเดียว เดียวนี้มันใช้แต่ร่างกายร้องเพลง ไม่ได้ใช้สติปัญญาเท่าไร อีกอย่างมันเกี่ยวกับภาษาคูด้วย อย่างในหมู่บ้าน เป็นคนบ้านนอกอยากทันสมัย โดยทูน นิยม โดยโรงเรียนเป็นปัญหาสังคมนะ โรงเรียนทุกวันนี้ แทนที่จะช่วยแก้ปัญหาใน โรงเรียนเองไม่เคยจะให้แกไปสอน แต่กลับเอาโปงกลางเข้าไปสอน เสียงตามสายก็ไม่

เคยจะเปิด สิ่งนี้แหละที่เรามองไม่เห็น โรงเรียนเลยกลายเป็นสิ่งแปลกแยกจากชุมชน เพราะครูเดี๋ยวนี้อีกไม่ได้มาจากชุมชน ผมยังมองไม่เห็นที่ศิลปะแบบนี้มันจะรอดได้ ยังไง

มันขาดการให้คุณค่าจากท้องถิ่น ไม่มีเวทีให้เล่น ขนาดงานข้างยังไม่เอาคนแถวนี้ เอาคนกรุงเทพฯมาเล่น สุดท้ายก็ไม่มีพื้นที่ให้เล่นแล้ว ผมต้องพาไปเล่นที่เขมร ออกโทรทัศน์ประเทศไทยไม่เคยหรรอก อย่างกันตรึมจะให้ออกช่อง ๕ ก็ต้องเกี่ยวเชิญ พูดแต่เรื่องชาตินิยมงานศิลปะมันก็บิดเบือนไปมาจนมันหาความเป็นดั้งเดิมไม่ได้ กันตรึมนี้ก็เชื่อว่าจะรอดนะ บุรีรัมย์นี้แทบจะสูญพันธุ์แล้ว กันตรึมบุรีรัมย์เมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อน กระทั่งเป็นศูนย์รวมนักดนตรีคนแก่ๆ ยายทองพลอยก็ไปแล้ว นี่เป็นสิ่งที่มหาลัยควรจะเตือนร้อน ว่ามีใครไปเก็บข้อมูลไว้หรือยัง เราถึงไม่มีอะไรเหลือไว้ แต่บอกไว้อย่างศิลปะถ้าไปแล้ว มันไปลับเลยนะ (ชัยมงคล เฉลิมสุขจิต, สัมภาษณ์, ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

ภาพที่ ๑๔ แสดงครุฑม แสงจันทร์ ทำการแสดงเจริยงเปยฏองเวง ณ ประเทศกัมพูชา
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

ภาพที่ ๑๕ แสดงครุฑม แสงจันทร์ ทำการแสดงเจริญงเปยทองเวง บันที่กรายการโทรทัศน์
ณ ประเทศกัมพูชา
ที่มาของภาพ : อรอุมา เวชกร

นอกจากนี้ครุฑม แสงจันทร์ยังมีผลงานการแสดงที่ภาคภูมิใจ คือ มีโอกาสเจริญถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน อย่างไม่เป็นทางการที่วัดลำภู จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อครั้งพระองค์เสด็จพระราชดำเนินตรวจเยี่ยมราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ และอีกครั้งหนึ่งเจริญถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ ที่วัดลำภู จังหวัดศรีสะเกษเช่นเดียวกัน

ภาพที่ ๑๖ แสดงครุฑม แสงจันทร์ เจริญถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์
พระวรชายาฯ
ณ วัดลำภู จังหวัดศรีสะเกษ

๒.๖.๒ ผลงานด้านการบันทึกเสียง

นายโมฆิต ดิสม และนางสำรวม ดิสม หรือน้ำผึ้งเมืองสุรินทร์ ได้เคยทำการบันทึกเสียง เจริญจเปยฎองเวง และเจริญตรัว ผลงานครุฑม แสงจันทร์ ไว้ ๔ ชุด คือ เจ้าธัญกุมาร ตุ่มเดียว อาจิ (ศรีธัญชัย) ปราสาทปรัม (ปราสาททั้งห้า) ออกจำหน่ายในเครือ เอ็น.จี.น้ำผึ้งกรุ๊ป เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๕ นายโมฆิต ดิสม ได้ให้สัมภาษณ์ ว่า

สมัยนั้นผมยังไม่ได้เป็น ผอ. ก็มีธุรกิจบันทึกเสียงด้วย ไปสืบดูก็มีแกเป็นคนเดียว ไม่มีใครเป็นเลยแถวบ้านเรา ทำพร้อมกันทีเดียว ๔ ชุด เจ้าธัญกุมาร ตุ่มเดียว อาจิ (ศรีธัญชัย) ปราสาทปรัม (ปราสาททั้งห้า) หลังจากทำแผ่นก็ต้องพาแกเดินสาย ออกงาน ค่าใช้จ่ายสูง ช่วงนั้นแกก็ไม่สบายด้วย เลยพักงานนี้ไป ผมก็เป็นห่วงทำอย่างไรถึงจะฟื้นฟูวิชาการ ให้มีคนเข้ามาทำวิจัยค้นคว้าแล้วหาเวทีให้ศิลปะพื้นบ้านของเรา (นายโมฆิต ดิสม, สัมภาษณ์, ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

๒.๖.๒ ผลงานด้านการประกวด

ครุฑม แสงจันทร์ มีโอกาสได้เข้าร่วมประกวดเจริญจเปยฎองเวงและเจริญตรัวซึ่งได้รับเชิญจากทางผู้จัดคือจังหวัดศรีสะเกษ ครุฑม แสงจันทร์ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การประกวดเจริญเดี่ยว และรางวัลชนะเลิศ การประกวดตรัว ในงานเทศกาลกล้วยแสนหวี ประจำปี ๒๕๔๕

ภาพที่ ๑๗ แสดงเกียรติบัตรรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การประกวดเจริญเดี่ยว

ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

ภาพที่ ๑๘ แสดงเกียรติบัตรรางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่ง การประกวดเจริญศรีวั
ที่มาของภาพ : อรุณมา เวชกร

๒.๖ ความฝันในบั้นปลายชีวิต

ครูจุม แสงจันทร์ มีความรักและผูกพันกับผู้เป็นพ่อมาก พ่อจึงเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตรวมถึงความฝันที่อยากจะเป็นนักดนตรีเหมือนอย่างพ่อเจียม แสงจันทร์ ปัจจุบันครูจุมมีความต้องการถ่ายทอดศิลปะการเจริญขบเป็ญของวง เจริญศรีวั ให้กับลูกหลาน ครูจุมเคยมีลูกศิษย์ที่เข้ามาเรียนหลายคนแต่ก็มาเป็นครั้งคราวและห่างหายไป นอกเสียจากนายวิระศักดิ์ ขุพันธ์ถัน ที่สามารถคิดขบเป็ญของวงได้ แต่ไม่สามารถเจริญได้อย่างครูจุม เพราะเจริญเป็นภาษาเขมรไม่ได้ ครูจุมเคยไปสอนให้กับโรงเรียนศรีสะอาด สอนได้เพียง ๑ เดือนก็มีเหตุให้ออก โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลา ครูจุมได้เล่าให้ฟังว่า

ผมอยากเป็นนักดนตรีอย่างพ่อ เวลาพ่อผมเจริญเรื่องอะไรอยู่บนบ้านงานผมก็เอาไฟก่อกี่ได้อุ่น เพราะเป็นฤดูหนาว พ่อเข้าไปเจริญนิทานเรื่องนั้นเรื่องนี้เราก็ฟัง ฟังถนัดเลย จำแล้วไม่รู้ลืมด้วย ไม่นึกไม่ฝันว่าผมจะมาเป็นนักเจริญ สมัยก่อนลำบากมาก เคยเจริญเรื่องนายเวทนา ผมสะอึกเลย มันมโนภาพถึงอดีต

มีคนมาเรียน ๒-๓ วันก็หนีไปหมด อาจารย์ก็กลับก่อน กลับก็กลับเลย ไม่มาอีก ไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร หลายรายก็หนีกลับไปหมด เหมือนผมไปสอนโรงเรียนใกล้บ้านนี้ ผมไปพูดกับครูเขาว่า ไม่ให้เงินเดือนผมก็ได้ ไม่เป็นไร แต่อยากสอนหลานๆ

ทุกคนให้เป็นภาษาเขมรบ้าง ลาวบ้าง ถ้าเราเอาแต่ของใหม่ ไม่เอาของโบราณ วัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้จะสูญหายไปหมด เขาว่าพวกเขาไม่มีเวลาให้ลูกหรือโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ผมนึกในใจว่าเขาทำแบบนี้ได้อย่างไร ผมสอนนี้ไม่ยอมได้เงินเดือนละ ผมอยากสอนลูกๆ หลานๆ ให้รู้ภาษาบ้านตัวเองเท่านั้น เราจะเลือกที่รักมักที่ชังได้อย่างไร(ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

บั้นปลายชีวิตครูจุม แสงจันทร์ อยากเป็นนักบุญ ทำบุญเพื่อให้ทานิสงส์ส่งผลให้ชาติหน้าได้รับกรรมดี ด้วยมีความเชื่อว่าชาติก่อนตนทำกรรมไว้มาก ครูจุมได้เล่าให้ฟังว่า

ผมเชื่อว่าชาติปางก่อน ผมทำบุญไม่ดี ถึงทำให้ผมทุกข์ ถ้าทำดี ลูกผมก็เป็นคนดี หลานผมก็เป็นคนดี เมียผมก็เป็นคนดี แต่ผมสร้างกรรมมากมายมหาศาล ชาตินี้มีสติปัญญาจริงแต่สร้างกรรมอย่างมากมายก็ไม่พ้นกรรมของเรา ชีวิตต่อจากนี้ผมไม่อยากจะทำอะไรหรอก อยากแต่จะทำบุญ ถ้ามีเงินทอง ไปที่ไหนก็อยากจะทำสังฆทาน ไปทำบุญกระถิน หรือทำอะไร แต่ผมหาเงินก้อนไม่ได้ ผมไปศูนย์วัฒนธรรม ๒ เดือน เขาให้ผม ๓ พันเท่านั้น หมดกำลังใจ หมดวาสนาแล้ว (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖)

ครูจุม แสงจันทร์ ชาวตำบลศรีสะเกษ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ บิดาชื่อนายเจียม แสงจันทร์ คนสัญชาติกัมพูชา มารดาชื่อนางคำ แสงจันทร์สัญชาติไทย มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๕ คน เมื่ออายุ ๒๕ ปี ครูจุม แสงจันทร์สมรสกับนางไสว แสงจันทร์ มีบุตรธิดาร่วมกัน ๓ คน

ครูจุม แสงจันทร์ เรียนสายสามัญสูงสุดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านศรีสะเกษ และได้บวชเณรศึกษาพระธรรม เป็นเวลา ๑ พรรษา เริ่มเรียนศิลปะการดนตรีพื้นบ้านไม่ว่าจะเป็น การเจี๊ยงจเปย ฆ้องวง เจี๊ยงตรัว มะมั่วด อาไฮ และกันตรึม ตั้งแต่ยังเด็กโดยอาศัยการฟัง จดจำ และเล่นตามจากบิดาคือนายเจียม แสงจันทร์ ซึ่งนายเจียมได้รับการสืบทอดวิธีการบรรเลงจากปู่ตุ้ม แสงจันทร์และครูกรม ซึ่งปู่ตุ้มได้รับการสืบทอดวิธีการบรรเลงจากตาทวด ตระกูลแสงจันทร์ นักเจี๊ยงจเปยฆ้องวง และพระภิกษุภิกษุสงฆ์ ปัจจุบันครูจุม แสงจันทร์ ประกอบอาชีพนักเจี๊ยงตามแต่จะมีผู้ว่าจ้างให้ไปทำการแสดง และทำสวน เพื่อหาเลี้ยงชีพและครอบครัว

ครูจุม แสงจันทร์ นับเป็นนักเจี๊ยงจเปยฆ้องวงคนเดียวในประเทศไทยที่มีชีวิตอยู่และยังประกอบอาชีพนักเจี๊ยง ครูจุมมีความรักและมุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะเจี๊ยง

จเปยถองวงวให้กับเขาวชนรุ่นใหม่เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของแผ่นดิน แต่ในปัจจุบันยังไม่มี
ลูกศิษย์เข้ามาศึกษาอย่างจริงจัง

บทที่ ๓

กลวิธีการบรรเลงและบทเพลงสำหรับเจริญงอกงาม

การศึกษากลวิธีการบรรเลงเจริญงอกงามและบทเพลงสำหรับเจริญงอกงาม ของ
ครูจุม แสงจันทร์ ผู้วิจัยได้แบ่งจำแนกหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

๓.๑ ลักษณะท่าทางในการบรรเลง

๓.๒ กลวิธีการบรรเลง

๓.๓ บทเพลงสำหรับเจริญงอกงาม

๓.๓.๑ สัญลักษณ์แทนเสียง

๓.๓.๒ สัญลักษณ์แทนระดับเสียงเจริญงอกงาม

๓.๓.๓ สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต

๓.๓.๔ ตารางการบันทึกโน้ต

๓.๓.๕ บทเพลง

๓.๓.๖ วิเคราะห์บทเพลง

๓.๑ ลักษณะท่าทางในการบรรเลง

๓.๑.๑ ท่านั่ง ในการบรรเลงเจริญงอกงามของครูจุม แสงจันทร์นั้น จะนั่งขัดสมาธิ
ตัวกระดูกสันหลังจะตั้งอยู่บนขาข้างขวาเพื่อให้ขาขวารับน้ำหนักและสะดวกในการใช้มือขวาดีด
และแขนข้างขวาจะวางพาดบนกล่องเสียงในระดับที่มือขวาอยู่ตรงกลางระหว่างที่ยึดสายและนม
สุดท้าย

ภาพที่ ๑๕ แสดงท่านั่งในการบรรเลงเจริญงอกงาม

ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

๓.๑.๒ ทำจับคันทวน การจับคันทวน มือซ้ายจับที่คันทวนโดยร่องนิ้วระหว่างนิ้ว - หัวแม่มือและนิ้วชี้ทาปไว้ที่ด้านหลังคันทวน นิ้วหัวแม่มือวางด้านบนคันทวน นิ้วชี้ประคองน้ำหนัก อยู่ด้านล่าง หากจับแน่นจะไม่สามารถเลื่อนนิ้วไปมาได้สะดวก

ภาพที่ ๒๐ แสดงลักษณะการจับคันทวนจเปยงวงเวง

ที่มาของภาพ : อรรอุมา เวชกร

๓.๒ กลวิธีการบรรเลง

จากการศึกษาบทเพลงสำหรับเจริยงจเปยงวงเวงนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้กลวิธีการบรรเลง ทั้งหมด ๖ วิธี ดังนี้

๓.๒.๑ กลวิธีการตีคันทวน คือ การทำให้เกิดเสียงหนึ่งเสียง โดยมีวิธีการ คือ มือขวาจับไม้ตีคันทวนขึ้นผ่านสายให้มีลักษณะพลิกข้อมือขึ้น

ภาพที่ ๒๑ แสดงกลวิธีการบรรเลงจเปยงวงเวงในลักษณะกลวิธีการตีคันทวน

ที่มาของภาพ : อรรอุมา เวชกร

๑.๒.๒ กลวิธีการตีคดลง การทำให้เกิดเสียงหนึ่งเสียง โดยมีวิธีการ คือ มือขวาจับไม้ตีคดปิด
 ซ้อมือลงผ่านสายให้มีลักษณะพลิกข้อมือลง

ภาพที่ ๒๒ แสดงกลวิธีการบรรเลงจเปยทงวงในลักษณะกลวิธีการตีคดลง
 ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

๑.๒.๓ กลวิธีการกรอ คือ กลวิธีการบรรเลงเพื่อให้เสียงมีความยาวตามสัดส่วนความยาว
 ของโน้ตเพลง โดยมีวิธีการคือ ใช้ไม้ตีคดขึ้นและลงให้ถึงที่สุด และมีความสม่ำเสมอในการใช้ไม้
 ตีคดขึ้นและลง โดยจะเริ่มจากการใช้ไม้ตีคดลงก่อนและจบด้วยไม้ตีคดลงทุกครั้ง

๑.๒.๔ กลวิธีการสะบัด คือ การบรรเลง ๓ พยางค์ติดต่อกันมีความยาวของเสียงเท่ากับ ๒
 จังหวะ โดยมีวิธีการคือ ตีคดไม้คด ลง-ขึ้น-ลง- ติดต่อกันอย่างรวดเร็ว จากการศึกษาบทเพลงสำหรับ
 การเจริญจเปยทงวงของครูจุม แสงจันทร์ พบว่า เป็นการสะบัดเสียงเดียว คือ ตีคดให้ขึ้นอยู่เสียง
 เดียวกัน ๓ พยางค์

๑.๒.๕ กลวิธีการกล้ำเสียง คือ การทำให้เกิดเสียง ๒ เสียง มีความยาวของเสียงเท่ากับหนึ่ง
 จังหวะครึ่ง โดยมีวิธีการ คือ ใช้นิ้วก้นนมโน้ตเสียงที่ ๑ และปล่อยให้เป็นโน้ตเสียงที่ ๒ อย่าง
 รวดเร็ว

๑.๒.๖ กลวิธีการกดสาย คือ การทำให้เสียงหนึ่งเสียงเกิดเสียงสูงขึ้นและต่ำลงเพียง
 เล็กน้อย โดยมีวิธีการคือ ใช้นิ้ววางที่นมในตำแหน่งเสียงที่ต้องการ จากนั้นกดนิ้วลงแล้วปล่อยให้
 นมในตำแหน่งเดิมด้วยความสม่ำเสมอ ทำเช่นนี้สลับไปมาตามความยาวของโน้ตที่ต้องการให้เกิดการ
 กดเสียง

๓.๒.๗ กลวิธีการติดสองสายพร้อมกัน คือ การติดที่ทำให้เกิดเสียง ๒ เสียงพร้อมกัน ซึ่งในศึกษาบทเพลงสำหรับเจริญจบเพลงของวงของครุฑุม แสงจันทร์นี้ มีการติดสองสายพร้อมกันที่ทำให้เกิดเสียงประสานเป็นคู่ห้า และคู่แปด โดยมีวิธีการคือ วางนิ้วในตำแหน่งเสียงที่ต้องการให้เกิดเสียงประสาน จากนั้นใช้ไม้คืด คีตลงกระทบทั้งสายเอกและสายทุ้ม

๓.๓ บทเพลงสำหรับเจริญจบเพลงของวง

การบันทึกบทเพลงสำหรับเจริญจบเพลงของวงของครุฑุม แสงจันทร์ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการบันทึกโน้ต ดังนี้

๓.๓.๑ สัญลักษณ์แทนเสียง

ในการบันทึกบทเพลง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเป็นตัวอักษรในการบันทึกโน้ตเพลง โดยกำหนดตัวอักษรย่อ ๗ ตัว ดังนี้

เสียงโด	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ค
เสียงเร	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ร
เสียงมี	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ม
เสียงฟา	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ฟ
เสียงซอล	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ซ
เสียงลา	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ล
เสียงที	ใช้สัญลักษณ์	ตัวย่อ ท

๓.๓.๒ สัญลักษณ์แทนระดับเสียงจบเพลงของวง

การบันทึกบทเพลงสำหรับเจริญจบเพลงของวงของครุฑุม แสงจันทร์นี้ ใช้โน้ตจบเพลงของวงในการบันทึก ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการบันทึกเป็นโน้ตระบบตัวอักษรแทนเสียงจบเพลง เรียงจากนมที่มีเสียงต่ำสุดอยู่ทางด้านซ้ายมือ ไปหานมจบเพลงที่มีเสียงสูงสุดทางด้านขวามือ โดยกำหนดเป็นตัวอักษรแทนเสียงดังนี้

สายเอก

สายเปล่า	เป็นเสียงซอล	สัญลักษณ์	ซ
กคนมจบเพลงของวง ที่ ๑	เป็นเสียงลา	สัญลักษณ์	ล
กคนมจบเพลงของวง ที่ ๒	เป็นเสียงที	สัญลักษณ์	ท
กคนมจบเพลงของวง ที่ ๓	เป็นเสียงโด	สัญลักษณ์	ค
กคนมจบเพลงของวง ที่ ๔	เป็นเสียงเร	สัญลักษณ์	ร

กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๕	เป็นเสียงมี	สัญลัษณ์	ม
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๖	เป็นเสียงฟา	สัญลัษณ์	ฟ
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๗	เป็นเสียงซอล	สัญลัษณ์	ซ
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๘	เป็นเสียงลา	สัญลัษณ์	ล
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๙	เป็นเสียงที	สัญลัษณ์	ท
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๑๐	เป็นเสียงโด	สัญลัษณ์	ด
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๑๑	เป็นเสียงเร	สัญลัษณ์	ร

สายทุ้ม

สายเปล่า	เป็นเสียงเร	สัญลัษณ์	ร
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๑	เป็นเสียงมี	สัญลัษณ์	ม
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๒	เป็นเสียงฟา	สัญลัษณ์	ฟ
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๓	เป็นเสียงซอล	สัญลัษณ์	ซ
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๔	เป็นเสียงลา	สัญลัษณ์	ล
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๕	เป็นเสียงที	สัญลัษณ์	ท
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๖	เป็นเสียงโด	สัญลัษณ์	ด
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๗	เป็นเสียงเร	สัญลัษณ์	ร
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๘	เป็นเสียงมี	สัญลัษณ์	ม
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๙	เป็นเสียงฟา	สัญลัษณ์	ฟ
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๑๐	เป็นเสียงซอล	สัญลัษณ์	ซ
กคนมจเปยฎองเวง ที่ ๑๑	เป็นเสียงลา	สัญลัษณ์	ล

โดยเมื่อนำเสียงต่างๆ มาเปรียบเทียบตำแหน่งแล้ว สามารถเขียนสัญลัษณ์แทนเสียงและไล่เสียง จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงได้ ดังนี้

สาย	สายเปล่า	นมที่ ๑	นมที่ ๒	นมที่ ๓	นมที่ ๔	นมที่ ๕	นมที่ ๖	นมที่ ๗	นมที่ ๘	นมที่ ๙	นมที่ ๑๐	นมที่ ๑๑
เอก	ซ	ล	ท	ด	ร	ม	ฟ	ซ	ล	ท	ด	ร
ทุ้ม	ร	ม	ฟ	ซ	ล	ท	ด	ร	ม	ฟ	ซ	ล

หมายเหตุ โน้ตที่มีการประจุดบนตัวอักษร คือ โน้ตเสียงสูง เช่น ซ
โน้ตที่มีการประจุดใต้ตัวอักษร คือ โน้ตเสียงต่ำ เช่น ซ

ภาพที่ ๒๑ ภาพแสดงการกดนิ้ว
ที่มาของภาพ : อรุณา เวชกร

๓.๓.๓ สัญลักษณ์กลวิธีในการบันทึกโน้ต

^	แทน	กลวิธีการดีดขึ้น
v	แทน	กลวิธีการดีดลง
c ^w	แทน	กลวิธีการกรอ
μ	แทน	กลวิธีการสะบัด
~	แทน	กลวิธีการกล้ำเสียง
∞	แทน	กลวิธีการกดสาย
↓	แทน	กลวิธีการดีดสองสายพร้อมกัน

๓.๓.๔ ตารางการบันทึกโน้ต

การบันทึกบทเพลงสำหรับเครื่องเป็ญองเวง ของครุฑม แสงจันทร์นี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ตของเป็ญองเวงเป็นตัวอักษร โดยการบันทึกแบ่งเป็นสามบรรทัด คือ บรรทัดบนสุดของตารางบันทึกโน้ตแทนสัญลักษณ์กลวิธีการบรรเลง บรรทัดตรงกลางของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายเอก และบรรทัดล่างสุดของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายทุ้ม ผู้วิจัยกำหนดให้สายเปล่าสายเอกแทนด้วยโน้ตเสียงซอล และสายเปล่าสายทุ้มแทนด้วยโน้ตเสียงเร ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	- ↓ - ↓	- μ ^ ↓	- v - ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ล - ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ
สายทุ้ม (ร)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ร - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร

๓.๓.๕ บทเพลง

จากการศึกษาบทเพลงสำหรับเจริญงอกงามของครุฑม แสงจันทร์ พบว่า บทเพลงที่เป็นเพลงเฉพาะของการบรรเลงเจปญฺงวงวนั้น มีเพียง ๔ บทเพลง ได้แก่ เพลงพัคเจียเจีย เพลงพัคเจียกราย เพลงชโรม และเพลงบือทโศก การบันทึกโน้ตครั้งนี้ผู้วิจัยได้ถอดโน้ตเพลงจากการบรรเลงเจปญฺงวงวนของครุฑม แสงจันทร์

เพลงพัคเจียเจีย

เพลงพัคเจียเจีย ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับดำเนินเรื่องราวและประกอบการดำเนินทาน (ครุฑม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

สัญลักษณ์	- ↓ ↓	- μ ^ ↓	- v - ↓	^ - ^ v	^ v v -	- v - v	- ↓ ^ ↓	- ↓ ^ v
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ล - ล	ล - ล	ซ - ล -	- ล - -	- ค ท ค	- ท - ม
สายทุ้ม (จ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ร - ร	- - - ม	- ม - -	- - - ร	- - - -	- - ล -

สัญลักษณ์	- ~ ↓ ↓	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ม ร ค	- ม ค ร	ค - ค ร	ม - ม ร	ม - ม ร	ค - ค ร	ค - ค ม	ค - ค ร
สายทุ้ม (จ)	- - - -	ล - - -	- ล - -	- ล - -	- ล - -	- ล - -	- ล - -	- ล - -

สัญลักษณ์	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ -	μ ^ v	μ ^ v	^ v ^ v	μ ^ v	- ~ ↓ ↓
สายเอก (ซ)	- ซ ม ซ	ม ท ล ท	ล ซ ล -	ลลล ซ ล	ลลล ซ ล	ซ ฟ ม ร	- ร ร ร ร	- ม ร ค
สายทุ้ม (จ)	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ร ร ร	- - - -

สัญลักษณ์	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- v ^ -	- v v v	- - - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ค ร ม	ม - ม ม	ม - ม ม	- ท - ล	- ซ - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (จ)	ล - - -	- ล - -	- ล - -	- - - -	- - ฟ ม	- - - -	- - - -	- - - -

เพลงพัดเจ็ยกราย

เพลงพัดเจ็ยกราย ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับบทเดินป่า เดินเขา ชมความงาม
ของธรรมชาติ (ครูจุม แสงจันทร์, สัมภาษณ์, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

สัญลักษณ์	- ↓ - ↓	- μ ^ v	- v - ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ล - ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ
สายทุ้ม (ริ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ร - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ v	v ^ v ↓
สายเอก (ซ)	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ค	- ร ค ค	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
สายทุ้ม (ริ)	- ม - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - -	ล - - - ร

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- Cw	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ม ค ร	ม ซ ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- ค ร ม	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (ริ)	- - - ร	- - - -	- ล - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v ^ ~
สายเอก (ซ)	- ม - ม	- ม ร ม	- ม ร ค	- ม ร ค	- ค ร ค	- ค ร ม	- ม ร ค	- ค ม ร
สายทุ้ม (ริ)	ล - ล -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -

สัญลักษณ์	^ v ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- ↓ - ↓	- v ^ v
สายเอก (ซ)	ค - ค ร	- ม ค ร	- ม ร ค	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ซ - ซ
สายทุ้ม (ริ)	- ล - ร	- - - ร	- - - -	- ล - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - ม -

สัญลักษณ์	v ^ - v	μ ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ล - ซ	ล ล ล ซ	ซ ค ล ค	ล ค ล ค	ล ซ ล ซ	ล - ซ ร	ล - ซ ร	- ร ร ร
สายทุ้ม (ริ)	ม - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ม - -	- ม - -	- - - ร

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ค ค ค	- ม ซ ร	ม ซ ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (ริ)	- - - -	ล - - -	- - - -	- ล - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

เพลงชโรเม

เพลงชโรเม เป็นเพลงเก่าแก่ของกัมพูชา ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับบพแสดง
ความรู้สึกผัดหวัง เสียใจ และ โศกเศร้า (ครุฑุม แสงจันทร์, ตัมภายณ์, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- v v v	- v v ∞	- - - -	- - v v	v v v v	v v v v
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- ล ล ล	- ล ซ -	- - - -	- - ร -	ร - ซ ล	ซ ค ซ ล
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ฟ	- ฟ - -	- - - -

สัญลักษณ์	v v ~	- - - -	- - - -	- - ~	- - - -	- - ^ v	v v v v	v v v v
สายเอก (ซ)	ซ - ล ซ	- - - -	- - - -	- - ฟ -	- - - -	- - ร -	ร - ซ ล	ซ ค ซ ล
สายทุ้ม (จ)	- ฟ - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ฟ	- ฟ - -	- - - -

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ∞	- - - v	- v v ∞	- - v v	v v v v
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ค	- - - ซ	- ล ซ	- - ร ฟ	ร ฟ - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - ซ ล

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	- - - -	- - ~	- - - -	- - - -	- - - ↓	- ↓ - ↓
สายเอก (ซ)	ซ ค ซ ล	ซ - ล ซ	- - - -	- - ฟ -	- - - -	- - - -	- - - ซ	- ล - ล
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- ฟ - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร

สัญลักษณ์	- v ^ v	- - - ~	- - - ~	- - - -	^ v ^ v	- v ^ v	^ v ^ v	- v ^ v
สายเอก (ซ)	- - ล ร	- - - ท	- - - ท	- - - -	ซ - - -	- ฟ ม ร	ซ - - -	- ฟ ม ร
สายทุ้ม (จ)	- ฟ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฟ ม ซ	- - - -	- ฟ ม ซ	- - - -

สัญลักษณ์	v - - -	- - ↓	- v ^ v	- ↓ - ↓	- v ^ v	^ v ^ v	- μ ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	ล - - -	- - - ล	- - ล ม	- ร - ร	- ร ท ร	ท - ท ร	ร ร ร ท ร	ท - ท ร
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - ร	- ฟ - -	- ร - ร	- - - -	- ล - -	- - - -	- ล - -

สัญลักษณ์	- v ^ v	- v ^ v	μ ^ v	- ^ - ↓	- ^ - ↓	- v ^ v	v ^ v -	- v ^ v
สายเอก (ซ)	- ฟ ม ฟ	- ล ฟ ล	- - ล -	- - - ล	- - - ล	- ล ฟ ล	ฟ ล ล -	- ทำ ล ทำ
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	ร ร ร ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	$\wedge v \wedge v$	$- v v \downarrow$	$- v v v$	$v v v v$	$- - v v$	$v v v v$	$v v v v$	$v v v \downarrow$
สายเอก (ซ)	ล ร ช	- ฟ ม ร	- ฟ ร ม	ฟ - ฟ ม	- - ม ฟ	- ร ฟ ม	- ร ม ร	- ร ฟ ม
สายทุ้ม (จ)	- - - ร	- - - -	- - - -	- ทุ - -	- - - -	ทุ - - -	ทุ - - -	ทุ - - ร

สัญลักษณ์	$v v v v$	- - - -	- - - \downarrow	$- v v \downarrow$	$- v v v$	$v v v v$	$- v v v$	$- v v v$
สายเอก (ซ)	ร - ร ม	- - - -	- - - ม	- ฟ ม ร	- - ร ร	ฟ ร ร ม	- - ร ร	- ฟ ม ฟ
สายทุ้ม (จ)	- ทุ - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- ทุ - -	- - - -	- ทุ - -	- - - -

สัญลักษณ์	$- v v v$	$v v v v$	$- v v v$	$v v v v$	$v v v v$	$\downarrow - \downarrow$	$\downarrow - \downarrow$	$v v v v$
สายเอก (ซ)	- ล ฟ ล	ล ล ฟ ล	- ฟ ท ล	ท ท ล ท	ล ฟ ล ม	- ฟ - ฟ	- ร - ร	- ร ม ฟ
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ร - ร	ทุ - - -

สัญลักษณ์	$v v v v$	$v v v v$	$v v v v$	$v v v v$	- - - -	- - - -	$- v - \downarrow$	$v v v v$
สายเอก (ซ)	- ร ฟ ม	- ร ม ร	- ร ฟ ม	ร - ร ม	- - - -	- - - -	- ฟ - ม	ร - ร ฟ
สายทุ้ม (จ)	ทุ - - -	ทุ - - -	ทุ - - -	- ทุ - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- ทุ - -

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	$- v - v$	$- v - v$	$- v \wedge v$	$- \infty - -$	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- ม - ร	- ล - ล	- - ล ร	- ท - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฟ - -	- - - -	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	$- v - v$	$- v - v$	$- v v v$	$- v \wedge v$	$- v \wedge v$	$\wedge v - -$	$\wedge v \wedge v$	$- v \wedge v$
สายเอก (ซ)	- ล - -	- - - ล	- - ล -	- - - -	- - ท ล	- ล - -	- ล ท ร	- ล ท ร
สายทุ้ม (จ)	- - - ฟ	- ม - -	- ฟ - ร	- ฟ ม ร	- ฟ - -	ฟ - - -	ฟ - - -	- - - -

สัญลักษณ์	$- v \wedge v$	$- v \wedge v$	- - - \downarrow	- - - \downarrow
สายเอก (ซ)	- - ท ร	- ท ร ท	- - - ร	- - - ร
สายทุ้ม (จ)	- ร - -	- - - -	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	- ^ - v	- v ^ v	- - - ∞	- - ^ v	- ^ - v	- ^ - v	- ^ - v	- - - -
สายเอก (ซ)	- ม - ร	- ม ร ค	- - - ค	- - ค -	- ค - ร	- ม - -	- ม - ร	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	- - - Cw	- - v v	v v v v	v v v v	v v v v	- - v v	v v v v	v v v ∞
สายเอก (ซ)	- - ค ล	- - ล -	ล - ล -	ล ม ร ม	- ม ร ม	- - - ม	- ม - ม	- ม ร ฌ
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - ฐ	- ฐ - ฐ	- - - -	ฤ - - -	- - ฤ -	ฤ - ฤ -	ฤ - - -

สัญลักษณ์	- - - ∞	- - - ∞	- - - ∞	^ v ^ v	- - - ∞	- - - ∞	- v ^ v	- ^ - v
สายเอก (ซ)	- - - ฌ	- - - ฌ	- - - ฌ	- ฌ - ลี	- - - ลี	- - - ลี	- ลี ฌ ม	- ฌ - ร
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	- v ^ v	- - - ∞	- - - ∞	- - ^ v	- ^ - v	- ^ - v	- ^ - v	- - - -
สายเอก (ซ)	- ม ร ค	- - - ค	- - - ค	- - ค -	- ค - ร	- ม - -	- ม - ร	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - -

สัญลักษณ์	- - - Cw	- - - -	- - v v	v v ∞	- - v v	v v v v	v v v v	Cw
สายเอก (ซ)	- - ค ล	- - - -	- - ล ฌ	ล ฌ - -	- - - -	- - ฌ ล	ฌ ค ฌ ล	ฌ - ล -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - ฟ -	- - ร ฟ	ร ฟ - -	- - - -	- ฟ - -

สัญลักษณ์	- - - -	Cw	Cw	- - - ↓
สายเอก (ซ)	- - - -	ฌ - - -	- - - -	- - - ร
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- ฟ - ฐ	- - - ฐ

๓.๓.๖ วิเคราะห์บทเพลง การวิเคราะห์ครั้งนี้ได้ทำการแยกส่วนการวิเคราะห์ ออกเป็นทีละประโยคตามตารางบันทึกโน้ต ผู้วิจัยกำหนดให้แต่ละประโยคเพลงมีความยาวเท่ากับ ๘ ห้องเพลงโน้ตเพลงไทย การวิเคราะห์บทเพลงในครั้งนี้ เพื่อศึกษาสำนวนเพลงและกลวิธีในการ บรรเลงจเป็ยฎองเวงของครุจุม แสงจันทร์

เพลงพัดเจ็ยเจ็ย

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- ↓ ↓	- μ ^ ↓	- ↓ - ↓	^ - ^ v	^ v v -	- v - v	- ↓ ^ ↓	- ~ ↓ v
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ล - ล	ล - ล	ซ - ล -	- ล - -	- ด ท ด	- ท ล ม
สายทุ้ม (ร)	- ร - ร	- ร ร ร - ร	- ร - ร	- - - ม	- ม - -	- - - ร	- ร ร ร	- ร - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑ พบว่า เริ่มต้นประโยคด้วยการขึ้นเสียงเรสองห้องเพลง โดย ห้องเพลงที่ ๑ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันแสดงถึงความหนักแน่นโดยใช้เสียงเรเป็นเสียง ประสานคู่ ๘ ในห้องเพลงที่ ๒ ยังคงขึ้นที่เสียงเร แต่ใช้กลวิธีการสับัดเสียงเดียวในช่วงต้นและปิด ท้ายด้วยการติดลงสองสายพร้อมกันโดยใช้เสียงเรเป็นเสียงประสานคู่ ๘ แสดงถึงความหนักแน่น และเน้นเสียงเพื่อแสดงให้รู้ว่าหมดวรรค ในห้องเพลงที่ ๓ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน สายเอกกดที่เสียงลา สายทุ้มคิดสายเปล่าเสียงเรต่ำ เป็นเสียงประสานคู่ ๕ ในห้องเพลงที่ ๔ - ๖ ใช้ กลวิธีการติดขึ้นและลงมีความพิเศษในการใช้จังหวะยกและการคิดข้ามสายซึ่งต้องใช้ความชำนาญ ในการบรรเลง ในห้องเพลงที่ ๗ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน โน้ตเสียงหลักกดที่สายเอก สายทุ้มคิดสายเปล่าเสียงเรต่ำเป็นเสียงประสานคู่ ๖ และ คู่ ๗ ในห้องที่ ๘ ใช้กลวิธีการติดกล้าเสียง โดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสานคู่ ๖

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑ พบว่ามีการเริ่มต้นประโยคด้วยการขึ้น เสียงเร จากนั้นมีลีลาการดำเนินทำนองโดยการใช้จังหวะยก พบว่ามีการใช้กลวิธีการติดลงสองสาย พร้อมกันเกิดเสียงประสานคู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ การใช้กลวิธีการติดลงสองสายเพื่อแสดงความหนัก แน่นและเน้นจังหวะให้คมชัด และการใช้กลวิธีการติดกล้าเสียงในห้องที่ ๘ สร้างความนุ่มนวล ให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	- ~↓↓	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ม ร ค	- ม ดร	ค - ดร	ม - มร	ม - มร	ค - ดร	ค - คม	ค - ดร
สายทุ้ม (จ)	- ร - ร	ค - - -	- ค - -	- ค - ร	- ค - ร	- ค - -	- ค - ร	- ค - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๒ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ มีการใช้กลวิธีการติดกล้าเสียงโดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสานคู่ ๒ ที่ต่อเนื่องจากท้ายประโยคที่ ๑ และพบว่าในประโยคที่ ๒ นี้ ใช้กลวิธีการติดข้ามสายเพื่อให้สะดวกต่อการเคลื่อนที่ของนิ้ว และสังเกตได้ว่าจังหวะสุดท้ายของห้องเพลงที่ ๔,๕,๗,๘ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๒ พบว่า มีการดำเนินทำนองในลักษณะของโน้ตเก็บเต็มประโยคโดยใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเพื่อให้เกิดลีลาและน้ำหนักในการดำเนินทำนอง

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ -	μ ^ v	μ ^ v	^ v ^ v	μ ^ ↓	- ~↓↓
สายเอก (ซ)	ซ ม ซ -	ม - ค -	ค ซ ค -	คคค ซ ค	คคค ซ ค	ซ ฟ ม ร	- ร ร ร ร ร	- ม ร ค
สายทุ้ม (จ)	- - - ค	- ท - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ร ร ร ร	- ร - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๓ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ - ๓ ใช้กลวิธีการติดขึ้นและลงโดยมีกลวิธีการติดข้ามสายเพื่อให้สะดวกต่อการเคลื่อนที่ของนิ้ว ห้องเพลงที่ ๔ - ๕ มีทำนองเดียวกันโดยเป็นทำนองยืนเสียงลา ได้ใช้กลวิธีการติดสลับในช่วงต้นห้องเพลง ในห้องเพลงที่ ๖ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลงโดยการคิดเรียงนิ้วในสายเอกทั้งหมด ในห้องเพลงที่ ๗ ใช้ทำนองยืนเสียงเรได้ใช้กลวิธีการติดสลับในช่วงต้นห้องเพลงและปิดท้ายห้องด้วยกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน และในห้องเพลงที่ ๘ ใช้กลวิธีการติดกล้าเสียงโดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสานคู่ ๒

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๓ พบว่ามีการดำเนินทำนองที่เดินไปอย่างราบเรียบ มีการใช้กลวิธีติดขึ้น-ลง การติดสลับ และการติดกล้าเสียง ซึ่งพบว่าการติดกล้าเสียงโน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสาน

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$- \wedge - v$	$- v v v$	- - - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ช)	- คร ม	ม - ม ม	ม - ม ม	- ท - ล	- ช - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (จ)	ล - - -	- ล - -	- ล - -	- - - -	- - ฟ ม	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๔ พบว่ามีการดำเนินทำนองในลักษณะโน้ตทางเก็บในห้องเพลงที่ ๑ – ๓ โดยการใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง และการคิดข้ามสายเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนที่ของนิ้ว ในห้องเพลงที่ ๔ – ๕ มีลักษณะจังหวะของโน้ตห่างขึ้นเพื่อแสดงถึงวรรคจบ และในห้องที่ ๕ ใช้กลวิธีการคิดลงทั้งสามตัวโน้ตเพื่อแสดงความชัดเจนของตัวโน้ต

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๔ พบว่ามีการดำเนินทำนองในลักษณะของโน้ตเก็บเต็มประโยคโดยการใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง และปิดวรรคเพื่อลงจบด้วยการลดจังหวะของตัวโน้ตเพื่อให้จบอย่างสมบูรณ์

จากการวิเคราะห์เพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์เพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* มีการดำเนินทำนองในลักษณะเก็บ มีทำนองที่เป็นการยกจังหวะในช่วงต้น พบการใช้กลวิธีพิเศษในการบรรเลง ๕ วิธี ได้แก่ กลวิธีการคิดขึ้น กลวิธีการคิดลง กลวิธีการคิดสะบัด กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกัน กลวิธีการคิดกล้ำเสียง ซึ่งการกลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันเพื่อแสดงความหนักแน่นและเน้นจังหวะ อีกประการสำคัญคือเพื่อทำให้เกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ และกลวิธีการคิดกล้ำเสียงพบว่าโน้ตตัวแรกจะมีกลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันเพื่อให้เกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ เช่นเดียวกับการเกิดเสียงประสานในกลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกัน

เพลงพัดเจ็ยกราย

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- ↓ - ↓	- μ ^ ↓	- ^ - ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ล - ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ
สายทุ้ม (ร)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ร - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑ พบว่า เริ่มต้นประโยคด้วยการขึ้นเสียงเรสองห้องเพลง โดยห้องเพลงที่ ๑ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันแสดงถึงความหนักแน่นโดยใช้เสียงเรเป็นเสียงประสานคู่ ๘ ในห้องเพลงที่ ๒ ยังคงขึ้นที่เสียงเร แต่ใช้กลวิธีการสับัดเสียงเดียวในช่วงต้นและปิดท้ายด้วยการติดลงสองสายพร้อมกันโดยใช้เสียงเรเป็นเสียงประสานคู่ ๘ แสดงถึงความหนักแน่นและเน้นเสียงเพื่อแสดงให้รู้ว่าหมดวรรค ในห้องเพลงที่ ๓ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดที่เสียงลา สายทุ้มติดสายเปล่าเสียงเรต่ำ เป็นเสียงประสานคู่ ๕ ในห้องเพลงที่ ๔ - ๘ มีกระสวนจังหวะโน้ต จังหวะเคาะย่อยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ มีกลวิธีการบรรเลงเช่นเดียวกันคือการใช้กลวิธีการติดขึ้น - ลง จังหวะท้ายของแต่ละห้องปิดด้วยกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน เกิดเสียงประสานคู่ ๔ และ คู่ ๕ และพบว่ามีทำนองเดิมซ้ำกันความยาวสองห้องเพลง

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑ พบว่า มีการเริ่มต้นประโยคด้วยการขึ้นเสียงเร และพบว่าท้ายห้องทุกห้องจะใช้กลวิธีในการติดลงสองสายพร้อมกัน และ โน้ตเพลงมีทำนองเดิมซ้ำๆกัน บรรเลงซ้ำไปมา

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ v	v ^ v ↓
สายเอก (ซ)	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ค	- ร ค ค	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
สายทุ้ม (ร)	- ม - ร	- - - ร	- ม - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- ร - -	ล - - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๒ พบว่า ยังคงบรรเลงทำนองโน้ตที่ซ้ำจากประโยคที่ ๑ และมีการเปลี่ยนเสียงลูกตกในห้องเพลงที่ ๔ เพื่อเชื่อมการดำเนินกับวรรคใหม่แต่ยังคงกระสวนจังหวะและใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันสายเช่นเดิม ในห้องเพลงที่ ๗ กระสวนจังหวะเช่นเดิมแต่เปลี่ยนกลวิธีการบรรเลงเป็นกลวิธีการกล้ำเสียง โดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสานคู่ ๒ และในห้องเพลงที่ ๘ เป็นการดำเนินทำนองโน้ตเก็บท้ายห้องใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสานคู่ ๗

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๒ พบว่า เป็นการดำเนินทำนองที่มีการซ้ำของทำนองเดิมจากทำนองประโยคที่ ๒ อีกทั้งมีกระสวนจังหวะเช่นเดียวกันทั้งประโยค แต่ได้มีการใช้กลวิธีการกล้าเสียงเพื่อสร้างลีลาให้กับทำนอง

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	- - - -	- - - -	- C w	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ม ค ร	ม ซ ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- ค ร ม	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (ร)	- - - ร	- - - ร	- ล - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๓ พบว่า เป็นวรรคที่มีความต่อเนื่องจากทำนองประโยคที่ ๒ และในท้องเพลงที่ ๓ ปิดวรรคด้วยการกรอเสียงเรียวความยาวสองห้องเพลง ในท้องเพลงที่ ๖ ใช้กลวิธีการกรอทั้งสามตัวโน้ตที่บรรจบในห้อง กรอความยาวสองห้องเพลง

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๓ พบว่าเป็นการดำเนินทำนองที่ต่อเนื่องจากทำนองประโยคที่ ๒ และพบว่าจังหวะตกทำนองจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายเกิดเสียงประสานคู่ ๘ และเริ่มต้นทำนองใหม่ในท้องเพลงที่ ๖ โดยการใช้กลวิธีการกรอยาวเพื่อตั้งจังหวะใหม่อีกครั้ง

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v ^ ~
สายเอก (ซ)	- ม - ม	- ม ร ม	- ม ร ค	- ม ร ค	- ค ร ค	- ค ร ม	- ม ร ค	- ค ม ร
สายทุ้ม (ร)	ล - ล -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - ร -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๔ พบว่า เป็นการดำเนินทำนองโดยมีลักษณะโน้ตเก็บทั้งประโยค ในท้องเพลงที่ ๑ - ๓ ใช้กลวิธีการติดลงทั้งหมดเพื่อต้องการให้โน้ตมีความชัดเจนและมีการติดข้ามสายเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนที่ของนิ้ว และในท้องเพลงที่ ๘ ยังคงเป็นโน้ตเก็บแต่ได้ใช้กลวิธีการติดกล้าเสียงในทำนองให้เพื่อสร้างลีลาให้กับทำนอง และโดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเป็นเสียงประสานคู่ ๒

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๔ พบว่า มีการดำเนินทำนองที่เป็นทำนองโน้ตเก็บเต็มประโยคใช้กลวิธีการติดลงทั้งหมดเพื่อเน้นให้โน้ตมีความชัดเจนและแสดงความมั่นคง มีการติดข้ามสายเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนที่ของนิ้ว และมีการใช้กลวิธีการกล้าเสียงในท้องเพลงที่ ๘ เพื่อสร้างลีลาให้กับทำนอง

ประโยคที่ ๕

สัญลักษณ์	$\wedge v \wedge \downarrow$	$-v \wedge \downarrow$	$\sim \downarrow \downarrow$	$\wedge v \wedge \downarrow$	- - - -	- - - -	$-\downarrow -\downarrow$	$-\downarrow \wedge \downarrow$
สายเอก (ซ)	ค - ครี	- ม คร	- ม ร ค	ค - คร	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ช้ ม ช้
สายทุ้ม (จ)	- ล - ร	- - - ร	- ร - ร	- ล - ร	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ร ร ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๕ พบว่า เป็นวรรคที่มีความสัมพันธ์ของเสียงกับประโยคที่ ๔ ห้องเพลงที่ ๘ และมีการใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันในท่ายห้องที่ ๑ - ๒ เกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘ ในห้องที่ ๓ ใช้กลวิธีการกล้าเสียง โดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๒ และปิดท่ายห้องด้วยการใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเสียงประสานคู่ ๗ ในห้องเพลงที่ ๘ บรรเลงทำนองซ้ำกับห้องเพลงที่ ๑ ท่ายเสียงเรกรอยาว ๒ ห้องเพลง ในห้องเพลงที่ ๗ เริ่มต้นทำนองใหม่ในห้องเพลงที่ ๗ ด้วยการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘ และในห้องเพลงที่ ๘ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๒ และ คู่ ๔

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๕ พบว่าเสียงทำนองมีความสัมพันธ์กับประโยคที่ ๔ โดยเน้นการใช้กลวิธีการติดสองสายลงพร้อมกัน และกลวิธีการกล้าเสียงเพื่อสร้างลีลาให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๖

สัญลักษณ์	$\wedge \downarrow - \wedge$	$\mu \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$-v \wedge \downarrow$
สายเอก (ซ)	ม ลี - ช้	ลีลี ลี ลี	ช้ ลี ลี	ลี ลี ลี	ลี ลี ลี	ลี ลี ลี	ลี - ช้ ร	ลี - ช้ ร
สายทุ้ม (จ)	ร ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ม - -	- ม - -	- - - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๖ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ เป็นวรรคที่ต่อเนื่องจากประโยคที่ ๕ โดยใช้กลวิธีการติดสองสายลงพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๒ คู่ ๔ และ คู่ ๕ ในห้องที่ ๒ เริ่มต้นด้วยการใช้กลวิธีสะบัดเสียงเดียวเสียงลา ท่ายห้องเพลงที่ ๒-๓ บรรเลงในลักษณะโน้ตเก็บ โดยใช้เสียงซอล เสียงลา และเสียงโดซ้ำไปมา ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง และในห้องที่ ๘ บรรเลงโดยขึ้นเสียงเร โน้ตท่ายห้องใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๖ พบว่า มีการดำเนินทำนองที่เป็นทำนองโน้ตเก็บเต็มประโยคโดยใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลงสลับไปมา และกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ และคู่ ๘

ประโยคที่ ๗

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ Cw	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ค ค ค	- ม ช ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - ร	ค - - ร	- - - ร	- ค - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๖ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ บรรเลงเช่นเดียวกับห้องเพลงที่ ๘ ประโยคที่ ๗ แต่ละเสียงลงหนึ่งเสียงเป็นเสียงโด ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘ เช่นเดียวกัน ในห้องเพลงที่ ๒-๓ เป็นการดำเนินทำนองที่ซ้ำกับประโยคที่ ๕ บางช่วงโดยท้ายห้องใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘ และในห้องเพลงที่ ๔ บรรเลงโน้ตเก็บโน้ตสุดท้ายจบด้วยเสียงเร โดยการใช้อย่างการกรอ

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๗ พบว่า การดำเนินทำนองมีความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องจากประโยคที่ ๖ โดยการคงรูปแบบของกระสวนและวิธีการในห้องเพลงที่ ๑ จากนั้นบรรเลงบางทำนองจากประโยคที่ ๕ ซ้ำ และจบด้วยการกรอ ซึ่งพบว่าเสียงที่จบนั้นคือเสียงเรที่เป็นเสียงหลักที่จบในแต่ละห้องของประโยคที่ ๗

จากการวิเคราะห์เพลง *พัดเจ็ยกราย* ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์เพลง *พัดเจ็ยกราย* มีการดำเนินทำนองในลักษณะเก็บ และมีกระสวนจังหวะที่บรรเลงซ้ำๆกัน ในหลายประโยค พบการใช้กลวิธีพิเศษในการบรรเลง ๖ วิธี ได้แก่ กลวิธีการติดขึ้น กลวิธีการติดลง กลวิธีการติดสะบัด กลวิธีการกรอ กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน กลวิธีการติดกล้าเสียง และพบว่าทั้งกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันและกลวิธีการติดกล้าเสียงเป็นกลวิธีที่มีความสัมพันธ์ คือ การใช้กลวิธีการติดกล้าเสียงโน้ตตัวแรกจะมีกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเพื่อให้เกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘

เพลงชโรเม

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- v v v	- v v ∞	- - - -	- - v v	v v v v	v v v v
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- ล ล ล	- ล ซ -	- - - -	- - ร -	ร - ซ ล	ซ ค ซ ล
สายทุ้ม (ร)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - - ฟ	- ฟ - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑ พบว่า เริ่มต้นประโยคในห้องเพลงที่ ๑ ด้วยการขึ้นเสียงลา ๓ จังหวะเคาะย่อย โดยกลวิธีการตีคดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๔ บรรเลงโน้ตไล่เสียงลงจากเสียงลาไปหาเสียงฟาโดยใช้กลวิธีตีคดลงแต่เสียงฟาในจังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ ในห้องเพลงที่ ๖ - ๘ มีการดำเนินทำนองโดยการใช้เสียงซ้ำๆ และใช้กลวิธีการตีคดลงเพียงอย่างเดียวเช่นเดียวกันกับการเริ่มต้นประโยค

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑ พบว่า มีการดำเนินทำนองโดยการใช้กลุ่มเสียงซ้ำๆ มีการใช้กลวิธีการตีคดลงเพื่อต้องการความชัดเจนของตัวโน้ตและจังหวะ และพบการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	v v ↓	- - - -	- - - -	- - ~ c w	- - - -	- - ^ v	v v v v	v v v v
สายเอก (ซ)	ซ - ล ซ	- - - -	- - - -	- - ฟ -	- - - -	- - ร -	ร - ซ ล	ซ ค ซ ล
สายทุ้ม (ร)	- ฟ ร ร	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ฟ	- ฟ - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๒ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ เป็นการดำเนินที่ต่อเนื่องจากห้องเพลงที่ ๘ ประโยคที่ ๑ ปิดท้ายห้องด้วยการใช้ใช้กลวิธีการกดลำเสียง โดยที่โน้ตเสียงแรกจะใช้กลวิธีการตีคดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๕ และกรอเสียงซอลท้ายจังหวะคู่กับสายเปล่าสายทุ้ม เกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๔ ความยาว ๒ ห้องเพลง ในห้องเพลงที่ ๔ ใช้กลวิธีการตีคดลำเสียงโดยเสียงเรท้ายห้องกรอยาว ๑ ห้องเพลง ในห้องเพลงที่ ๖ - ๘ เป็นทำนองซ้ำกับ ห้องเพลงที่ ๖ - ๘ ในประโยคที่ ๑ โดยโน้ตเสียงลาท้ายห้องที่ ๘ กรอยาว ๑ ห้องเพลง

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๒ พบว่า เป็นการดำเนินทำนองที่ซ้ำกับประโยคที่ ๑ และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงกลวิธีการตีคดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๔

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ∞	- - - v	- v v ∞	- - v v	v v v v
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ค	- - - ซ	- ล ซ	- - ร ฟ	ร ฟ - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - -	- - ซ ล

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๓ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๔ เริ่มต้นประโยคโดยการใช้กลวิธีการกดสายเสียงโดในจังหวะท้ายห้อง ในจังหวะท้ายห้องที่ ๕ ใช้กลวิธีการดีดลงเสียงซอล ในห้องเพลงที่ ๖ ขยับเสียงขึ้นหนึ่งเสียงคือเสียงลาและกลับมาเป็นเสียงซอลใช้กลวิธีการดีดลง จังหวะท้ายห้องที่ ๖ ใช้กลวิธีการดีดกดสายเสียงฟาต่ำสายทุ้ม ในห้องเพลงที่ ๗-๘ บรรเลงทำนองซ้ำกับ ห้องเพลงที่ ๖-๗ ในประโยคที่ ๑

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๓ พบว่า มีการใช้กลวิธีการดีดลงเพื่อความชัดเจนของโน้ตและจังหวะ และกลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	- - - -	- - ~Cm	- - - -	- - - -	- - - ↓	- ↓ - ↓
สายเอก (ซ)	ซ ค ซ ล	ซ - ล ซ	- - - -	- - ฟ -	- - - -	- - - -	- - - ซ	- ล - ล
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- ฟ - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๔ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๔ มีการดำเนินซ้ำกับห้องเพลงที่ ๘ ประโยคที่ ๑ และห้องเพลงที่ ๑-๔ ประโยคที่ ๒ แต่ในช่วงก่อนการบรรเลงกลวิธีการกล้าเสียงในห้องที่ ๔ จังหวะจะสั้นลงเหลือเพียง ๑ จังหวะ ในจังหวะท้ายห้องเพลงที่ ๗ ใช้กลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกันเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๔ และในห้องเพลงที่ ๘ ใช้กลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกันโดยสายเอกคือเสียงลาเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๕

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๔ พบว่า เป็นการดำเนินทำนองที่ซ้ำกับประโยคที่ ๑ และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงกลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๔ และ คู่ ๕

ประโยคที่ ๕

สัญลักษณ์	- v ^ v	- - - ∞	- - - ∞	- - - -	^ v ^ v	- v ^ v	^ v ^ v	- v ^ v
สายเอก (ซ)	- - ล ร	- - - ท	- - - ท	- - - -	ซ - - -	- ฟ ม ร	ซ - - -	- ฟ ม ร
สายทุ้ม (ร)	- ฟ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฟ ม ซ	- - - -	- ฟ ม ซ	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๕ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง สลับกัน จังหวะท้ายห้องที่ ๒-๓ ใช้กลวิธีการกดสายเสียงที่ทั้งสองห้อง เพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ ในห้องเพลงที่ ๕-๖ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมา และบรรเลงทำนองเช่นเดิมซ้ำในห้องที่ ๗-๘

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๕ พบว่ามีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๖

สัญลักษณ์	v - - -	- - - ↓	- v ^ v	↓ ↓	- v ^ v	^ v ^ v	- μ ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	ล - - -	- - - ล	- - ล ม	- ร - ร	- ร ท ร	ท - ท ร	ร ร ร ท ร	ท - ท ร
สายทุ้ม (ร)	- - - -	- - - ร	- ฟ - -	- ร - ร	- - - -	- ล - -	- - - ร	- ล - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๖ พบว่า ในห้องที่ ๑ บรรเลงเสียงลาในจังหวะเคาะย่อยที่ ๑ โดยกลวิธีการคิดลงซึ่งเป็นจังหวะยกที่ต่อเนื่องจากห้องเพลงที่ ๘ ประโยคที่ ๕ ท้ายจังหวะห้องที่ ๒ ใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดที่เสียงลาเกิดเสียงประสานเป็นคู่ ๕ ในห้องเพลงที่ ๓ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมา ในห้องเพลงที่ ๔ ใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดที่เสียงเรเกิดเสียงประสานเป็นคู่ ๘ ในห้องเพลงที่ ๕-๖ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมา ในห้องเพลงที่ ๗ เริ่มต้นห้องโดยกลวิธีการสับเสียงเดียวเสียงเร จังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดที่เสียงเรเกิดเสียงประสานเป็นคู่ ๘ ในห้องเพลงที่ ๘ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมา จังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดที่เสียงเรเกิดเสียงประสานเป็นคู่ ๘

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๖ พบว่า ในการใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันเพื่อให้เกิดเสียงประสานและเน้นจังหวะตก และกลวิธีการสับที่ต้องการให้นั้ตมีความคมชัด และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงกลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๕ และคู่ ๘

ประโยคที่ ๗

สัญลักษณ์	- v ^ v	- v ^ v	μ ^ v	- ^ - ↓	- ^ - ↓	- v ^ v	v ^ v -	- v ^ v
สายเอก (ข)	- ฟ ม ฟ	- ล ฟ ล	- - ล -	- - - ล	- - - ล	- ลี ฟี ลี	ฟี ลี -	- ฟี ลี ฟี
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	รุรุรุ - รุ	- รุ - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๗ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๒ มีกระสวนจังหวะ ๓ จังหวะและใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมาเช่นเดียวกัน ในห้องเพลงที่ ๓ เริ่มต้นห้องโดยกลวิธีการสับเสียงเดี่ยวเสียงเร ในห้องเพลงที่ ๔-๕ จังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกคเสียงลาเกิดเสียงประสานคู่ ๕ ในห้องเพลงที่ ๖-๘ มีกระสวนจังหวะ ๓ จังหวะและใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมาเช่นเดียวกัน โดยห้องที่ ๗ โน้ตตัวที่สามหมดในจังหวะยก

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๗ พบว่า มีการดำเนินทำนองในกระสวนจังหวะเกือบทั้งประโยค ใช้กลวิธีการสับเสียงเดี่ยว และมีการบรรเลงจังหวะยกเพื่อสร้างลีลาให้กับทำนองเพลง และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงกลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๕

ประโยคที่ ๘

สัญลักษณ์	^ v ^ v	- v v ↓	- v v v	v v v v	- - v v	v v v v	v v v v	v v v ↓
สายเอก (ข)	ล ร ข	- ฟี ม รุ	- ฟี รุ ม	ฟ - ฟ ม	- - ม ฟ	- รุ ฟี ม	- รุ ม รุ	- รุ ฟี ม
สายทุ้ม (จ)	- - - รุ	- - - รุ	- - - -	- ทุ - -	- - - -	ทุ - - -	ทุ - - -	ทุ - - รุ

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๘ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลงสลับไปมา ในห้องเพลงที่ ๒-๘ ใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียว และจังหวะท้ายห้องเพลงที่ ๒ และ ๘ ใช้กลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกคเสียงเรเกิดเสียงประสานคู่ ๘ ในห้องเพลงที่ ๒ และคู่ ๒ ในห้องเพลงที่ ๘ และโน้ตที่ใช้บรรเลงมีความซ้ำกัน คือ เสียงเรต่ำ เสียงที่ต่ำ เสียงเรสูง เสียงมีสูง และเสียงฟาสูง

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๘ พบว่า มีการดำเนินทำนองที่ดำเนินไปอย่างราบเรียบ ใช้โน้ตที่มีความซ้ำเสียงไปมา โดยใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียวเพื่อนำความชัดเจนของตัวโน้ต และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงกลวิธีการคิดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๒ และคู่ ๕

ประโยคที่ ๕

สัญลักษณ์	v v v v	- - - -	- - - ↓	- v v ↓	- v v v	v v v v	- v v v	- v v v
สายเอก (ข)	รื - รื ม	- - - -	- - - ม	- ฟื ม รื	- - รื รื	ฟื รื รื ม	- - รื รื	- ฟื ม ฟื
สายทุ้ม (จ)	- ทุ - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- ทุ - -	- - - -	- ทุ - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๕ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ เป็นการดำเนินทำนองที่ต่อเนื่องจากประโยคที่ ๔ ในจังหวะท้ายห้องเพลงที่ ๑ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดเสียงมีเกิดเสียงประสานคู่ ๒ ในห้องเพลงที่ ๔ กระสวนจังหวะและโน้ตยังคงเดิมจากห้องเพลงที่ ๒ ประโยคที่ ๕ จังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดเสียงเรเกิดเสียงประสานคู่ ๕ ในห้องเพลงที่ ๕-๘ ใช้กลวิธีการติดลงเพียงอย่างเดียว โน้ตห้องเพลงที่ ๕ และ ๘ เป็นทำนองเดียวกัน

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๕ พบว่า การดำเนินทำนองยังคงมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ ใช้กลวิธีการติดลงทั้งประโยคเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ต และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๒ และคู่ ๕

ประโยคที่ ๑๐

สัญลักษณ์	- v v v	v v v v	- v v v	v v v v	v v v v	↓ ↓	↓ ↓	v v v v
สายเอก (ข)	- ลื ฟื ล	ลื ลื ฟื ล	- ฟื ฟื ล	ฟื ฟื ล ฟื	ลื ฟื ล ม	- ฟื - ฟื	- ร - ร	- รื ม ฟื
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- รุ - รุ	- รุ - รุ	ทุ - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๐ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๕ และ ๘ ใช้กลวิธีการติดลงเพียงอย่างเดียว โน้ตที่ใช้บรรเลงมีความซ้ำกัน คือเสียงเสียงเรต่ำ เสียงที่ต่ำ เสียงเรสูง เสียงมีสูง และเสียงฟาสูงเช่นเดียวกับประโยคที่ ๕ แต่คนละทำนองกัน ในห้องเพลงที่ ๖-๗ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน ห้องเพลงที่ ๖ สายเอกกดเสียงเฟเกิดเสียงประสานคู่ ๑ และห้องเพลงที่ ๗ สายเอกกดเสียงเรเกิดเสียงประสานเป็นคู่ ๕

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๐ พบว่า การดำเนินทำนองยังคงมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ ใช้กลวิธีการติดลงทั้งประโยคเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ต และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงด้วยกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๑ และคู่ ๗

ประโยคที่ ๑๑

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	- - - -	- - - -	- v - ↓	v v v v
สายเอก (ช)	- รื ฝี่ มี่	- รื มี่ รื	- รื ฝี่ มี่	รื - รื ม	- - - -	- - - -	- ฝี่ - มี่	รื - รื ฝี่
สายทุ้ม (จ)	ทุ - - -	ทุ - - -	ทุ - - -	- ทุ - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- ทุ - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๑ พบว่า ทั้งประโยคมีการใช้เสียงซ้ำกันและกลวิธีการติดลงเพียงอย่างเดียวเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑๐ ในจังหวะท้ายห้องที่ ๗ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดเสียงมีเกิดเสียงประสานคู่ ๒

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของท่านองประโยคที่ ๑๑ การดำเนินทำนองยังคงมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ ใช้กลวิธีการติดลงทั้งประโยคเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ต และพบว่าเสียงประสานที่เกิดจากการบรรเลงด้วยกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันคือ คู่ ๒

ประโยคที่ ๑๒

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- v - v	- v - v	- v ^ v	- ∞ - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ช)	- - - -	- - - -	- มี่ - รื	- ล - ล	- - ล ร	- ท - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฝี่ - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๒ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๓-๔ มีกระสวนจังหวะเคาะย่อยที่ ๒ และที่ ๔ โดยใช้กลวิธีการติดลงเช่นเดียวกัน ในห้องเพลงที่ ๕ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลงสลับไปมา ในห้องเพลงที่ ๖ จังหวะเคาะย่อยที่ ๒ ใช้กลวิธีการกดสายเสียงที่

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของท่านองประโยคที่ ๑๒ พบว่า การดำเนินทำนองมีจังหวะของตัวโน้ตที่ห่างขึ้น มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับท่านองเพลง

ประโยคที่ ๑๓

สัญลักษณ์	- v - v	- v - v	- v v v	- v ^ v	- v ^ v	^ v - -	^ v ^ v	- v ^ v
สายเอก (ช)	- ล - -	- - - ล	- - ล -	- - - -	- - ท ล	- ล - -	- ล ท ร	- ล ท รื
สายทุ้ม (จ)	- - - ฝี่	- มุ - -	- ฝี่ - รุ	- ฝี่ มุ รุ	- ฝี่ - -	ฝี่ - - -	ฝี่ - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๓ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๓ ใช้กลวิธีการติดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๔-๘ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง และทั้งประโยคมีการบรรเลงโน้ตซ้ำ คือ เสียงเรต่ำ เสียงมีต่ำ เสียงฟาต่ำ เสียงลา เสียงที

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๓ พบว่า การดำเนินทำนองยังคงมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ

ประโยคที่ ๑๔

สัญลักษณ์	- v ^ v	- v ^ v	- - - ↓	- - - ↓
สายเอก (ซ)	-- ท รื	- ท รื ท	- - - รื	- - - รื
สายทุ้ม (ริ)	- รุ - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๔ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๒ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง มีการบรรเลงโน้ตซ้ำสองเสียง คือ เสียงเรต่ำ เสียงเรสูง และเสียงที ในจังหวะท้ายห้องที่ ๓-๔ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันสายเอกกดเสียงเรทั้งสองห้องเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๔ พบว่า การดำเนินทำนองยังคงมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ ใช้กลวิธีการติดลงสองสายเป็นการบรรเลงจบ คู่ประสานที่เป็นเสียงจบนั้น คือ คู่ ๘ ทำให้เพลงจบอย่างสมบูรณ์

จากการวิเคราะห์เพลง*ชโรเม* ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์เพลง*ชโรเม* มีการดำเนินทำนองในลักษณะเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมาพบการใช้กลวิธีพิเศษในการบรรเลง ๖ วิธี ได้แก่ กลวิธีการติดขึ้น กลวิธีการติดลง กลวิธีการติดสะบัด กลวิธีการกรอ กลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกัน กลวิธีการติดกล้าเสียง และกลวิธีการกดสาย พบว่าทั้งกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันและกลวิธีการติดกล้าเสียงเป็นกลวิธีที่มีความสัมพันธ์ คือ การใช้กลวิธีการติดกล้าเสียงโน้ตตัวแรกจะมีกลวิธีการติดลงสองสายพร้อมกันเพื่อให้เกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๗ และ คู่ ๘ และพบว่าเพลง*ชโรเม*มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เกิดเสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

เพลงบ็อบโตก

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- - v v	v v ∞	- - v v	v v v v	v v v v	Cw	- - - -	Cw
สายเอก (ซ)	- - ล ซ	ล ซ - -	- - - -	- - ซ ล	ซ ด ซ ล	ซ - ล -	- - - -	ซ - - -
สายทุ้ม (ร)	- - - -	- - ฟ -	- - ร ฟ	ร ฟ - -	- - - -	- ฟ - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๒ มีการบรรเลงซ้ำเสียงลา และเสียงซอลสองครั้ง โดยใช้กลวิธีการติดลงเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ต โน้ตจังหวะเคาะย่อยที่ ๓ ในห้องเพลงที่สองใช้กลวิธีการกดสายเสียงฟา ให้ห้องเพลงที่ ๓-๔ มีการบรรเลงซ้ำเสียงเร และเสียงฟา สองครั้งจากนั้นบรรเลงเสียงซอลเป็นหลักแล้วตามด้วยการบรรเลงเสียงลาและเสียงโดสลับกันจบวรรคห้องด้วยโน้ตเสียงลาใช้กลวิธีการติดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๕ ใช้กลวิธีการกรอซึ่งเป็นโน้ตจากกลุ่มเสียงเดิมกับวรรคก่อนหน้านี้อ และในห้องเพลงที่ ๘ ใช้กลวิธีการกรอเสียงซอล

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑ พบว่า การดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ โดยใช้กลวิธีการติดลงเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ตและจังหวะ มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง และพบการใช้กลวิธีการกรอเพื่อให้โน้ตมีความยาวต่อเนื่อง

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	Cw	- - - -	- v v -	- v v v	v v v v	v v - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ซ ล ซ ด	ซ ล - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (ร)	- ฟ - ร	- - - -	- ร ร -	- ฟ ด ฟ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๒ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ ใช้กลวิธีการกรอซึ่งเป็นวรรคต่อเนื่องจากห้องที่ ๘ ประโยคที่ ๑ ในห้องเพลงที่ ๓ บรรเลงโน้ตเสียงเรจังหวะเคาะย่อยที่ ๒ และ ๓ หมดโน้ตที่จังหวะยก ในห้องเพลงที่ ๔ บรรเลงเสียงฟา เสียงโด แล้วกลับมาที่เสียงฟา ในห้องเพลงที่ ๕-๖ บรรเลงเสียงซอลเป็นหลักแล้วตามด้วยการบรรเลงเสียงลาและเสียงโดสลับกันจบวรรคห้องด้วยโน้ตเสียงลาใช้กลวิธีการติดลงเพียงอย่างเดียว

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๒ พบว่า การดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ โดยใช้กลวิธีการติดลงเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ตและจังหวะ และพบการใช้กลวิธีการกรอเพื่อให้โน้ตมีความยาวต่อเนื่อง

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	- - ๐๐ -	- ๐๐ - -	- - - v	v v ๐๐ -	- - v v	v v v v	v v v v	Cw
สายเอก (ซ)	- - ค -	- ค - -	- - - ซ	ล ซ - -	- - - -	- - ซ ล	ซ ค ซ ล	ซ - ล -
สายทุ้ม (ร)	- - ค -	- ค - -	- - - -	- - ฬ -	- - ร ฬ	ร ฬ - -	- - - -	- ฬ - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๓ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ มีการใช้กลวิธีการกดสายเสียงโดในจังหวะเคาะย่อยที่ ๓ ซึ่งเป็นจังหวะยก และบรรเลงเช่นเดียวกันในห้องเพลงที่ ๒ จังหวะเคาะย่อยที่ ๒ ในห้องเพลงที่ ๓ จังหวะท้ายห้องบรรเลงโน้ตเสียงซอลโดยใช้กลวิธีการดีดลง ในห้องเพลงที่ ๔ บรรเลงโน้ตเสียงลาแล้วกลับมาเสียงซอลโดยใช้กลวิธีการดีดลงและปิดท้ายวรรคห้องด้วยการใช้กลวิธีการกดสายเสียงฟา ในห้องเพลงที่ ๕-๘ เป็นการดำเนินทำนองเดิมกับ ห้องเพลงที่ ๓-๖ ประโยคที่ ๑

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๓ พบว่า การดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ โดยใช้กลวิธีการดีดลงเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ตและจังหวะ มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง และพบการใช้กลวิธีการกรอเพื่อให้โน้ตมีความยาวต่อเนื่อง

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	- - - -	Cw	- - - -	Cw	- v - v	- v - v	- v ^ v	- v ^ v
สายเอก (ซ)	- - - -	ซ - - -	- - - -	- - - -	- - - ซ	- - - ล	- ล ล ล	- ล ท ค
สายทุ้ม (ร)	- - - -	- - - -	- - - -	- ฬ - ร	- ค - -	- ค - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๔ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๒ และห้องเพลงที่ ๔ ใช้กลวิธีการกดสาย ในห้องเพลงที่ ๕-๖ บรรเลงโน้ตเสียงโดเป็นหลักสลับกับโน้ตเสียงซอลและเสียงลา โดยใช้กลวิธีการดีดลง ในห้องเพลงที่ ๗ บรรเลงโน้ตเสียงลา ๓ จังหวะ โดยใช้กลวิธีการดีดขึ้น-ลงสลับไปมา และในห้องเพลงที่ ๘ บรรเลงโน้ตเสียงลาไล่ไปที่ละหนึ่งเสียงจากเสียงลาไปหาเสียงโดโดยใช้กลวิธีการดีดขึ้น-ลงสลับไปมา

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๔ พบว่า การดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ ใช้กลวิธีการดีดลงเพียงอย่างเดียวเพื่อต้องการความชัดเจนของโน้ตและจังหวะ ใช้กลวิธีการดีดขึ้น-ลงสลับไปมาเพื่อให้การดำเนินทำนองเป็นไปอย่างเรียบร้อย และพบการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๕

สัญลักษณ์	- v - v	- v - v	- v - v	- v - v	^ v - v	- v - v	- - v v	- v - v
สายเอก (ซ)	- ค - ม	- ค - ม	- - - ร	- ม - ร	ค ร - ม	- ม - -	- - ม ร	- ม - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- ล - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๕ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๒ มีการดำเนินทำนองที่ใช้โน้ตเสียงโดและเสียงมีซ้าสองครั้งในจังหวะเค้าย่อยที่ ๒ และ ๔ โดยใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๓-๔ มีกระสวนจังหวะและใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียว เช่นเดียวกับห้องเพลงที่ ๑-๒ จังหวะท้ายห้องตกเสียงเร ในห้องเพลงที่ ๕ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง และจบด้วยการคิดลง ในห้องเพลงที่ ๖ บรรเลงโน้ตเสียงมีและเสียงลาในจังหวะเค้าย่อยที่ ๒ และ ๔ โดยใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๗ บรรเลงโน้ตเสียงมีและเสียงเรในจังหวะเค้าย่อยที่ ๓ และ ๔ โดยใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียว และในห้องเพลงที่ ๘ บรรเลงทำนองห้องเพลงที่ ๖ ซ้ำ

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๕ พบว่า การดำเนินทำนองมีกระสวนจังหวะเค้าย่อยที่ ๒ และ ๔ มากในประโยคนี้ และมีการซ้ำทำนองในท้ายประโยคซึ่งทำให้เกิดทำนองหลักและเป็นเอกลักษณ์ของเพลง ยังคงการใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียวเพื่อแสดงความชัดเจนของตัวโน้ตและจังหวะ

ประโยคที่ ๖

สัญลักษณ์	- v - v	- v - v	- - v v	- v - v	^ v - v	^ v - ^	v - v ^	v ^ v -
สายเอก (ซ)	- ม - ร	- ม - -	- - ม ร	- ม - -	ม ม - ร	ค ร - ม	ล - ม ม	ร ค ร -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๖ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑-๔ มีการบรรเลงทำนองที่ต่อเนื่องจากประโยคที่ ๑ โดยการบรรเลงซ้ำทำนองเดิม ในห้องเพลงที่ ๕-๘ พบการสร้างลีลาโดยการดำเนินทำนองที่มีกระสวนจังหวะที่หลากหลายโดยเน้นจังหวะยก

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๖ พบว่า มีการบรรเลงทำนองเดิมจากประโยคที่ ๕ ซ้ำ และมีลีลาในการดำเนินทำนองจากกระสวนจังหวะโดยเน้นจังหวะยก

ประโยคที่ ๗

สัญลักษณ์	- v - -	-- v ∞	- - - ∞	- - - ∞	- - ^ ∞	- - ^ ∞	^ v ^ v	^ v ^ v
สายเอก (ซ)	- ม - -	- - ร ซ	- - - ซ	- - - ซ	- - ร ซ	- - ร ซ	ซ ซ ซ ซ	ซ ซ ซ ม
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๗ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ บรรเลงโน้ตเสียงมีในจังหวะเคาะย่อยที่ ๒ ด้วยกลวิธีการติดลง ในห้องเพลงที่ ๒ บรรเลงโน้ตเสียงเรในจังหวะเคาะย่อยที่ ๓ ด้วยกลวิธีการติดลงและปิดท้ายห้องด้วยกลวิธีการกดสายเสียงซอล ในห้องเพลงที่ ๓-๔ ใช้กลวิธีการกดสายเสียงซอล ในห้องเพลงที่ ๕-๖ บรรเลงเช่นเดียวกับห้องเพลงที่ ๒ ในห้องเพลงที่ ๗-๘ ดำเนินทำนองโน้ตเก็บยืนเสียงซอลปิดท้ายด้วยโน้ตเสียงมี ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลงสลับไปมา

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๗ พบว่า มีการขึ้นเสียงซอลในห้องเพลงที่ ๒-๘ และพบการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๘

สัญลักษณ์	- ^ - v	- v ^ v	- - - ∞	- - ^ v	- ^ - v	- ^ - v	- ^ - v	- - - -
สายเอก (ซ)	- ม - ร	- ม ร ค	- - - ค	- - ค -	- ค - ร	- ม - -	- ม - ร	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ล	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๘ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๑ บรรเลงโน้ตเสียงมีและเสียงเรในจังหวะเคาะย่อยที่ ๒ และ ๔ โดยใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง ในห้องเพลงที่ ๒ บรรเลงโน้ตเสียงมีไล่ขึ้นทีละหนึ่งเสียงปิดวรรคห้องด้วยเสียงโด โดยใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง ในห้องเพลงที่ ๓ บรรเลงโน้ตเสียงโดจังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการกดสาย ในห้องเพลงที่ ๔ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงลา ในห้องเพลงที่ ๕ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงเร ในห้องเพลงที่ ๖ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงลา ในห้องเพลงที่ ๗ ใช้กลวิธีการติดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงเร

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๘ พบว่า มีการดำเนินทำนองที่มีการซ้ำเสียงของลูกตก และพบการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๙

สัญลักษณ์	- - -Cw	- - v v	v v v v	v v v v	v v v v	- - v v	v v v v	v v v ∞
สายเอก (ซ)	- - ค ล	- - ล -	ล - ล -	- ม ร ม	- ม ร ม	- - - ม	- ม - ม	- ม ร ชั
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - ร	- ร - ร	ล - - -	ล - - -	- - ล -	ล - ล -	ล - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๙ พบว่า ในห้องที่ ๑ ใช้กลวิธีการกรอ ในห้องเพลงที่ ๒-๓ บรรเลงโน้ตเสียงเร และเสียงลาซ้า ๓ รอบ ใช้กลวิธีการดีดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๔-๕ มีการดำเนินทำนองเก็บจังหวะเคาะย่อยที่ ๒ และ ๔ ตกเสียงมี โดยใช้กลวิธีการดีดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๖-๗ บรรเลงโน้ตเสียงลา และเสียงมีซ้า ๓ รอบ ในห้องเพลงที่ ๘ ยังคงบรรเลงโน้ตเสียงลา และเสียงมีซ้าและปิดวรรคห้องโดยการใช้กลวิธีการกดสายเสียงซอล

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๙ พบว่า การดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้าๆ โดยใช้กลวิธีการดีดลงเพียงอย่างเดียวเพื่อต้องการความชัดเจนของโน้ตและจังหวะ และพบการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๑๐

สัญลักษณ์	- - - ∞	- - - ∞	- - - ∞	- v - v	- - - ∞	- - - ∞	- v ^ v	- ^ - v
สายเอก (ซ)	- - - ชั	- - - ชั	- - - ชั	- ชั - ลั	- - - ลั	- - - ลั	- ลั ชั ม	- ชั - ร
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๐ พบว่า ในจังหวะท้ายห้องที่ ๑-๓ ใช้กลวิธีการกดสายเสียงซอล ในห้องเพลงที่ ๔ บรรเลงโน้ตเสียงซอล และเสียงลาในจังหวะเคาะย่อยที่ ๒ และ ๔ โดยใช้กลวิธีการดีดลง ในห้องเพลงที่ ๕-๖ บรรเลงโดยใช้กลวิธีการกดสายโน้ตเสียงลา ในห้องเพลงที่ ๗-๘ ใช้กลวิธีการดีดขึ้น-ลงสลับไปมา

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๐ พบว่า มีการดำเนินโดยการขึ้นเสียงเดิมซ้าๆ โดยใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง

ประโยคที่ ๑๑

สัญลักษณ์	- v ^ v	- - - ∞	- - - ∞	- - ^ v	- ^ - v	- ^ - v	- ^ - v	- - - -
สายเอก (ข)	- ม ร ด	- - - ด	- - - ด	- - ด -	- ด - ร	- ม - -	- ม - ร	- - - -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๑ พบว่า ในห้องเพลงที่ ๒ บรรเลงโน้ตเสียงมีไล่ขึ้นทีละหนึ่งเสียงปิดวรรคห้องด้วยเสียงโด โดยใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง ในห้องเพลงที่ ๒-๓ จังหวะท้ายห้องใช้กลวิธีการกดสายเสียงโด ในห้องเพลงที่ ๔-๗ บรรเลงซ้ำทำนองเดิมในห้องเพลงที่ ๔-๗ ในประโยคที่ ๘ โดยใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงลา ในห้องเพลงที่ ๕ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงเร ในห้องเพลงที่ ๖ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงลา ในห้องเพลงที่ ๗ ใช้กลวิธีการคิดขึ้น-ลง ลูกตกท้ายห้องเสียงเร

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๑ พบว่า มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง และเป็นการดำเนินทำนองที่ซ้ำกับทำนองบางช่วงของประโยคที่ ๘

ประโยคที่ ๑๒

สัญลักษณ์	- - - Cw	- - - -	- - v v	v v ∞	- - v v	v v v v	v v v v	Cw
สายเอก (ข)	- - ด ล	- - - -	- - ล ช	ล ช - -	- - - -	- - ช ล	ช ด ช ล	ช - ล -
สายทุ้ม (จ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - ฟ -	- - ร ฟ	ร ฟ - -	- - - -	- ฟ - -

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๒ พบว่า ในห้องที่ ๑ ใช้กลวิธีการกรอความยาว ๑ จังหวะ ในห้องเพลงที่ ๓-๘ มีการดำเนินที่ซ้ำกับทำนองขึ้นต้นของเพลง คือ ในห้องเพลงที่ ๓-๔ มีการบรรเลงซ้ำเสียงลา และเสียงซอลสองครั้ง โดยใช้กลวิธีการคิดลงเพื่อความชัดเจนของตัวโน้ต โน้ตจังหวะเคาะย่อยที่ ๓ ในห้องเพลงที่สองใช้กลวิธีการกดสายเสียงฟา ให้ห้องเพลงที่ ๕-๖ มีการบรรเลงซ้ำเสียงเร และเสียงฟา สองครั้ง ในห้องเพลงที่ ๗ บรรเลงเสียงซอลเป็นหลักแล้วตามด้วยการบรรเลงเสียงลาและเสียงโดสลับกันจบวรรคห้องด้วยโน้ตเสียงลาใช้กลวิธีการคิดลงเพียงอย่างเดียว ในห้องเพลงที่ ๘ ใช้กลวิธีการกรอซึ่งเป็นโน้ตจากกลุ่มเสียงเดิมกับวรรคก่อนหน้า

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๒ พบว่า เป็นการดำเนินทำนองเดียวกันกับประโยคขึ้นต้นเพลง การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑ พบว่า จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑ พบว่า การดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ โดยใช้กลวิธีการคิดลงเพื่อ

ความชัดเจนของตัวโน้ตและจังหวะ มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกเศร้าให้กับทำนองเพลง และพบการใช้กลวิธีการกรอเพื่อให้โน้ตมีความยาวต่อเนื่อง

ประโยคที่ ๑๓

สัญลักษณ์	- - - -	C_{∞}	C_{∞}	- - - ↓
สายเอก (ซ)	- - - -	ซ - - -	- - - -	- - - ร
สายทุ้ม (ร)	- - - -	- - - -	- ฟ - ร	- - - ร

การใช้กลวิธีในประโยคที่ ๑๓ พบว่า เป็นการดำเนินทำนองที่ต่อเนื่องจากประโยคที่ ๑๒ ซึ่งเป็นประโยคเดียวกันกับประโยคขึ้นต้น และจบวรรคเพลงด้วยกลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกัน เสียงเรเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘

จากการสังเกตการเคลื่อนที่ของทำนองประโยคที่ ๑๓ พบว่าเป็นการจบเพลงโดยการนำประโยคขึ้นต้นมาบรรเลงซ้ำ และแสดงความจบโดยสมบูรณ์ด้วยการใช้กลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกันเสียงเรเกิดเป็นเสียงประสานคู่ ๘

จากการวิเคราะห์เพลง *บ๊อท โศก* ผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์เพลง *บ๊อท โศก* มีการดำเนินทำนองมีลักษณะของการใช้โน้ตซ้ำๆ และท่วงทำนองลีลาที่เกิดความรู้สึกโศกเศร้า พบว่ามีการใช้กลวิธีในการบรรเลงทั้งหมด ได้แก่ กลวิธีการดีดขึ้น กลวิธีการดีดลง กลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกัน กลวิธีการกรอ และกลวิธีการกดสาย และพบว่าเพลง *บ๊อท โศก* มีการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ สร้างลีลาและความรู้สึกโศกเศร้าให้กับทำนองเพลงซึ่งเป็นกลวิธีที่สร้างอัตลักษณ์ให้กับเพลง *บ๊อท โศก*

จากการวิเคราะห์จำนวนเพลงและกลวิธีการบรรเลง *เจปยฎองเวง* ของครุฑม แสงจันทร์ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

๑. เพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* พบลักษณะของการดำเนินทำนองเก็บ และทำนองที่เป็นจังหวะยกในช่วงประโยคที่ ๑ พบการซ้ำเสียงของลูกตกติดต่อกันหลายๆ ห้องเพลง พบการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ จากกลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกันและกลวิธีการกดเสียง เพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* ใช้กลวิธีพิเศษในการบรรเลง ๕ วิธี ได้แก่ กลวิธีการดีดขึ้น กลวิธีการดีดลง กลวิธีการดีดสะบัด กลวิธีการดีดสองสายลงพร้อมกัน และกลวิธีการดีดกล้าเสียง

ตัวอย่าง ลักษณะการดำเนินทำนองเก็บ

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	- ~ ↓ ↓	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ม ร ค	- ม ค ร	ค - ค ร	ม - ม ร	ม - ม ร	ค - ค ร	ค - ค ม	ค - ค ร
สายทุ้ม (ริ)	- ริ - ริ	ลู - - -	- ลู - -	- ลู - ริ	- ลู - ริ	- ลู - -	- ลู - ริ	- ลู - ริ

ตัวอย่าง ทำนองจังหวะยก

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- ↓ - ↓	- μ ^ ↓	- ↓ - ↓	^ - ^ v	^ v v -	- v - v	- ↓ ^ ↓	- ~ ↓ v
สายเอก (ซ)	- ริ - ริ	- ร ร ร ริ	- ล - ล	ล - ล	ซ - ล -	- ล - -	- ค ท ค	- ท ล ม
สายทุ้ม (ริ)	- ริ - ริ	- ริ ริ ริ - ริ	- ริ - ริ	- - - มุ	- มุ - -	- - - ริ	- ริ ริ ริ	- ริ - -

ตัวอย่าง การซ้ำเสียงของลูกตก

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	- ~ ↓ ↓	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ม ร ค	- ม ค ร	ค - ค ร	ม - ม ร	ม - ม ร	ค - ค ร	ค - ค ม	ค - ค ร
สายทุ้ม (ริ)	- ริ - ริ	ลู - - -	- ลู - -	- ลู - ริ	- ลู - ริ	- ลู - -	- ลู - ริ	- ลู - ริ

ตัวอย่าง การบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ -	μ ^ v	μ ^ v	^ v ^ v	μ ^ ↓	- ~ ↓ ↓
สายเอก (ซ)	ซ ม ซ -	ม - ล -	ล ซ ล -	ลลล ซ ล	ลลล ซ ล	ซ ฟ ม ร	- ร ร ร ริ	- ม ร ค
สายทุ้ม (ริ)	- - - ลู	- ท - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ริ ริ ริ ริ ริ	- ริ - ริ

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- ^ - v	- v v v	- - - -	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ค ร ม	ม - ม ม	ม - ม ม	- ท - ล	- ซ - -	- - - -	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (ริ)	ลู - - -	- ลู - -	- ลู - -	- - - -	- - ฟ ม	- - - -	- - - -	- - - -

ตัวอย่าง การเกิดเสียงประสาน

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	- ~ ↓ ↓	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ม ร ค	- ม ค ร	ค - ค ร	ม - ม ร	ม - ม ร	ค - ค ร	ค - ค ม	ค - ค ร
สายทุ้ม (ริ)	- ริ - ริ	ลู - - -	- ลู - -	- ลู - ริ	- ลู - ริ	- ลู - -	- ลู - ริ	- ลู - ริ

๒. เพลงพัดเจ็ยกราย พบลักษณะของการดำเนินทำนองเก็บ ทำนองกระสวน จังหวะเดียวกันที่บรรเลงติดต่อกันหลายประโยค การบรรเลงทำนองเดิมซ้ำติดต่อกัน การซ้ำเสียงของลูกตก และพบการใช้สำนวนในการปิดวรรคเพลงสำนวนเดียวกัน และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ จากกลวิธีการตีคดลงสองสายพร้อมกันและกลวิธีการกล้ำเสียง เพลงพัดเจ็ยกรายใช้กลวิธีพิเศษในการบรรเลง ๖ วิธี ได้แก่ กลวิธีการตีคขึ้น กลวิธีการตีคลง กลวิธีการตีคสะบัด กลวิธีการกรอ กลวิธีการตีคดลงสองสายพร้อมกัน และกลวิธีการตีคกล้ำเสียง

ตัวอย่าง การดำเนินทำนองเก็บ

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v ^ ~
สายเอก (ซ)	- ม - ม	- ม ร ม	- ม ร ค	- ม ร ค	- ค ร ค	- ค ร ม	- ม ร ค	- ค ม ร
สายทุ้ม (ริ)	ลู - ลู -	ลู - - -	ลู - - -	ลู - - -	ลู - - -	ลู - - -	ลู - - -	ลู - ริ -

ตัวอย่าง ทำนองกระสวนจังหวะเดียวกันที่บรรเลงติดต่อกันหลายประโยค

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ v	v ^ v ↓
สายเอก (ซ)	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ค	- ร ค ค	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
สายทุ้ม (ริ)	- ม - ริ	- - - ริ	- ม - ริ	- - - ริ	- - - ริ	- - - ริ	- ริ - -	ลู - - ริ

ตัวอย่าง การบรรเลงทำนองเดิมซ้ำติดต่อกัน

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- ↓ - ↓	- μ ^ ↓	- ^ - ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ล - ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ
สายทุ้ม (ริ)	- ริ - ริ	- ริ ริ ริ ริ	- ริ - ริ	- - - ริ	- ม - ริ	- - - ริ	- ม - ริ	- - - ริ

ตัวอย่าง การซ้ำเสียงของลูกตก

ประโยคที่ ๔

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v ^ ~
สายเอก (ซ)	- มี่ - มี่	- มี่ รี่ มี่	- มี่ รี่ ค	- มี่ รี่ ค	- ค รี่ ค	- ค รี่ มี่	- มี่ รี่ ค	- ค มี่ ร	
สายทุ้ม (ริ)	ถู - ถู -	ถู - - -	ถู - - -	ถู - - -	ถู - - -	ถู - - -	ถู - - -	ถู - - -	ถู - รั -

ตัวอย่าง ส่วนวนในการปิดวรรคเพลงส่วนวนเดียวกัน

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	- - - -	- - - -	- c w	- - - -	- - - -
สายเอก (ซ)	- ม ค ร	ม ซ ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- ค ร ม	- - - -	- - - -
สายทุ้ม (ริ)	- - - รั	- - - รั	- ถู - รั	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ประโยคที่ ๕

สัญลักษณ์	^ v ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ^ ↓	- - - -	- - - -	- ↓ - ↓	- ↓ ^ ↓
สายเอก (ซ)	ค - ค รี่	- ม ค ร	- ม ร ค	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ฆั ม ฆั
สายทุ้ม (ริ)	- ถู - รั	- - - รั	- รั - รั	- ถู - รั	- - - -	- - - -	- รั - รั	- รั รั รั

ตัวอย่าง การเกิดเสียงประสาน

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- ↓ - ↓	- μ ^ ↓	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
สายเอก (ซ)	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ถ - ถ	- ค ถ ซ	- - ซ ถ	- ค ถ ซ	- - ซ ถ	- ค ถ ซ
สายทุ้ม (ริ)	- รั - รั	- รั รั รั รั	- รั - รั	- - - รั	- มุ - รั	- - - รั	- มุ - รั	- - - รั

๑. เพลงชโรเม พบการดำเนินทำนองทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา และมีการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ ในเพลงชโรเม พบการสร้างลีลาเพลงและอารมณ์เศร้าด้วยการใช้กลวิธีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นครือ และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๗ และ คู่ ๘ จากกลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกันและกลวิธีการกล้ำเสียง เพลงชโรเม ใช้กลวิธีพิเศษในการบรรเลง ๗ วิธี ได้แก่ กลวิธีการดีดขึ้น กลวิธีการดีดลง กลวิธีการดีดสะบัด กลวิธีการกรอ กลวิธีการดีดลงสองสายพร้อมกัน และกลวิธีการดีดกล้ำเสียง

ตัวอย่าง การดำเนินทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา

ประโยคที่ ๑๑

สัญลักษณ์	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	- - - -	- - - -	- v - ↓	v v v v
สายเอก (ซ)	- รื ฝ มี	- รื มี รื	- รื ฝ มี	รื - รื มี	- - - -	- - - -	- ฝ - มี	รื - รื ฝ
สายทุ้ม (รู)	ทุ - - -	ทุ - - -	ทุ - - -	- ทุ - -	- - - -	- - - -	- - - รู	- ทุ - -

ตัวอย่าง การบรรเลงทำนองเดิมซ้ำติดต่อกัน

ประโยคที่ ๑

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- v v v	- v v ∞	- - - -	- - v v	v v v v	v v v v
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- ล ล ล	- ล ซ -	- - - -	- - ร -	ร - ซ ล	ซ ค ซ ล
สายทุ้ม (รู)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฝ	- - - -	- - - ฝ	- ฝ - -	- - - -

ประโยคที่ ๒

สัญลักษณ์	v v ~ ↓	- - - -	- - - -	- ~ ~ ∞	- - - -	- - ^ v	v v v v	v v v v
สายเอก (ซ)	ซ - ล ซ	- - - -	- - - -	- - ฝ -	- - - -	- - ร -	ร - ซ ล	ซ ค ซ ล
สายทุ้ม (รู)	- ฝ รู รู	- - - -	- - - -	- - - รู	- - - -	- - - ฝ	- ฝ - -	- - - -

ตัวอย่าง การเกิดเสียงประสาน

ประโยคที่ ๖

สัญลักษณ์	v - - -	- - - ↓	- v ^ v	↓ ↓	- v ^ v	^ v ^ v	- μ ^ ↓	^ v ^ ↓
สายเอก (ซ)	ล - - -	- - - ล	- - ล ม	- ร - ร	- ร ท ร	ท - ท ร	ร ร ร ท ร	ท - ท ร
สายทุ้ม (รู)	- - - -	- - - รู	- ฝ - -	- รู - รู	- - - -	- ล - -	- - - รู	- ล - รู

ตัวอย่าง การสร้างลีลาเพลงและอารมณ์เศร้าโดยใช้กลวิธีการกดสาย

ประโยคที่ ๓

สัญลักษณ์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ∞	- - - v	- v v ∞	- - v v	v v v v
สายเอก (ซ)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ค	- - - ซ	- ล ซ	- - ร ฝ	ร ฝ - -
สายทุ้ม (รู)	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฝ	- - - -	- - ซ ล

ตัวอย่าง การเกิดเสียงประสาน

ประโยคที่ ๑๓

สัญลักษณ์	- - - -	C_m	C_m	- - - ↓
สายเอก (ซ)	- - - -	ซ - - -	- - - -	- - - ร
สายทุ้ม (ร)	- - - -	- - - -	- ฟ - ร	- - - ร

จากการศึกษาทฤษฎีการบรรเลงและบทเพลงสำหรับ *จเปยทงเวง* ทฤษฎีการบรรเลงปรากฏทั้งสิ้น จำนวน ๗ วิธี คือ ทฤษฎีการตีคี่ขึ้น ทฤษฎีการตีคี่ลง ทฤษฎีการกรอ ทฤษฎีการสะบัด ทฤษฎีการกล้ำเสียง ทฤษฎีการกดสาย และทฤษฎีการตีคี่สองสายพร้อมกัน สำหรับบทเพลงที่สำคัญสำหรับ *เจี๋ยงจเปยทงเวง* ปรากฏเพลงสำคัญจำนวน ๔ เพลง ได้แก่ เพลง *พัคเจี๋ยเจีย* เพลง *พัคเจี๋ยกราย* เพลง *ซโรเม* และเพลง *บ้อทโสก* โดยลักษณะเฉพาะของเพลงดังกล่าวคือ

๑. เพลง *พัคเจี๋ยเจีย* มีลักษณะการดำเนินทำนองเก็บ และทำนองที่เป็นจังหวะยกในช่วงประโยคที่ ๑ พบการซ้ำเสียงของลูกตกติดต่อกันหลายๆห้องเพลง พบการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘

๒. เพลง *พัคเจี๋ยกราย* มีลักษณะการดำเนินทำนองเก็บ ทำนองกระสวนจังหวะเดียวกันที่บรรเลงติดต่อกันหลายประโยค การบรรเลงทำนองเดิมซ้ำติดต่อกัน การซ้ำเสียงของลูกตก พบการใช้สำนวนในการปิดวรรคเพลงสำนวนเดียวกัน และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘

๓. เพลง *ซโรเม* มีลักษณะการดำเนินทำนองทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา และมีการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ ในเพลง *ซโรเม* พบการสร้างลีลาเพลงและอารมณ์เศร้าด้วยการใช้ทฤษฎีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๗ และ คู่ ๘

๔. เพลง *บ้อทโสก* มีลักษณะการดำเนินทำนองทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา และมีการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ และพบการยื่นเสียงโน้ตเพลงหลายห้องเพลง ในเพลง *บ้อทโสก* พบการสร้างลีลาเพลงและอารมณ์เศร้าด้วยการใช้ทฤษฎีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ และพบการเกิดเสียงประสาน คู่ ๘ ในห้องสุดท้ายของเพลงเพียงห้องเดียว

บทที่ ๔

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางจริยกับการดำเนินทำนองของเจปญองเวง ของครูจุม แสงจันทร์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางจริยกับการดำเนินทำนองของเจปญองเวงของครูจุม แสงจันทร์นี้ เป็นการวิเคราะห์สังคีตลักษณะด้านจิตศิลป์และความสัมพันธ์กับการดำเนินทำนองของเจปญองเวง ซึ่งการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือก เรื่อง *เจ้าสัณกุมาร* ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูจุม แสงจันทร์ นิยมเจริยบ่อยครั้ง *เจ้าสัณกุมาร* ตอนนี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการทำบุญของเศรษฐี ผู้วิจัยได้ถอดทำนองเจริยและทำนองเจปญองเวง จากแผ่นเสียงที่ได้รับการบันทึกเสียงเพื่อจำหน่ายในเครือ เอ็น.จี.น้ำผึ้งกรุป เมื่อประมาณปี ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหา ดังนี้

๔.๑ ตารางบันทึกเนื้อเรื่องเจ้าสัณกุมาร

๔.๒ ตารางการดำเนินทำนองของเจริยและเจปญองเวง

๔.๓ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางจริยกับการดำเนินทำนองของเจปญองเวงของ
ครูจุม แสงจันทร์

๔.๔ สรุปผลการวิเคราะห์

๔.๑ ตารางบันทึกเนื้อเรื่องเจ้าสัณกุมาร

ตารางบันทึกเนื้อเรื่องเจ้าสัณกุมารนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตารางทางด้านซ้ายมือบันทึกเนื้อ
เรื่องภาษาเขมร ตารางตรงกลางบันทึกคำอ่านภาษาเขมร และตารางขวามือบันทึกคำแปลภาษาไทย

ชื่อผู้ถอดภาษาเขมร	นายจิต ลิมฮัว	นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวกำพูชา
ชื่อผู้แปล	อาจารย์ฉัตร เขาว์นวม	อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ประวัติทางการศึกษา

ปริญญาตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับ ๒ (คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา ๒๕๔๕)
ปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เขมรศึกษา) (คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย ศิลปากร ปีการศึกษา ๒๕๕๔)

និទានភាសាខ្មែរ	និទានភាសាខ្មែរ	និទានភាសាថៃ
ពេល: បាទតទៅនេះ ក៏ខ្ញុំបាទនឹង បានច្រៀងរឿងចៅសំណកុមារ	ប្រលឹម បាត ចៅ ណែ កោ ខណ្ឌ បាត ឃី បាណ ខេរិយ រឿង ខោ ឆ័ន កែ មា	ចៅ ប្រលឹម ក្រុម ខ្មែរ ប្រលឹម រឿង ខោ ឆ័ន កែ មា
បានជូនអស់ម៉ែឌីបងប្អូនគ្រប់គ្នា លំដាប់តទៅក៏ស្តាប់ច្រៀងបាន ហើ	បាណ ខ្មែរ ខោ មា ខោ បង ប្រលឹម ក្រុម ខ្មែរ ក្រុម ខ្មែរ ចៅ ណែ កោ ឆ័ន ខេរិយ បាណ	មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា
រឿងនេះយូរអង្វែងមក អាណិត អង្គម្ចាស់	រឿង ខោ មា ខោ មា មា មា ខោ មា មា មា មា មា មា មា	រឿង ខោ មា ខោ មា មា មា ខោ មា មា មា មា មា មា មា
រឿងនេះល្អណាស់ទុកកូនៗជូន ចៅថ្នាំ បើអ្នកឯណាមួយកើត ស្នាម	រឿង ខោ មា ខោ មា មា មា ខោ មា មា មា មា មា មា មា	រឿង ខោ មា ខោ មា មា មា ខោ មា មា មា មា មា មា មា
ជាតូចពុំងាកបានត្រុកត្រើយអើយ អីហ្នឹងព្រោះរឿងនេះ	ខោ មា មា មា មា មា មា មា ខោ មា មា មា មា មា មា មា	ខោ មា មា មា មា មា មា មា ខោ មា មា មា មា មា មា មា
ម៉ែអើយហៅថារឿងចៅសំ ណកុមារ	មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា	មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា មា
សំណកុមារនិងអង្គម្ចាស់ថ្នាំនិង មានរឿងអាណិតអាណូតាំងពីពុទ្ធ កាល	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា
លោកមិនទាន់ចូលបរមនិពន្ធអី តាំងពីអង្គព្រះពុទ្ធ	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា
លោកបានត្រាស់ជាសារពេជ្ជផិតា ញាណបានប្រៀនប្រដៅ	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា
ទុកជារឿងល្អទំនៀងៗមកយូរ អង្វែងអី	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា	កែ មា មា មា មា មា មា មា កែ មា មា មា មា មា មា មា

និទានខ្មែរ	កំណែខ្មែរ	កំណែភាសាខ្មែរ
និទានពីរឿងលោកមហាសេដ្ឋី បុត្រមានប្រពន្ធល្អិតប្រក្រត	និទាន ប៊ី រឿង លាក់ មេសា សេដ្ឋីមេប្រពន្ធ មេសា ប្រពន្ធ ប្រពន្ធ លាក់ ប្រពន្ធ ប្រពន្ធ	លាក់ រឿង លាក់ មេសា បុត្រ មេសា មេសា មេសា មេសា
មេសាជាដ៏អ្នកមហាសេដ្ឋីហៅថា មហាសេដ្ឋី ចន្ទ ទេវតី	មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា	មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា មេសា
គ្រងនៅនគរក្រុងក្រៃពេលសិមា ហាមេសេដ្ឋី	ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
សម័យថ្ងៃណោះឯងបានចាត់ចែង	សម័យ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	សម័យ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
និទានពីលោកសេដ្ឋីបុត្រនៅ នគរក្រុងក្រៃនោះក៏មានទ្រព្យ	និទាន ប៊ី លាក់ សេដ្ឋីមេប្រពន្ធ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	លាក់ រឿង លាក់ សេដ្ឋីមេប្រពន្ធ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
សម្បត្តិបីរយឃ្លាំងច្រើនខ្លាំង ណាស់ ស្រូវ អង្ករ ល្ង សណ្តែក	សម្បត្តិ ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	សម្បត្តិ ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
មាសប្រាក់កែវកងបន្ទូលសូរកាន បានតូច	មេសា ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	មេសា ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
បានធំតែងតែដាក់មាសប្រាក់ ច្រើនកកកណ្តាលកម្រិតដែល	មេសា ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	មេសា ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
បងប្អូនតាមាយឯណាទុកចិត្ត ឡើយអី	បង ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	បង ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ
ហ៊ីសនគរក្រុងក្រៃនោះសម្បូរ សប្បាយដោយសុខភាពអើ	ហ៊ី ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ	ហ៊ី ប៊ី ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ

ខ្លឹមសារខ្មែរ	ខ្លឹមសារសំខាន់	ខ្លឹមសារសំខាន់
មានដុល្លារមួយសម័យថ្ងៃមួយ	មើយ ងុត អ៊ឹង ម៉ា ម៉ា ម៉ា ម៉ា ពង មួយ	មានបងប្អូនកំពុងកំពុង ក្នុង មួយ
លោកសេដ្ឋីបុត្របាននិយាយនឹង ប្រពន្ធផ្អែកដូចជាកូន	លើក សេដ្ឋីប្រុស ប្រុស ប្រុស នឹង ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស	ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស
កើតគ្នាប្រពន្ធម្តីមានទ្រព្យសម្បត្តិ វាច្រើនណាស់ តែងនឹកព្រួយចិត្ត	កើត កើត ប្រុស ប្រុស មើយ ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស	ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស
តែមិនមានកូនប្រុសមិនកើតតែ កូនស្រីអី	តែ មិន មើយ កើត ប្រុស មិន មិន មិន មិន	មិន មិន មិន មិន មិន មិន មិន មិន
បើចុះទ្រព្យសម្បត្តិនេះនៃបើយើង អស់ជីវិតទៅទាំងពីរប្រពន្ធ	បើ ចុះ ប្រុស ប្រុស ប្រុស អស់ អស់ អស់ អស់	ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស
ទ្រព្យសម្បត្តិមានប្រាក់កែវកង នេះនឹងអាសារហេតុការណ៍ ប្រយោជន៍ត្រឹម	ទ្រព្យ ប្រុស ប្រុស ប្រុស នឹង ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស	ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស ប្រុស
បើមិនកើតកូនតនៃសាសនាទ្រព្យ យើងនេះណាមិនកើត	បើ មិន កើត កើត កើត នៃ កើត កើត កើត កើត កើត កើត កើត	កើត កើត កើត កើត កើត កើត កើត កើត
នរណាមិនយកឡើយអីហាអើយ អេ	នរណា មិន យក យក អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ម្តងណោះហើយយើងធ្វើម៉េច បើ យកមាសប្រាស់	ម្តង ណោះ ហើយ យើង ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ	ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ ធ្វើ
ទៅកប់ទុកនឹងដី យើងអស់ជីវិត ទៅនៃទៅកើតជាពស់	ទៅ កប់ ទុក ទុក ទុក នឹង ទុក ទុក ទុក ដី ទុក ទុក ទុក	ទុក ទុក ទុក ទុក ទុក ទុក ទុក ទុក
ដកដំបូករក្សាទ្រព្យសម្បត្តិបូកកើត ជាភូមិកពលមិនបាន	ដក ដំបូក រក្សា រក្សា ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ	ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ ទ្រព្យ

និទានភាសាខ្មែរ	កំណែភាសាខ្មែរ	កំណែភាសាថៃ
ផ្នែកដំបូងរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិបូកើត ជាភូមិភពល្អមិនបាន	រោង គឺមហា រិះខា គឺរោង ម៉ែមហា រិះ កើត មើល មូល មូល លោះ មីន ហា	មាដៅរក្សាភារ័យសម្បត្តិ រឺ កើត មើល មូល មូល ម៉ែមហា រិះ ម៉ែមហា រិះ កើត មើល មូល មូល
ទៅផុតកើតឯណាទៀតសោះនឹក ស្រណោះសម័យនោះមិន	គឺ មូល កើត រោង គឺ មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
កើតភូមិមិនបានភ័យព្រះសង្ឃ ឡើយសម្រេច៖	កើត ម៉ែ មីន ហា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
ប្រពន្ធថាអាណាស្វាមីហា ប្តី សម្លាញ់អូនអើយ	ប្រពន្ធថា អាណា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	ប្រពន្ធថា អាណា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
នាងល្អីល្អីលីសារថាព្រះពុទ្ធ លោកទ្រង់ញាណមានប្រាជ្ញា	នាង ល្អី ល្អី លី សារ ថា ព្រះ ពុទ្ធ លោក ទ្រង់ ញាណ មាន ប្រាជ្ញា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	នាង ល្អី ល្អី លី សារ ថា ព្រះ ពុទ្ធ លោក ទ្រង់ ញាណ មាន ប្រាជ្ញា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
ស្នើជ្រះថ្លានៅភ្នំគូលែនភ្នំគូលែន មិនកើតសិស្ស	ស្នើ ជ្រះ ថ្លា នៅ ភ្នំ គូលែន ភ្នំ គូលែន មិន កើត សិស្ស មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	ស្នើ ជ្រះ ថ្លា នៅ ភ្នំ គូលែន ភ្នំ គូលែន មិន កើត សិស្ស មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
ឯណាច្រើនមានតែពីរល្អមិនមាន នារីគឺអកសារកកូនសិស្ស	ឯណា ច្រើន មាន តែ ពីរ ល្អ មិន មាន នារី គឺ អក សារ កកូន សិស្ស មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	ឯណា ច្រើន មាន តែ ពីរ ល្អ មិន មាន នារី គឺ អក សារ កកូន សិស្ស មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
ទាំងពីរល្អពួកមានសារបទនិង ព្រះមោឃលានចេះ	ទាំង ពីរ ល្អ ពួក មាន សារ បទ និង ព្រះ មោឃ លាន ចេះ មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	ទាំង ពីរ ល្អ ពួក មាន សារ បទ និង ព្រះ មោឃ លាន ចេះ មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
ហោះចេះឈានបានក្នុងត្រៃភព ប្រសើរលើសលប់ក្នុងដែនលោក ក៏យើង	ហោះ ចេះ ឈាន បាន ក្នុង ត្រៃ ភព ប្រសើរ លើ សលប់ ក្នុង ដែន លោក ក៏ យើង មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	ហោះ ចេះ ឈាន បាន ក្នុង ត្រៃ ភព ប្រសើរ លើ សលប់ ក្នុង ដែន លោក ក៏ យើង មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល
បើចុះព្រឹកនេះសូមឲ្យគុណស្វាមី ហា	បើ ចុះ ព្រឹក នេះ សូម ឲ្យ គុណ ស្វាមី ហា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល	បើ ចុះ ព្រឹក នេះ សូម ឲ្យ គុណ ស្វាមី ហា មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល មើល

នើរខ្លាភាសាខេមរ	កាំអានភាសាខេមរ	កាំប្រែភាសាថៃ
ប្តីសម្លាញ់ក៏កើតក៏កាញ់ដោយសិសាសុំឲ្យបងអង្គ	ប្រគេ ខ្លឹមត្រង់ ក៏ កើត ក៏ ក្រុម គេ ខ្លឹម តា ខែម ខេម បង ខ្លឹម	សាមី ក៏រកក៏គិតផិណ្ឌជ័យសិលា ខេម ក៏ខ្លឹម
ម្ចាស់ផ្ទះ ទៅនិមន្តព្រះករុណាមកធ្វើបុណ្យ	មេ ខ្លឹម តា ខែម បង ខ្លឹម ករុណា ខែម តា ខែម បង ខ្លឹម	ខេម ខែម បង ខ្លឹម បង ខ្លឹម មេ ខ្លឹម តា ខែម បង ខ្លឹម
មិនដូចសម័យយើងវេមានវត្តមានអាភីមានសាលាអាភីម	មិន គួ ខ្លឹម ខែម ខេម មេ ខេម វត្ត មេ ខេម ខេម មេ ខេម ខេម ខេម ខេម	មិន មេ ខេម ខេម ខេម ខេម ខេម មេ ខេម មេ ខេម ខេម ខេម ខេម មេ ខេម មេ ខេម ខេម ខេម ខេម
ទិញតាមនឹងបានហ្វាកបច្ច័យមាសប្រាក់កែរកងគ្រប់មន្ត្រី	ទិញ តាម មិន បង ខែម ខេម ខេម មេ ខេម មេ ខេម ខេម ខេម ខេម ករុណា មេ ខេម	ទិញ តាម មិន បង ខែម ខេម ខេម មេ ខេម មេ ខេម ខេម ខេម ខេម ករុណា មេ ខេម
ហា ប្រយោជន៍ដើម្បីទុកនឹងសាសនា	ហា ប្រយោជន៍ ដើម្បី ទុក មិន ខេម មិន ខេម ខេម ខេម ខេម ខេម	ប្រយោជន៍ ដើម្បី ទុក មិន ខេម ខេម មិន ខេម ខេម ខេម ខេម ខេម
បើចុះហើយយើងធ្វើបុណ្យឲ្យទានឲ្យម៉ត់ទ្រព្យសម្បត្តិនេះកុំទុកអីបីរយឃ្លាំង	បើ ចុះ ហើយ យើង ធ្វើ បុណ្យ ឲ្យ ទាន ឲ្យ ម៉ត់ ទ្រព្យ សម្បត្តិ នេះ កុំ ទុក អី បី រយ ឃ្លាំង	បើ ចុះ ហើយ យើង ធ្វើ បុណ្យ ឲ្យ ទាន ឲ្យ ម៉ត់ ទ្រព្យ សម្បត្តិ នេះ កុំ ទុក អី បី រយ ឃ្លាំង
នេះមិនមែនតិចសោះកើតកូនក្រមុំកំលោះកុំស្តាយអើយអីឡើយបង	នេះ មិន មែន តិច សោះ កើត កូន ក្រមុំ កំលោះ កុំ ស្តាយ អើយ អី ឡើយ បង	នេះ មិន មែន តិច សោះ កើត កូន ក្រមុំ កំលោះ កុំ ស្តាយ អើយ អី ឡើយ បង
ហ្នឹងព្រឹកព្រាងស្វាងសូរិយាអើយ	ហ្នឹង ព្រឹក ព្រាង ស្វាង សូរិយា អើយ	ហ្នឹង ព្រឹក ព្រាង ស្វាង សូរិយា អើយ
ព្រះអរុណរះថ្លាបន្លឺលោកី	ព្រះ អរុណរះ ថ្លា បន្លឺ លោកី	ព្រះ អរុណរះ ថ្លា បន្លឺ លោកី
មើលប្រាប់ឲ្យរ៉ូយលោកស្វាមីរៀបបាយទឹកអាហារ	មើល ប្រាប់ ឲ្យ រ៉ូយ លោក ស្វាមី រៀប បាយ ទឹក អាហារ	មើល ប្រាប់ ឲ្យ រ៉ូយ លោក ស្វាមី រៀប បាយ ទឹក អាហារ

เนื้อเรื่องภาษาเขมร	คำอ่านภาษาเขมร	คำแปลภาษาไทย
ចំណីធ្វើជាចង្កាន់ទៅប្រគេនព្រះ ករុណាទៅនិមន្ត	จ้อมเนย ทเวอ เจีย จ้องฮัน ตีว ปรอเกน เปรี๊ยะ กรุณา ตีว นิมวน	ของหวาน ทำ จังหันไปถวาย พระคุณเจ้า ไปนิมนต์
លោកមកធ្វើបុណ្យឲ្យទានឲ្យអស់ ទៅទ្រព្យសម្បត្តិនោះយើងកុំ	โล้ก โม่้ก ทเวอ บ็อน ออย เตียน ออย เฮ๊าะ ตีวต๊รวบ ซ้อมบัต นุ เขิง กุม	ท่านมาทำบุญให้ทานให้ ทั้งหมด ทั้งทรัพย์สินสมบัติเรา นั้นอย่า-
ទុកនៅណាអូនអើយ បាទបើយើងឥឡូវនេះនោះ	ตุ๊ก นีว ณา โอน เอย บาท เบอ เขิง เอยลวู นิ นุ	เก็บไว้ที่ไหนเลยน้องเอย ครับ กระนั้นตอนนี้เรานี้
ត្រូវហ្វាក ថណា ខាន ឬយើង អម ស៊ុន តៃសម័យ អតិ តុ កាល មិន មាន	ตรว ฝาก ณฑาคาน รือ เขิง ออมชิน แด ชมัย อเติต ปู้ดะกาล มิน เมียน	ต้องฝากธนาคาร หรือเราออม เงิน แต่สมัยพุทธกาลไม่มี
ឃ្នាំង បាទបើបានហើយទ្រព្យ សម្បត្តិច្រើនហើយស៊ឹងតៃនឹងកប់ ទុកក្នុងលោក	เคลียง บาท เบอ บาน เฮย ต๊รวบ ซ้อมบัต เจริน เฮย ชิง แด นิง ก๊อบ ตุ๊ก กน็อง โล้ก	คลังครับ กระนั้นทรัพย์สิน สมบัติมากมายจึงได้แต่เอาไป ฝังไว้ในโลก
ហើយអស់បុណ្យប្រជនជាតិទៅ ហើយ អ្នកនិងទៅកើតជាអ្នកសត្វ បាំងបាត់	เฮย เฮ๊าะ บ็อน ปรอจวน เจียต ติว เฮย เน๊ยะ นิง ติว เกิด เจีย เน๊ยะ ซอจจ้อม บังบัต	แล้วเมื่อล่วงลับไป คนนั้นก็ จะถือสัตว์ เป็นผู้ปกป้อง
នោះរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិមិនបានទៅ កើតឯ អ្នកណាបានឡើយ	นู รัวะชา ต๊รวบ ซ้อมบัต มิน บาน ติว เกิด แอ เน๊ยะ ณา บาน เลย	รักษาทรัพย์สินสมบัตินั้นไม่ได้ ไปเกิดที่ไหน กับใครได้เลย
ប្តីប្រពន្ធនាងគិតធ្លុះដីអើយចិត្តថ្លា យើងយកគ្នានេះក៏	ปเคย ปรอป่วน เนียง คีต ธตุ โอเอยเจิต ถลา เขิง โย้ก คเน็ย นิ กอ	สามีภรรยาใคร่ครวญได้แล้ว จึงจัดผ่องใส เราทั้งสองนี้
ច្រើនឆ្នាំ តូចចងចាំអាយុ ៦៣ ផ្លាយអី	เจริญ ฌนำ ตูจ จอง จำ आयु หกเชิบเบย พลาย	เจริญปีอยู่ไปอยู่มากี่อายุ ๖๓ ปลาย

ខ្លឹមសារខ្មែរ	ខ្លឹមសារសំខេត្ត	ខ្លឹមសារសំខេត្ត
សេដ្ឋីបានចាប់រាជរថ ឌីអើយមកតិ បរិភោគស្រេចស្រាប់	សេដ្ឋី បាណ ប្រាម រិយ ឌី រោត អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	សេដ្ឋី អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ក៏បានចរចេញយាត្រាទៅរកព្រះ ពុទ្ធអង្គអើ	កោ បាណ អើយ យាត្រា អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	ក៏បានចេញយាត្រាទៅរកព្រះ ពុទ្ធអង្គអើ
ហ៊ុនដើរតាមជើងភ្នំចុះភ្នំឡើងភ្នំ ចុះអូឡើងអូទឹកកា	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ហូរច្រើនជ្រៀតជ្រែ មានសត្វប្រលករលកតាពៅហៅ គ្នាស៊ីផ្លែ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ត្រចះត្រចង់ដោយសុខភាព រៀងរាប់នឹងធម្មជាតិដើមឈើ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
អមមានដើមជ្រោងច្រាងជ្រៀត ជ្រៀតជ្រៀតអ្នករាំងភ្នំដើមអង្ការបង បុស្សា	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ចាកចេញពីនោះមកដល់ទៅភ្នំគុ ចចង្កូត	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ម៉ែឌីស្តាប់ក៏រហូតភ្នំគុចចង្កូតនោះ មិនដឹងជានៅឯណា	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ព្រះអង្គលើកចាំសីល ប្រោសសត្វទាំងឡាយរួចពីអង្គ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
វាលវដ្តសង្សារហាអេ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ
ម្តងនោះហើ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ	អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ អើយ

និទានភាសាខ្មែរ	និទានភាសាខ្មែរ	និទានភាសាថៃ
អ្នកអង្គម្ចាស់សេដ្ឋីបុត្រក៏ល្មើស រំពេចថ្មី ចុះក្នុងចង្កូត	លើម ឌីង មះទី ឆេត្ត តេមប៊ុត ក៏ លើន រូម បេង ធម្ម ឌីម រណូម កូង ឌីងកូត	ឡង់ទៅឆេមឌីបុត្រ ក៏រឹបរុកឡង់ ក្រីង ឡង់ទៅឡង់កូត
ល្អវាតអង្គម្ចាស់ថ្នា បានទៅជួបនឹងព្រះករុណា	ឡូ រូត ឌីង មះទី ធា បាណ តិវ ឌីវ ឌីង លើម ករុណា	ឡើយ ឡង់ទៅឆេមឌីម ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ
អកសារកិច្ចព្រះគុណក៏ព្រះ មោលាននិងព្រះសារបទ	ឡោ ខា ឡោ ឡើយ កូណ កូ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ខា ឡើយ	ឡោឡង់ឡើយឡើយឡើយ ក៏ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយ
ដែលមានឃ្នាំងមិនថ្លៃ ធំបំផុត នៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា	ឡោ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ	ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ
កាលណោះឯងវាបានក្រាប ថ្នាយបង្គំប្រណិព្វន្ធ៖	កាល ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡើយ	កាល ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយឡើយឡើយ
ករុណាខ្ញុំថ្ងៃនេះចេតនា ថាមកនិមន្តព្រះគុណព្រះពុទ្ធអង្គ	ករុណា ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ	ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ
ទៅធ្វើបុណ្យឲ្យទានទ្រព្យសម្បត្តិ បរិយលាសហើយឃ្នាំងសម្បត្តិ ច្រើនខ្លាំងមិន	ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ	ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយឡើយ
ទុកឲ្យនរណា នឹងទុកឲ្យយាយឲ្យតាក់មិនកើត ឡើយកូនប្រុស	ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ	ឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយ
កូនស្រីក៏ មិនកើតអាយុប្តីប្រពន្ធក៏ ៦៣ ជាមិនដឹងរឿងអីណា គុណ មាតា	កូន ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ ឡោ	កូនស្រី ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយ ឡើយឡើយឡើយឡើយ

នើរឿនភាសាខេមរ	កាំអានភាសាខេមរ	កាំប្រែភាសាថៃ
បើចុះយើងហ្វាកទុកនឹងសាសនា កើតជាតិ	បេ វ៉ៃ យ៉េ ផាក ត្រីក នឹង សាសនា កើត យ៉េត	ករណីនោះយើងយកវាមក សាសនាកើតជាតិ
ណាវរបស់យើងបានមកវិញ ត្រើយម្តងណោះ	ណាវ រ៉ៃ យ៉ៃ យ៉េ បាណ ឃឹក វិញ ត្រើយ មតុង ណោះ	ណាវ យើងយកវាមក យើងយកវាមក
ហើយកាលគុណព្រះអង្គម្ចាស់ ទាំងពីរព្រះអង្គដែល	សេ កាល កុណ ប្រើ យ៉ៃ យ៉ៃ ម យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
លោកទៀងត្រង់ទៅក្នុងសាសនា ថ្ងៃនេះខ្ញុំព្រះករុណាមកនិមន្ត លោកឌីមកឲ្យ	ឃឹក យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
ទានទ្រព្យសម្បត្តិទាំងបីរយណាន នេះឲ្យម៉ត់ហេតុដូច្នោះ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
ហើយព្រះមោឃណាន លោកបាននិទានទៅ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
លោកសេដ្ឋីថាអាញ៉ាម ព្រះបរមគ្រូលោកមិនបាននៅទេ	ឃឹក យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
លោកចេញទៅប្រោសសត្វយូរ ស្ងាត់បានប្រាំថ្ងៃ មិនដឹងថ្ងៃណា លោកនឹងលប់មកវិញសោះ	ឃឹក យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
បើមកញ៉ាមសេដ្ឋិនិមន្តទៅដូច្នោះ មកតែមិនបានណាញ៉ាម	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
ហ៊ុនបើធ្វើម៉េចខ្ញុំព្រះករុណានឹង	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ
បានធ្វើបុណ្យអើយ ថាហ៊ុនញ៉ាមកុំគិតខុស	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ	យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ យ៉ៃ

នើរឿនភាសាខេមរ	កំរានភាសាខេមរ	កំរាបភាសាថៃ
ដូចគេវិលនឹងច្រមុះកុំឲ្យខុសច្រើន ថ្ងៃឲ្យញ៉ោមមកនិយាយ	គួង កេ វិល នឹង ទរូម៉ែ កុម អាយ ខ័យ ទេរិន ពង អាយ ណូម ណៃក ណិ ឃើយ	ប្រគុខេវា វន កុម ណៃ ណៃ ណៃ ណាន វន ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ
នឹងអាត្មាទៀតព្រោះវត្តបរមគ្រូមិន នៅ អាត្មាទាំងពីរអង្គនេះ	នឹង អាត្មា ឃើត ប្រីរះ វ័ត បរម ករូ មីន ណិវ អាត្មា ឃើត ប្រី អឺង ណិ	កំរាបអាត្មាទៀតព្រោះ វត្តបរម ករូ ណៃ ណៃ អាត្មា ទាំង ពីរ អង្គ ណៃ
ក៏ទៅធ្វើបុណ្យបានកើតស្សង់ទៅ គាត់មិនដែលចោលខាន	ក កិវ ពោ ប៊ីន បាន កើត ឃើត ក កិវ ក្បាត មីន កាត ក្បាត កាន	ក៏ កំរាប បាន បាន (ប្រើ ប្រាណ បាន បាន) កើត កិម កិ កិ កាន ណៃ
រឿងបំពេញបារមី បំពេញសេចក្តី បុណ្យ	រឿង ប៊ីន ប៊ីន បារមេ ប៊ី អាយ ប៊ីន កេ កេ ប៊ីន	រឿង បំពេញ បារមី បំពេញ បុណ្យ
អាត្មាទៅជួយញ៉ោមបានណាញ៉ោ មអើយ	អាត្មា កិវ កាយ ណូម បាន ណា ណូម អេ	អាត្មា កាយ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ អេ
អូបើចុះខ្ញុំព្រះករុណាក៏និមន្ត លោកអង្គម្ចាស់ទាំងពីរព្រះអង្គ	អាយ បេ ខ័យ កុម ប្រីរះ ករុណា កុណិ ណៃ ណៃ អឺង មេ ឃើត ប្រី ប្រីរះ អឺង	អាយ ករុណា ករុណា ករុណា ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ
នេះគឺព្រះមោយលាននិងព្រះសារ បទនឹង	ណៃ កិវ ប្រីរះ ណៃ ណៃ នឹង ប្រីរះ កាយ ប៊ីន ណៃ	នេះ គឺ ព្រះ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ
ម្តងហើយខ្ញុំក្រាបថ្វាយបង្គំ ប្រណាំងដាក់លើសិរិសា	ម កុម អេ កុម ករាប កាយ ប៊ីន កុម ប្រ ណៃ កិវ ណៃ សិរិសា	ករុណា ណៃ ករុណា ករាប ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ
និមន្តព្រះករុណាទៅធ្វើបុណ្យណា ព្រះគុណអើ	ណៃ ណៃ ប្រីរះ ករុណា កិវ ពោ ប៊ីន ណា ប្រីរះ កុណ	ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ ណៃ
បើខ្ញុំចុះចង់ទន្ទេញរឿងភិខាសិល លោកអើ	បេ កុម កិវ កិវ ណៃ រឿង រកា សិល ណៃ	ករុណា ករុណា ករុណា ករាប រកា សិល ណៃ ណៃ

នើរឿងភាសាខ្មែរ	កាំអានភាសាខ្មែរ	កាំប្រែភាសាថៃ
ថាវាអ៊ុនអង្គម្ចាស់សីលកឌីនេះថ្ងៃ ប៉ុន្មាន	តា វើយ ខុន ខឹង មះទឹះ ឆីត តៃក ខៃ និ តៃ ប៉ន ម៉ាន	វ៉ាវ៉ាន់ ចិត ប្រើ តៅ តៃ
ថ្ងៃណោះលោកព្រះមោយននិង សារបទថ្កា	តៃ ណោះ តៃក ប្រើ មះ មៃ អង្គេយ ឆីង តា វៃ ប៊ៃ ត តា	វ៉ាន់ ឆីង មៃ អង្គេយ តៃ តៃ តៃ តៃ
មិនដែលឃើញនរណាមន្ត លោកមកទន្ទេញភ័យសីល	មីន តៃ ឆីង ណៃ ឆីង ម៉ាន តៃក តៃ ឆីង តៃ តៃ	មៃ តៃ ឆីង ឆីង ឆីង ឆីង តៃ តៃ តៃ តៃ តៃ
លោកវ៉ាន់ រឿងនេះឯងចំលែកណាស់	តៃក តៃ ឆីង តៃ ឆីង ឆីង ឆីង ឆីង	តៃ ឆីង ឆីង ឆីង ឆីង តៃ ឆីង ឆីង ឆីង ឆីង
ច្បាស់ថាអ្នកទាំងឡាយមកធ្វើ បុណ្យមិនដែលទន្ទេញភ័យសីល លោកឡើយ	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង
បើនិយាយតាមដំណើរសីលព្រះ ពុទ្ធវា	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង
ថ្ងៃរាប់គុណមាត្រាមិនបានឡើយ ញ៉ាមអើយអត្តា	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង
ប្រាប់ញ៉ាមមិនបានទេអើយ	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង
វាចង់ដឹងណាស់មិនទាន់ទេខ្ញុំព្រះ ករុណាមានកើតសត្វសាម៉ាត់នេះ	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង
មិនដែលដឹងសីលលោកថ្ងៃប៉ុន្មាន ត្រើយហា	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង
បើចុះចង់ដឹងភ័យសីលណាស់ ប្រាប់ឲ្យច្បាស់ណា	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង	តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង តៃ ឆីង

នើរ្យោភាសាខេមរ	កាំអានភាសាខេមរ	កាំបេតភាសាថៃ
លោកអើយថាញ៉ាមអើយបើឲ្យ	តៃក ខេយ តា ណូម ខេ បេ ខាយ	តាន ខេវា យៃមខេយ ក្រែនខេ វៃ-
ត្រូវតាមសេចក្តីសីលលោកព្រះ ពុទ្ធនេះវាថ្លៃណាស់ ស្មើគេតាំងន មោបីគេចប់	ត្រូវ តាម ខេយ កខេយ តៃ តៃក បើរឹម ប៊ុត និ វើយ តៃ ឆេ សមេ កេ តាំង នៃម បេយ ខ្យែប	ត្រូវ ខេយ តៃ (ប្រវត្តិ) ខេ ប្រវត្តិខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ បើរឹម ប៊ុត និ វើយ តៃ ឆេ សមេ កេ តាំង នៃម បេយ ខ្យែប
ដំរីដឹកម៉ាមមិនថាឡើយអើយបើ ចុះតាំងនមោបីវាបើ	បេ ខ្យែ តាំង នៃម បេយ វើយ បេ តៃម វេយ តៃក វៃមើយ មីន តា ខេយ ខេយ	ខ្យែ វៃ ឬ តៃ មិន ខ្យែ តៃម ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ
នេះវាថ្លៃឲ្យត្រូវតែព្រះអង្គថ្លា ថ្លៃរៀងប៉ុណ្ណាព្រះគុណអើយ	និ វើយ តៃ ខាយ ត្រូវ តៃ មៃ តៃ បើរឹម ខ្យែ មេ ខ្យែ តៃ តៃ វើយ ប្រណា បើរឹម កុណ ខេយ	នេះ មិន គុណ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ ក្រែនខេយ
តាមធម៌ព្រះពុទ្ធនឹងវាថ្លៃណាស់ ញ៉ាម អើយ តាំង ដំ បូ បី វា ប៉ ថ្លៃ នង្គ័លមួយ	តាម តៃ បើរឹម ប៊ុត និ វើយ តៃ ឆេ ណូម ខេយ តាំង តៃម បូ បេយ វៃ តៃ ប្រណា មៃ	តាម ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ
មិនព្រួយណាញ៉ាមសេដ្ឋីអើម៉ែអើ	មីន ប្រាយ ណា ណូម ខេយ តៃ ម៉ែ	មិន ប្រាយ ណា ណូម ខេយ តៃ ម៉ែ
ស្មើគេតាំងដំបូបីចប់នៃលោកឪដំរី ដឹកត្រម៉ាក់មិនធរបើឲ្យត្រូវ	សមេ កេ តាំង តៃម បេយ ខ្យែប និយ តៃក ខៃ តៃម វេយ តៃក តៃ មេ មីន បេ បេ ខាយ ត្រូវ	សមេ កេ តាំង តៃម បេយ ខ្យែប និយ តៃក ខៃ តៃម វេយ តៃក តៃ មេ មីន បេ បេ ខាយ ត្រូវ
មែនទែននឹងអង្គម្ចាស់ថ្លៃនង្គ័ល មួយហ្នឹងចុះ	មែន តៃ បើរឹម ខ្យែ មេ ខ្យែ តៃ ប្រណា មៃ ខៃ ខៃ	មែន តៃ បើរឹម ខ្យែ មេ ខ្យែ តៃ ប្រណា មៃ ខៃ ខៃ
បើលោកសូត្រតិយសព្វថ្ងៃត្រើយ ប្រមាណម៉ែនលានមិនធរណា	បេ តៃក តៃ តៃ តៃ តៃ តៃ តៃ ប្រណា មៃ មីន តៃ មីន បេ ណា	បេ តៃក តៃ តៃ តៃ តៃ តៃ តៃ ប្រណា មៃ មីន តៃ មីន បេ ណា
ព្រះគុណអើយហេតុដូច្នោះឯង ញ៉ាមបានធ្វើបុណ្យឲ្យទាន	បើរឹម កុណ ខេយ តៃ តៃ ខេយ ណូម បាណ តៃ ប្រណា ខាយ តៃ	បើរឹម កុណ ខេយ តៃ តៃ ខេយ ណូម បាណ តៃ ប្រណា ខាយ តៃ

នើរឿនភាសាខេមរ	កាំអានភាសាខេមរ	កាំប្រែភាសាថៃ
សព្វថ្ងៃបានដប់ប្រាំមួយដុំពីរស្ទឹង ព្រះពុទ្ធលោកមិនដែលខឹងដែល តែ	ស័ព្ទ ពង បាណ គីប ប្រាំ មាយ គុម បិ ស្ទឹង បៀរិះ ប៊ុតត្រះ ត្រៃក មីន គេត គេង គេត គេ	ពុំបាន (គេ) ១៦ ក្រោយ ២ ស្ទឹង ព្រះពុទ្ធត្រងក៏ មិន បិរិច
ញ៉ោមញាតិធ្វើបុណ្យទាន អើយឲ្យត្រូវមែននេះមើលអត្តា	ប្រែម ញើត ពេវ ប៊ីន គើយ ខេ ខេ គុវ ម៉េន បិ មើត ខាតមា	ប្រែមញាតិ ប្រែមញាតិ ខេ មើលឲ្យត្រូវមែននេះមើលអត្តា មើលឲ្យត្រូវមែននេះមើលអត្តា
ប្រាប់ថាថ្លៃណាស់សីលលោកអង្គ ម្ចាស់ថ្លៃមើលមិនត្រូវ	ប្រែប ពា ពៃ ឆេ សីត ត្រៃ ខឹង មេ ម៉េ ពៃ បេ មីន គុវ	ប្រែប ពា ពៃ ឆេ សីត ត្រៃ ខឹង មេ ម៉េ ពៃ បេ មីន គុវ
តម្លៃយើងនិមន្តលោកទៅមិនបាន ទេអេបានតែព្រះពុទ្ធលោក	តម្លៃ យើង និមន្ត លោក ទៅ មិន បាន ទេ អេ បាន តែ ព្រះ ពុទ្ធ លោក	តម្លៃ យើង និមន្ត លោក ទៅ មិន បាន ទេ អេ បាន តែ ព្រះ ពុទ្ធ លោក
មកកាត់វាខាសីលលោកសព្វ មនុស្សឥឡូវថ្នា	មក កាត់ វា ខា សីល លោក សព្វ មនុស្ស ឥឡូវ ថ្នា	មក កាត់ វា ខា សីល លោក សព្វ មនុស្ស ឥឡូវ ថ្នា
បើចុះឲ្យញ៉ោមស្តាប់ឲ្យខេចៃវា មើលថា	បើ ចុះ ឲ្យ ញ៉ោម ស្តាប់ ឲ្យ ខេ ចៃ វា មើល ថា	បើ ចុះ ឲ្យ ញ៉ោម ស្តាប់ ឲ្យ ខេ ចៃ វា មើល ថា
ស្បៀយត្រង់ណាទន្ទេញអាត្មាមក ទៀតណាញ៉ោមអើយ	ស្បៀយ ត្រង់ ណា ទន្ទេញ អាត្មា មក ទៀត ណា ញ៉ោម អើយ	ស្បៀយ ត្រង់ ណា ទន្ទេញ អាត្មា មក ទៀត ណា ញ៉ោម អើយ
ហ៊ុនថាខ្ញុំព្រះករុណាថាង្សៀយ ណាស់រលំតែអង្គម្ចាស់ព្រះ	ហ៊ុន ថា ខ្ញុំ ព្រះ ករុណា ថា ង្សៀយ ណាស់ រលំ តែ អង្គ ម្ចាស់ ព្រះ	ហ៊ុន ថា ខ្ញុំ ព្រះ ករុណា ថា ង្សៀយ ណាស់ រលំ តែ អង្គ ម្ចាស់ ព្រះ
មិនចេះធ្វើបុណ្យឲ្យទានហេតុ ដូច្នោះខ្ញុំព្រះករុណានិមន្តព្រះអង្គ	មិន ចេះ ធ្វើ បុណ្យ ឲ្យ ទាន ហេតុ ដូច្នោះ ខ្ញុំ ព្រះ ករុណា និមន្ត ព្រះ អង្គ	មិន ចេះ ធ្វើ បុណ្យ ឲ្យ ទាន ហេតុ ដូច្នោះ ខ្ញុំ ព្រះ ករុណា និមន្ត ព្រះ អង្គ

នើរ្យងភាសាខេមរ	កាំអានភាសាខេមរ	កាំបេតភាសាថៃ
ទេទាំងពីរអង្គថ្លៃចែនព្រះពុទ្ធ អង្គ អង្គម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យ	តិវ ទេឃ ប៊ី ទីង តា តៃ ឆេន បេរីយ៉ះ ប៊ុតចេទីង ទីង មះទីះ អាយ ឃុន បាណវេ ប៊ីន	ផ្ទុំរីកុណតាំងសងទង់ ពេនព្រះ ពុទ្ធចង់ អៃអៃតាំបុណ្យ
ឲ្យអស់សម្បត្តិទាំងបីវេលាន ឃ្លាំង	អាយ អៃះ ទីមបតិ ទេឃ បេ រៃយ ទេឃ ទេឃ	អៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃ អៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃ
ខ្ញុំអើយបើគិតធ្វើបុណ្យនឹងត្រូវហា	ឃុន អេយ បេ ទិត តវេ ប៊ីន នីង ត្រូវ អៃ	ក្រអង អេយ នីកិតទៃតាំបុណ្យ ទីង-
មើលចុះតែអាចារ្យនឹងឲ្យច្រើនឲ្យ រកអាចារ្យខ្លះលោកឪត្រូវហើយ	មេត ទីះ តៃ អៃ ទៃ អៃ អៃ ទេរិន អៃ រៃក អៃ កត តៃក អៃ ត្រូវ	មង អៃ (ព្រះ) អៃអៃអៃអៃអៃ ក្រិន មៃ អៃ (ព្រះ) អៃអៃអៃ អៃអៃ
ញ៉ាមឲ្យរកអាចារ្យផង បើការធ្វើ បុណ្យឲ្យទាន បើចុះធ្វើ	តៃ អៃ អៃ រៃក អៃ អៃ អៃ បេ កៃ តវេ ប៊ីន អៃ ទេឃ បេ ទីះ តវេ	តៃ អៃ អៃ (ព្រះ) អៃអៃអៃអៃ ក្រិន អៃ អៃអៃអៃអៃអៃ អៃអៃអៃ
បុណ្យទានត្រូវអាចារ្យយ៉ាងណា ខ្លះលោកឪអាចារ្យមួយ	ប៊ីន ទេឃ ត្រូវ អៃ យ អៃ កត តៃក អៃ អៃ មៃ	អៃអៃអៃ កៃ (ព្រះ) អៃអៃ អៃអៃអៃអៃអៃអៃ អៃ (ព្រះ) អៃអៃអៃ
ស្ថិតខាងរោងក្រសាលកុំឲ្យទទឹង ថ្ងៃអាចារ្យមួយទៀត	តៃ កៃ រៃ ក្រ ក្រ អៃ កៃ អៃ តៃ អៃ អៃ អៃ មៃ ទេឃ	អៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃ..... (ព្រះ) អៃអៃអៃ
ឲ្យស្ថិតខាងព្រះរាជវត្តកុំឲ្យភ្លាំង ភ្លាត់ទាំងស្មារតីអាចារ្យ	អៃ តៃ កៃ បេរីយ៉ះ រៃឃវៃត កៃអៃ អៃ អៃ ទេឃ អៃ រៃ អៃ	អៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃ អៃអៃ អៃអៃអៃអៃអៃ (ព្រះ) អៃអៃ អៃអៃ
មួយឲ្យរៀបវិញប្រែប្រួលប្រការទិស ព្រះយមរាជឲ្យចុះច្រើនឲ្យ	មៃ អៃ រៃ រៃ រៃ រៃ អៃ អៃ អៃ អៃ អៃ អៃ អៃ អៃ អៃ	អៃអៃអៃអៃអៃអៃអៃ អៃអៃអៃអៃអៃអៃ អៃអៃ អៃអៃអៃ

នើរឿនភាសាខ្មែរ	កំរានភាសាខ្មែរ	កំរាបភាសាប៊ុយ
ពរព្រឹកលាចកុំឲ្យមានពាក្យមាន ជញ្ជាប់ អាចារ្យមួយថេរទឹម	ប៊ុបប៊ុក លនិយ កុម អាយ មើយ បើម៉េ មើយ ជុយជុយ អាយ មាយ ពេរ តិម	ទិញទៅ បាយ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ (ពេរ) អាយ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ មើយ (ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ ម៉ៃ)
ខាងទឹកក្តៅទឹកត្រជាក់ សន្សើមចុះ ធ្លាក់កុំឲ្យលោកសង្ឃអង្គុយនគរ	ខាង ទឹក កទាយ ទឹក ត្រជាក់ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
អាចារ្យមួយថេរទឹមខាងបាយសម្ល រ	អាយ មាយ ពេរ តិម កាយ បាយ ម៉ៃ មើយ	(ពេរ) អាយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ មើយ មើយ
បងប្អូនមកកាលណាឲ្យបានហូប ពិសារផ្លែតម្កូវស្លាបារី	បង ប្អូន មក កាល ណា ឲ្យ បាន ហូប ពិសារ ផ្លែ តម្កូវ ស្លា បារី	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
និយាយគ្នាស្រស់ចំប្រិយកុំឲ្យអាក់ អន់	និយាយ គ្នា ស្រស់ ចំប្រិយ កុំ ឲ្យ អាក់ អន់	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
ចិត្តណាញោមអើយខ្ញុំព្រះករុណា ព្រមហើ	ចិត្ត ណា ញោម អើយ ខ្ញុំ ព្រះ ករុណា ព្រម ហើ	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
គុណព្រះករុណាបើធ្វើបុណ្យចម្លែង ណាមើកនគរក្រុងក្រៃ	គុណ ព្រះ ករុណា បើ ធ្វើ បុណ្យ ចម្លែង ណា មើក នគរ ក្រុង ក្រៃ	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
ថ្វាយឲ្យលោកឪពុកជាវត្តណាព្រះ អង្គអើ	ថ្វាយ ឲ្យ លោក ឪពុក ជា វត្ត ណា ព្រះ អង្គ អើ	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
ម្តងនោះសេដ្ឋីបានក្រាបបង្គំព្រះ គុណព្រះមោយលាន	ម្តង នោះ សេដ្ឋី បាន ក្រាប បង្គំ ព្រះ គុណ ព្រះ មោយ លាន	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
និងព្រះសារបទមុខស្រស់ញញឹម ល្អបំផុត	និង ព្រះ សារ បទ មុខ ស្រស់ ញញឹម ល្អ បំផុត	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ
ល្អប្រាកដចរចេញបរមរាជវង្ស ទៅផ្ទះនគរក្រុងក្រៃអើ	ល្អ ប្រាកដ ចរ ចេញ បរម រាជ វង្ស ទៅ ផ្ទះ នគរ ក្រុង ក្រៃ អើ	ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ ម៉ៃ មើយ

ខ្លឹមសារខ្មែរ	កំរោងខ្មែរ	កំរោងភាសាប្រើ
ទៅដល់ព្រះនគរនៃ បានចុះពីរាជ រថ	ទីវ គីល ប៊ើយ ណ កូ ណី បាណ ក្រៃ ប៊ី រៀន ក្រៃ វ័រ	ទៅដល់ព្រះនគរ ក្រោយពីរាជ រថ
ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់	ទីវ ប្រីប ប្រៃបាណ ណីយ ក្រៃ គេយ គេយ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
ព្រលង់តែងពាំព្រលិតទៅប៉ុនបង ជួមពៅនាងបីប្រលែង ចិត្តបង	ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ទីវ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
ចាំនឹងចិត្តក្មេងព្រលឹងបងអើយប្រ លឹងនិងព្រលឹងអូន	ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ គេយ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ គេយ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
បងទៅនិមន្តលោកក៏បានស្រេច ណាប្អូនស្រីយើង	ប្រៃ ទីវ ណីយ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ គេយ ណា ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ គេយ ណា ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ ប្រៃ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
សប្បាយចិត្តណោះនៃក៏មាន អារម្មណ៍ណាអូនអើ	គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
ថ្ងៃស្អែកឯងព្រះគុណនឹងមកថ្ងៃថ្នា ចុះបើទ្រព្យសម្បត្តិ	ប្រៃ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ ក្រៃ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
យើងបីយលានឃ្លាំងយើងហ្វាក ទុកនឹងសាសនា	គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
ហេតុដូច្នោះអើយកាលណោះឯង បានធ្វើបុណ្យយ៉ាងតូតត្រូវ មាន	គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
គុណតាយាយអ្នកក្រខ្យត់ ខ្នាក់ខ្លួន ខ្លង់ ក្រចកដុលលីថា	គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់
លោកសេដ្ឋីឲ្យទានទៅសន្លឹក ទៅ គគ្រឹកឲ្យពេញតែដី	គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ គេយ	ទៅប្រាប់ប្រពន្ធនាងចន្ទទេវតី អើយព្រលឹងពីងព្រលាក់

នើរ្យោងភាសាខេមរ	កាំអានភាសាខេមរ	កាំប្រែភាសាថៃ
នេះគេថាហៅមហាទានទានបារមី ទានបច្ច័យស័បសម្បត្តិ កើតមក	នុ ពេ តា អោ មសាទេយន ទេយន បរមេយ ទេយន ប៊ីទយ័ ឆ័ប ឆ័មបត កេត ឃឹក	នីខេរឹមកមហាតាន តាន បារមីតានប៊ីទយ័ត្រីប័តិសមបតិ កេតមា
សម្បូរពេកក្តាត់យើងនឹងកាលធ្វើ បុណ្យផឹងយ៉ាក យើង	ឆ័មបូ ពេក កត់ យើង ឆ័ង កាល តវេ ប៊ីន តឹង យាក យើង	សមបូរណ៍ម៉ាក ឆ័ង ករាវេរា ចេតានុណូ តឹងយាក វេរា
ផឹងជនយើងតង់ធ្វើបុណ្យណា ញ៉ាមអើ	តឹង ចាន យើង ត័ង តវេ ប៊ីន ណា យ៉ូម	តឹងគាវេរាត័ង់តានុណូណា យ៉ូម
ហ៊ុសអ្នកសុំទៅហើយក៏មកសុំ ទៀតអើ	អ៊ី ឆ័យ ឆ័ម តិវ អេយ កូ ឆ័ម ទេយត	អ៊ី កនខេ ប៊ី ត័ង ត័ង មាខេ ឆ័ង
ម៉ោងពីរដណ្តប់យប់ប្រាំពីរដណ្តប់ ថ្ងៃហាទ្រព្យសម្បត្តិសេដ្ឋីបុត្រនិង	ឃឹក ប៊ី ត័ង ត័ង យុប ប្រាំប៊ី ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង អា ត័ង ត័ង ឆ័មបត សេតុតេយប៊ី ឆ័ង	ឃឹក ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង
នាងចន្ទទេវតីក៏ម៉ត់រលីងម៉ត់រឹង ព្រលឹងក៏បានដាក់បាទ	ឆ័យ ចាន តេយ តេយ កូ ម៉ូត រឹ តឹង ម៉ូត រឹង ប៊ី ត័ង កូ បាន តេ បាត	នាង ចាន តេយ ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង
ប្រគេនបច្ច័យរ័ស័ជាតិលោកក៏ សូត្រឆ្លង	ប្រតេន ប៊ី ត័ង ត័ង ប៊ី ប្រាន ប្រាំមួយ រឹ អា ឆ័យ ត័ង ត័ង កូ ត័ង ត័ង	ត័ង ប៊ី ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង
កន្លងផុតស្រេចកាលណាថ្ងៃ ណោះឯងសេដ្ឋីបុត្រនិងនាងចន្ទ ទេវតី	ក័ង ត័ង ត័ង ត័ង កាល ណា ត័ង ណោះ ឆ័យ តេយ តេយ ប៊ី ឆ័ង ឆ័យ ចាន តេយ	ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង
ចាស់ទាំងប្តីប្រពន្ធហើយមិននឹង ទុកឲ្យនរណាអើ	ចេ ត័ង ប្រតេ ប្រតេ អេយ ឆ័យ ឆ័ង ត័ង ត័ង ត័ង	ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង
ហ៊ុសបើខ្ញុំព្រះករុណាលើកនគរ ថ្វាយធ្វើវត្តអើ	អ៊ី បេ ចណូម ប្រឹម ករុណា ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង	អ៊ី ករុណា ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង
បានព្រះបរិសុទ្ធពេលលោកបាន ចានថា	បាន ប្រឹម ប្រឹម ប្រឹម ត័ង បាន ចាន តា	ត័ង ប្រឹម ប្រឹម ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង ត័ង

ខ្លឹមសារភាសាខ្មែរ	ការបកប្រែភាសាខ្មែរ	ការបកប្រែភាសាស្រី
នគរគុប្បណតាំងពីពុទ្ធភាសនា ម៉ែវ៉ៃម៉ែ	ន កៃ វ័ត បុរាណ តាំង ប៊ី ប៊ុន ត្រា កាល ណា ម៉ែ វ៉ៃ	នគរវត្ត បុរាណ បង្កើត តាំង ពុទ្ធភាសនា ម៉ែ
ហេតុដូច្នោះហើយព្រលឹងម៉ែម៉ែ	ហេតុ គុណ ម៉ែ វ៉ៃ ប្រសិន បើ	ហេតុនេះហើយ វិញ ម៉ែ ម៉ែ
និយាយប្តីនិងប្រពន្ធថា នាងទ្រព្យ សម្បត្តិយើងធ្វើបុណ្យ ឲ្យទានវា អស់ទៅ	និយាយ ប្រសិន បើ ប្រពន្ធ ប្រា ណីយ ត្រីវ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ព្រោះ ប្តី ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ	និយាយ ប្រសិន បើ ប្រពន្ធ ថា នាង ទ្រព្យ សម្បត្តិ យើង ធ្វើ បុណ្យ ឲ្យ ទាន វា អស់ ទៅ
ហើយ ដូច្នោះឯងហើយយើងមិន អាច្នោះអាចយើងនឹងនិងបងនេះ នាំគ្នាទៅ	ម៉ែ គុណ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ	ហើយ ដូច្នោះ ឯង ហើយ យើង មិន អាច ្នោះ អាច យើង នឹង និង បង នេះ នាំ គ្នា ទៅ
កាប់ចម្ការនៅលើខ្នងភ្នំស្តាប់ម៉ែ តូចយំទីប្រពន្ធនិងប្តី ល្ងាចឡើង ការនាស៊ីល	កាប់ ចម្ការ នៅ លើ ខ្នង ភ្នំ ស្តាប់ ម៉ែ តូច យំ ទី ប្រពន្ធ និង ប្តី ល្ងាច ឡើង ការ នា ស៊ី ល	កាប់ ចម្ការ នៅ លើ ខ្នង ភ្នំ ស្តាប់ ម៉ែ តូច យំ ទី ប្រពន្ធ និង ប្តី ល្ងាច ឡើង ការ នា ស៊ី ល
ថាប្តីអស់ជីវិតមុនបងអស់ជីវិត មុនក៏យើង ទ្រព្យសម្បត្តិធ្វើបុណ្យ អស់ទៅ	ថា ប្តី អស់ ជីវិត មុន បង អស់ ជីវិត មុន ក៏ យើង ទ្រព្យ សម្បត្តិ ធ្វើ បុណ្យ អស់ ទៅ	ថា ប្តី អស់ ជីវិត មុន បង អស់ ជីវិត មុន ក៏ យើង ទ្រព្យ សម្បត្តិ ធ្វើ បុណ្យ អស់ ទៅ
ហើយកុំអាច្នោះអាចយើងណា អូនណា	ម៉ែ គុណ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ ម៉ែ វ៉ៃ	ហើយ កុំ ្នោះ អាច យើង ណា អូន ណា
កាលឯងព្រះអង្គ អង្គម្ចាស់សេដ្ឋី ត្រៀម ក៏លា	កាល ឯង ព្រះ អង្គ អង្គ ម្ចាស់ សេដ្ឋី ត្រៀម ក៏ លា	កាល ឯង ព្រះ អង្គ អង្គ ម្ចាស់ សេដ្ឋី ត្រៀម ក៏ លា
កាលឯងព្រះអង្គ អង្គម្ចាស់សេដ្ឋី ត្រៀម ក៏លា	កាល ឯង ព្រះ អង្គ អង្គ ម្ចាស់ សេដ្ឋី ត្រៀម ក៏ លា	កាល ឯង ព្រះ អង្គ អង្គ ម្ចាស់ សេដ្ឋី ត្រៀម ក៏ លា
ព្រះគុណព្រះមោទលាននិងព្រះ សាវ័ន្តយើងទៅកាប់ចម្ការ	ព្រះ គុណ ព្រះ មោទលាន និង ព្រះ សាវ័ន្ត យើង ទៅ កាប់ ចម្ការ	ព្រះ គុណ ព្រះ មោទលាន និង ព្រះ សាវ័ន្ត យើង ទៅ កាប់ ចម្ការ

เนื้อร้องภาษาเขมร	คำอ่านภาษาเขมร	คำแปลภาษาไทย
នៅលើខ្នងភ្នំ ទីប្តីនិងប្រពន្ធមិន អាឡោះអាលីយអើ	นีว เลอ หนอง ภนุ ม ตี ปเคย นิง ปรอ ปวน มินอาเลาะอาลัย	อยู่บนหลังเขา เชียงสามมี ภรรยา ไม่โศกเศร้าเสียดาย
ទ្រព្យសម្បត្តិយើងធ្វើបុណ្យអស់ ទៅហើយ ប្រពន្ធព្រី	ตริวบ ซ้อมบัต เยง ทเวอบ็อน เอ๊ะ ติว เฮย ปรอ ปวน ปเคย	ทรัพย์สินสมบัติเราทำบุญไป หมดแล้ว ภรรยาสามี
យើងអើយអាយុក៏យូរយារអើយ ៦៣ទាំងប្តីទាំងប្រពន្ធ ក៏គួរតែទន់ កម្លាំង	เอียง เอย อายุ กอ ยู ยาว เอย หกเชิบเบย เตยงปเคย เตยงป รอปวนกอกัว แคตวันก็อมลิ่ง	เรา เอย อายุก็ยืนยาวเอย ๖๓ ทั้งสามมีภรรยา ก็ควรแต่กำลัง
ត្រើយយើងធ្វើចម្ការនេះកុំឲ្យធំ ណាម្នាក់អូសអើ	เตรยเอียง ทเวอ จ้อมกานี กุม ออย รม ณา มะจ๊ะ โอน	ยอดขวัญเราทำไรทำนานี้ไม่ ต้องใหญ่โตหนาเข้านี้้อง
ព្រលឹងផតៃចិត្តិក្រឹមជីវិតទាំងពីរ អាត្មាអើយអើ	โปรลิ่ง พอ แด เจญูจิม จีวีต เตยงปีอาตมา	ทำพอแต่เลี้ยงชีวิตเราทั้งสอง

๔.๒ ตารางบันทึกการดำเนินทำนองของเจริยงและทำนองจเปยฏองเวง

ตารางบันทึกการดำเนินทำนองของเจริยงและทำนองจเปยฏองเวง เรื่อง *เจ้าสามกุมาร* นี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ตทำนองเจริยงและทำนองจเปยฏองเวงเป็นตัวอักษร โดยการบันทึกแบ่งเป็นห้าบรรทัด คือ บรรทัดบนสุดของตารางบันทึกโน้ตแทนทำนองร้อง บรรทัดที่สองของตารางบันทึกคำร้องภาษาเขมร ตารางที่สามของตารางบันทึกกลวิธีการบรรเลง บรรทัดที่สี่ของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายเอก บรรทัดที่ห้าของตารางบันทึกโน้ตแทนการบรรเลงด้วยสายทุ้ม

ตัวอย่าง

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ๓ - ๓	- ม - -	- ร ร ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	-เรื่อง- เนะ	- ยู - - -	อ้อแงงไม้ก
ดนตรี	v v vv	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓
	- คร ค	- ม คร	ม ช ม ร	ค - คร	- ม ร ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	๓ - - -	- - - ร	- - - -	- ๓ - -	- ร - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร

หมายเหตุ ผู้วิจัยบันทึกตารางการดำเนินทำนองของเจริยงและทำนองจเปยฏองเวง เรื่อง *เจ้าสามกุมาร* ไว้ในภาคผนวก

ดนตรี	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\sim \downarrow \downarrow$	$-- \downarrow$	$-v \wedge \downarrow$	$-- \sim \downarrow \downarrow$
	ม ร คม	ม ช ม ร	ม ร คม	ม ช ม ร	- ม ร ร	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ด - ค	- ม - -	- ร ร ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- เรือง- เนะ	- ยู - - -	อึ้งแงงไม้ก
ดนตรี	$v v \vee v$	$-v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge v$	$\sim \downarrow \downarrow$	$-- \downarrow$	$-- \downarrow$	$-- \downarrow$
	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	ค - - -	- - - รุ	- - - -	- ค - - -	- รุ - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - ค ม
คำร้อง	- - - โอ	ป่วนลวก	- - - อกค์	- - มะจ๊ะ
ดนตรี	$-- \downarrow$	$-- \downarrow$	$-- \downarrow$	$-- \downarrow$
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

- ด - ค	- ม - -	- ร ร ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - ค ม
- เรือง- เนะ	- ยู - - -	อึ้งแงงไม้ก	- - - โอ	ป่วนลวก	- - - อกค์	- - มะจ๊ะ

ประโยคที่ ๑ คำร้อง ๗ ห้องเพลง ขึ้นต้นประโยคด้วยการร้องสามเสียงไล่เสียงขึ้นสูงจากเสียงลา เสียงโดและเสียงมีตามลำดับ และเสียงมีสุดท้ายนี้บรรจุคำร้องในจังหวะยก จากนั้นคำร้องจะร้องด้วยการขึ้นเสียงเรความยาว ๔ ห้องเพลง ปิดเสียงร้องประโยคด้วยเสียงมีในจังหวะตก เสียงร้องประสานกับเสียง *เปยฏองเวง* ที่คิดทำนองเป็นคู่ ๒ ประโยคที่ ๑ พบการใช้เสียง ๔ เสียง คือ เสียงโด เสียงเร เสียงมี และเสียงลา

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	^ v ^ Cw
	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค	ค - ค ร
	- - - ร	ค - - ร	- - -	- - -	- - - ร	- - -	- - - ร	- ค - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

ค ค ค ค	- - - ม	- - - ร	- ร - ร	- ร - ค	ช ร - -	- ค - ค	ค ค - ค
เรื่อง นะ ละ ออ	- - - นะ	- - - ตู้ก	โกนโกน	จูน เจา	ถลา - -	เบอเนี่ยะ	แอมมวาย

ประโยคที่ ๒ มีคำร้องหนึ่งประโยค ความยาว ๑๖ ห้องเพลง แบ่งเป็น ๒ วรรค วรรคที่ ๑ ห้องเพลงที่ ๑ บรรจุคำร้อง ๔ พยางค์ ขึ้นด้วยเสียงลาในคำที่หนึ่ง และขึ้นด้วยเสียงโดทั้งหมด ห้องเพลงที่ ๒-๓ บรรจุคำร้อง ๑ พยางค์ ลงท้ายห้องใช้เสียงมี และเสียงเร จากนั้นบรรจุคำร้อง ๒ พยางค์ โดยมีสัดส่วนจังหวะยกและจังหวะตก คำร้องใช้เสียงซอล เสียงลาและจบคำสุดท้ายด้วยเสียงเรในจังหวะยก วรรคที่ ๑ พบการใช้เสียงร้อง ๕ เสียง คือเสียงโด เสียงเร เสียงมี เสียงซอล และเสียงลา

วรรคที่ ๒

- - - ม	- - ร ร	- - - ค	- - - ม	- - - ค	- ค - ร	- - ม ร	- ค - ม
- - - เกิด	--- ส มา	- - - ธิ	--- เจีย	--- ตู้จ	- ปุม เจีย	กอ บาน	โตรัก เทรีย

วรรคที่ ๒ พบการไล่ระดับเสียงจากเสียงลา เสียงโด เสียงมี เช่นเดียวกับการขึ้นต้นประโยคที่ ๑ แต่การบรรจุคำร้องได้ขยายเป็น ๓ ห้องเพลง เนื่องจากมีพยางค์ที่มากกว่า จากนั้นบรรจุคำร้องในจังหวะตกใน ๔ ห้องเพลงใช้เสียงเร เสียงโด เสียงมี และกลับมาเป็นเสียงโด และบรรจุคำร้อง ๒ พยางค์ ขึ้นเสียงเรในจังหวะตกและปิดคำด้วยเสียงมีเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ พบการใช้เสียงร้อง ๓ เสียง คือ เสียงโด เสียงเร และเสียงมี

ระเบียบวิธีการบรรเลง

เริ่มด้วยทำนองร้องยาว ๑๖ ห้องเพลง ระหว่างคำร้องคือ *เป็ญองเวง* ลูกตกขึ้นเสียงเร และเสียงมีเป็นจังหวะยกในบางห้องเพลง ปิดวรรคร้องด้วยทำนองเพลง *พักเจ็ยเจ็ย* ๕ ห้องเพลง รูปแบบระเบียบวิธีการบรรเลง ประโยคที่ ๒ ได้ดังนี้ คำร้อง / ทำนองเพลง *พักเจ็ยเจ็ย*

ประโยคที่ ๓

ทำนองร้อง	- - - -	- ร ^๓ - -	- ร ร ร	- ร ค ร	ร ร ค ร	- ค - ม	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- ^๓ อื่อ - -	ปรีว เร็อง นะ	แม เอย เฮา	ทา เร็อง เจา ชัน	โก๊ะมาร	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - C _m
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - ร	- - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - ^๓ อื่อ	-- ^๓ อื่อ อื่อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	---C _m	---C _m	-- ^ ↓	-- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - ร	- - ค ร	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

- ร ^๓ - -	- ร ร ร	- ร ค ร	ร ร ค ร	- ค - ม
- ^๓ อื่อ - -	ปรีว เร็อง นะ	แม เอย เฮา	ทา เร็อง เจา ชัน	โก๊ะมาร

ประโยคที่ ๓ มีคำร้องหนึ่งประโยค ความยาว ๕ ห้องเพลง ขึ้นประโยคด้วยคำว่า “^๓อื่อ” เพื่อแสดงให้เห็นว่าประโยคคำร้องต่อไปคือประโยคบอกเล่า บรรจุคำร้อง ๓-๔ พยางค์ในแต่ละห้อง และใช้เสียงร้องด้วยการขึ้นลูกตกเสียงเรและใช้เสียงโด การออกเสียงลักษณะคล้ายลูกคลื่น จบคำร้องด้วยเสียงมีและเอื้อนเสียงลงมาเป็นเสียงเร พบการใช้เสียง ๓ เสียง คือเสียงโด เสียงเร และเสียงเสียงมี โดยมีเสียงเรเป็นเสียงหลักในการดำเนินทำนองร้อง

ระเบียบวิธีการบรรเลง

เริ่มด้วยทำนองร้อง ๗ ห้องเพลง เสียงคำร้องท้ายห้องเอื้อนยาว กรอจบเพลงของวงเสียงเรยาว และเอื้อนในจังหวะท้ายสองเสียงคือเสียงโดและเร ซึ่งเป็นเสียงเดียวกันกับทำนองร้องในประโยค ปิดวรรคด้วยการทำนองบรรเลงขึ้นเสียงเรสองห้องเพลง ระเบียบวิธีการบรรเลง ประโยคที่ ๓ ได้ ดังนี้ คำร้อง / เอื้อน / ขึ้นเสียงเร

ประโยคที่ ๔

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล ล ด	-- ค ด	- ค ค ม	ร ร - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ชั้น โกะมา	ระนึ่ง	องค์มะจ๊ะ	ถลา - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- ล ล ด	- ค ค - ค ค	- ร ร ค	ค ค ค ค	- ค ค ค	-- ม ร	- - - -	- - - -
คำร้อง	นึ่ง เมียน เรื่อง	อาเลอาลา	ตั้ง ปี่ ภูเก็ต	ระกาล ไล้ก มีน ตวน	โจล บรม	นิพเปียน	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - ~ ↓ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล ล ด	- ค ค ค	- ม ร ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ตั้ง ปี่ องค์กร	เปรี๊ยะ ภูเก็ต	ไล้ก บาน ค๊ะ
ดนตรี	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	^ v ^ c w	- ~ ↓ ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓
	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ซ ม ร	ค - ค รุ	- ม ร ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	ค - - รุ	- - -	- - - -	- ค - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- ถ - ด	- ด ด ด	- - - ถ	- - - -	- ถ - ด	- - ด ด	- - - ร
คำร้อง	- - - -	เจีย ส่า	จญูรีดา	- - - ญาน	- - - -	บานเปรียน	ปรอเตา	- - - ตุ๊ก
ดนตรี	- ^ - ↓	- ^ - ↓	- ~ ↓ ↓	- - - ↓	- ^ - ↓	- ~ ↓ ↓	- ^ - ↓	- ~ ↓ ↓
	- ร - ร	- ร - ร	- ม ร ร	- - - ร	- ร - ร	- ม ร ร	- ร - ร	- ม ร ร
	- - - รุ	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - รุ	- รุ - รุ

ทำนองร้อง	- ด - ด	- - ด ด	- - - ด	- ด - ร	- - - ถ	- - - ด	- - - -	- - - -
คำร้อง	เจีย เรือง	ละออ	เนื่อง	เนื่อง ไม้ก	อึ้ง	แวง	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ^ - ↓	- ~ ↓ ↓	- ^ - ↓	- - - ↓	- ^ - ↓	- - - ↓	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- ร - ร	- ม ร ร	- ร - ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - ร ร	- ม ร ด
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	^ v ^ Cw	- - - -
	- ด ร ด	ม ร ด ม	ม ช ม ร	- ม ด ร	ม ช ม ร	- ม ร ด	ด - ด ร	- - - -
	ตุ - - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ	- - -	- - - รุ	- ตุ - -	- - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

- ถ ถ ด	- - ด ด	- ด ค ม	ร ร - -	- ถ ถ ด	- ด ด - ด ด	- ร ร ด	ด ด ด ^๑ ด
ชั้น โกะมา	ระนึ่ง	องค์มะจะ	ถลา - -	นึ่ง เมียน เรื่อง	อาเลอาลา	ตั้ง ปี่ ฟูท	ชะกาลไต้ก มีน ตวน

- ด ค ด	- - ม ร
โจล บรม	นิพเปียน

ประโยคที่ ๔ แบ่งคำร้องออกเป็น ๔ วรรค ในวรรคที่ ๑ คำร้อง ๑๐ ห้องเพลง ขึ้นประโยคด้วยการใช้สามเสียงคือ เสียงลา เสียงโด และเสียงมี เช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ แต่ในวรรคนี้พยางค์คำมีมากกว่าพยางค์ที่เพิ่มขึ้นมาจึงย้ำเสียงต้น สังเกตได้ว่าจะเปลี่ยนเสียงในจังหวะตก และใช้เสียงเรในห้องถัดไปด้วยจังหวะยก จากนั้นยังคงใช้ระดับเสียงเดิมในการดำเนินทำนอง โดยมีการดำเนินทำนองโดยมีเสียงโดเป็นลูกตกในทุกๆห้อง ปิดท้ายวรรคที่ ๑ ด้วยเสียงเร วรรคที่ ๑ พบการใช้เสียงลา เสียงโด เสียงเร และเสียงมี โดยมีเสียงโดในการดำเนินคำร้องเป็นหลัก และปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๒

- ล ล ค	- ค ค ค	- ม ร ร
ดั่ง ปี องค์	เปรี๊ยะ ู้ท ทะ	โล๊ก บาน ตรี๊ะ

วรรคที่ ๒ คำร้อง ๓ ห้องเพลง มีกระสวนจังหวะเดียวกัน พบการใช้เสียงเดียวกันกับวรรคที่ ๑ ปิดท้ายวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๓

- ล - ค	- ค ค ค	--- ล
เจีย ส่า	จญูรีดา	--- ญาน

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๓ ห้องเพลง ขึ้นต้นคำร้องด้วยเสียงลา ใช้เสียงโดเป็นเสียงหลักในการดำเนินทำนองร้อง และจบด้วยเสียงลาหนึ่งพยางค์ในจังหวะตก

วรรคที่ ๔

- ล - ค	-- ค ค	--- ร	- ค - ค	-- ค ค	--- ค	- ค - ร	--- ล
บานเปรี๊ยน	ปรอเดา	-- -ตุ๊ก	เจีย เรือง	ละออ	เนือง	เนือง ไม้ก	อ้อง

--- ค
แวง

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ขึ้นต้นคำร้องด้วยเสียงลาและเสียงโด เช่นเดียวกับทุกประโยค ใช้เสียงโดเป็นเสียงหลักในการดำเนินทำนองร้องและปิดวรรคด้วยเสียงเสียงลาและเสียงโดเช่นเดิม

ระเบียบวิธีการบรรเลง

ขึ้นต้นด้วยคำร้อง ๑๐ ห้องเพลง คำร้องปี่ฉวรรคด้วยเสียงเร บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๗ ห้องเพลง เข้าเนื้อร้องในวรรคที่ ๒ คำร้องปี่ฉวรรคด้วยเสียงเร ดิจจเปยฆองวงยี่นเสียงเร ๑ ห้องเพลง เข้าเนื้อร้องในวรรคที่ ๓ คำร้องปี่ฉวรรคด้วยเสียงลา ดิจจเปยฆองวงยี่นเสียงเร ๑ ห้องเพลง เข้าเนื้อร้องในวรรคที่ ๔ ปี่ฉวรรคด้วยเสียงลา บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๑๐ ห้องเพลง รูปแบบระเบียบวิธีการบรรเลง ประโยคที่ ๑ ดังนี้ คำร้อง / บรรเลงพัดเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / ยี่นเสียงเร / คำร้อง / ยี่นเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงพัดเจ็ยเจ็ย

ประโยคที่ ๕

ทำนองร้อง	- ล - ด	คค-คค ^ค ค	- ร ร ร	- ร ร ล	- - - -	- - - -	-- ล ด	ค ค ค ^ม
คำร้อง	เบอ โจีะ	ขญม บาท ถลา แถลง	จับ เฟคิม	เรื่องปี นึ่ง	- - - -	- - - -	ละออ	เสนห์ สนอง
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ	- ุ - ุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	มร ^ร ร	ร ร - ร	- ค - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ตีปี เรื่อง โล้ก	มะฮาเสฐ	เทยบ้อด	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - ~ ↓ ↓	v v v v	- ~ ↓ ↓	v v v v
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- ค ร ค	- ม ร ค	- ค ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ	- ุ - ุ	ค - - -	- - - -	ค - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ด	- - ค ค	- ค - ค	- ค - ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	เมียน ปรอ	ละออ	บ้อมพัด	บ้อมเป็ยะ
ดนตรี	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ c ^w	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ม ร ค ม	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - -	- - -	- ค - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - -	ค - - -	- - - รุ	- - - -	- ค - -	- รุ - รุ

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

- ล - ค	คค-คค ^ค ค	- ร ร ร	- ร ร ค
เบอ ใจ๊ะ	ขญม บาท ถลา แถลง	จ๊ับ เฟคิม	เรื่อง ปี่ พ้อง

ประโยคที่ ๕ แบ่งคำร้องออกเป็น ๓ วรรค ในวรรคที่ ๑ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นต้นคำร้องด้วยเสียงลาและเสียงโดเช่นเดียวกับทุกประโยค ใช้เสียงโดเป็นเสียงหลักและจบด้วยเสียงลาในห้องเพลงที่ ๒ ใช้เสียงเรเป็นเสียงหลักในห้องเพลงที่ ๓-๔ และจบด้วยเสียงลาในห้องเพลงที่ ๔

วรรคที่ ๒

- - ล ค	ค ค ค ^ค	ม ร ร	ร ร - ร	- ค - ร
ละออ	สุนห์ สนอง	ตีวี่ปี่ เรื่อง ไถ่	มะฮาเสฐ	เทยบ้อต

วรรคที่ ๒ คำร้อง ๕ ห้องเพลง พบการขึ้นประโยคด้วยเสียงลา เสียงโด เสียงมีและเสียงเรเช่นเดียวกับการขึ้นต้นประโยคที่ ๑ จบวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๓

- ล - ค	- - ค ค	- ค - ค	- ค - ค
เมียน ปรอ	ละออ	บ้อมพัด	บ้อมเป็ยะ

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเสียงลาและเสียงเดิมเช่นเดียวกับทุกประโยค และใช้เสียงโดเป็นเสียงหลักในการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๔

- ค คี	- ร ค ม	ร ค - ม	ร ี ร ร
เม็ล เจีย โอว	เน็ยะมะฮา	เสฐเทยเฮา	ทามะเฮ เซย

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเสียงโค มีการซ้ำเสียงในห้องเพลงที่ ๒ และ ๓ และขึ้นเสียงเรในห้องเพลงที่ ๔

วรรคที่ ๕

- ล ล ค	- ค ค คี
ขมัวะจันท์	เทวเดย

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๒ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเสียงลา และขึ้นไปหาเสียงโคแล้วย้อนมาจบที่เสียงตั้งตนคือเสียงลา

วรรคที่ ๖

- ค - ค	ค ค ค ร
กรอง นีว	น โก กรุง ไกร

วรรคที่ ๖ ขึ้นต้นวรรคและใช้เสียงโคขึ้นเสียงในการดำเนินทำนองร้อง ปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๗

- ร - ค	- ม ี - -
เร็ยะ เซย มา	- - - -

วรรคที่ ๗ คำร้อง ๑ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเสียงเร ม้วนเสียงลงต่ำและขึ้นไปสูง ปิดวรรคด้วยเสียงตั้งตน คือเสียงเร

ระเบียบวิธีการบรรเลง

ขึ้นประโยคด้วยคำร้อง ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจอเปยฆองเวงยีนเสียงเร ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๒ ความยาว ๕ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๓ ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจอเปยฆองเวงยีนเสียงเร ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๔ ความยาว ๔ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ความยาว ๕ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๕ ความยาว ๒ ห้องเพลง ดิจอเปยฆองเวงยีนเสียงเร ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๖ ความยาว ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๗ ความยาว ๒ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง ปิดประโยคด้วยการเอื้อน “ฮะเอ” ระหว่างเอื้อนกรอจเปยฆองเวงยาวตามเสียงร้อง

ประโยคที่ ๖

ทำนองร้อง	ล ค คี ด	- ค - ค	- ค ๓ ร ร	- - - -	- - - -	ล ค คี ด	- ค ค ล	- - - -
คำร้อง	ชะมัย ทงัย	เฒาะ แอง	บาน จัก แจง	- - - -	- - - -	นียะย ปี เล็ก	เสฐ เทยบ้อด	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - ^ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - ร ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ ุ	- ุ ุ - ุ ุ	- - - -	- - - -	- - - ุ ุ

ทำนองร้อง	- ค ค ค	ล ค คี ด	- ม - ม	- ร ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	นีน โก	กรุง ไกร นัวะ	กอ เมียน	คว๊ว ซ้อม มัด	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓	v v v v
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ ุ	- - - ุ ุ	- - - -	ค - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค ี	- - ค ล		ล ค ล ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ปี โรย	เคลียง	- - - -	เจริน คลัง ณะ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -
	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -
	- - - ุ ุ	- - - -	- ค - -	- ุ ุ - ุ ุ	- - - -	- - - -	- - - ุ ุ	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ค	- ล - ร	- ค ^๑ - ค ^๒	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	- ค - ค	- ล - ล
คำร้อง	ซรุว	อ็องโก	ลุ้ง ซ็อน แตก	- - - -	เม็ยะ ประ๊ะ	แกว กอง	บ็อนโตล	โซว กาน
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	ค ^๑ ค ^๒ ลร	ค ^๑ ล ^๑ ล ^๑ ล	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	จานตุง	จานธม แตก	ต้อมกวล ต๊ะเม็ยะ	ประ๊ะ เจริณ กกโกก	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม คร	- ม ร ค
	- - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - รุ	- - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- ม - ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ละออ	ป๊านถั่ว	มีน เดล
ดนตรี	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- คร ^๑ ค	- ม คร	ม ชม ร	ค - คร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	ล - - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร ร ร			- ล - ค	- ค ^๑ ม	- - - ร	- - - ค	- - - รุ
คำร้อง	บอง ปโอน	- - - -	- - - -	ตา เข็ยข	แอ ณา	- - - ตู้ก	- - - จีต	- - - เลข
ดนตรี		- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
		- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
		- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -
คำร้อง	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -
ดนตรี	- - - - -	- - - - C _{sw}	- - - - -	- - ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓↓	v v v v	- v ^ ↓
	- - - - -	- - - ร	- - - - -	- - ร ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร
	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - ร	- - - ร	- - - - -	ล - - - -	- - - ร

ทำนองร้อง	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - ร ^๒	- - ร ร	- - ร ร	- - ร ร
คำร้อง	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - ฮือ	น โก	กร็อง ไกร	ซ็อมบู่
ดนตรี	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - - -	- - ^ ↓	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -
	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - - -	- - ร ร	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -
	- - - - -	- ล - - -	- - - - -	- - - ร	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

ล ด ค	- ค - ค	- ค ^๒ ร ร
ชะมัย	ณะ	บาน จัก
ทงัย	แอง	แอง

วรรคที่ ๑ คำร้อง ๓ ห้องเพลง พบการใช้เสียงลา เสียงโด เสียงเร และเสียงมีเช่นเดียวกับการขึ้นประโยคในประโยคที่ ๑

วรรคที่ ๒

ล ด ค	- ค ค ล
นิเยยปี	เสฐ
เล็ก	เพยบ้อด

วรรคที่ ๒ คำร้อง ๒ ห้องเพลง ใช้เสียงลาและเสียงโดในการขึ้นวรรคและไล่เสียงลงจบในเสียงลาเช่นเดิม

วรรคที่ ๓

- ด ด ค	ด ค ค	- ม - ม	- ร ร ร
นิว นโก	กรุง ไกร น้ำ	กอ เมียน	ดริบ ช้อม บัด

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๓ ห้องเพลง ยังคงใช้กลุ่มเสียงลา เสียงโด เสียงเร และเสียงมีเช่นเดิม จบวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๔

- ล - ล	- - ค ล
ปี โรย	เคลียง

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๒ ห้องเพลง ใช้เสียงลาและเสียงโดในการขึ้นวรรคและไล่เสียงลงจบในเสียงลาเช่นเดิม

วรรคที่ ๕

ล ค ล ร	- ล - ค	- ล - ร	- ค - ค
เจริญ คลัง มะ	ซรวู	อ็องโก	ลุโง ช็อน แตก

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้เสียงลาและเสียงโดขึ้นวรรค ในวรรคนี้ได้ใช้การร้องสลับเสียงโดยใช้เสียงลาเป็นเสียงหลักและเป็นเสียงจบวรรค

วรรคที่ ๖

- ล - ค	- ล - ร	- ค - ค	- ล - ล
เม็ยะ ปรีะ	แกว กอง	บ็อนโตล	โซว กาน

วรรคที่ ๖ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้กลุ่มเสียงและวิธีการร้องเช่นเดียวกับวรรคที่ ๕ แต่พยางค์คำร้องมีน้อยกว่า การบรรจุคำร้องจึงร้องในจังหวะยกและตกได้อย่างสะดวก

วรรคที่ ๗

- ด - ค	- ด - ร	ค คี ล ร	ค ล ี ล ล
จาดูจ	จาดมแดง	ค้อมกวด ค๊ะเมียะ	ประะเจริน กกโกก

วรรคที่ ๗ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้กลุ่มเสียงและวิธีการร้องเช่นเดียวกับวรรคที่ ๕

วรรคที่ ๘

- ด - ค	- - ค ค	- ม - ม	- ร ร ร
ละออ	ป๊วนลัวะ	มีน เดล	บอง ปโอน

วรรคที่ ๘ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ยังคงใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงมี และเสียงเรเช่นเดียวกับการขึ้นต้นประโยคที่ ๑

วรรคที่ ๙

- ด - ค	- ค ี ม	- - - ร	- - - ค	- - - ร
ตาเยียย	แอ ณา	- - - คู้ก	- - - จีต	- - - เลย

วรรคที่ ๙ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ยังคงใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงมี และเสียงเร ในห้องเพลงที่ ๓-๕ บรรจุคำร้องในจังหวะตกท้ายห้องและจบด้วยเสียงเร

ระเบียบวิธีการบรรเลง

ขึ้นประโยคด้วยคำร้อง ๓ ห้องเพลง ดิจจเปยฆองเวงยีนเสียงเรความยาว ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๒ ความยาว ๒ ห้องเพลง ดิจจเปยฆองเวงยีนเสียงเรความยาว ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๓ ความยาว ๔ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจียความยาว ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๔ ความยาว ๒ ห้องเพลง ดิจจเปยฆองเวงยีนเสียงเรความยาว ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๕ ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจจเปยฆองเวงยีนเสียงเรความยาว ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๖ ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจจเปยฆองเวงยีนเสียงเรความยาว ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๗ ความยาว ๔ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจียความยาว ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๘ ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจจเปยฆองเวงยีนเสียงเรความยาว ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๙ ความยาว ๕ ห้องเพลง

ทำนองร้อง	- ถ - ๓ค	- ค - ค	- ม - ม	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร ค ร	- ม - -
คำร้อง	คว่ำ ซุ่มบัต	เมืงะ ประ	แกว กอง	นะ นิง	อา ซา	แหด กา	อืด ปรอ โย	เดีรีย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ~ ↓ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ม ร ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร
	- ร - ร	- - - ร	- - - -	ค - - -	- - - ร	- - - -	- ค - -	- ร - ร

ทำนองร้อง	- ถ - ๓ค	- ค - ค	- - ค ค	- ม - ม	ค ค ๓ม	ร ค ม ร	- ร - ค	- ม - ร
คำร้อง	เบอ มีน เกิด	โกน ตอ	นีย สาส	-- สนา	คว่ำ เบง นะ นา	มีน เกิด เบอ นา	นอณา มีน	โยก เลย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - Cw
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - ↓	- - - ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v
	- - - ร	- - ร ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร
	- - -	- - -	- - - ร	ค - - -	- - -	- - -	- - - ร	- - -
	ร	ร						

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- สะ -เอ	- - - -	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ
ดนตรี	$\wedge v \wedge Cw$	- - - -	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - Cw
	ค - ครี	- - - -	- - - ร์	- - - -	- - - ร์ม	- - - ร์	- - - ค	- - - ม
	- ฤ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - -	- - - Cw	- - - -	- v ↓	- ~ ↓ ↓	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$
	- - - ร์	- - - ร์	- - - -	- ร์ - ร์	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ฆ ม ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	ฤ - - ร์	- - -	- - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื้อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - Cw	- - - -	- v ↓	- ~ ↓ ↓	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	- v \wedge ↓
	- - - ร์	- - - -	- ร์ - ร์	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ฆ ม ร	- ม ค ร
	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	ฤ - - ร์	- - -	- - -	- - - ร์

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ค - ค	- - ค ค	- - - ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มะคอง	เมาะเฮย	- - - เียง
ดนตรี	v v v v	- v \wedge ↓	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge Cw$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ฆ ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ฤ - -	- - - ร์	- - - -	- ฤ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

- - ร ^๕	- - รร	- - รร	- - รร	- - รร
- อื้อ - -	น โโก	กร็อง ไกร	ซ็อมมู	ซับบาย

ประโยคที่ ๑ แบ่งคำร้องออกเป็น ๕ วรรค ในวรรคที่ ๑ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเอื้อน “อื้อ” แสดงให้ทราบว่า คำร้องต่อไปคือประโยคบอกเล่าหรือเล่าเรื่อง วรรคที่ ๑ มีกระสวนจังหวะและใช้เสียงเรในการดำเนินทำนองทั้งหมด

วรรคที่ ๒

- ค - ค	- - ค ค	- - - รม	- - - ร
โดย ชก	ชะ เพียบ	--อื้อ อื้อ	--- เอย

วรรคที่ ๒ ขึ้นเสียงสองในห้องเพลงที่ ๑-๒ ด้วยเสียงโด ห้องเพลงที่ ๓-๔ เป็นการเอื้อนเสียงขึ้นไปหาเสียงเร เสียงมี แล้วย้อนกลับมาตกที่เสียงเร

วรรคที่ ๓

- ค - ค	ค ^๓ ีร	ค ค ^๓ ีร	- ค - ี	- ค - -	- ค ค ค
เมียน ูถ	อ็อง มะจ๊ะ	ชมัย ทัง	มวย	โล๊ก	เสฐเทยบัต

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๖ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเสียงลาและโด ห้องเพลงที่ ๒-๕ ร้องโดยมีเสียงโดเป็นหลักสลับกับเสียงเร ปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๔

- ค - ค ^๓	- ค ^๓ ีร	- - ค ค	ค ค - ร	- ค - ค	- ีร - -
บาน นิ	เยียบ นิ่ง	ละออ	ปรากัด	จันแตว	เตย

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๖ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยการใช้เสียงลาและเสียงโดเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ พบการใช้สามเสียง คือ เสียงลา เสียงโดและเสียงเร และปิดวรรคด้วยเสียงเรจังหวะยก

วรรคที่ ๕

- ล - ลิด	- - ค ค	ค ม - ร	- ร ร์	- ร ร์	- ม - -
เกิดคเนีย	ปรอปาน	ผเคย เมียน	ครีว ชี่ อมบัต	เวีย เจริณ	- ณะ - -

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๖ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยการใช้เสียงลาและเสียงโดเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ และพบการใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงเรและเสียงมีในการดำเนินทำนองร้อง และปิดวรรคด้วยเสียงมีจึงหวะยก

วรรคที่ ๖

- ล - ลิด	- - ค ค	- ค ค ค	- ค - ค	- ค - ค	- ร์ ม - -	ร ร - -	- - - ร
แดง นึก ปรวย	เจ็ด แด	มีน เมียน โกน	ปรีอะ มีน	เกิด แด	โกน	ชเรย	- - - เอิง

วรรคที่ ๖ คำร้อง ๘ ห้องเพลง วรรคที่ ๖ คำร้อง ๘ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยการใช้เสียงลาและเสียงโดเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ และพบการใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงเรและเสียงมีในการดำเนินทำนองร้อง และปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๗

- ล - ลิด	- ค ค ค	- ค - ค	- ม - ม	- ร ร ร	- ร ค ร	- ม - ม	- ร ค ร
เบอ โจ๊ะ	ครีว ช้อมบัต	นะ นีย	เบอ เอิง	เอ๊ะ จีวีต	ตีว ดัง ปี่	ผเคย	ปรอปาน

วรรคที่ ๗ คำร้อง ๘ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยการใช้เสียงลาและเสียงโดเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ และพบการใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงเรและเสียงมีในการดำเนินทำนองร้อง และปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๘

- ล - ลิด	- ค - ค	- ม - ม	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร ค ร	- ม - -
ครีว ช้อมบัต	เม็ยะ ปรีอะ	แกว กอง	นะ นิง	อา ซา	แหต กา	อ้อต ปรอ โยจ	เต็รีย

วรรคที่ ๘ คำร้อง ๘ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยการใช้เสียงลาและเสียงโคเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ และพบการใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโค เสียงเรและเสียงมีในการดำเนินทำนองร้อง และปิดวรรคด้วยเสียงมีจึงหะยก

วรรคที่ ๕

- ล - ค	- ค - ค	- - ค ค	- ม - ม	ค ค ม	ร ค ม ร	- ร - ค	- ม - ร
เบอ มีน เกิด	โกน ตอ	นีย สาส	-- สนา	คร้วบ เอิง นะ นา	มีน เกิด เบอ นา	นอณา มีน	โย่ก เลย

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๘ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยการใช้เสียงลาและเสียงโคเช่นเดียวกับประโยคที่ ๑ และพบการใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโค เสียงเรและเสียงมีในการดำเนินทำนองร้อง และปิดวรรคด้วยเสียงเร

ระเบียบวิธีการบรรเลง

ขึ้นประโยคด้วยคำร้องในวรรคที่ ๑ ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงขึ้นเสียงเรความยาว ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๒ ความยาว ๔ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๓ ความยาว ๖ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงขึ้นเสียงเรความยาว ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๔ ความยาว ๖ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๕ ความยาว ๖ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงขึ้นเสียงเรความยาว ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๖ ความยาว ๘ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย ๑๗ ห้องเพลง เสียงเรทำยห้องกรอยาว ๔ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๗ ความยาว ๘ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงขึ้นเสียงเรความยาว ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๘ ความยาว ๘ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๕ ความยาว ๘ ห้องเพลง บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง จากนั้นเอื้อน “สะเอ” ระหว่างเอื้อนกรอเสียงตามเสียงร้อง และปิดประโยคด้วยการบรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง รูปแบบระเบียบวิธีการบรรเลง ในประโยคที่ ๗ คือ คำร้อง / ขึ้นเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / ขึ้นเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / ขึ้นเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / ขึ้นเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย / เอื้อน “สะเอ” / บรรเลงเพลงพักเจ็ยเจ็ย

ประโยคที่ ๘

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- - - ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มะคอง	เฒ่าเฮย	- - - ยิง
ดนตรี	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ c w	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ครี ค	- ม คร	ม ช ม ร	ค - คร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ล - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร ร ร	- - - -	- ล - ค	- ค ล ค	- ล - ค	- ล - ร	- - - -	- ค - ค
คำร้อง	ทวอ เมจ	- - - -	เบอ โย้ก	เม็ยะ ปะ ตีว	กอบ ตู้ก	นึ่ง เคย	- - - -	ยิง เอ้าะ
ดนตรี	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -
	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -
	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ค	- ล - ค ^{รี}	- - - -	- ล - ค	- ล - ค ^{รี}	- ล - ค ^{รี}	- ค - ล	- - - -
คำร้อง	จีวิต	ตีว นีย	- - - -	เกิด เจ็ย	ปี้วะ แวก	ค้อมบวก	เร็ยะชา	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- ล ล ล	ค ^{รี} ค ^{รี} ค	ค ค ค ล	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค ค ค
คำร้อง	ดร้าบ ซ้อมบัต	รือ เกิด	เจ็ย พูมิ พบ	- - - -	- - - -	- - - -	ละออ	มีน บาน
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓↓	^ v ^ v	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ค	ค - คร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ม ม ม	ร ร ค ม	- - - -	- - - ค	- ค ค ค	- - ม ม	- ร ร ร	- - - ม
คำร้อง	ตีว พุด เกิด	แอนา เคียด เซาะ	- - - -	นี่ก	ชรอ เณาะ	ซมัย นัวะ	มีน เกิด	วู้ด
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร - ล	ค ค ค	- ม ม ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	มีนบาน	วัด นิ่ง เปรี๊ยะ ซ้อง	ซ้อง เลข	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ค	ค - ค ร	- ม ค ร	ม ช ม ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ร ^ซ	- ร - ร	ร ร ร ร	ร ร ร ล	- - - -	ร ร ร ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	- สือ - -	เบอ โจ๊ะ	ปรอปาน ทา โอ	โล๊ก สวามี หา	- - - -	ผเคย ซี้ อมถัญ
ดนตรี	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -
	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -
	- ล - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	ร ม ร	- - - ค	- - - ร ม	- ร ค - ร	- - - -	- - - -	- ล ล ค	- ค - ค
คำร้อง	- โอน	- - - สือ	- - - สือ	- สือ สือ	- - - -	- - - -	เนียง ลเบย	ลปือ
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓↓	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ล	- - - -	- ล ล ค	- ค - ค	- ม - ม	- - ม ร	- - ร ค	- ล ล ค
คำร้อง	ลือ ษา	- - - -	ทาเปรี๊ยะ ปู่ค	ทะ โล้ก	คร้วง ญีเยน	เมียน ปราช	- - - ญา	ร๊วะ ชมย
ดนตรี	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค ค ค	- ค ค ค	- - - ค	- ม ม ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	เจรียะ กลา	นีว ฆนุ ม	- - - กุจ	จ็อง ฎู้ค	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓	v v v v
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - -	ค - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค ค ล	- ล - ค ^{รี}	- ค ล ล
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มีน เกิด	เซอะแอนา	- เจ- ริน	เมียนแต ปี
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- - - -	- ค - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - ล ค	- - ล ค ^{รี}	- ค ล ล	ค ^{รี} ค ล	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - ละออ	มีนเมียน	เนียร์กี้อ	แอก ซาไว้ก	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓
	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	-- ค ค	- ล - ค ^{รี}
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	โกน เชื้อะ	ตั้ง ปี่	ละออ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ร ค	ค - ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- ลุ - -	- - - -	- ลุ - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ค	- ค ^{รี} - -	- ค ล ค ^{รี}	- ล - ค ^{รี}	- ค ล ล	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ปี่วนลัวะ	เมียน	ซาระบือด	นึ่ง เปรี๊ยะ	โมฆ เลียน	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	- ม ร ร	- ร - ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- เจ๊ะ-เฮ๊ะ	- เจ๊ะ-เขียน	บานกนี่ง	ปรี๊ยะ บู๊ม
ดนตรี	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓
	ค - ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	- ลุ - -	- - - -	- ลุ - -	- รุ - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค - ค	-- ม ม	- ร - -	- ร - ร	- ร - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	ปรอเซอ	เลอะ ลุบ	- กนี่ง--	แดน	โล๊ก เกย	เยิง
ดนตรี	- - ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- สะ-เอ	- - - -	- - - -	- - - อื้อ
ดนตรี	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - Cw	- - ↓	- - ↓	- - - Cw
	ค - ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - รีม
	- ลุ - -	- - - -	- ลุ - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื่อ	- - - อื่อ	- - - อื่อ	- - - อื่อ	- - อื่ออื่อ	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - Cw	- - - Cw	- - - Cw	- - - Cw	- - - -	- - - ↓	- - - ↓
	- - - ร	- - - ค	- - - ม	- - - ร	- - - ีร	- - - -	- - - ร	- ร - ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ	- - - ุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v - ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
	- ล - ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ	- - ซ ล	- ค ล ซ	- ค ล ค	- ร ค ค
	- ุ - ุ	- - - ุ	- ม - ุ	- - - ุ	- ม - ุ	- - - ุ	- - - ุ	- - - ุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v ^ ↓	- ~ v	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	v v v v	v v v v
	- ม ร ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ซ ม ร	ค - ค ร	- ม - ม	- ม ร ม
	- - - ุ	- - - -	ล - - ุ	- - - ุ	- - - -	- ล - -	ล - ล -	ล - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v ^ ~	^ v ^ ↓	- v ^ v
	- ม ร ค	- ม ร ค	- ค ร ค	- ค ร ม	- ม ร ค	- ค ม ร	ค - ค ร	- ซ - ซ
	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - - -	ล - -	- ล - ุ	- - ม -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	v ^ - v	μ ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- v ^ ↓
	- ล - ซ	ลลล ซล	ซ ล ล ล	ล ล ล ล	ล ซ ล ล	ล - ซ ร	ล - ซ ร	- ร ร ร
	ม - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ม - -	- ม - -	- - - ุ

ทำนองร้อง	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- ล - ค	- ค - ค ^๒
คำร้อง	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	เบอ โ้ชะ	ปรีก เนะ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -
	- ค ค ค	- ม ช ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -
	- - - - -	ล - - - -	- - - - -	- ล - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

- ล - ค	- - ค ค	- - - ม	- ร ร ร
มะดอง	เฒาะ เฮย	- - - เียง	ทเวอ เมิง

วรรคที่ ๑ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นวรรคเช่นเดียวกับการขึ้นวรรคในประโยคที่ ๑ โดยใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโค เสียงเร และมี

วรรคที่ ๒

- ล - ค	- ค ล ค	- ล - ค	- ล - ร
เบอ โ้ก	เม็ยะ ปะ ตีว	กอบ ตู้ก	นึ่ง เคย

วรรคที่ ๒ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้เสียงลาและเสียงโคในการขึ้นวรรค สลับกับการใช้เสียงโคและเสียงลาในห้องเพลงที่ ๒-๓ ปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๓

- ค - ค	- ล - ค	- ล - ค ^๒
เียง เอ๊ะ	จีว็ด	ตีว นีย

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๓ ห้องเพลง ใช้การร้องเสียงโคและเสียงลาสลับเช่นเดียวกับวรรคที่ ๒ ปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๔

- ด - ด	- ด - ด ^{รี}	- ด - ด ^{รี}	- ด - ด
เกิด เจีย	ป๊าะ แวก	ค้อมบวก	เรยะซา

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้การร้องเสียงโดและเสียงลาสลับเช่นเดียวกับวรรคที่ ๒
ปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๕

- ด ด ด	ค ^{รี} ค ^{รี} ค ^{รี}	ค ค ค ด
ด ^{รี} รวบ ซ้อมบัก	รื้อ เกิด	เจีย พุมิ พุบ

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๓ ห้องเพลง ใช้การร้องเสียงโดและเสียงลาสลับเช่นเดียวกับวรรคที่ ๒
ปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๖

- ด - ด	- ด ค ค	- ม ม ม	ร ร ค ม
ละออ	มีน บาน	ตีว พุด เกิด	แอนา เตียต เซาะ

วรรคที่ ๖ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้การร้องเสียงโดและเสียงลาสลับเช่นเดียวกับวรรคที่ ๒
ปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๗

- - -ด	- ค ค ค	- - ม ม	- ร ร ร	- - -ม	- ร - ด	ค ค ค	- ม ม ร
นีก	ซรอ เณาะ	ซมัย นัวะ	มีน เกิด	วูด	มีนบาน	วัด นิง เปรียะ ซ้อง	ซ้อง เลข

ใช้เสียงลาและเสียงโดในการขึ้นวรรค และย้ำเสียงมี และเรในห้องเพลงที่ ๓-๔ พบการใช้
กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงเร และมี ปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๘

- ร ^๒	- ร - ร	ร ร ร ร	ร ร ร ล
- ส ^๒ - -	เบอ โจ๊ะ	ปรอปน ทา โอ	โล๊ก สวามี หา

วรรคที่ ๘ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นวรรคด้วยเอื้อน “ส^๒” แสดงให้ทราบว่าเป็นประโยคบอกเล่าหรือกำลังเล่าเรื่อง ดำเนินทำนองด้วยการใช้เสียงเร้าๆ ปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๕

ร ร ร ค	ร ^๒ ร	- - - ค	- - - ร ^๒ ม	- ร ^๒ ค - ร
ผเคย ช ^๒ อมลัญ	- โอน	- - - ส ^๒	- - - ส ^๒	- ส ^๒ ส ^๒

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๒ ห้องเพลง เป็นการใช้เสียงเร้าเช่นเดียวกับวรรคที่ ๘ จากนั้นเป็นการเอื้อนเสียง ๓ ห้องเพลง โดยใช้กลุ่มเสียงสามเสียง คือ เสียงโด เสียงเร และเสียงมี ปิดวรรคเอื้อนนี้ด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๑๐

- ล ล ค	- ค - ค	- ค - ล
เนียง ลเบย	ลปือ	ลือ ซา

วรรคที่ ๑๐ คำร้อง ๓ ห้องเพลงพบการใช้เสียงสองเสียงคือการไล่เสียงลาไปหาเสียงโดแล้วกลับมาเสียงลา

วรรคที่ ๑๑

- ล ล ค	- ค - ค	- ม - ม	- - ม ร	- - ร ^๒ ค	- ล ล ค	- ค ค ค	- ค ค ค
ทาเปรียะ ปู้ด	ทะ โล๊ก	ตรัง เวียน	เมียน ปราจ	- - - ญา	ระวะ ซเมย	เจรียะ ถลา	นิ้ว ฆนุม

- - - ค	- ม ม ร
- - - กุจ	จ้องคูด

วรรคที่ ๑๑ คำร้อง ๑๐ ห้องเพลง พบการใช้กลุ่มเสียงหลักสี่เสียง คือ เสียงลา เสียงโด เสียงเร และเสียงมี ห้องเพลงที่ ๑-๔ ใช้การขึ้นวรรคเช่นเดียวกับการขึ้นต้นประโยคที่ ๑ ห้องเพลง ๕-๘ เป็นการย้ายเสียงเสียงลาและเสียงโด ย้ำเสียงมีในห้องสุดท้ายและจบด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๑๒

- ล - ด	- ด ด ล	- ล - คี	- ด ล ล
มีน เกิด	เซอะแอนนา	-เจ-ริน	เมียนแต่ปี

วรรคที่ ๑๒ คำร้อง ๔ ห้องเพลง พบการใช้เสียงสองเสียงคือการไล่เสียงลาไปหาเสียงโด แล้วกลับมาเสียงลา ร้องซ้ำทำนองเดิมสองครั้ง

วรรคที่ ๑๓

- - ล ด	- - ล คี	- ด ล ล	คี ด ล
- - ละออ	มีนเมียน	เนียร์กี้อ	แอก ซาไว๊ก

วรรคที่ ๑๓ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้เสียงลาและเสียงโดขึ้นวรรคเพลง และร้องซ้ำอีกหนึ่งครั้ง จากนั้นใช้การร้องเสียงโดและเสียงลาสลับกันปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๑๔

- ล - ด	- - ด ด	- ล - คี	- ด - ด	- คี - -	- ด ล คี	- ล - คี	- ด ล ล
โกน เซอะ	ตั้ง ปี	ละออ	ปีวนลัวะ	เมียน	ซาระบ้อด	นิง เปรียะ	โมฆ เสียน

วรรคที่ ๑๔ คำร้อง ๘ ห้องเพลง ใช้เสียงลาและเสียงโดขึ้นวรรคเพลง จากนั้นร้องโดยใช้เสียงโดขึ้นเสียงในจังหวะตกทุกห้องเพลง ยกเว้นห้องสุดท้ายปิดวรรคด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๑๕

- ล - ด	- ล - ร	- ม ร ร	- ร - ร
-เจอะ-เฮ้อะ	-เจอะ-เซียน	บานกน็อง	ปรีย ฟู๊ป

เร / คำร้อง / บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / ยืนเสียงเร / คำร้อง / ยืนเสียงเร / คำร้อง / ยืนเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย / คำร้อง / ยืนเสียงเร / คำร้อง / บรรเลงเพลง พัดเจ็ยเจ็ย / เอื้อน “” สะเอ / บรรเลงเพลงพัดเจ็ยเจ็ย

ประโยคที่ ๕

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค - ค ^๒
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	เบอ โ้๊ะ	ปรีก เนะ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ค ค	- ม ช ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	ค - - -	- - - -	- ค - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	--- ม	ร ร ร ร	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค - ค ^๑	- - - -	- - - -
คำร้อง	- โชม	ออย กุน ชวามย	- - - -	- - - -	ฮาบเคย	ซ็อมลัญ	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร
	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร

ทำนองร้อง	- ล - ค	- ค - ค	- ม - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ก็ เกิด	ก็ กัญ	- โดย - -	เซ็ย ตา	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - ร	- - - ร	ค - - ร

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	--- ล	- ล - ค	--- ค	ค ค ม ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	--- โชม	ออย บอง	--- อ็อง	มะจ๊ะ ถลา
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - ร	- - - -	- ค - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	---ล	--ลค	-ค-ค	-ม-ร	---ค	-ม-ร	-----	-----
คำร้อง	ตีว	นิมวน	เปรี๊ยะ	กรุณา	ไม้ก	ทเวอ บ็อน	-----	-----
ดนตรี	-----	-----	-----	-----	-----	-----	- ^ ↓	-v ^ ↓
	-----	-----	-----	-----	-----	-----	- ร - ร	- ม ค ร
	-----	-----	-----	-----	-----	-----	--- รุ	--- รุ

ทำนองร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-ล-ค	--คค
คำร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	มีน คูจ	ชมัย
ดนตรี	-v ^ ↓	v ^ v ↓	-v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	-----	-----	-----
	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	-----	-----	-----
	--- รุ	ค - - รุ	--- รุ	-----	- ค - -	-----	-----	-----

ทำนองร้อง	-ค-ม	---ร	-----	-ล-ค	-ล-ร	-ค--	-ล-ร	-ล-ล
คำร้อง	ยิงเรา	เมียน	-----	วูดเมียน	อาราม	เมียน	สาตา	อาราม
ดนตรี	-----	-----	- ^ ↓	-----	-----	-----	-----	-----
	-----	-----	- ร - ร	-----	-----	-----	-----	-----
	-----	-----	--- รุ	-----	-----	-----	-----	-----

ทำนองร้อง	-----	-----	-ล-ค	--คค	-ม--	-----	-ล-ค	--คค
คำร้อง	-----	-----	ตัญตาม	นึ่งบาน	ฝาก	-----	ปัจจัย	เมิสประะ
ดนตรี	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	-----	-----	-----	- ^ ↓	-----	-----
	- ร - ร	- ม ร ร	-----	-----	-----	- ร - ร	-----	-----
	--- รุ	- รุ - รุ	-----	-----	-----	--- รุ	-----	-----

ทำนองร้อง	-ค-ค	-ม--	-ร ร ร	-----	-ค-ค	-ค-ค ^๓	-ค-ค	-คคม
คำร้อง	แกว กอง	กรุป	มนตรย ฮา	-----	ปรอไซชน์	เดิมเบย	ตุ๊ก นึ่ง	สาสนา
ดนตรี	-----	-----	-----	- ^ ↓	-----	-----	-----	-----
	-----	-----	-----	- ร - ร	-----	-----	-----	-----
	-----	-----	-----	--- รุ	-----	-----	-----	-----

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ร - ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค
	- - - รุ	- - - รุ	ถู - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ	- - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ^๒ - -	- ร - ร	- - ร ร	- ร ค ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- สือ - -	ปรีกเปรีย	ชวาง	สุริยาเอย
ดนตรี	^ v ↓	^ v ^ v	^ v ^ c w	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ร ค	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ถู - - รุ	- - -	- ถู - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

- ถ - ค	- ค - ค ^๑	- - - ม	ร ร ร ร
เบอ โจีะ	ปรีก เนะ	- โชม	ออย กุน ชวามย

ประโยคที่ ๕ มีวรรคคำร้อง ๑๑ วรรค ในวรรคที่ ๑ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรค เช่นเดียวกับการขึ้นวรรคในประโยคที่ ๑ โดยใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงมี และเสียงเร

วรรคที่ ๒

- ถ - ค	- ค - ค ^๑
ฮาปเคย	ซ็อมลัญญ

วรรคที่ ๒ คำร้อง ๒ ห้องเพลงพบการใช้เสียงสองเสียงคือการไล่เสียงจากเสียงลาไปหาเสียงโดแล้วกลับมาเสียงลา

วรรคที่ ๓

- ด - ด	- ด - ด	- ม --	- ร - ร
ก็ เกิด	ก็ ก็ญ	- โดย--	เชีย ลา

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคเช่นเดียวกับการขึ้นวรรคในประโยคที่ ๑ โดยใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงมี และเสียงเร

วรรคที่ ๔

--- ด	- ด - ด	--- ด	ด ค ม ร	--- ด	-- ด ด	- ด - ด	- ม - ร
--- โชม	ออย บอง	--- อ็อง	มะจ๊ะ ถลา	ตีว	นิมวน	เปรี๊ยะ	กรุณา

--- ด	- ม - ร
ไม้ก	ทวอ บ็อน

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๑๐ ห้องเพลง พบการใช้กลุ่มเสียงหลักสี่เสียง ร้องซ้ำสองครั้ง และปิดวรรคด้วยเสียงเร

วรรคที่ ๕

- ด - ด	-- ด ด	- ด - ม	- - - ร
มีน ดูจ	ชมัย	ยิง เรา	เมียน

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคเช่นเดียวกับการขึ้นวรรคในประโยคที่ ๑ โดยใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโด เสียงมี และเสียงเร

วรรคที่ ๖

- ด - ด	- ด - ร	- ด --	- ด - ร	- ด - ด
วูดเมียน	อาราม	เมียน	ศาลา	อาราม

วรรคที่ ๖ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ขึ้นวรรคเพลงด้วยเสียงลาและเสียงโดในห้องเพลงที่ ๑ ยึดเสียงลาเป็นเสียงหลักสลับกับการใช้เสียงเร เสียงโด และเสียงในจังหวะตก

วรรคที่ ๗

- ล - ค	- - ค ค	- ม - -
ศิญา ตาม	นึ่ง บาน	ฝาก

วรรคที่ ๗ คำร้อง ๓ ห้องเพลง ขึ้นวรรคเพลงด้วยเสียงลาและเสียงโคในห้องเพลงที่ ๑ ย้ำเสียงโคในห้องที่ ๒ ปิดวรรคด้วยเสียงมี ในจังหวะยก

วรรคที่ ๘

- ล - ค	- - ค ค	- ค - ค	- ม - -	- ร ร ร
ปัจจัย	เม็ชส ปรีะ	แกว กอง	กรูบ	มนตรย ฮา

วรรคที่ ๘ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคเช่นเดียวกับการขึ้นวรรคในประโยคที่ ๑ โดยใช้กลุ่มเสียงหลัก คือ เสียงลา เสียงโค เสียงมี และเสียงเร

วรรคที่ ๙

- ค - ค	- ค - ค ^๓	- ค - ค	- ค ค ม
ปรอโยชน์	เคิมเบย	ตุ๊ก นึ่ง	ศาสนา

วรรคที่ ๙ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้เสียงโคในการดำเนินทำนอง และเสียงมีเป็นหางเสียงในคำร้องและเสียงปิดวรรค

วรรคที่ ๑๐

- ล ค ค	- ม ร ร	- ร- ร	- ค -ค ^๓	- ร ร ร	- ค - ค	- ม - ร
เบอ โจ๊ะ เฮย	ยิง ทเวอ	บ็อน ออย	เตียนออย ม้อด	ตริ้วบ ซ็อมบัต	นิ กุม	ตุ๊ก เอย

วรรคที่ ๑๐ พบการใช้เสียงโค และเสียงเร ในจังหวะตกสลับกันในทุกห้องเพลง

วรรคที่ ๑๑

- ล - ค	-- คค	- ค ม ม	- ร - ร	- ล - ค	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร
เบย โรบย	เคลียง	นิมัน แนน	ติจ เซาะ	เกิด โคน	กรอมุม	ก็้อมเถาะ	กุม ศคาย

- ค - ม ^ว
เลย บอง

วรรคที่ ๑๑ คำร้อง ๕ ห้องเพลง พบการใช้กลุ่มเสียงหลักสี่เสียงเช่นเดียวกับการขึ้นวรรคใน
ประโยคที่ ๑ ร้องซ้ำสองครั้ง และปิดวรรคด้วยเสียงเร

ระเบียบวิธีการบรรเลง

ขึ้นประโยคด้วยคำร้องในวรรคที่ ๑ ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงยั้นเสียงเร ๒
ห้องเพลง เข้าคำร้องในวรรคที่ ๒ ความยาว ๒ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงยั้นเสียงเร ๒ ห้องเพลง เข้า
คำร้องในวรรคที่ ๓ ความยาว ๔ ห้องเพลง บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้อง
วรรคที่ ๔ ความยาว ๑๐ ห้องเพลง บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๕
ความยาว ๔ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงยั้นเสียงเร ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๖ ความยาว ๕ ห้อง
เพลง ดิจขเปยฆองเวงยั้นเสียงเร ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๗ ความยาว ๓ ห้องเพลง ดิจขเปย-
ฆองเวงยั้นเสียงเร ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๘ ความยาว ๕ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงยั้นเสียง
เร ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๙ ความยาว ๕ ห้องเพลง บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๒๑ ห้อง
เพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๑๐ ความยาว ๗ ห้องเพลง ดิจขเปยฆองเวงยั้นเสียงเร ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้อง
วรรคที่ ๑๑ ความยาว ๕ ห้องเพลง ปิดประโยคด้วยการบรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย ๑๒ ห้อง
เพลง

ประโยคที่ ๑๐

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ^ข - -	- ร - ร	-- ร ร	- ร ค ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- สือ ^ข - -	ปรีกเปริย	ชวาง	สุริยาเอย
ดนตรี	$\wedge \vee \wedge \downarrow$	$\wedge \vee \wedge \vee$	$\wedge \vee \wedge \text{cw}$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ร ค	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ล - - - ร	- - -	- ล - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - -ม	- ร - ค ^ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - ฮือ	- อือ-ฮือ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- - ↓	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v
	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม -
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	ค - - รุ	- - - รุ	- - - ร

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	--ค ค	--ล ล	- - - -	- ล - ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	เปรี๊ยะ อร้อน	เวียะ ถลา	บื้อนลือ	โตเกย	- - - -	เมิล ปรับ
ดนตรี	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -
	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -
	- ล - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ร	- ค - -	- ล ล ล	- - - -	- - - -	- ค - ล	- ค - ^ร	ค ^ล ล
คำร้อง	ออย เวย	โล๊ก	ชวาเมย	- - - -	- - - -	เวียบบาย	คี้ก	อาฮา จ้อมนย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	- ค ล ล	- ค - ^ร	- ค ล ล	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	เวอ เจีย	จ้องฮัน	คิ้ว ปรงกน	เปรี๊ยะ	กรูณา	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓
	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร
	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล ล ค	- ค - ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	คิ้ว นิมวน	โล๊ก ไม้ก
ดนตรี	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -
	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม -	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	- - - รุ	ค - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- ล - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	ม ม - ม	- ร - ร	- ร ค ม	- - - -	- ค ค ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร ค ม
คำร้อง	ทเว บ็อน	ออย เตียน	ออย เอ๊ะ ตีว	- - - -	คว๊วบ ซ็อมบัต	นุ เอิง	กุม ตัก	นีว
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - ร	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ณา	โอน เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

วรรคที่ ๑

- ร ^๕ - -	- ร - ร	- - ร ร	- ร ค ม	- - - ม	- ร - ค ^๖
- อี ^๕ - -	ปรีกเปริย	ชวาง	ตุริยาเอย	- - - อี ^๕	- อี ^๕ -อี ^๕

ประโยคที่ ๑๐ แบ่งคำร้องออกเป็น ๗ วรรค ในวรรคที่ ๑ คำร้อง ๖ ห้องเพลง ขึ้นต้นวรรคด้วยเอื้อน “อี^๕” แสดงให้ทราบว่า คำร้องต่อไปคือประโยคบอกเล่าหรือเล่าเรื่อง วรรคที่ ๑ ใช้เสียงเรในการดำเนินทำนองในช่วงห้องเพลงที่ ๑-๓ เอื้อนคำร้องในห้องที่ ๔ โดยใช้สามเสียง เสียงเร เสียงโค และเสียงมี จากนั้นในห้องเพลงที่ ๕-๖ เป็นการเอื้อนกลับเข้าสู่เสียงเร

วรรคที่ ๒

- ล - ค	- ล - ร	- - ค ค	- - ล ล
เปรียะ อร็อน	เรียะ ถลา	บ็อนลือ	โลเกย

วรรคที่ ๒ ขึ้นวรรคเพลงด้วยโน้ตเสียงลาและเสียงโคในห้องเพลงที่ ๑ กลับมาใช้เสียงลาแล้วไล่เสียงลงจากเสียงเร เสียงโคเสียงลา

วรรคที่ ๓

- ด - ด	- ด - ร	- ด - -	- ด ล ล
เมิล ปรับ	ออย เวย	ไต้ก	ชวามย

วรรคที่ ๓ คำร้อง ๔ ห้องเพลง ใช้ระดับเสียงเช่นเดียวกับวรรคที่ ๒

วรรคที่ ๔

- ด - ล	- ด - ี	คิ ด ล
เรียนบาย	คิ ก	อาฮา จ้อม เนย

วรรคที่ ๔ คำร้อง ๓ ห้องเพลง พบการใช้เสียงโดและเสียงลาสลับกัน

วรรคที่ ๕

- ด - ด	- ด - ร	- ด ล ล	- ด - ี	- ด ล ล
เวอ เจีย	จ็องฮัน	คิ้ว ปรอ เกน	เปรี๊ยะ	กรุณา

วรรคที่ ๕ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ขึ้นวรรคเพลงด้วยโน้ตเสียงลาและเสียงโดในห้องเพลงที่ ๑ กลับมาใช้เสียงลา แล้วไล่เสียงลงจากเสียงเร เสียงโดเสียงลา เช่นเดียวกับวรรคที่ ๒ แต่วรรคที่ ๕ นี้ มีคพยางค์ของคำร้องมากกว่า จึงได้เพิ่ม การออกเสียง โดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งแล้วจึงมาจบด้วยเสียงลา

วรรคที่ ๖

- ด ล ด	- ด - ด	ม ม - ม	- ร - ร	- ร ค ม
คิ้ว นิมวน	ไต้ก ไม่ก	ทเวอ บ็อน	ออย เตียน	ออย เฮ๊ะ คิ้ว

วรรคที่ ๖ คำร้อง ๕ ห้องเพลง ขึ้นวรรคโดยใช้เสียงลาและเสียงโดในห้องเพลงที่ ๑ จากนั้น ยืนเสียงโดในห้องเพลงที่ ๒ ยืนเสียงมีในห้องที่ ๓ ยืนเสียงเรในห้องที่ ๔ และใช้เสียงเร เสียงโด เสียงมีในคำร้องห้องสุดท้าย

วรรคที่ ๗

- ค ค ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร ค ม	- - ร - -	- ร - ร
ควรวบ ษ์ อมบัต	นุ เอิง	กุม ติ๊ก	นิว	ณา	โอน เอย

วรรคที่ ๗ คำร้อง ๖ ห้องเพลง ดำเนินการร้องเช่นเดียวกับวรรคที่ ๖ แต่ได้เพิ่มคำร้องเสียงเรเป็นการปิดประโยค

ระเบียบวิธีการบรรเลง

ขึ้นประโยคคำร้องในวรรคที่ ๑ ด้วยคำเอื้อน “ฮือ” เพื่อแสดงให้เห็นทราบว่าประโยคที่จะร้องต่อไปคือประโยคบอกเล่า หรือการเล่าเรื่องราว คำร้องในวรรคที่ ๑ มีความยาว ๓ ห้องเพลง และเอื้อนปิดวรรค ๒ ห้องเพลง บรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๒ ความยาว ๔ ห้องเพลง *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๓ ความยาว ๔ ห้องเพลง *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* ๒ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๔ ความยาว ๓ ห้องเพลง *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๕ ความยาว ๕ ห้องเพลง บรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ็ยเจ็ย* ๘ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๖ ความยาว ๕ ห้องเพลง *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* ๑ ห้องเพลง เข้าคำร้องวรรคที่ ๗ ความยาว ๖ ห้องเพลง *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* ๑ ห้องเพลง รูปแบบระเบียบวิธีการบรรเลงประโยคที่ ๑๐ คือ คำร้อง / บรรเลงทำนอง *พัดเจ็ยเจ็ย* / คำร้อง / *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* / คำร้อง / *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* / คำร้อง / *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* / คำร้อง / *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* / คำร้อง / *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร* / คำร้อง / บรรเลงทำนอง *พัดเจ็ยเจ็ย* / คำร้อง / *ดีดจเปยฆองเวงยีนเสียงเร*

ประโยคที่ ๑๑

บทพูด	เบอ เอิง ลูว นิ นุ ตรูว				ฝาก ฅนาคาน รือ เอิง ออมชิน แด			
ดนตรี				- ^ ↓				- ^ ↓
				- ร - ร				- ร - ร
				- - - รุ				- - - รุ

ทำนองร้อง	- ล - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- สะ - เอ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อือ	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- ^ ↓	- ^ ↓	- ^ ↓
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- ม - ร	- ม - ร	- ม - ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - ร	- - ค ร	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อือ	-- อือ อือ	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- - ↓	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- ม ร ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- รุ - รุ

ลักษณะการดำเนินทำนองร้อง

ในประโยคที่ ๑๑ ใช้การพูดไม่มีบทร้อง การพูดนี้มีความหมายเชิงเปรียบเทียบเรื่องราวในอดีตกับปัจจุบัน และเป็นบทที่ต้องการใช้สอนหรือข้อเสนอแนะกับผู้ฟัง จากนั้นบรรเลงทำนองขึ้นต้นเพลงพักเฉื่อยเฉื่อย และเอื้อน “สะเอ” ระหว่างอื่น

ระเบียบวิธีการบรรเลง

เริ่มจากบทพูด เมื่อถึงวรรคคำ ผู้บรรเลงจะใช้วิธีการดีด *เป็ญทองเวง* ขึ้นเสียงเร เพื่อเป็นการเว้นวรรคคำ เมื่อบทพูดจบ จะบรรเลงทำนองขึ้นต้นเพลงพักเฉื่อยเฉื่อย ๒ บรรทัด และจบด้วยการเอื้อน “สะเอ” ในระหว่างเอื้อนจะดีด *เป็ญทองเวง* ในจังหวะตกเช่นเดียวกับการเอื้อน “สะเอ” ตอนขึ้นต้น

๔.๔ สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์การดำเนินทำนองร้องและทำนอง *เจ็ญทองเวง* เรื่อง *เจ้าสัมกุมาร* ของครูจุม แสงจันทร์ ผู้วิจัยพบว่าศิลปะการ *เจ็ญทองเวง* นั้นประกอบด้วย การดำเนินทำนองร้อง และการดำเนินทำนอง *เจ็ญทองเวง* ซึ่งมีความความสัมพันธ์ในเรื่องการออกเสียงของคำร้อง และการดำเนินเรื่องราว ผู้วิจัยได้ทำการสรุป ๒ ประเด็น คือ การดำเนินทำนองร้อง และ ระเบียบวิธีการบรรเลง ดังนี้

๔.๔.๑ การดำเนินทำนองร้อง

จากการวิเคราะห์การดำเนินทำนองร้อง เรื่อง เจ้าสัณกุมาร ของครุฑม แสงจันทร์ ผู้วิจัยพบว่า การร้องของครุฑมนั้นมีปัจจัยที่ทำให้เกิดทำนองร้องที่หลากหลายและไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ดังนี้

๑. การร้องไม่มีบทร้องหรือเนื้อร้องที่กำหนดไว้ตายตัว ทั้งนี้บทร้องจะขึ้นอยู่กับปฏิภาณและความเชี่ยวชาญในการประดิษฐ์คำร้องและการผูกเรื่องของผู้ร้องเอง จึงทำให้การร้องในแต่ละวรรคมีความสั้นยาวไม่ทำกัน

๒. จำนวนพยางค์ของคำร้องในแต่ละวรรคและประโยค ทำให้การออกเสียงในแต่ละห้องเพลงมีกระสวนจังหวะต่างกัน

๓. การร้องของครุฑม แสงจันทร์ มีลักษณะการร้องแบบคันสด และบทที่ใช้ร้องเป็นลักษณะของการเล่านิทานสำนวนคล้ายการพูด จึงพบการเคลื่อนที่ทำนองของเสียงน้อย

จากปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดทำนองร้องที่หลากหลายและไม่มีรูปแบบที่แน่นอนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์รูปแบบการร้องโดยยึดการใช้เสียงและลักษณะการเคลื่อนที่ในแต่ละวรรค ซึ่งพบทั้งหมด ๘ รูปแบบ ดังนี้

๑. รูปแบบการดำเนินทำนองที่มีเสียงร้องเพียงเสียงเดียว

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๓

- ด - ด	- - ด ด	- ด - ด	- ด - ด
เมียน ปรอ	ละออ	บ้อมพัด	บ้อมเป็ยะ

ประโยคที่ ๗ วรรคที่ ๑

- - ร ^๒	- - ร ร	- - ร ร	- - ร ร	- - ร ร
- ฮื่อ - -	น โก	กร็อง ไกร	ซ็อมบู	ซั๊บบาย

๒. รูปแบบการดำเนินทำนองที่มีเสียงร้องสองเสียง โดยการยื่นเสียงร้องที่เสียงใดเสียงหนึ่งแล้วเปลี่ยนเป็นอีกเสียงหนึ่งในจังหวะตก

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๖

- ด - ด	ด ด ด ร
กรอง นิ้ว	น โท กรุง ไกร

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๘

- ร ^๓	- ร - ร	ร ร ร ร	ร ร ร ล
- รื้อ - -	เบอ โจ๊ะ	ปรอ ปวน ทา โอ	โล๊ก สามี หา

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๕

- ด - ด	- ด - ด ^๓	- ด - ด	- ด ด ม
ปรอ โชน	เคิม เบย	ตุ๊ก นิ่ง	สาสนา

๓. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสองเสียง มีลักษณะการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงแล้วได้ลงกลับมาหาเสียงเดิม

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๔ วรรคที่ ๓

- ล - ด	- ด ด ด	- - - ล
เจีย ตา	จญูรีดา	- - - ญาณ

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๕

- ล ล ด	- ด ด ^๓ ล
ชมู่วะ จันท์	เทวเตย

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๗

- ร - ค	- ^ม ร - -
วีระ เษย มา	- - - -

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๒

ล ค ค	- ค ค ล
นิเขย ปี เล็ก	เสฐ เพยบ้อด

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๔

- ล - ค ^ร	- - ค ล
ปี โรอย	เคลียง

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๒

- ล - ค	- ค - ค ^ล
ฮาปเคย	ซ็อมลัญ

๔. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสามเสียง สังเกตได้ว่าเสียงที่ใช้ขึ้นต้นวรรคเป็นเสียงเดียวกับเสียงที่ปิดท้ายวรรค

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๕

ล ค ล ร	- ล - ค	- ล - ร	- ค ^ล - ค ^ล
เจริน คลัง ณะ	ซรุว	อ็องโก	คัง ซ็อน แตก

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๖

- ล - ค	- ล - ร	- ค - ค	- ล - ล
เม็ยะ ปรีะ	แกว กอง	บ็อนโตล	โซว กาน

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๗

- ด - ค	- ด - ร	ค คี ล ร	ค ล ี ล ล
จาดูจ	จาดมแดง	ค้อมกาว ค๊ะเมียะ	ประะเจริน กกโกก

ประโยคที่ ๗ วรรคที่ ๓

- ด - ค	ค ี ร	ค ค ี ร	- ค - ี	- ค - -	- ค ล ล
เมียนงูล	อ็อง มะจ๊ะ	ชมัย ทัง	มวย	โล่ก	เสฐเทยบัต

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๕

- ด ล ล	ค ค ค	ค ค ค ล
ครีวบ ซ็อมบัต	รือ เกิด	เจีย พุมิ พุบ

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๑๐

- ด ล ค	- ค - ค	- ค - ล
เนียง ลเบย	ลปือ	ลือ ซา

๕. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสามเสียง มีลักษณะการเคลื่อนที่หลากหลาย เช่น การเคลื่อนที่ที่ไล่ระดับเสียง และการเคลื่อนที่โดยการข้ามเสียง

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๔ วรรคที่ ๔

- ด - ค	- - ค ค	- - - ี	- ค - ค	- - ค ค	- - - ค	- ค - ี	- - - ล
บานเปรียน	ปรอเดา	- - - ี	เจีย เรือง	ละออ	เนือง	เนือง โม่ก	อ็อง

- - - ค
แวง

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๑

- ล - ค	คค-คค ^ค ค	- ร ร ร	- ร ร ล
เบอ โฉ๊ะ	ขญุม บาท ถลา แถลง	จ๊บ เฟคิม	เร่อง ปี ฉ็อง

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๔

- ค ^ค ค	- ร ค ม	ร ค - ม	ร ^ร ร ร
เมิล เจีย โอว	เน็ยะมะ ฮา	เสฐเทย เฮา	ทา มะเฮ เซย

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๒

- ค - ค	- ล - ค	- ล - ค ^ร
เยิง เอ๊ะ	จีว๊ต	ตีว น็ย

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๓

- ค - ค	- ล - ค	- ล - ค ^ร
เยิง เอ๊ะ	จีว๊ต	ตีว น็ย

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๔

- ล - ค	- ล - ค ^ร	- ล - ค ^ร	- ค - ล
เกิด เจีย	ป๊วะ แวก	ค็อมบวค	เว็ยะซา

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๕

ร ร ร ค	ร ^ม ร	- - - ค	- - - ร ^ม	- ^ร ค - ร
ผเคย ซึ่ อมลัญญ	- โอน	-- - ฮ็อ	-- - ฮ็อ	-ฮ็อ ฮ็อ

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๑๒

- ล - ค	- ค ค ล	- ล - ค ^ร	- ค ล ล
มีน เกิด	เซอะ แอนา	-เจ-ริน	เมียนแต ปี

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๑๓

- - ล ค	- - ล ค ^ร	- ค ล ล	ค ^ร ค ล
- - ละออ	มีนเมียน	เนยรีก็อ	แอก ซาไว้ก

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๑๔

- ล - ค	-- ค ค	- ล - ค ^ร	- ค - ค	- ค ^ร - -	- ค ล ค ^ร	- ล - ค ^ร	- ค ล ล
โกน เซอะ	ตั้ง ปี	ละออ	ป่วนลัวะ	เมียน	ซาระบี อด	นิง เบรี่ะ	โมฆ เลียน

๖. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องถี่เสียง มีลักษณะการเคลื่อนที่หลากหลาย เช่น การเคลื่อนที่ที่ไล่ระดับเสียง และการเคลื่อนที่โดยการข้ามเสียง

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๑ วรรคที่ ๑

- ล - ค	- ม - -	- ร ร ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - ค ม
-เรื่อ- เนะ	- ยู - - -	อ็องแวง ไม้ก	- - - โอ	ป่วนลวก	- - - อกค์	- - มะจ๊ะ

ประโยคที่ ๑ วรรคที่ ๒

ล ค ค ค	- - - ม	- - - ร	- ร - ร	- ร - ล	ซ ร - -	- ล - ค	ค ค - ค
เรื่อ เนะ ละ ออ	- - - ณะ	- - - ตู้ก	โกนโกน	จูน เจา	ถลา - -	เบอเนยะ	แอนา มว

ประโยคที่ ๔ วรรคที่ ๑

- ล ล ค	-- ค ค	- ค ค ม	ร ร --	- ล ล ค	- ค ค - ค ค	- ร ร ค	ค ค ค ค
ชั้น โกะ มา	ระนึ่ง	องค์มะจ๊ะ	ถลา --	นึ่ง เมียน เรื่อง	อาเลอาลา	ตั้ง ปี ปลูก	ชะกาล โล้ก มิน ตวน

- ค ค ค	-- ม ร
โจล บรม	นิพเปียน

ประโยคที่ ๔ วรรคที่ ๒

- ล ล ค	- ค ค ค	- ม ร ร
ตั้ง ปี องค์	เบรียะ ปลูก ทะ	โล้ก บาน ต๊ะ

ประโยคที่ ๕ วรรคที่ ๒

-- ล ค	ค ค ค ^ม	ม ร ^ว ร	ร ร - ร	- ค - ร
ละออ	เสนห์ สนอง	ตีปี เรื่อง โล้ก	มะฮาเสฐ	เทยบ้อต

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๑

ล ค ค ^ค	- ค - ค	- ค ^ม ร ร
ชะมัย ทงัย	เณาะ แอง	บาน จัด แจง

ประโยคที่ ๖ วรรคที่ ๓

- ค ค ค	ล ค ค ^ค	- ม - ม	- ร ร ร
นีน โก	กรุง ไกร นัวะ	กอ เมียน	ตริวบ ซี่ อมบัด

ประโยคที่ ๗ วรรคที่ ๗

- ล - ีค	- ค คค	- ค - ค	- ม - ม	- ร รร	- ร คร	- ม - ม	- ร คร
เบอ โจ๊ะ	ต๊วบ ซ็อมบัต	เนะ นีย	เบอ ยิง	เอ๊ะ จีวิต	ตีว ตัง ปี่	ผเคย	ปรอปวน

ประโยคที่ ๗ วรรคที่ ๘

- ล - ีค	- ค - ค	- ม - ม	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร คร	- ม - -
ต๊วบ ซ็อมบัต	เม็ยะ ประ๊ะ	แกว กอง	เนะ นึ่ง	อา ซา	แหต กา	อ้อต ปรอโย	เต็รีย

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๑

- ล - ค	- - คค	- - -ม	- ร รร
มะคอง	เณาะ เฮย	- - - ยิง	ทเวอ เม็จ

ประโยคที่ ๘ วรรคที่ ๒

- - -ค	- คค ค	- - -มม	- ร รร	- - -ม	- ร - ล	คคค	- ม ม ร
นีก	ชรอ เณาะ	ซมัย นัวะ	มีน เกิด	วู้ด	มีนบาน	วัต นึ่ง เป็ริยะ ซึ อง	ซ็อง เลข

๗. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงเรเป็นเสียงในการปิดประโยคซึ่งเป็นเสียงหลักในการติดขึ้นเสียงของจเปยฎองเวง

ตัวอย่าง

ประโยคที่ ๖

- ล - ค	- ค ี ม	- - - ร	- - - ค	- - - ม ร
ตา เข็ย	แอ ณา	- - - ตู้ก	- - - จิต	- - - เลข

ประโยคที่ ๗

- ล - ลี	- ค - ค	- - ค ค	- ม - ม ^{รี}	คิ ค ^{รี} ม	ร ค ม ร	- ร - ค	- ม - ร
เบอ มีน เกิด	โกน ตอ	นีย สาส	-- สนา	ตริ้วบ เยิง เนะ นา	มีน เกิด เบอ นา	นอณา มีน	โย๊ก เลย

ประโยคที่ ๘

- ล - ค	- ค - ค	-- ม ม	- ร - -	- ร - ร	- ร - -
ปรอเซอ	เลอะ ลุบ	- กนีอง--	แดน	โล๊ก เกย	เยิง

ประโยคที่ ๙

- ล - ค	-- ค ค	- ค ม ม	- ร - ร	- ล - ค	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร
เบย โรย	เคลียง	นิ มีน แมน	ติจ เซาะ	เกิด โคน	กรอมุม	ก้อมเลาะ	กุม สดาย

- ค - ม ^{รี}
เลย บอง

ประโยคที่ ๑๐

- ค ค ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร ค ม	- - ร - -	- ร - ร
ตริ้วบ ซี่ อมบัต	นุ เยิง	กุม ตู้ก	นีว	ณา	โอน เอย

๘. ทำนองการเอื้อน “สะเอ” ระหว่างการเอื้อนใช้ *พยัญพยางค์* เป็นจังหวะในการขึ้นต้น และจบการเอื้อน และใช้วิธีการกรอในระหว่างการเอื้อน

ตัวอย่าง

การเอื้อนโดยใช้ชื่อเพลงวงคิดเป็นจังหวะในการขึ้นต้นและจบการเอื้อน

ทำนองร้อง	- ล - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- สะ-เอ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อื้อ	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- ^ ↓	- ^ ↓	- ^ ↓
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- ม - ร	- ม - ร	- ม - ร
	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์

ทำนองร้อง	- - - ร	- - ค ร
คำร้อง	- - - อื้อ	--อื้ออื้อ
ดนตรี	- - - ↓	- - - ↓
	- - - ร	- - - ร
	- - - ร์	- - - ร์

การเอื้อนโดยใช้วิธีการกรอในระหว่างการเอื้อน

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- ส -เอ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ
ดนตรี	- - - Cw	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - Cw
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร์	- - - ร	- - - ค	- - - ม
	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื้อ	--อื้อ อื้อ	- - - -
ดนตรี	- - - Cw	- - - Cw	- - - -
	- - - ร	- - - ร์	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -

๔.๔.๒ระเบียบวิธีการบรรเลง

จากการศึกษารูปแบบระเบียบวิธีการบรรเลง สามารถแบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงต้นเรื่อง ช่วงดำเนินเรื่อง และช่วงปิดเรื่อง ซึ่งแต่ละช่วงมีระเบียบวิธีการบรรเลงดังนี้

ช่วงต้นเรื่อง

- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย
- การเอื้อน “สะเอ” โดยใช้เป็ญฏองเวงคิดเป็นจังหวะด้วยเสียงเร
- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย

ช่วงดำเนินเรื่องราว

- คำร้อง
- ดิจเจ็ญฏองเวงขึ้นเสียงเร
- คำร้อง
- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย
- เอื้อน “สะเอ”
- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย

การดิจเจ็ญฏองเวงขึ้นเสียงเรหลังคำร้องนั้น บรรเลงเพื่อเว้นวรรคคำ หรือพักหายใจสำหรับผู้บรรเลงในช่วงสั้นๆ และการบรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ยหลังคำร้องนั้น เพื่อเว้นวรรคคำร้องที่จบในแต่ละวรรค การดำเนินทำนองในช่วงดำเนินเรื่องราวจะใช้วิธีการดิจเจ็ญฏองเวงขึ้นเสียงเร และการบรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ยหลังคำร้องเรื่อยไปโดยเลือกใช้ตามหลักการข้างต้นเมื่อคำร้องจบในแต่ละประโยคเพลง จะใช้การเอื้อน “สะเอ” ซึ่งจะใช้เป็ญฏองเวงกรอตามเสียงร้องซึ่งแตกต่างจากการเอื้อน “สะเอ” ในช่วงต้นเรื่อง

ช่วงปิดเรื่อง

- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย
- การเอื้อน “สะเอ” โดยใช้เป็ญฏองเวงคิดเป็นจังหวะด้วยเสียงเร
- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจ็ย

บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

๕.๑ บทสรุป

การดำเนินวิจัยเรื่องกลวิธีการบรรเลง *เจปยงวอง* ของครูจุม แสงจันทร์ มีวัตถุประสงค์สามประการ ประการแรก เพื่อศึกษาบริบทและประวัติชีวิตครูจุม แสงจันทร์ ประการที่สอง เพื่อศึกษากลวิธีการบรรเลง *เจปยงวอง* ของครูจุม แสงจันทร์ ประการที่สาม เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทาง *เจรียง* กับการดำเนินทำนอง *เจปยงวอง* ซึ่งมีผลวิจัยดังนี้

การศึกษบริบทของ *เจรียง* พบว่า *เจรียง* เป็นศิลปะที่นำไปประกอบกับการบรรเลงหรือการเล่นได้หลากหลายรูปแบบ โดยเมื่อนำไปประกอบกับอะไรจะคงชื่อ “*เจรียง*” เอาไว้ และคงชื่อศิลปะที่เข้าไปประกอบให้ปรากฏคู่กันด้วยเสมอ ถ้า *เจรียง* ไปประกอบกับศิลปะใด สามารถพิจารณาได้จากชื่อที่ถูกเรียก ก็จะพบว่าเป็นการผสมผสาน *เจรียง* กับศิลปะนั้นนั่นเอง *เจรียง* แบ่งออกเป็น ๘ ประเภท ดังนี้ *เจรียงชั้นตุง* *เจรียงนอรแก้ว* *เจรียงปิงนา* *เจรียงกันตรอบกัย* *เจรียงตรัว* *เจรียงเจปยงวอง* *เจรียงจรวง* และ *เจรียงเบริน*

การศึกษ *เจปยงวอง* พบว่า *เจปยงวอง* เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องดีด ที่สามารถบรรเลงได้ทั้งการบรรเลงรวมวงและการบรรเลงเดี่ยว มีลักษณะคล้ายกระจับปี่ของไทย กระจับปี่โลกเสียงมีหลายลักษณะ เช่น คล้ายรูปใบโพธิ์ คล้ายผลสับปะรด คล้ายใบเสมา (เสมาวัด) คันทวนยาว ประกอบด้วยนม *เจปยงวอง* ๑๑ นม ลูกบิด *เจปยงวอง* แต่ละตัวมีจำนวนแตกต่างกัน บางตัวมี ๒ สาย และบางตัว มี ๔ สาย แต่ใช้เสียงเพียงสองเสียง กล่าวคือ สายเอก ๒ สาย ตั้งเป็นเสียงเดียวกันทั้ง ๒ สาย สายทุ้ม ๒ สาย ตั้งเป็นเสียงเดียวกันทั้ง ๒ สายเช่นกัน ระบบการตั้งเสียงของ *เจปยงวอง* ขึ้นอยู่กับโอกาสที่ใช้ในการบรรเลง สำหรับการบรรเลงรวมวงจะต้องยึดเสียงตามปี่อ้อ สายเอกและสายทุ้ม ระดับเสียงห่างกัน ๔ เสียง และสำหรับการบรรเลงเดี่ยวผู้บรรเลงสามารถปรับให้เสียงสูงหรือเสียงต่ำก็ได้ตามความต้องการของผู้บรรเลง

การศึกษประวัติชีวิตครูจุม แสงจันทร์ พบว่า ครูจุม แสงจันทร์ เป็นนัก *เจรียงเจปยงวอง* ที่มีชื่อเสียงที่สุด มีผลงานการบันทึกเสียง *เจรียงเจปยงวอง* และ *เจรียงตรัว* ไว้ ๔ ชุด คือ เจ้าฉันทกุมาร ตุ่มเดี่ยว อาจี (ศรีธนนุชชัย) ปราสาทปรีม (ปราสาททั้งห้า) ออกจำหน่ายในเครือ เอ็น.จี. น้ำผึ้งกุ่ม เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๕ ครูจุม แสงจันทร์ มีโอกาสได้เข้าร่วมประกวด *เจรียงเจปยงวอง* และ *เจรียงตรัว* ซึ่งได้รับเชิญจากทางผู้จัดคือจังหวัดศรีสะเกษ ครูจุม แสงจันทร์ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การประกวด *เจรียง* เดี่ยว และรางวัลชนะเลิศ การประกวด *ตรัว* ในงานเทศกาลกล้วยแสนหวี ประจำปี ๒๕๔๕ นอกจากนี้ครูจุม แสงจันทร์ยังมีผลงานการแสดงที่

ภาคภูมิใจ คือ มีโอกาสเจริญถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน อย่างไม่เป็นการที่วัดลำภู จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อครั้งพระองค์เสด็จพระราชดำเนินตรวจเยี่ยมราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ และอีกครั้งหนึ่งเจริญถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ ที่วัดลำภู จังหวัดศรีสะเกษเช่นเดียวกัน

การศึกษาทฤษฎีการบรรเลง*ขลุ่ยวงเวง* พบว่า มีการใช้ทฤษฎีการบรรเลงทั้งหมด ๗ วิธี คือ ทฤษฎีการตีขึ้น ทฤษฎีการตีลง ทฤษฎีการกรอ ทฤษฎีการสะบัด ทฤษฎีการกล้ำเสียง ทฤษฎีการกดสาย และทฤษฎีการคิดสองสายพร้อมกัน

การวิเคราะห์สำนวนเพลงที่ใช้สำหรับการเจริญนั้น พบว่า มีทั้งหมด ๔ เพลง คือ เพลง*พัดเจ็ยเจ็ย* ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับดำเนินเรื่องราวและประกอบการเล่นนิทาน พบลักษณะของการดำเนินทำนองเก็บ พบการซ้ำเสียงของลูกตกติดต่อกันหลายๆห้องเพลง พบการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ เพลง*พัดเจ็ยกราย* ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับบทเดินป่า เดินเขา ชมความงามของธรรมชาติ พบลักษณะของการดำเนินทำนองเก็บ ทำนองกระสวนจังหวะเดียวกันที่บรรเลงติดต่อกันหลายประโยค การบรรเลงทำนองเดิมซ้ำติดต่อกัน การซ้ำเสียงของลูกตก และพบการใช้สำนวนในการปิดวรรคเพลงสำนวนเดียวกัน และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๖ คู่ ๗ และ คู่ ๘ เพลง*ชโรเม* เป็นเพลงเก่าแก่ของกัมพูชา ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับบทแสดงความรู้สึกลึกซึ้งหวัง เสียใจ และ โศกเศร้า พบการดำเนินทำนองทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา และมีการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ ในเพลง*ชโรเม* พบการสร้างลีลาเพลงและอารมณ์เศร้าด้วยการใช้ทฤษฎีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ และพบการเกิดเสียงประสานทั้งคู่ ๒ คู่ ๔ คู่ ๕ คู่ ๗ และ คู่ ๘ เพลง*บ็อท โศก* ใช้บรรเลงประกอบการเจริญ สำหรับบทแสดงความโศกเศร้าจากการพลัดพราก และการสูญเสียคนที่รัก พบการดำเนินทำนองทำนองเก็บที่มีโน้ตซ้ำกันสลับไปมา และมีการบรรเลงทำนองเดิมซ้ำ และพบการขึ้นเสียงโน้ตเพลงหลายห้องเพลง ในเพลง*บ็อท โศก* พบการสร้างลีลาเพลงและอารมณ์เศร้าด้วยการใช้ทฤษฎีการกดสายเพื่อให้เสียงเกิดความสั้นเครือ และพบการเกิดเสียงประสาน คู่ ๘ ในห้องสุดท้ายของเพลงเพียงห้องเดียว

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางเจริญกับการดำเนินทำนอง*ขลุ่ยวงเวง* ของครูจุมแสงจันทร์ พบว่า การดำเนินทำนองร้อง และ การดำเนินทำนอง*ขลุ่ยวงเวง* มีความความสัมพันธ์ในเรื่องการออกเสียงของคำร้อง และการดำเนินเรื่องราว ผู้วิจัยได้ทำการสรุป ๒ ประเด็น คือ การดำเนินทำนองร้อง และ ระเบียบวิธีการบรรเลง ดังนี้

๑. รูปแบบการดำเนินทำนองที่มีเสียงร้องเพียงเสียงเดียว

๒. รูปแบบการดำเนินทำนองที่มีเสียงร้องสองเสียง โดยการขึ้นเสียงร้องที่เสียงใดเสียงหนึ่งแล้วเปลี่ยนเป็นอีกเสียงหนึ่งในจังหวะตก

๓. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสองเสียง มีลักษณะการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงแล้วไต่ลงกลับมาหาเสียงเดิม

๔. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสามเสียง สังเกตได้ว่าเสียงที่ใช้ขึ้นต้นวรรคเป็นเสียงเดียวกับเสียงที่ปิดท้ายวรรค

๕. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสามเสียง มีลักษณะการเคลื่อนที่ที่หลากหลาย เช่น การเคลื่อนที่ที่ไล่ระดับเสียง และการเคลื่อนที่โดยการข้ามเสียง

๖. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงร้องสี่เสียง มีลักษณะการเคลื่อนที่ที่หลากหลาย เช่น การเคลื่อนที่ที่ไล่ระดับเสียง และการเคลื่อนที่โดยการข้ามเสียง

๗. รูปแบบการดำเนินทำนองร้องที่มีเสียงเรเป็นเสียงในการปิดประโยคซึ่งเป็นเสียงหลักในการคิดขึ้นเสียงของ *เจ๊ยกองเวง*

๘. ทำนองการเอื้อน “สะเอ” ระหว่างการเอื้อนใช้ *เจ๊ยกองเวง* คิดเป็นจังหวะในการขึ้นต้นและจบการ *เจ๊ริยง* และใช้วิธีการกรอในระหว่างการ *เจ๊ริยง*

ระเบียบวิธีการบรรเลง พบว่า สามารถแบ่งการดำเนินทำนองได้เป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงต้นเรื่อง ช่วงดำเนินเรื่อง และช่วงปิดเรื่อง ซึ่งแต่ละช่วงมีระเบียบวิธีการบรรเลง ดังนี้

ช่วงต้นเรื่อง

- บรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ๊ยเจ๊ย*
- การเอื้อน “สะเอ” โดยใช้ *เจ๊ยกองเวง* คิดเป็นจังหวะด้วยเสียงเร
- บรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ๊ยเจ๊ย*

ช่วงดำเนินเรื่องราว

- คำร้อง
- ดิจ *เจ๊ยกองเวง* ขึ้นเสียงเร
- คำร้อง
- บรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ๊ยเจ๊ย*
- เอื้อน “สะเอ”
- บรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ๊ยเจ๊ย*

การดิจ *เจ๊ยกองเวง* ขึ้นเสียงเรหลังคำร้องนั้น บรรเลงเพื่อเว้นวรรคคำ หรือพักหายใจสำหรับผู้บรรเลงในช่วงสั้นๆ และการบรรเลงทำนองเพลง *พัดเจ๊ยเจ๊ย* หลังคำร้องนั้น เพื่อเว้นวรรค

คำร้องที่จบในแต่ละวรรค การดำเนินทำนองในช่วงดำเนินเรื่องราวจะใช้วิธีการคิดจเปยฆองเวงขึ้นเสียงเร และการบรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจียหลังคำร้องเรื่อยไปโดยเลือกใช้ตามหลักการข้างต้น เมื่อคำร้องจบในแต่ละประโยคเพลง จะใช้การเอื้อน “อะเอ” ซึ่งจะใช้จเปยฆองเวง กรอตามเสียงร้อง ซึ่งแตกต่างจากการเอื้อน “อะเอ” ในช่วงต้นเรื่อง

ช่วงปิดเรื่อง

- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจีย
- การเอื้อน “อะเอ” โดยใช้จเปยฆองเวงคิดเป็นจังหวะด้วยเสียงเร
- บรรเลงทำนองเพลงพัดเจ็ยเจีย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางเจริญกับการดำเนินทำนองจเปยฆองเวง ได้แก่ การใช้เสียงร้องในกลุ่มเสียงของการดำเนินทำนองของจเปยฆองเวงอยู่ในขอบเขต ๔ เสียง การใช้เสียงลูกตกและเสียงเอื้อนมีการใช้เสียงที่เป็นเสียงของนมที่ ๔ นับจากเสียงทางต่ำ มาเป็นหลักในการร้องของทุกเพลง

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาประวัติชีวิตครูจุม แสงจันทร์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าครูจุม แสงจันทร์ เป็นศิลปินพื้นบ้านที่มีความรู้และความสามารถ เป็นที่ยอมรับในวงการดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ในกลุ่มศิลปินและผู้ฟังทั้งชาวอีสานใต้และชาวกรุงเทพฯ ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีหัวข้ออื่นๆ ที่น่าสนใจและควรศึกษา ดังนี้

๑. การศึกษาเนื้อเรื่องที่ใช้ในการเจริญทุกประเภท เช่น หลักธรรมคำสอน พระเวสสันดร นิทานชาดก คติเตือนใจ
๒. การศึกษาศิลปะการเจริญประเภทอื่น เช่น เจริญจรวง เจริญตรัว
๓. การศึกษาภาษาเขมรโบราณ

รายการอ้างอิง

- กมล เกตุศิริ. เพลง – คนตรี การละเล่นพื้นบ้านชาวสุรินทร์. ใน สมจิตร พ่วงบุตร, เพลงพื้นบ้าน และการละเล่นพื้นบ้าน, หน้า ๑๘๕ – ๒๐๗ กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๒๗.
- โหมยิต คีสม. อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านดงมัน. สัมภาษณ์, ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕.
- จุม แสงจันทร์. สัมภาษณ์, ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕.
- จุม แสงจันทร์. สัมภาษณ์, ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕.
- จุม แสงจันทร์. สัมภาษณ์, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖.
- จุม แสงจันทร์. สัมภาษณ์, ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖.
- จุม แสงจันทร์. สัมภาษณ์, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖.
- เจริญชัย ชนไฟโรจน์. คนตรีและการละเล่นพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม : ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, ๒๕๒๖.
- เจริญชัย ชนไฟโรจน์. เอกสารประกอบการสอนวิชาดุริยาง ๓๖๒ คนตรีพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม: ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, ๒๕๒๖.
- ชัยมงคล เฉลิมสุขจิต. นายกศมาคมภาษาและวัฒนธรรมสุรินทร์. สัมภาษณ์, ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕.
- บุญเลิศ จันทร์. คนตรีพื้นเมืองภาคอีสาน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๑.
- บัญญัติ สาลี. วรรณกรรมเขมรปัจจุบัน. มหาสารคาม : อภิชาดิการพิมพ์, ๒๕๕๑.
- ปิยพันธ์ แสนทวีสุข. คนตรีพื้นบ้านอีสาน : คีตกวีอีสาน ตำนานเครื่องดนตรี และการเรียนรู้คนตรีพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๕.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. คนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ ๒๓. กรุงเทพฯ : พี.เอ. ลีฟวิ่ง จำกัด. ๒๕๓๕.
- ชน เกียนและคณะ. เครื่องดนตรีกัมพูชาโบราณ. แปลและเรียบเรียงโดย สกลสุภา ทองน้อย และบรรณาธิการ
- เรณู โกศินานนท์. การแสดงพื้นบ้านในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓.
- ลี สรวงแก้ว. ๑๗ สัมภาษณ์, พฤษภาคม ๒๕๕๕.
- ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. รายงานการสำรวจสถานภาพและองค์ความรู้เกี่ยวกับอีสานใต้ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ – ๒๕๔๖. นครราชสีมา : ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา, ๒๕๔๗.

สมจิตร พ่วงบุตร. เพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมือง จังหวัดสุรินทร์. ใน สมจิตร พ่วงบุตร, เพลงพื้นบ้านและการละเล่นพื้นบ้าน, หน้า ๒๐๘ – ๒๑๘ กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๒๗.

สายรุ้ง ภูมิสุข. สัมภาษณ์, ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๓.

สุพรรณิ เหลือบุญชู. การศึกษาคีตลักษณ์และการวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้. มหาสารคาม : สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๕.

สุพรรณิ เหลือบุญชู. ดนตรีและศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๑.

สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. หมายตามืองอีสานใต้. นครราชสีมา : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ๒๕๔๐.

อมรา กล้าเจริญ. เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๓.

ภาคผนวก

ประวัติพระภิกษุภิกษุภิกษุ

กรมงุย (งย)

เกิดในปี ค.ศ.๑๘๖๕ ตำบลกำบูล ปัจจุบันอยู่ในจังหวัดกันตล เดิมชื่อว่า “อุก อู” แต่บิดามารดาท่านเรียกว่า งุย งุย (งย งย) จนติดปากเรื่อยมา บิดาชื่อ อุก เป็นกำนันตำบลกำบูล มีตำแหน่งที่ “เจ้าพญาธรรมธารา” มารดาเป็นธิดาของเจ้าพญามุก (ม็อก) เป็นกำนัน (หัวหน้าตำบล) ตำบลสะพานถมอ จังหวัดเดียวกัน

เมื่อวัยเด็กท่านได้เรียนกับเจ้าอาวาสวัดองค์บึงจอก มีความอดสาหะมาก จนได้รับคำชมจากเจ้าอาวาส พออายุครบ ๒๑ ปี ได้บวชเป็นพระภิกษุ ได้เดินจำพรรษาเรียนหนังสือหลายวัด เรียนจบพระไตรปิฎก และเรียนวิปัสสนากัมมัฏฐาน หลังจากได้ลาสิกขาบท่านก็แต่งงานอยู่ที่ตำบลแบกจาม พนมเปญ ประกอบอาชีพเป็นชาวนา มีลูกทั้งหมด ๖ คน มีลูกคนหนึ่งชื่อ จุง (จ็อง) เป็นกวีมีชื่อเสียงโด่งดัง ท่านได้ถึงอนิจกรรมในคุกการเมือง ปี ค.ศ.๑๘๕๕

ในช่วงที่มีชีวิตอยู่ ท่านเป็นชาวนาธรรมดา แต่มีความเก่งด้านโวหารและการแต่งคำกาพย์โคลงกลอนแล้วร้องเป็นเพลงได้อย่างไพเราะ เป็นที่รักของประชามิตรทุกคน จนได้รับฉายาจากเพื่อนร่วมตำบลว่า “ภิกษุภิกษุ” ต่อมาทางการได้แต่งตั้งท่านเป็น “กรม” มีหน้าที่ประสานงานระหว่างรัฐบาลกับประชาชนในตำบล

ในหน้าที่เกี่ยวข้องเสร็จ กรมงุยมักจะแต่งคำสอนและร้องคำกาพย์เป็นเพลงในหมู่บ้านในตำบล โดยเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างระหว่างความจนกับความรวย และการติดคุกในรัฐอำนาจฝรั่งเศสซึ่งก็มีชนอื่นๆ ผสมด้วย เช่น จีนและญวน เป็นต้น จนมีชื่อเสียงโด่งดัง จนถึงพระกรรณของสมเด็จพระเจ้าจรัลได้พาเข้าเฝ้าพระบาทศรีสวัสดิ์ (สิสวัสดิ์) ในกรุงพนมเปญ ได้แสดงแต่งบทกาพย์ถวายพระองค์ และได้รับแต่งตั้งตำแหน่งที่ “พระภิกษุภิกษุ”

การแต่งคำกาพย์กลอนของท่านมีชื่อเสียงมาก พอความทราบถึงท่าน เซเคย์ สำนักฝรั่งเศสปลายบูรพาทิศ จึงพาท่านไปพบกับท่านผู้หญิงสุสานกาเดเลส ประธานพุทธศาสนาบัณฑิต ได้รับหน้าที่เป็นผู้แต่งกาพย์ คำสอนเขมร จนได้รับการตีพิมพ์เป็นทางการโดยพุทธศาสนาบัณฑิต ได้รับคำลิขสิทธิ์ ๑ เหรียญต่อเล่ม วรรณกรรมผลงานของกรมงุยมีคุณค่าทั้งทางด้านสังคม และวรรณศิลป์ มีผู้ศึกษามากหลายได้รับการตีพิมพ์และการจารลงในใบลาน นอกจากนี้ยังมีวรรณกรรมคำสอนที่ท่านได้แต่งไว้มากมาย (บัญญัติ สาลี, ๒๕๕๑: ๖๐)

ตารางบันทึกเจริญงอกงามของเวร เรื่อง สัตถกุมาร

คนตรี	- v ↓	- ~↓↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~↓↓
	- ร - ร	- มรค	- ครค	มรค ม	มช มร	- มค ร	มช มร	- มรค
	- - - ร์	- - - ร์	ค - - ร์	- - -	- - -	- - - ร์	- - -	- - - ร์

คนตรี	^ v ^ v	^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ c _w
	ม - มร	ค - คร	- มค ร	มช มร	ค - คร	- มค ร	มช มร	ค - คร
	- ค - -	- ค - ร์	- - - ร์	- - -	- ค - ร์	- - - ร์	- - -	- ค - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- ค - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- ฮะ -เอ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฮือ
คนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อื้อ	- - อื้ออื้อ	- - - -	- - - -	- - - -
คนตรี	- ^ ↓	- ^ ↓	- ^ ↓	- - - ↓	- - - ↓	- ^ ↓	- - v ↓	- v ^ v
	- ม - ร	- ม - ร	- ม - ร	- - - ร์	- - - ร์	- ร - ร	- - มร	- ค - ค
	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - ค -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คนตรี	^ v ↓	^ v ^ v	^ v ↓	^ v ^ v	- ~↓↓	- - - ↓	- v ^ ↓	- ~↓↓
	มรค ม	มช มร	มรค ม	มช มร	- มร ร์	- ร - ร	- มค ร	- มรค
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล ล ค	- ค ค ค	- ม ร ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ตั้ง ปี องค์	เปรี๊ยะ ปู่ทะ	โล่ก บาน ตริะ
ดนตรี	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge c_w$	$\sim \downarrow \downarrow$	- - \downarrow	- - \downarrow	- - \downarrow
	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	ล - - ร	- - -	- - - -	- ล - -	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร

ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ค	- ค ค ค	- - - ล	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- - - ร
คำร้อง	- - - -	เจีย ส่า	จญธิดา	- - - ญาณ	- - - -	บาน เปรี๊ยน	ปรอเดา	- - - ตู้ก
ดนตรี	- \wedge - \downarrow	- \wedge - \downarrow	$\sim \downarrow \downarrow$	- - - \downarrow	- \wedge - \downarrow	$\sim \downarrow \downarrow$	- \wedge - \downarrow	$\sim \downarrow \downarrow$
	- ร - ร	- ร - ร	- ม ร ร	- - - ร	- ร - ร	- ม ร ร	- ร - ร	- ม ร ร
	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- ร - ร

ทำนองร้อง	- ค - ค	- - ค ค	- - - ค	- ค - ร	- - - ล	- - - ค	- - - -	- - - -
คำร้อง	เจีย เรือง	ละออ	เนื่อง	เนื่อง ไม้ก	อึ้ง	วาง	- - - -	- - - -
ดนตรี	- \wedge - \downarrow	$\sim \downarrow \downarrow$	- \wedge - \downarrow	- - - \downarrow	- \wedge - \downarrow	- - - \downarrow	- - \wedge \downarrow	$\sim \downarrow \downarrow$
	- ร - ร	- ม ร ร	- ร - ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - ร ร	- ม ร ค
	- - - ร	- ร - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$-v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\sim \downarrow \downarrow$	$\wedge v \wedge c_w$	- - - -
	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค	ค - ค ร	- - - -
	ล - - ร	- - -	- - -	- - - ร	- - -	- - - ร	- ล - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ค	คค-คค ^{คค}	- ร ร ร	- ร ร ล	- - - -	- - - -	- - ล ค	ค ค ค ^ค
คำร้อง	เบอ โ้๊ะ	ขญม บาท ถลา แถลง	จับ เฝคิม	เรื่อง ปี่ นี่อง	- - - -	- - - -	ละออ	เสน่ห์ สนอง
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	มร ^ร	ร ร - ร	- ค - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ตีวปี เรื่อง โ้็ก	มะฮาเสฐ	เทยบ้อต	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - ~ ↓ ↓	v v v v	- ~ ↓ ↓	v v v v
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- ค ร ี ค	- ม ร ค	- ค ร ี ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	คิ - - -	- - - -	คิ - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- ค - ค	- ค - ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	เมียน ปรอ	ละออ	บ้อมพัด	บ้อมเป็ยะ
ดนตรี	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ c w	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ม ร ค ม	ม ช ม ร	ค - ค ร ี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - -	- - -	- คิ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ค ^{คค}	- ร ค ม	ร ค - ม	ร ^ร ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	เมถ เจย โอว	เนยะมะ ฮา	เสฐเทย เฮา	ทามะเฮ เชย	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ - ↓	- ~ ↓ ↓	- v ^ ↓
	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- ม ค ร
	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓↓	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓↓
	- ร - ร	- ม คร	- ม ร ค	- ค ร ี ค	- ม คร	ม ช ม ร	ค - คร	- ม ร ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - -	คิ - - -	- - - รุ	- - - -	- คิ - -	- รุ - รุ

ทำนองร้อง	ล ค ค ี ค	- ค - ค	- ค ี ร ร	- - - -	- - - -	ล ค ค ี ค	- ค ค ล	- - - -
คำร้อง	ชะมัย ทงัย	ณะ แอง	บาน จัด แจง	- - - -	- - - -	นึเยย ปี เล็ก	เสฐ เพบ้อต	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓↓	- - - -	- - - -	- - ^ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - ร ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- ค ค ค	ล ค ค ี ค	- ม - ม	- ร ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	นัว นโก	กรุง ไกร นัวะ	กอ เมียน	ตริวบ ซี่ อมบัด	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓↓	v v v v
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม คร	- ม ร ค	- ค ร ี ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - -	คิ - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค ี	- - ค ล		ล ค ล ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ปี โรย	เคลียง	- - - -	เจริน คั้ง ณะ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓↓	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -
	- ม คร	ม ช ม ร	ค - คร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -
	- - - รุ	- - - -	- คิ - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ค	- ล - ร	- ค ^๓ - ค ^๓	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	- ค - ค	- ล - ล
คำร้อง	ซรวูว	อ็องโก	ล้ง ซ็อน แตก	- - - -	เม็ยะ ประ๊ะ	แกว กอง	บ็อนโตล	โซว กาน
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	ค ^๓ ค ^๓ ล ร	ค ^๓ ล ^๓ ล	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	จานตุง	จานครม แตก	ต้อมกวล ตะเม็ยะ	ประ๊ะ เจริน กกโกก	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ค ร	- ม ร ค
	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- ม - ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ละออ	ป๊วนถั่ว	มัน เดล
ดนตรี	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ^๓ ร ^๓ ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	ล - - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร ร ร			- ล - ค	- ค ^๓ ม	- - - ร	- - - ค	- - - รุ
คำร้อง	บอง ปโอิน	- - - -	- - - -	ตา เข็ย	แอ ฉา	- - - ตู้ก	- - - จีต	- - - เลข
ดนตรี		- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
		- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
		- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ถ - ๓ค	- ค - ค	- ม - ม	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร	- ร ค ร	- ม - -
คำร้อง	คว่ำ ซ้อมบัต	เม็ยะ ประ	แกว กอง	นะ นิ่ง	อา ซา	แหด กา	อ้อด ปรอ โย	เด็รีย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ~ ↓ ↓	- v ^ ↓	- ~ ↓ ↓	v v v v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ม ร ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร
	- ร - ร	- - - ร	- - - -	ค - - -	- - - ร	- - - -	- ค - -	- ร - ร

ทำนองร้อง	- ถ - ๓ค	- ค - ค	- - ค ค	- ม - ม	ค ค ๓ม	ร ค ม ร	- ร - ค	- ม - ร
คำร้อง	เบอ มีน เกิด	โกน ตอ	นีย สาส	- - สนา	คว่ำ เบง นะ นา	มีน เกิด เบอ นา	นอณา มีน	โยก เลย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - Cw
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - ↓	- - - ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v
	- - - ร	- - ร ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	ค - - ร	- - -	- - -	- - - ร	- - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- สะ -เอ	- - - -	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ
ดนตรี	$\wedge v \wedge Cw$	- - - -	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - Cw
	ค - ครี	- - - -	- - - ร์	- - - -	- - - รม	- - - ร์	- - - ค	- - - ม
	- ฤ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - -	- - - Cw	- - - -	- v ↓	- ~ ↓ ↓	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$
	- - - ร์	- - - ร์	- - - -	- ร์ - ร์	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	ฤ - - ร์	- - -	- - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื้อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - Cw	- - - -	- v ↓	- ~ ↓ ↓	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	- v \wedge ↓
	- - - ร์	- - - -	- ร์ - ร์	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร
	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์	ฤ - - ร์	- - -	- - -	- - - ร์

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ค - ค	- - ค ค	- - - ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มะคอง	เมาะเฮย	- - - เยิง
ดนตรี	v v v v	- v \wedge ↓	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge Cw$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ฤ - -	- - - ร์	- - - -	- ฤ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร ร ร	- - - -	- ค - ค	- ค ค ค	- ค - ค	- ค - ร์	- - - -	- ค - ค
คำร้อง	ทเวอ เมิง	- - - -	เบอ โย้ก	เมียะ ประ ตัว	กอบ ตู้ก	นึ่ง เคย	- - - -	เยิง เอ๊ะ
ดนตรี	- - - -	- \wedge ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- \wedge ↓	- - - -
	- - - -	- ร์ - ร์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร์ - ร์	- - - -
	- - - -	- - - ร์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ด	- ล - ด ^{รี}	- - - -	- ล - ด	- ล - ด ^{รี}	- ล - ด ^{รี}	- ด - ล	- - - -
คำร้อง	จี๊วิต	ตี๊ว นี๊ย	- - - -	เกิด เจ็ย	บ๊ว๊วะ แวก	ด้อมบวก	เรี๊ยะชา	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- ล ล ล	ค ^{รี} ค ^{รี} ค	ค ค ค ล	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ด	- ด ค ค
คำร้อง	ดร้าบ ซ้อมบัต	รื้อ๊เกิด	เจ็ย พูมิ พูบ	- - - -	- - - -	- - - -	ละออ	มี๊น บาน
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓↓	^ v ^ v	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ค	ค - ด ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ม ม ม	ร ร ค ม	- - - -	- - - ด	- ค ค ค	- - ม ม	- ร ร ร	- - - ม
คำร้อง	ตี๊ว พุด เกิด	แอนา เค็ยค เซาะ	- - - -	นึ๊ก	ชวอ ฉะาะ	ชมั๊ย นั๊วะ	มี๊น เกิด	วู้ด
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร - ล	ค ค ค	- ม ม ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	มี๊นบาน	วัด นึ๊ง เปรี๊ยะ ซ็อง	ซ็อง เลข	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ค	ค - ด ร	- ม ค ร	ม ช ม ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- ล - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ร ^๕	- ร - ร	ร ร ร ร	ร ร ร ล	- - - -	ร ร ร ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	- ฮื่อ - -	เบอ โจ๊ะ	ปรอปาน ทาโอ	โล๊ก สวามี หา	- - - -	ผดย ซี้ อมลัญ
ดนตรี	$\wedge v \wedge v$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - \wedge ↓	- - - -
	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -
	- ลุ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	ร ^๖ ร	- - - ค	- - - ร ^๖ ม	- ร ^๖ ค - ร	- - - -	- - - -	- ล ล ค	- ค - ค
คำร้อง	- โอน	- - - ฮื่อ	- - - ฮื่อ	- ฮื่อ ฮื่อ	- - - -	- - - -	เนียง ลเบย	ลปือ
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - \wedge ↓	- - ↓ ↓	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ล	- - - -	- ล ล ค	- ค - ค	- ม - ม	- - ม ร	- - ร ^๖ ล	- ล ล ค
คำร้อง	ลือ ชา	- - - -	ทาเปรียะ ปู้ด	ทะ โล๊ก	คร้วง เนียน	เมียน ปราจ	- - - ญา	ร๊วะ ชมย
ดนตรี	- - - -	- - \wedge ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค ค ค	- ค ค ค	- - - ค	- ม ม ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	เจรียะ ถลา	นือ ฆนุ ม	- - - กุจ	จือ งกือ ด	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- \wedge ↓	- v \wedge ↓	- ~ ↓ ↓	v v v v
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - -	ลุ - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค ค ล	- ล - ค ^{รี}	- ค ล ล
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มีน เกิด	เซอะแอนา	- เจ-ริน	เมียนแต่ ปี่
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- - - -	- ลุ - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - ล ค	- - ล ค ^{รี}	- ค ล ล	ค ^{รี} ค ล	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	-- ละออ	มีนเมียน	เนียร์ก็้อ	แอก ซาไว๊ก	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓
	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	-- ค ค	- ล - ค ^{รี}
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	โกน เซอะ	ตั้ง ปี่	ละออ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ร ค	ค - ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- ลุ - -	- - - -	- ลุ - -	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ค	- ค ^{รี} - -	- ค ล ค ^{รี}	- ล - ค ^{รี}	- ค ล ล	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ปี่วนถั่ว	เมียน	ซาระบ็อด	นึ่ง เปรียะ	โมฆ เลียน	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	- ม ร ร	- ร - ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- เจ๊ะ-เฮ๊ะ	- เจ๊ะ-เขียน	บานกนี่ง	ปรีย บูบ
ดนตรี	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓
	ค - ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร
	- ลุ - -	- - - -	- ลุ - -	- รุ - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ด - ด	- ด - ด	-- ม ม	- ร - -	- ร - ร	- ร - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	ปรอเซอ	เลอะ ลุบ	- กนี่อง--	แดน	โล้ก เกย	เขิง
ดนตรี	- - - ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- สะ- เอ	- - - -	- - - -	- - - อื่อ
ดนตรี	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - Cw	- - ↓	- - ↓	- - - Cw
	ด - ด ร	ม ซ ม ร	ด - ด ร	- - - -	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - รัม
	- ดุ - -	- - - -	- ดุ - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื่อ	- - - อื่อ	- - - อื่อ	- - - อื่อ	- - อื่ออื่อ	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - Cw	- - - Cw	- - - Cw	- - - Cw	- - - -	- - ↓	- - ↓
	- - - ร	- - - ด	- - - ม	- - - ร	- - - คุร	- - - -	- - - ร	- ร - ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓
	- ด - ด	- ด ล ซ	- - ซ ล	- ด ล ซ	- - ซ ล	- ด ล ซ	- ด ล ด	- ร ด ด
	- รุ - รุ	- - - รุ	- มุ - รุ	- - - รุ	- มุ - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v ^ ↓	- ~ v	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	v v v v	v v v v
	- ม ด ร	- ม ร ด	- ด ร ด	- ม ด ร	ม ซ ม ร	ด - ด ร	- มุ - มุ	- มุ รุ มุ
	- - - รุ	- - - -	ดุ - - รุ	- - - รุ	- - - -	- ดุ - -	ดุ - ดุ -	ดุ - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v v v v	v ^ ~	^ v ^ ↓	- v ^ v
	- มี รื ค	- มี รื ค	- ค รื ค	- ค รื มี	- มี รื ค	- ค มี ร	ค - ค รื	- ไซ้ - ไซ้
	คื - - -	คื - - -	คื - - -	คื - - -	คื - - -	คื - -	- คื - ร์	- - ม -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	v ^ - v	μ ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- v ^ ↓
	- ถี่ - ไซ้	ถี่ถี่ ไซ้	ไซ้ คี่ ถี่ คี่	ถี่ คี่ ถี่ คี่	ถี่ ไซ้ ถี่ ไซ้	ถี่ - ไซ้ ร์	ถี่ - ไซ้ ร์	- ร์ ร์ ร์
	มู - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- มู - -	- มู - -	- - - ร์

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ค - ค	- ค - ค ^๒
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	เบอ โห๊ะ	ปรี๊ก เนะ
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ค ค	- ม ช ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	คื - - -	- - - -	- คื - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - ม	ร ร ร ร	- - - -	- - - -	- ค - ค	- ค - ค ^๓	- - - -	- - - -
คำร้อง	- โขม	ออย กุน ชวามย	- - - -	- - - -	ฮาบเคย	ซ็อมลัญ	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร
	- - - -	- - - -	- - - ร์	- ร์ - ร์	- - - -	- - - -	- - - ร์	- ร์ - ร์

ทำนองร้อง	- ล - ค	- ค - ค	- ม --	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ก็ เกิด	ก็ กัญ	- โดย--	เขี่ย ลา	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	ถู - - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	--- ล	- ล - ค	--- ค	ค ค ม ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	--- โชม	ออย บอง	--- อ้อง	มะ ะ ะ ถลา
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- - - -	- ถู - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	--- ล	-- ล ค	- ค - ค	- ม - ร	--- ค	- ม - ร	- - - -	- - - -
คำร้อง	ตีว	นิมาน	เปรี๊ยะ	กรุณา	ไม้ก	ทเวอ บ็อน	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ค ร
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	-- ค ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	มีน คุจ	ชมัย
ดนตรี	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -
	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - รุ	ถู - - - รุ	- - - รุ	- - - -	- ถู - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ม	- - - ร	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	- ค --	- ล - ร	- ล - ล
คำร้อง	ยิง เรา	เมียน	- - - -	วูดเมียน	อาราม	เมียน	สาตา	อาราม
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- ม - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	ดีญ ตาม	นึ่ง บาน	ฝาก	- - - -	บัจจย	เมียด ประ
ดนตรี	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -
	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ค	- ม - -	- ร ร ร	- - - -	- ค - ค	- ค - ค ^๓	- ค - ค	- ค ค ม
คำร้อง	แกว กอง	กรุป	มนตรย สา	- - - -	ปรอไซห์น	เคิมเบย	ตุ๊ก นึ่ง	สาสนา
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื่อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - ↓	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓
	- - - -	- - ร	- ร - ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร
	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	ค - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	^ v ^ v	^ v ^ v	- v - v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ↓	- v ^ ↓
	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - ม	ม - ม ม	ม - ม ร	ม - ม ร	ค - ค ร	- ม ค ร
	- - -	- ค - -	- ค - -	- ล - -	- ล - -	- ล - -	- ค - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ต ค ค	- ม ร ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	เบอ โจ๊ะ เฮย	เอ็ง ทเวอ
ดนตรี	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge \downarrow$	$-v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge \underline{c}$	- - - -	- - - -	- - - -
	ม ช ม ร	ค - ค ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - -	- ฤ - ฤ	- - - ฤ	- - -	- ฤ - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ร - ร	- ค - ค ^๓	- ร ร ร	- ค - ค	- ม - ร	- - - -	- ต - ค	- - ค ค
คำร้อง	บ่อน ออย	เดียนออย ม้อด	คว๊วบ ซ้อมบัต	นั กุม	ตุ๊ก เอย	- - - -	เบย โรอย	เคลียง
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- \wedge \downarrow	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฤ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ค ม ม	- ร - ร	- ต - ค	- ค - ค	- ม - ม	- ร - ร	- ค - ม ^๓	- - - -
คำร้อง	นั มีน แมน	ติจ เซาะ	เกิด โคน	กรอมุม	ก้อมเถาะ	กุม สดาย	เลข บอง	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v \downarrow	- \sim \downarrow \downarrow	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	- v $\wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	- \sim \downarrow \downarrow
	- ร - ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค
	- - - ฤ	- - - ฤ	ฤ - - ฤ	- - -	- - -	- - - ฤ	- - -	- - - ฤ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ^๕ - -	- ร - ร	-- ร ร	- ร ค ม
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฮื่อ - -	ปรีกปรีย	ชวาง	ตุริยาเอย
ดนตรี	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge Cw$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- ค ร ค	ม ช ม ร	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ล - - ร	- - -	- ล - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - ม	- ร - ค ^๖	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - ฮื่อ	- ฮื่อ-ฮื่อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - \downarrow	- - \downarrow	- $\wedge \downarrow$	- $v \wedge \downarrow$	- $v \wedge \downarrow$	$v \wedge v \downarrow$	- $v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$
	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม -
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	ล - - ร	- - - ร	- - - ร

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ล - ร	-- ค ค	-- ล ล	- - - -	- ล - ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	ปรียะ อร้อน	เรียะ ถลา	บื่อนลื่อ	โลเกย	- - - -	เมิล ปับ
ดนตรี	$\wedge v \wedge v$	- $\downarrow \downarrow$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- $\wedge \downarrow$	- - - -
	ค - ค ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -
	- ล - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ร	- ค - -	- ล ล ล	- - - -	- - - -	- ค - ล	- ค - ^๖	ค ^๖ ล
คำร้อง	ออย เวย	โล๊ก	ชวาเมย	- - - -	- - - -	เรีบบาย	ค ^๖ ค	อาฮา จ้อม เนย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- $\wedge \downarrow$	- $\downarrow \downarrow$	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ด - ด	- ด - ร	- ด ล ด	- ด - ร์	- ด ล ด	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	เวอ เจีย	จ้องฮัน	ตีว ปรอ เกน	เปรียะ	กรุณา	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- v ^ ↓
	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ด ร
	- - - ร์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - ร์

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล ล ด	- ด - ด
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ตีว นิฆาน	โลัก โม่ัก
ดนตรี	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -
	- ม ร ด	- ด ร ด	- ม ด ร	ม ช ม -	ด - ด ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	- - - ร์	ด - - ร์	- - - ร์	- - - ร์	- ด - -	- ร์ - ร์	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	ม ม - ม	- ร - ร	- ร ด ม	- - - -	- ด ด ด	- ม - ม	- ร - ร	- ร ด ม
คำร้อง	ทเว บ็อน	ออย เตียน	ออย เอ๊ะ ตีว	- - - -	ดรีว บซ์ อมบัต	นุ เอิง	กุม ตู้ก	นีว
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - ร	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	ณา	โอน เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร์	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

บทพูด	เบอ เอิง ลูว นิ นุ ตรูว				ฝาก ถนากาน รือ เอิง ออมชิน แด			
ดนตรี				- ^ ↓				- ^ ↓
				- ร - ร				- ร - ร
				- - - ร์				- - - ร์

บทพุด	ชมัย อเตติ ปู้ดระกาล มิน เมียน เคลียง					บาน เฮย		
ดนตรี					- ^ ↓			- ^ ↓
					- ร - ร			- ร - ร
					- - - รุ			- - - รุ

บทพุด	ตริ้วบ ซ้อมบัต เจริน เฮย ซิง แต่ นิง ก้อบ ตู้ก กน็อง โส๊ก					เฮย เอ๊ะ บ็อน		
ดนตรี					- ^ ↓			
					- ร - ร			
					- - - รุ			

บทพุด	ปรอจวนเจียต ติว เฮย เน๊ยะ นิง ติว เกิด เจีย					เน๊ยะ ซอจจ้อม บังบัต		
ดนตรี					- ^ ↓			
					- ร - ร			
					- - - รุ			

บทพุด	เน๊ยะ ซอจจ้อม บังบัต นุ รัวะชา ตริ้วบ ซ้อมบัต มิน บาน ติว เกิด แอ เน๊ยะ ฉา บาน เฮย							
ดนตรี								

ทำนอง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ร้อง								
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- ^ ↓
	- ร - ร	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม -	ค - ค ร	- ร - ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	ค - - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- ค - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ด	-- ค ด	- ม - ร	-- ร ร	- ร - ร	- ค ค ล	- - - -
คำร้อง	- - - -	ปเคย	ปรอป่วน	เนียง คีค	ชลุ	โอ เอย	เจิต ถลา	- - - -
ดนตรี	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓
	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- ล - ด	- ค ค ค	- ม --	รุ ^ค รุ	- - - -	- ล ค ม	รุ ^ค ค	ม ^ว - -
คำร้อง	เอิง โย้ก	คเนีย นิ	กอ	เจริน ฉนำ	- - - -	ตุง จอ จำ	อายุ หก เซิมเบย	พลาย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื้อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- ^ ↓	- ^ ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v
	- - - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ม คร	- ม ร ค	- คร ค	- ม คร	ม ช ม -
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	คิ - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- ฮะ-เอ	- - - -	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ	- - - อื้อ
ดนตรี	^ v ^ v	- - - -	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - -	- - - Cw	- - - Cw
	ค - คร	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - รัม	- - - ร	- - - ค	- - - ม
	- คิ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - อื้อ	- - อื้อ อื้อ	- - - -	- - ↓	- - ↓	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓
	- - - Cw	- - - Cw	- - - -	- - - ร	- - - ร	- ม คร	- ม ร ค	- คร ค
	- - - ร	- - - ^ค รุ	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	คิ - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ถ - ค	ค - - ม	- ร ร ร	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	เสฐเทย	บาน จับ	เรียชะโรถ	- - - -
ดนตรี	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓
	- ม ค ร	ม ช ม -	ค - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - รุ	- - - รุ	- ถ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- ถ - ค	ค ค ถ ค	- - - -	- - - -	ค ^๓ ค ^๓ ค ^๓ ค ^๓	- - ม ม	- - - ร	- - - -
คำร้อง	โอเอย	ไม้กั๊บ วัด	- - - -	- - - -	ลออ ชรัจ ชรับ	กอบาน	จอ	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - ค ^๓ ร	- - - -	- ค - ค	- ม - ม	- - - ร	ร ^๓ ม	- - - ร	- - - -
คำร้อง	เจิญ	- - - -	ขาดรา	ตีว ไร่ก	เปรียะ	ปู่ทระอ็อง	เอย	- - - -
ดนตรี	- - - -	- ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓
	- - - -	- ร - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ^๓ - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล ^๓ - -
ดนตรี	- v ^ ↓	- v ^ ↓	v ^ v ↓	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ v	- - - -	- - - -
	- ม ค ร	- ม ร ค	- ค ร ค	- ม ค ร	ม ช ม -	ค - ค ร	- - - -	- - - -
	- - - รุ	- - - รุ	ถ - - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- ถ - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ร - ร	ร ร ^๓ ร ^๓ ค ^๓ ร	- - - -	- - - -	- ถ ถ ค	- ค ถ ^๓ ค ^๓	- ร ถ ถ
คำร้อง	- - - -	เดอ ตาม	เจิง ฆนุุม	- - - -	- - - -	โจะ ฆนุุม	เลิง ฆนุุม	โจะ อู เลิง
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
คำร้อง	--- อื่อ	--อื่อ อื่อ	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ดนตรี	-- Cw	-- -Cw	-----	-v -↓	-v ^↓	-v ^↓	-v ^↓	-v ^↓
	--- ร	--- ีร	-----	-ล-ล	-คตช	--ชล	-คตช	--ชล
	-----	-----	-----	- รุ - รุ	--- รุ	- มุ - รุ	--- รุ	- มุ - รุ

ทำนองร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
คำร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ดนตรี	-v ^↓	-v ^↓	-v ^↓	-v ^↓	-v ^↓	~v	v ^v↓	-v ^↓
	-คตช	--ชล	-คตค	-รคค	-มคค	-มรค	-คคค	-มคค
	--- รุ	- มุ - รุ	--- รุ	--- รุ	--- รุ	-----	ลู --- รุ	--- รุ

ทำนองร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
คำร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ดนตรี	^v ^v	^v ^v	-v -v	^v ^v	^v ^v	^v ^v	^v ^v↓	-v ^↓
	มช มร	ค-คค	--- มี่	ม-มม	ม-มร	ม-มร	ค-คค	-มคค
	-----	- ลู ---	- ลู ---	-ล---	-ล---	-ล---	- ลู - รุ	--- รุ

ทำนองร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
คำร้อง	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
ดนตรี	^v ^v	^v ^v↓	-v ^↓	^v ^v	^v ^Cw	-----	--^↓	--↓↓
	มช มร	ค-คค	-มคค	มช มร	ค-คค	-----	-- ร ร	-มร ร
	---	- ลู - รุ	--- รุ	---	- ลู - -	-----	--- รุ	- รุ - รุ

ทำนองร้อง	-ล-ค	--คค ^๓	--- ร	-ร-ร	-----	-ลคค	-ม-ม	ร ร ร ร
คำร้อง	มะดอง	นะเนี่ยะ	อ็อง	มะ ีะ	-----	เสฐเทยบ็อด	กี้ เลื่อน	รุ่มเปล เมย
ดนตรี	-----	-----	-----	-----	--^↓	-----	-----	-----
	-----	-----	-----	-----	-- ร ร	-----	-----	-----
	-----	-----	-----	-----	--- รุ	-----	-----	-----

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ร - ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค
	- - - รุ	- - - รุ	ค - - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ	- - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	ค - คค	- ค ^๓ ค	- - - -	- - - -	- ค ^๓ ค - ค ^๓ ค	- ค ค ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	โง๊ะกนุุม	กุงจ็องกุด	- - - -	- - - -	ลออโร هوت	อ็อง มะจ๊ะ
ดนตรี	^ v - Cw	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -
	ค - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -
	ค - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	ม ^๓ - -		ค ^๓ ค - ค ^๓ ค	ค - ค ^๓ ค	ร ร ^๓ ร	ค ค ^๓ ค	ม ร ^๓ ร ร	ร ร ^๓ ค
คำร้อง	ถลา		บาน คิวจิว บนิ่ง	เปรี๊ยะ กรุณา	แอกซา ไวค	เคิมเปรี๊ยะ กุน กอ	เปรี๊ยะ โมฆ เล็ยนนึ่ง	เปรี๊ยะ ชา โรบ้อท
ดนตรี	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- v ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ร - ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค
	- - - รุ	- - - รุ	ค - - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ	- - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค - ค	ค ค ล ค	ม - รั รั	ม รั รั	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	แคลเมียน	เคลียง เกิน	เพียว รม บี อมพืด	นวกนึ่ง เปรี๊ยะ	นู้ดระ สาสนา	- - - -
ดนตรี	$\wedge v - v$	$- \sim \downarrow \downarrow$	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	$- v \downarrow$
	- ค - รั	- ม รั รั	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- รั - รั
	ล - -	- รั - รั	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รั

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	$- \sim \downarrow \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$- v \wedge \downarrow$	$\wedge v \wedge v$	$\wedge v \wedge c w$	- - - -
	- ม รั ค	- ค รั ค	ม รั ค ม	ม ช ม รั	- ม ค รั	ม ช ม รั	ค - ค รั	- - - -
	- - - รั	ล - - รั	- - -	- - -	- - - รั	- - -	- ล - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ล - ค	ค ค - ม	- รั รั	-- ค รั	- - - -	- - - -	- ล - รั	-- ค ค
คำร้อง	กาลณะ	แอง รั	กราบถวาย	บองกุม	- - - -	- - - -	ปรอนอม	เปรี๊ยะ
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	$- - \wedge \downarrow$	$- \sim \downarrow \downarrow$	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - รั รั	- ม รั รั	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รั	- รั - รั	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - ล ล	- - - -	ล ล - ค	- ค - ค	-- ล รั	- - - -	- - - -	- ล - ค
คำร้อง	กรุณา	- - - -	ขญมทง	นิ เจต	ตนา	- - - -	- - - -	ทา ไม้ก
ดนตรี	- - - -	$- - \wedge \downarrow$	- - - -	- - - -	- - - -	$- - \wedge \downarrow$	$- \sim \downarrow \downarrow$	- - - -
	- - - -	- - รั รั	- - - -	- - - -	- - - -	- - รั รั	- ม รั รั	- - - -
	- - - -	- - - รั	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รั	- รั - รั	- - - -

ทำนองร้อง	- - ค ค	- ม - ร	- - - -	- - - -	ค ค - ค	ม ร ร ร	- ร - ร	ร - ค ค
คำร้อง	นิมวน	เปรี๊ยะ ฤณ	- - - -	- - - -	เปรี๊ยะ ปู่กระอึ่ง	ตีวทวอ บ่อนออย	เตียน คร้วบ	ซ็อม บัตเบย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - ุ	- ุ - ุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ม - ร	- - - -	- - - -	- ค - -	- - ค ค	- ม - ร	ร ร - ค ร	- - - -
คำร้อง	โรยเลียน	- - - -	- - - -	เก็ลียง	ซ็อมบัต	เจริน คลัง	มีนตุ๊ก ออยนอณา	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- v ↓
	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - -	- - - ุ	- ุ - ุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	^ v - c w
	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	- ม ร ค	ค - ร
	- - - ุ	ค - - ุ	- - -	- - -	- - - ุ	- - -	- - - ุ	ค - -

ทำนองร้อง	- - - -	- ค - ค	- ค - ค	- ค - ค	- - ค ค	- - - -	- ค - ค	- ค ค
คำร้อง	- - - -	นึ่งตุ๊ก	ออย เขีย ออย ตา	กอ มีน	เกิด เลิง	- - - -	โกนโป๊ะ	โกนเซรย
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- ม วรร	ค ค ค	- ม - ม	- ร - ร	- - - -	ค ค - ค	- ค - ค	- ค - ค
คำร้อง	กอ มิน เกิด	อายุ ๒๒	ปรอ ปวน	กอ หก	- - - -	เจีย มิน เคง โรบิง	เอย ณา	กุน มาตา
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ุ	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ค ค	- ค - ค	ร - -	- - - -	- ล - ค
คำร้อง	- - - -	- - - -	เบอ โจ๊ะ	เอิง ฟาก	ตูก นิง ศาส	สนา	- - - -	เกิด
ดนตรี	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -
	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -
	- - - ุ	- ุ - ุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ุ	- - - -

ทำนองร้อง	- ค - ค	- ค - ร	- ค - ค	ร - -	- - -	- - -	- - -	- - -
คำร้อง	ตณา ๆ	เอิง บาน	ไม้วีญ	เตริย	- - -	- - -	- - -	- - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - -	- - -	- v ↓	- ~ ↓ ↓
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - -	- - -	- ร - ร	- ม ร ค
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - -	- - -	- - - ุ	- - - ุ

ทำนองร้อง	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
คำร้อง	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
ดนตรี	^ v ^ v	- v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	^ v ^ v	- v ^ v	^ v ^ v
	ม ร ค ม	- - ค ร	ม ร ค ม	ม - ม ม	ม - ม ร	ม ร ค ม	- - ค ร	ม ร ค ร
	- - -	- ล - -	- - - -	- ล - -	- ล - -	- - - -	- ล - -	- - -

ทำนองร้อง	- - ม ม	- ร - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	นี ออย	มี อต	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	- - - -	- v ↓	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓
	- - - -	- - - -	- ร - ร	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร
	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - รุ	คิ - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ล - ค	- ค ^ค ค	- - - ม	- ร ร ร
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	แฮต คุ	จ นุ เฮย	เปรี๊ยะ	โมเลียน
ดนตรี	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	^ v - c w	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	ม ช ม ร	- ม ร ค	ค - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - -	- - - รุ	คิ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ค	- - ล ร	- ค - ค	- ค - ค ^ค	ลค - ค	
คำร้อง	- - - -	- - - -	โล่กบาน	นิตียน	ตีวโล่ก	เสฐเทย	ทาโอ โญม	
ดนตรี	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- v ↓
	- - ร ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร - ร
	- - - รุ	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- ~ ↓ ↓	^ v ↓	^ v ↓	^ v ^ v	- v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- ม ร ค	- ค ร ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	- ม ค ร	ม ช ม ร	ค - ค ^ค ร	- ม ร ร
	- - - รุ	คิ - - รุ	- - -	- - -	- - - รุ	- - -	- คิ - รุ	- รุ - รุ

ทำนองร้อง	- ล - -	- ค ล ร	- ค ล ค ^ค	- ค ^ค ล	- - - -	- ค ล ค ^ค	- - - -	- ค - ล
คำร้อง	เปรี๊ยะ	บรม กู	โล่ก มีน บาน	เนอว เตย	- - - -	โล่ก เจญ ตีว	- - - -	โปรีฮ ซัต
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - ^ ↓	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - ร ร	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - รุ	- - - -

ทำนองร้อง	- - - ค	-- ล ร	ค ^๓ ค ^๓ ค	- - - -	- ค ^๓ ค	- ค - ค	--- ม	- ร - ค
คำร้อง	ยู	สังค	บานปรา ทง	- - - -	อาตมา	ตีว จวย	โญม	บาน นา
ดนตรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร̣ ร̣	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

ทำนองร้อง	--- ม	--- ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	โญม	เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - - -	--- c ^w	- - - -	- - ^ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	--- ร	- - - -	- - ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร̣ ร̣	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

บทพูด	โอว เบอ โจ๊ะ ขญม เปรี่ยะ กรุณา กอนิมวน							
ดนตรี							- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓
							- - ร ร	- ม ร ร
							- - - ร̣	- ร̣ - ร̣

บทพูด								
ดนตรี	ไต้ก อ็อง มะจ๊ะ เตยง ปี เปรี่ยะ อ็องนิ กือ เปรี่ยะ โมจเลี่ยน นิงเปรี่ยะ ซาโรบ้อท							

ดนตรี	- ↓ ↓	- μ ^ ↓	- v ↓	^ - ^ v	^ v v -	- v - v	- ↓ ^ ↓	- ↓ ^ v
	- ร - ร	- ร ร ร ร	- ค - ค	ค - ค	ซ - ค -	- ค - -	- ค ท ค	- ท - ม
	- ร̣ - ร̣	- ร̣ ร̣ ร̣ ร̣	- ร̣ - ร̣	- - - ม	- ม - -	- - - ร̣	- - - -	- - ค -

ดนตรี	- ~ ↓ ↓	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓	^ v ^ v	^ v ^ ↓	^ v ^ ↓
	- ม ร ค	- ม ค ร	ค - ค ร	ม - ม ร	ม - ม ร	ค - ค ร	ค - ค ม	ค - ค ร
	- - - -	ค - - -	- ค - -	- ค - -	- ค - -	- ค - -	- ค - -	- ค - -

คนตรี	- ^ - V	^ v ^ v	^ v ^ -	μ ^ v	μ ^ v	^ v ^ v	μ ^ v	- ~ ↓ ↓
	- ชม ช	ม ท ล ท	ล ช ล -	ลลลชล	ลลลชล	ช ฟ ม ร	- ร ร ร ร ร	- ม ร ค
	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ร ร ร ร ร	- - - -

คนตรี	- ^ v - v	- ~ ↓ ↓
	ค - ร	- ม ร ร
	ล - -	- ร - ร

ทำนองร้อง	- ล - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- สะ - เอ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อื่อ	- - - -	- - - -	- - - -
คนตรี	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- - - ↓	- ^ ↓	- ^ ↓	- ^ ↓
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- ม - ร	- ม - ร	- ม - ร
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร

ทำนองร้อง	- - - ร	- - ค ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อื่อ	-- อื่อ อื่อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
คนตรี	- - - ↓	- - - ↓	- ^ ↓	- - v ↓	- v ^ v	^ v ↓	^ v ^ v	^ v ↓
	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- - ม ร	- ค - ค	ม ร ค ม	ม ช ม ร	ม ร ค ม
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - ล -	- - -	- - -	- - -

ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ร	- ร - - ร	- ม - ม	ม ร - ฟ	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - -	- - - -	มคอง	เฮย	ขญม กราบ	ถวายน้อง กุม	- - - -	- - - -
คนตรี	^ v ^ v	- ~ ↓ ↓	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	ม ช ม ร	- ม ร ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ร ร	- ม ร ร
	- - -	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- ร - ร

บทพูด	จ๊อบ เบอ โจ๊ะ ตัง นโม เบย เรีย เบอคือม เรย คี๊ก โโรเมียง มีน ทา เลย เอย							
ดนตรี								

ดนตรี	- - - ~	- - - ~	- - - -	^ v ^ v	- v ^ v	^ v ^ v	- v ^ v	
	- - - ท	- - - ท	- - - -	ซ - - -	- ฟ ม ร	ซ - - -	- ฟ ม ร	
	- - - -	- - - -	- - - -	- ฟ ม ชุ	- - - -	- ฟ ม ชุ	- - - -	

ดนตรี	- - - ↓	↓ ↓	- v ^ v	- - - ~	- - - ~	- - - -	^ v ^ v	- v ^ v
	- - - ซ	- ล - ล	- - ล ร	- - - ท	- - - ท	- - - -	ซ - - -	- ฟ ม ร
	- - - รุ	- รุ - รุ	- ฟ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ฟ ม ชุ	- - - -

ดนตรี	- v ^ v	^ v ^ v	- μ ^ ↓	^ v ^ ↓	- v ^ v	- v ^ v	μ ^ v	- ^ - ↓
	- ร ท ร	ท - ท ร	ร ร ร ท ร	ท - ท ร	- ฟ ม ฟ	- ล ฟ ล	- - ล -	- - - ล
	- - - -	- ล - -	- - - -	- ล - -	- - - -	- - - -	ร ร ร - รุ	- รุ - รุ

ดนตรี	- ^ - ↓	- v ^ v	v ^ v -	- v ^ v	^ v ^ v	- v v ↓	- v v v	v v v v
	- - - ล	- ล ฟ ล	ฟ ล ล -	- ทำ ล ทำ	ล ร ซ	- ฟ ม รุ	- ฟ ร ม	ฟ - ฟ ม
	- รุ - รุ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุ	- - - -	- - - -	- ท - -

ดนตรี	- - v v	v v v v	v v v v	v v v ↓	- ~ ↓ ↓
	- - ม ฟ	- รุ ฟ ม	- รุ ม รุ	- รุ ฟ ม	- ม ร ร
	- - - -	ท - - -	ท - - -	ท - - รุ	- รุ - รุ

บทพูด	ทา เนียงตริวบ ซ้อมบัต เียง ทเวอ ป็อนออย เตียน เวีย เอ๊ะ ติว เฮย ฉวนุ แอง เฮย							
ดนตรี								- - ^ ↓
								- - ร ร
								- - - รุ

ทำนองร้อง	- ล - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - -	- - - -
คำร้อง	- สะ - เอ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อี	- - - -	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- - ↓	- ^ ↓	- ^ ↓	- ^ ↓
	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- ม - ร	- ม - ร	- ม - ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ

ทำนองร้อง	- - - ร	- - ค ร	- - - -	- - - -
คำร้อง	- - - อี	-- อี อี	- - - -	- - - -
ดนตรี	- - ↓	- - ↓	- ^ ↓	- ~ ↓ ↓
	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- ม ร ร
	- - - รุ	- - - รุ	- - - รุ	- รุ - รุ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวอรุมา เวชกร
วัน เดือน ปีเกิด	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๐
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
ภูมิลำเนาเดิม	จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	<p>ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น</p> <p>ระดับปริญญาตรี สาขาดนตรีไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น</p> <p>ระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางค์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖ ประกอบอาชีพอาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	๕/๑ หมู่ ๗ ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ๔๐๑๑๐
โทรศัพท์	๐๘๕-๓๑๒๓๑๕๒